

GİZLİ GÜNDEMLER

"Demokrasi, Özgürlük, Anayasa"

II

DEVLET BAHÇELİ

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GİZLİ GÜNDEMLER
"Demokrasi, Özgürlük, Anayasa"

II

www.mhp.org.tr

- Hükümet yıpranmış, yorgun ve başarısızdır.
- Vatandaş, yoksul, umutsuz ve çaresizdir.
- Ekonomi krizde, çözümsüz ve kötüdür.
- Uluslararası ilişkiler başarısız, teslimiyetçi ve dengesizdir.
- Devlet aciz, kararsız ve atıldır.
- Güven azalmış, terör artmış, huzur yoktur.
- Toplum tedirgin, öfkeli ve kaygılıdır.

Milletimiz, bir yanda "açlığın, adaletsizliğin, ahlaksızlığın ve asayişsizliğin" acımasız yüzüyle karşı karşıyadır.

Diğer yanda ise "yokluğun, yolsuzluğun, yoksulluğun ve yozlaşmanın" derin sancıları ile boğuşmaktadır.

DEVLET BAHÇELİ

İÇİNDEKİLER

30 Mart	2010	7
06 Nisan	2010	31
13 Nisan	2010	61
25 Mayıs	2010	89
01 Haziran	2010	117
08 Haziran	2010	143
15 Haziran	2010	173
22 Haziran	2010	207
29 Haziran	2010	227
06 Temmuz	2010	264
20 Temmuz	2010	297

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

" TBMM GRUP TOPLANTISINDA "

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

30 MART 2010

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Muhterem Basın Mensupları,**

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Milliyetçi Hareket, merkezine aldığı Türk milleti ailesini, korumayı, geliştirmeyi ve devamını sağlamayı ilke edinmiş bir anlayışın temsilcisidir.

Bizim varlık nedenimiz Türk milletinin mevcudiyeti ve bekasıdır ve ona zarar verecek hiçbir gelişmenin içinde olmamız mümkün değildir.

Bu konuda, özellikle PKK terör örgütünün tahriklerle toplumsal kırılmayı son derece artırdığı, Adalet ve Kalkınma Partisi hükümetlerinin ise çok ağır tahriklerle milletimizi parçalanma noktasına kadar büküdüğü Güneydoğu Anadolu Bölgemize yönelik hassasiyetimiz herkes tarafından bilinmektedir.

Ne var ki bizim tamamını sevgi ile muhabbetle kucakladığımız bu yöremize karşı gösterdiğimiz ölçülü ve hassas tavrımız, baştan beri ayrımcı, kışkırtıcı mesajların odağı haline gelen Başbakan Erdoğan ve kadrolarınca ağır istismarların da vasıtası olmuştur.

Bizim yöre insanının ayrıştırıcı ve bölücü siyaset tahrikleri ile suikaste maruz kaldığı dönemlerde gösterdiğimiz sükuneti ve dikkati, suskunluk ve boyun eğme zanneden Başbakan Erdoğan geride kalan yıllarda partimize yönelik olarak alçakça ithamlarda bulunmuştur.

- Milliyetçi Hareket Partisi'nin ülkemizin Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesine gidemediği iddia edilmiş,
- Partimizin, bu yörelerdeki insanlarımızı tanımadığı, bu bölgelerde siyaseten temsil edilmediği her ortamda utanmadan söylenmiştir.
- Hatta daha da ileri gidilmiş, PKK'nın oluşturmayı hedeflediği ihanet sınırları dile getirilip kafalarda Sivas-Gavurdağı hattı icat edilerek ötesine gidemeyeceğimiz bile söylenmiştir.

Baştan beri üzerinde oynanan oyunların farkında olan Milliyetçi Hareket bu tahriklere asla kapılmamış, çekilmek istenen tuzaklara düşmemiştir.

Yöreye yapacağı ziyareti, bir meydan okumaya dönüştürmeden, bir çatışma ve gerginliğin parçası haline getirmeden, zamanını ve mekânını insiyatifine alarak geçtiğimiz hafta yerine getirilmiştir.

“Bin yıllık Kardeşliği yaşa ve yaşat” adı altında başlattığımız toplantılarımızın ikincisini aziz vatan beldesi Şanlıurfa'da geçtiğimiz Cumartesi günü gerçekleştirmekten şeref duyduğumuzu ifade etmek istiyorum.

Kucaklaşmaya, buluşmaya, birlik olmaya hasret kalmış bu mübarek beldenin muhterem insanları bizlere kucak açmış, yoğun bir ilgi göstermiş ve gerçek bir ev sahipliği yapmışlardır.

Gerek toplantıdan önce yaşadığımız yoğun teveccüh ve gerekse yurdumuzun her yöresinden aldığımız destek ve takdir mesajları doğru yerde, doğru zamanda ve doğru adımların atılmış olduğunu göstermiştir.

Kardeşliğimizin devamı konusunda büyük bir inanç gösteren ve bizlere destek olan Şanlıurfa'lıları bu vesile ile bir kez daha kutluyor, hepsine huzur, mutluluk ve bol kazanç diliyorum.

Temennim bu toplantıdaki mesajlarımızın herkes tarafından doğru okunması, başta Başbakan Erdoğan olmak üzere ayrımcı ve kışkırtıcı kimlik siyasetinden bir an önce vaz geçilmesidir.

Muhterem Milletvekilleri,

Gün geçmiyor ki yeni bir sorun alanı açılmasın, an geçmiyor ki AKP iktidarının Türkiye'sinde yeni bir garabet, yeni bir kargaşa Türkiye'nin gündemini meşgul etmesin.

Basına kadar yansıyan haberlerde de görüleceği gibi, Mardin Artuklu Üniversitesi'nde gerçekleşen bir toplantı bu kapsamda ele alınmak durumundadır.

Kutlu vatan toprağı Mardin'nin buluşma noktası olarak seçildiğı ve iki gün süren bu toplantının konusunun, yerinin, muhtevasının ve bazı konuşmacıların kimliklerinin son derece dikkat çekici olduğunu belirtmek isterim.

Konferansın organizatörü olan Londra merkezli bir kuruluşun ülkemizin bir üniversitesinde, din adamı veya uzmanı oldukları ifade edilen şahıslarla bir araya gelmiş olmaları, herkesi kuşkuya sevk etmesi gereken bir gelişmedir.

Bizler özellikle çeyrek yüzyıldır, nüfusu milyara ulaşmış İslam dünyasını küresel gelişmeler karşısında maddi ve manevi direncini kırmak ve tepkilerini etkisizleştirmek için büyük çabalar ve paralar harcadığını biliyoruz.

Bunun da, adı kendinden menkul "ılımlı İslam" denilen bir teslimiyet dalgasının, hükümetin de aralarında bulunduğu taşeronlarla İslam dünyasını etkilemeye çalışıldığını gözlüyoruz.

Sanki diyalog eksikliği İslam toplumlarından geliyormuş gibi "dinler arası diyalog" maskesiyle yeni sömürgeciliğin Vatikan üzerinden Müslümanlara nüfuz kanalları açılmasının adı olduğunun farkındayız.

Hatta Başbakan Erdoğan'ın eşbaşkanı olduğu Büyük Ortadoğu Projesi'nin, mazlum din kardeşlerimizin yaşadığı coğrafyaları yeniden tanzim etme hedefi olduğunun da hepimiz şuurundayız.

Bizler elbette ki bir Müslüman kardeşimizi, eline silah ve bomba alarak düşman bellediği yerlere yönelik tedhiş saldırılarında bulunmasını asla istemeyiz. Bunu hem bizim için Müslüman bir kardeşimizin kaybı olarak görür ve üzülr, hem de zarar verdiği masumların acıları ile dertleniriz.

Bu toplantıda üzerinde tartışılan ve "cihat fetvası" denilen tarihi mesajın içeriğini tartışmak bizim konumuz da haddimiz de değildir.

Ancak, eğer bundan yediyüzyıl önce cihadı meşru gören bir fetvayı ortadan kaldırmak için, bir yerlerden gelen bazı şahıslar ülkemizde toplanıyor ve din adına da karar verdiklerini iddia ediyorlarsa, bu konuda bizim de aklımıza gelen sorular şunlar olacaktır?

- Bu konferans için dünyanın başka kentleri ve üniversiteleri dururken neden Türkiye, neden Mardin ve neden Mardin'deki üniversite seçilmiştir?
- Toplantıda, yedi yüzyıl önce Müslümanlara yapılan zulme karşı cihad tavsiye eden bir din bilgininin sözlerinin "Klasik İslami Yasa Kuramının Çağdaş Bağlamda Anlaşılması" başlığı altında tartışılmasının gereği ve anlamı nedir?
- Mardin'de buluşarak, bundan asırlar önce bir İslam bilgini tarafından verilmiş bir fetvayı değiştirmeye çalışanlar, bu yetkileri din adına kimden almışlardır?
- Daha önce de etnik kimliklerin sözde akademik ortamda tartışılmasına yönelik teşebbüsü bulunan Artuklu Üniversitesi, şimdi de İslam dünyasının ayrışma ve bölünme projelerinin merkezi haline mi getirilmek istenmektedir?
- Henüz yeni teşekkül edilmiş olup kuruluş aşamasında olan bu üniversitemiz asli görevini ne ölçüde başarı ile yapmış, noksanlarını ne kadar tamamlamıştır da, şimdi sıra yabancı merkezli kuşku konferansların ev sahipliğine gelmiştir? Bu misyonu bu üniversiteye kim vermiştir?
- Türkiye Cumhuriyeti, hükümet üzerinden talip olarak, dünyadaki din kardeşlerimizi Batı dünyasına karşı teslimiyete çağırma gibi bir görev mi üstlenmiştir?

- Ülkemizdeki akademik ilahiyat çevrelerinin uzak durduğu, Diyanet İşleri Başkanlığının bulunmadığı anlaşılan bu toplantıdaki tartışmalardan Türkiye Cumhuriyeti, Türk milleti ve İslam dünyası için beklenen sonuçlar nelerdir? Bu konuya YÖK Başkanlığı ile Diyanet İşleri Başkanlığı nasıl bir açıklama getirecektir?
- Uygulama ve politikalarıyla batılı değerlerin İslam coğrafyasında taşeronluğunu yapan AKP hükümetinin bu toplantının tertibindeki rolü ve yeri nedir?

Ve yine bu kapsamda olmak üzere;

- Giderek yaklaşan İran'a saldırılma ihtimali üzerine, bu ülkenin Müslüman halkının manevi direnme dayanakları hakkında kuşkularda mı uyandırılmak istenmektedir?
- Ülkemizde yapılan bu toplantı ile onbinlerce şehidin üzerinde yükseldiği Filistin direnişi, dini gerekçelerle kırılmak mı istenmektedir?
- İslam dünyasında başlayan anti emperyalist tepkiler, sürdürülen eşbaşkanlık görevinin gereği olarak, söndürülmek mi istenmektedir?

Bu sorularımızın dürüst ve samimi olarak cevaplanması, sadece ülkemize değil, İslam dünyasına sokulmuş "Truva atı" olan AKP zihniyetinin gerçek yüzünü göstermesi bakımından çok önemli olacaktır.

Bu toplantının gerçek anlamı ve hükümetle ilişkisi de;

- Tıpkı İstanbul'da Ermeni tezlerini destekleyen üniversite toplantılarında olduğu gibi,

- Tıpkı Erbil'de Peşmergelerle kucaklaşarak açılımın kurdelesinin kesilmesi gibi çok yakında gün ışığına çıkacaktır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Adalet ve Kalkınma Partisi hükümeti tarafından hazırlanan Anayasa değişikliği teklifleri geçtiğimiz hafta kamuoyuna sunulmuştur.

Yirmi üçü asıl, üçü de geçici maddeden oluşan teklifler gündemi haklı olarak meşgul etmiş ve ülkemizin diğer sorunlarını gölgeleyecek şekilde tartışmaları bu noktaya çevirmiştir.

Yine bu kapsamda, anayasa üzerinden sürdürülen gerilim stratejisi yeni bir aşamaya geçmiş ve AKP hükümeti anayasa gibi ciddi bir meseleyi ucuz siyaset malzemesi yaparak yeni bir istismar alanı oluşturmanın çabasına girmiştir.

Bizim parti olarak, anayasa değişikliği üzerindeki görüşümüz net ve berraktır.

Biz, değişikliğin gerekliliğine inanmakla birlikte, hazırlık çalışmalarının kurulacak bir komisyon marifetiyle yapılıp, bu konuyla ilgili kararın önümüzdeki dönem TBMM'ne bırakılmasını önceki konuşmalarımızda vurgulamıştık.

Daha önce yaptığımız bu açıklamaların sonuna kadar arkasında olup, aynı kararlılığı savunmaya devam edeceğimizi de tekrarlamakta fayda görüyorum.

Sürekli olarak demokrasinin erdemlerinden ısrarla bahseden AKP hükümetinin, hazırladığı anayasa değişikliği taslağıyla nasıl bir demokrasi amaçladığı ve hangi amaca ulaşmak istediğı de belli olmuştur.

Anayasa değişikliklerinin arkasına gizlediğı siyasal hedeflerle, milletimizi oyalamaya ve gerçek gündemin görülmesine engel olmaya çalışan AKP hükümeti, bu zorlama girişimiyle Türkiye'yi yeni bir çatışma alanına sokmuştur.

Hazırlanan anayasa değişikliği taslağıyla ilgili siyasi tartışmalar ve 'Referandum olur mu, olursa yüzde kaç oy alır' soruları şimdiden tekliflerin içeriğinin önüne geçmiş durumdadır.

AKP hükümetinin kafasındaki strateji esasen seçime hazırlıktır ve anayasa değişikliği bunun kılıfı olmaktadır.

Hiçbir alanda başarılı bir yönetim sergileyemeyen bu çürümüş zihniyetin anayasa eksenli yürüttüğü istismar politikası, başarısızlıklarını örtmek için bir bahaneden başka bir anlam taşımamaktadır.

Anayasa değişikliğinin yangından mal kaçıracasına, ince hesaplar ve taktik manevralarla piyasaya sürülmesi çok ciddi sakıncaları da beraberinde getirmiştir.

Nitekim, geniş toplumsal mutabakatla hazırlanıp doğru zemine oturtulmadıkları zaman, anayasaların kalıcı ve kapsayıcı olması beklenmemelidir.

AKP hükümetinin **"Tek başımıza bir metin hazırlayıp bunu herkesle paylaştık. Beğenen beğendi, beğenmeyen beğenmedi, ne yapalım..."** yaklaşımı anayasa değişikliği konusundaki

samimiyetsizliği, art niyeti ve kafalarda başka hesapların olduğunu göstermiştir.

Bu haliyle bile aslında bir toplumsal uzlaşmayı temsil etmesi gereken Anayasa, şimdiden kavganın, ayrışmanın ve kutuplaşmanın odağı haline gelmiş, üzerinde ittifak sağlanacak bir metin olmaktan uzaklara düşmüştür.

Başbakan Erdoğan'ın "Kucaklayıcı bir tasarı olacağına inandiğı"nı söylediği anayasa değişikliğiyle ilgili taslak metin, daha şimdiden toplum ve devlet hayatını bölmüş ve cephelere ayırmıştır.

Değerli Milletvekilleri,

Yaşanan sürece ve tartışmalar ölkemizdeki demokratik aktörlerin olduğu gibi AKP'nin de anayasadan, yönetimden, hukuktan, adaletten ne anladığını ortaya koymasını bakımından ibret verici olmuştur.

İktidar zihniyetinin anayasa değişikliğinden muradının da öncelikle kendisine ayak bağı olduğunu düşündüklerini etkisizleştirmek, eğer fırsat bulabilirse yeni dönemde zorbalığın, vurgunun ve soygunun önünü alabildiğince açarak hesap vermekten kurtulmak olduğu ortaya çıkmıştır.

Nitekim önerilen sözde değişiklik tekliflerinin teferruatları bir kenara konulduğunda, yüksek yargının tanzim edilmesine ve hatta terbiye edilmesine yönelik hedefin amaçlandığı anlaşılacaktır.

Elbette ki, çoğulcu demokrasinin ve hukuk devletinin güvencesi olan yargı organının, bu rolünü yerine getirecek

biçimde hem tarafsızlığını ve hem de bağımsızlığını sağlayan bir anlayışla güçlendirilmesi gereklidir ve zorunludur. Buna bir diyeceğimiz yoktur.

Ancak, meselenin yalnızca, yargı organlarına seçilecek kişilerin sayısı ile basite indirgenmesi, bu alanda yapılması gereken devasa düzenlemelerin daha işin başından sakat ve ahlaken sorunlu olmasına neden olmuştur.

AKP iktidarının beğenmediği, onaylamadığı ve engel gördüğü ne varsa yalnızca o alanda hukuki düzenleme telaşı toplumda kendisine yönelik kuşku da haklı olarak çoğaltmaktadır.

Doğrudur, iktidar olmanın temelinde, demokratik gücün etkili kullanılması yatmaktadır ve gerekmektedir. Ancak hükümet etmek devlet olmak; başbakanlık ise seçilmiş krallık değildir.

Hükümet etmenin de mutlaka hukuki sınırları olmalıdır ve aksi halde demokratik düşünceden otokratik yönetime kayma arayışı, asker veya sivil olsun ülkemizin yabancısı olduğu, bilmediği sapmalar değildir.

Anlaşılmaktadır ki, hukuk konusundaki yaklaşımı ve bu alandaki kötü sicili kabarık olan iktidar zihniyetinin, büyük bir gürültüyle giriştiği anayasa değişikliğinin özünde bir yerlerle hesaplaşma, birilerinin önünü kesme dürtüleri yatmaktadır.

Bu yaklaşım bile bile başlı başına, değişik tekliflerinin ne kadar tehlikeli, kasıtlı ve marazi olduğunu ortaya koymuştur.

Türkiye'nin ve Türk milletinin acil çözüm bekleyen ağır sorunları dururken, AKP'nin önceliği yargı organlarına nasıl seçim yapılacağı, üye sayısının kaç olacağı meselesidir. Ve adalet

sisteminin muazzam sorunlarının halli bu basit hesaplara indirgenmiştir.

İktidar partisi kiminle geçmişte sorun yaşamışsa, değişiklik taslağında bunlara öncelik vermiş, anayasa değişiklikleri gibi ciddi bir konuyu, hesap verme kabusları ile hükümet etme güdüleri arasına sıkıştırıp kalmıştır.

Bırakınız başka alanları, Türkiye'nin adalet sorunları, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'na seçileceklerin sayısı ve şekli ile mi bitecektir?

İşsizlik, yoksulluk ve yolsuzluk Anayasa Mahkemesi'nin üye sayısının 19'a çıkarılmasıyla mı son bulacaktır?

Yozgatlı'nın, Karamanlı'nın, Ordulu'nun, Hakkarili'nin dertleri adalet hizmetlerinin denetiminde yapılacak değişikliklerle mi çözüme kavuşacaktır?

Bu haliyle, toplumsal yapının hiçbir kesimini dikkate bile almadan "mezata" çıkartılan anayasa değişik taslağı, hazırlık, olgunlaşma ve karar aşamasında tam bir dayatmadır.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Anayasa değişiklik teklifleri ile ortaya çıkan tabloya baktığımızda AKP samimi ve dürüst değil, içten pazarlıklıdır.

Sekiz yıla yakın referandumlu Anayasa değiştirecek çoğunluğa sahip AKP'nin bu yönde adım atmak yeni mi aklına gelmiştir? Bunda samimiyet nerededir?

AKP'nin amacı demokratikleşme ve yargı bağımsızlığı ve tarasızlığı değildir.

Amaç, demokrasinin geliştirilmesi, hukukun üstünlüğü ve insan haklarında atılım yapılması değildir.

Anayasa paketi, Türkiye'nin bu alanlardaki ihtiyaçlarına göre değil, AKP'nin özel ihtiyaçları ile gizli gündemi ışığında şekillenmiştir.

“Hukuk, demokrasi, özgürlük” AKP'nin gerçek amaçlarını gizlemek için kullandığı ambalaj malzemesidir.

Avrupa Birliği standartları da aynı şekilde gerçek niyetleri saklayacak bir paravan olarak kullanılmaktadır.

AKP'nin demokrasi ve demokratikleşme gibi bir inancı ve tasası yoktur.

Biz AKP hükümetini Anayasa değişikliklerini gündeme taşıdığı günlerde partimizin yeni anayasa maddelerinde arayacağı temel hususları 19 Ocak 2010 tarihinde açıklamış ve karşılığını arayacağımız soruların şunlar olacağını kamuoyuna duyurmuştuk.

Bu sorularımız ve ilkelerimiz şunlardı:

1-Türkiye, yirmi birinci asrın ikinci on yıllarında terör, yoksulluk, yolsuzluk, hayat pahalılığı ve işsizlik belalarını yenmiş bir ülke olacak mıdır?

2-Ülkemiz, siyasal yapısındaki antidemokratik unsurları tasfiye ederek modern demokrasilerde olduğu gibi düşünce, inanç, teşebbüs, örgütlenme ve benzeri alanlarda temel hak ve hürriyetleri güvence altına alan demokratik devlet yapısına kavuşacak mıdır?

3-Vatandaşlarımız, herkesin aynı milletin evladı olmaktan gurur duyacağı, ayrışmayı değil birleşmeyi, farklılaşmayı değil kucaklaşmayı, kutuplaşmayı değil buluşmayı sağlayacak toplumsal uzlaşmayı gerçekleştirecek midir?

4-Türkiye, birbirinden uzaklaşmamış, birbirine yabancılaşmamış bir millet yapısı ile etnik köken, inanç, mezhep gibi doğallıkların milli kimliğin ve bin yıllık kardeşliğin zenginliği olarak görüldüğü bir toplum hayatına ulaşacak mıdır?

5-Devletimiz, taviz ve teslimiyet döngüsünden kurtulup, bağımsız karar verebilen, yeryüzünde sözü geçen ve dünyaya başkent Ankara vizyonu ile bakabilen kudret haline gelecek midir?

6-Ve bütün bunlar olurken, bizi bir millet olarak tanımlayan ve milli ve üniter varlığımızı güvenceye alan anayasamızın başlangıç maddesinde ifadesini bulan kabullere ve Cumhuriyetin kurucu değerlerine saygı ve riayet gerçekleşecek midir?

AKP'nin önerilerinde aradığımız bu hususlar ve bağlı olduğumuz bu ilkeler yoktur.

Yöntemleri dayatmacıdır, uzlaşma zemini ve süreci bizim önerdiğimiz şekilde değildir.

Bu itibarla mesajımız ve kararımız bellidir.

Milliyetçi Hareket Partisi Gurubu AKP anayasa değişiklik tekliflerine esastan ve usülden kapalıdır.

Muhterem Milletvekilleri,

7 Mart 2010 tarihinde yapılan Irak Parlamento seçimlerinin resmi olmayan sonuçları 26 Mart 2010 günü açıklanmıştır.

ABD işgalinin acılarını ve iç çatışmanın yarattığı büyük tahribatın yıkıcı etkilerini yaşayan Irak halkının iradesini ortaya koyan seçim sonuçları hiçbir seçim ittifakı ve partinin 325 üyeden oluşan Irak Meclisinde tek başına hükümet kurma çoğunluğuna ulaşmadığını göstermiştir.

Eski Başbakan Allavi'nin liderliğini yaptığı Irakiye Koalisyonu 91 sandalye kazanarak seçimlerden birinci parti çıkmış, mevcut Başbakan Maliki'nin başkanlığındaki Kanun Devleti Koalisyonu ise 89 sandalye kazanmıştır.

Bu sonuçlar mezhep ve etnik temelde bölünen Irak'ta siyasi istikrarın tesisinin çok uzun zaman alacağını göstermiştir. Ve maalesef Irak halkı etnik ve mezhep aidiyeti doğrultusunda oy kullanmıştır.

Ayrılıkların derinleşmesi ve kurumsallaşması Irak'ta demokratikleşmenin önündeki en büyük engel olarak görülmektedir.

Iraklı Türkmenler seçimlerde bir atılım gerçekleştirmiş ve 2005'de yapılan seçimlerde 1 olan sandalye sayısını 5'e çıkarmıştır. Bu sonuç bir kıpırdanma olsa da Türkmen kardeşlerimizin gerçek potansiyelini yansıtmaktan uzaktır.

Peşmergelerin Kuzey Irak'taki bölgesel yönetime bağlamayı amaçladığı Kerkük ve Musul başta olmak üzere Türkmenlerin yaşadığı bölgelerdeki seçim sonuçları da önemli sayılacak bir gelişme olmuştur.

Türkmenler Kerkük'te 2, Musul'da ise 3 milletvekilliği kazanmış ve Peşmerge ittifakı bu bölgelerde büyük seçim baskıları ve usulsüzlüklerine rağmen çoğunluğu ele geçirememişlerdir.

Yeni siyasi yapısı henüz oturmamayan ve geçiş döneminin sancılarını yaşayan Irak'ta Cumhurbaşkanlığı, Meclis Başkanlığı ve Başbakanlık makamları etnik ve mezhep temelinde uzlaşmalarla belirlenecektir.

Irak'ta yeni hükümetin oluşumu Irak'ın bir iç meselesidir.

Ancak, Irak'lı Türkmen kardeşlerimizin durumu, Irak'ın yeni siyasi yapısı içinde adil ve hakkaniyete uygun olarak temsili ve başta Kerkük olmak üzere mevcut sorunların Irak'ın geleceğini ve istikrarını hedef alan bir yaklaşımla ve Türkmenlerin varlıkları ve hakları korunarak çözüme kavuşturulması bizim için özel hassasiyet taşıyan konulardır.

İlerleme kaydedilmesine rağmen, Türkmen kardeşlerimiz Irak'ın yeni siyasi yapısından dışlanmış ve sıradan bir kültürel azınlık konumuna sokulmuştur.

Irak'ın bağımsızlığını kazandığı dönemde Arap ve Kürt unsurları ile birlikte, Irak'ın kurucu unsuru olan Türkmenler yeni Anayasa ile Süryani, Ermeni ve Keldaniler gibi idari bir azınlık statüsüne mahkum edilmiştir.

Bu çerçevede Arapça ve Kürtçe resmi dil olarak kabul edilirken Türkçe'ye bu statü verilmemiştir.

Kerkük'ün nüfus yapısını kanunsuz olarak değiştiren, Kuzey Irak'lı unsurların, bu tarihi Türkmen şehrini zorla gasp etme niyet ve hazırlıkları bugün de bütün hızıyla sürmektedir.

Kerkük'ün statüsü; Irak'ın milli birliği, toprak bütünlüğü ve siyasi istikrarı açısından hayati önem taşıyan en ciddi sorundur. Kerkük bu açıdan patlamaya hazır bir saatli bombadır.

Kuzey Iraklı aşiret reislerinin Kerkük'ü zorla ele geçirmeleri önlenemediği takdirde böyle bir vahim gelişmenin olumsuz sonuçları ve etkilerinin sadece Irak'ı değil bölgesel barış, güvenlik ve istikrarı da tehdit edeceği unutulmamalıdır.

Türkiye'nin böyle bir gelişme karşısında sessiz ve tepkisiz kalması hiçbir şart altında beklenemeyecektir.

Irak Meclis seçimleri sonuçları Barzani ve Talabani'nin oluşturduğu ittifakın yeni hükümetin belirlenmesinde kilit bir konuma geldiklerini göstermektedir.

Yeni koalisyon hükümeti kurma pazarlıklarında Türkmen kardeşlerimizin hak ve çıkarlarının tehlikeye atılmaması ve siyasi pazarlıkların Irak Türkmenleri sırtından yürütülerek yeni bir bedel ödemelerine yol açılmaması bu bakımdan hayati bir önem taşımaktadır.

Türkiye'nin Irak'taki gelişmeleri etkileme imkânlarını sıfırlayan AKP hükümetini bu konuda kararlı bir tutum izlemesinin Türk milletinin ortak beklentisi olduğu konusunda şimdiden uyarmak isterim.

Muhterem Milletvekilleri,

Yedi buçuk yıla yaklaşan süredir işbaşında bulunan tükenmiş bir siyasi iktidarın, ülkemizi nasıl bir bunalımın içine soktuğu son gelişmelerle iyice su üstüne çıkmıştır.

AKP hükümeti, hukuktan ekonomiye, sanattan spora, kültürden sağlığa kadar hemen her alanı kendi siyaset laboratuvarında kobay olarak kullanmış ve hesaplaşmadık, tarumar etmedik değer bırakmamıştır.

Ekonomide, alanı ve etkisi genişleyen yangına hala müdahale edilememiş; işsizlik, yoksulluk ve sefalet vatandaşımızı kelimenin tam anlamıyla perişan etmiştir.

Ekonomik sorunların ve dengesizliklerin, öncelikle anayasa tartışmalarıyla perdelenmeye çalışıldığı ve geriye itildiği sinsî bir siyasi atmosfer alabildiğine vasat bulmuştur.

Ve AKP hükümeti ne kadar görmezden gelirse gelsin; krizin alt üst ettiği üretim sistemi, bunun sonucunda çoğalan işsizlik ve yaygınlaşan iflaslar milletimizi dibi karanlık bir kuyunun içine çekmiştir.

Ekonomideki sorunlar ciddidir ve çözülmesi için acilen harekete geçmek lazımdır.

- Meyve üreticisinin ürünü dalında kalmış, esnafın rafları boşalmış, memurun cebi delinmiş ve işçinin alın teri heba olmuştur.
- Müsrif ve sorumsuz bir siyasi yönetim altında ekonomi can çekişmekte, toplumsal hayatın her safhasından buhran yayılmaktadır.
- AKP'nin yıkıp viraneye çevirdiği ülke manzarası içinde; iş bulamadığından dolayı hayatından vazgeçenler vardır.
- Çocuğunu doyurmak maksadıyla gerekli olan gıda ürünlerini alamadığından, çalmak zorunda kalanlar görülmektedir.

- Umudunu kaybeden biçareler ve başını sokacak bir meskeni olmayan mekansızlar endişe verici bir şekilde yoğunlaşmıştır.
- Aileler dağılmakta, okula gitmesi gereken evlatlar en zor şartlarda çalışmak zorunda kalmaktadır.

Bu itibarla yarın açıklanacak olan büyüme rakamı ne olursa olsun, hiçbir sorun temelinden çözülemeyecek ve ağırlaşan hayat şartları yerini huzura ve refaha bırakamayacaktır.

Üzerinde düşünülmesi gereken en önemli konu ise, derin bir resesyon sürecinde tahrip olan Türkiye ekonomisinin, yeniden ayağa kalkmasının şu haliyle kolay olmadığıdır.

2009 yılında üç çeyrek üst üste küçülen ekonomik yapının, ilk dokuz aydaki daralması da eksi yüzde 8,4 olmuştur.

Nitekim açıklanacak olan 2009 yılı dördüncü çeyrek büyüme oranı nasıl şekillenirse şekillensin; işsizimize iş, yoksulumuza aş getirmesi mümkün değildir.

Daha düne kadar, yüksek büyüme oranlarında bile istihdam hacmindeki zayıflıkların devam etmesi ve işsizliğin bir türlü azalmaması, haklı olarak bize başka bir yorum yapma fırsatı bırakmamaktadır.

Ekonomide, bu yılın ilk üç ayındaki gelişmelerin gayet umut verici olduğunu söyleyecek kadar gerçeklerden kopan siyasi iktidar mensupları; ne yazık ki Ardahanlıyı, Denizliliyi, Kırşehirliyi, Erzincanlıyı ne hale getirdiklerini anlamayacak kadar idraklerini yitirmişlerdir.

Bizi umutsuzluğa iten bir başka konu da; başta Başbakan Erdoğan olmak üzere, birçok AKP yöneticisinin, Türkiye

ekonomisinin 2010 yılında Avrupa'nın en hızlı büyüyecek ekonomisi olacağını, uluslar arası kuruluşların raporlarına dayanarak ifade etmeye çalışmalarıdır.

Kendi ülkelerinin gerçeklerini yabancı kuruluşlardan öğrenen ve üstelik bunu da övünerek anlatan bu çaresiz ve iflas etmiş siyaset anlayışının ne denli bir çıkmazın içine düştüğü gün gibi ortadadır.

Zannedersiniz ki bu kafa yapısına göre, ülkemizde ekonomiyle ilgili rapor yayınlayan kurumlara gerek yoktur ve sokaklardaki facialar bir düzmededir.

Nasil olsa IMF raporları vardır, Dünya Bankası yayınları sanal mutluluk ve temelsiz gelişme için gerekli vazifeyi görmektedir.

Mantık budur, anlayış bu şekildedir.

Bir tarafta, Türkiye'nin, ekonomik krizde kaybettiklerini tam anlamıyla telafi etmesinin 2011 yılının sonunu bulacağını iddia eden AKP yöneticileri vardır, diğer tarafta krizden hızla çıkıldığını söyleyen aynı zihniyetin çelişkili beyanları yer almıştır.

Türkiye ekonomisi bu iş bilmez, kararsız ve son derece başarısız olan siyasi yönetimden kurtulamadıktan sonra gün yüzü göremeyecek ve insanımız hakkı olan mutluluk ve esenliğe asla ulaşamayacaktır.

Şu hususun altını kararlılıkla çizmek isterim ki; bu iktidarı geldiği yere geri göndermek bizim için siyasi bir namus meselesidir.

Ve bunu yapacak olan kadro ve inanç ise Üç Hilal'de bir araya gelmiştir.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Geçen haftaki grup konuşmamda, AKP iktidarı süresince ekonominin yapısal sorunlarının ciddiyetle ve kararlılıkla bir türlü ele alınamadığını ifade etmiş ve bu kapsamda, halen Meclis gündeminde bulunan Türk Borçlar Kanun Tasarısı ile Türk Ticaret Kanun Tasarısı'nın, karşılıklı mutabakat sağlandıktan ve itirazlar giderildikten sonra bir an önce yasalaşması gerektiğini belirtmiştim.

Ne var ki, aradan geçen bir haftalık süre içinde, Meclis çoğunluğunu elinde bulunduran AKP hükümeti bu konuda bir adım atmamış ve çağrımıza kulak tıkamıştır.

İktidarın bu vurdumduymazlığına rağmen, ekonomin önemli ve etkili aktörleri konuya sahip çıkmış ve bu alandaki hassasiyetlerini açık olarak göstermişlerdir.

Bunlar arasında yer alan TÜSİAD, TOBB, MÜSİAD, TİSK gibi kuruluşlar, ekonominin ve reel sektörün yapısal sorunlarının giderilmesi için üzerlerine düşen sorumluluğu yerine getirmek maksadıyla, Mecliste bekletilen Türk Borçlar Kanun Tasarısı ile Türk Ticaret Kanun Tasarısı'nın yasalaşması konusundaki duyarlılıklarını ortaya koymuşlardır.

Bu kapsamda, ekonominin ve sivil toplumun bu güzide kuruluşlarının sorumluluk bilinciyle hareket etmeleri takdire şayan bir durumdur.

Elbette ekonomideki yapısal ve kurumsal problemlerin çözülmesi bunlarla da sınırlı kalmamalı, çalışan ve üreten sektörleri dikkate alacak ve ihtiyaçlarını gözetecek kapsamlı bir politika seti süratle hayata geçirilmelidir.

Bunlar olmadığı takdirde, ekonomide yapılacak her girişimin bir anlamı olmayacak ve alınan mesafelerin bir değeri görülmeyecektir.

Anayasa değişikliği konusundaki aceleciliği malum olan iktidar partisinden beklentimiz; Mecliste bekleyen söz konusu kanun tasarılarını bir an önce yasalaştırması için harekete geçmesi ve ekonominin yapısal problemlerini kapsamlı bir şekilde çözecek hukuksal ve teknik bir girişimi gecikmeksizin başlatmasıdır.

Konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

“ TBMM GRUP TOPLANTISINDA ”

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

06 NİSAN 2010

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Muhterem Basın Mensupları,**

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Başbakan Erdoğan'ın açılım adı vererek terörle müzakerenin sürdüğü bir dönemde PKK teröristlerinin de kanlı eylemleri maalesef devam etmektedir.

Mart ayı içinde meydana gelen terör olaylarında üç Mehmetçik ve bir korucumuz şehit düşmüş; altı askerimiz, bir vatandaşımız ve üç korucumuz yaralanmıştır.

Bunlara ilave olarak geçtiğimiz hafta da hain eylemler ve kayıplarımız devam etmiş, Hakkari'nin Çukurca ve Şemdinli ilçelerinde meydana gelen olaylarda üç Uzman Çavuşumuz şehit olmuş, iki Uzman Çavuşumuz ve bir Uzman Onbaşımız yaralanmıştır.

Vatandaşlarımızın yoğun katılımları ve teröre tepkileriyle toprağa verilen aziz şehitlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet, yaralılarımıza acil şifalar diliyorum.

Şehitle katili bir tutan, gazi ile caniyi bir sayan ve teröristin ardından gözyaşı döken bir zihniyetin rezillikleri artık saklanamayacak kadar açığa çıkmıştır.

Son olarak İmralı canisinin doğduğu köyde sözde doğum günü adı verilen ihanet gösterilerine bu yıl İçişleri Bakanlığının tedbir adı altında hem izin, hem de onay vermiş olması teslimiyetin boyutlarının geldiği aşamayı göstermesi bakımından ibret vericidir.

Ve bu gelişme hükümet kılavuzluğunda Habur'da başlayan AKP-PKK kucaklaşmasının yeni bir adımıdır.

Anaların gözyaşlarını istismar ederek, sanatı ve sanatçıyı alet ederek, kimlikleri kaşıyıp toplumu ayrıştırarak, bölücülükte PKK kadroları ile yarışan hükümeti girdiği yıkım ve çözülme yolundan bir an önce dönmeye çağırıyorum.

Girilen sürecin milletimize ayrılma, kutuplaşma ve çatışma getireceği konusunda, bu hususta hassasiyetleri olan köklü bir siyasal hareketin temsilcisi olarak, yolundan sapmış herkesi bir kez daha düşünmeleri konusunda uyarıyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Bu iktidarın geride kalan yıllarından akılda kalacak olanlar, bizim **yedi K'lı tahribat zinciri** adını verdiğimiz "Kriz, Kargaşa, Kaos, Korku, Kutuplaşma, Kavga ve Karanlık" tan başkası değildir.

Toplumun tamamı, içine düştüğü yokluğun, yoksulluğun acımasız yüzüyle karşı karşıyadır ve hükümet tarafından tartışmaya açılan kardeşliği savunmanın kaygılarını yaşamaktadır.

Bu gerçekler artık yalanlarla örtülemeyecek kadar acı yüzünü göstermiş, bu konuda sığınılacak bahane kalmamıştır.

Ne var ki, özellikle kapalı kapılar ardında kimin ne yaptığı bilinmeyen uluslararası ilişkilerdeki durumumuz ve yaşanan iflaslar milletimiz tarafından henüz yeterince anlaşılammıştır.

Bu bilgi eksikliğini ağır bir istismarla kapatmaya çalışan iktidar, yıllardan beri adına "zafer kazandık", "itibarımız arttı", "sözümüzün geçtiği ülke olduk" gibi iddialarını bugüne kadar tekrarlayarak gelmiştir.

Bugün, iç politikada yaşadığımız iflasların, çok daha vahiminin dış politikada yaşandığını görmek ve samimiyetle itiraf etmek için, iktidar yandaşları açısından bile artık hiçbir makul gerekçe ve bahane kalmamıştır.

Bunu açık yüreklilikle dile getirmemek için ancak vicdanı karartılmış, aklı örtülmüş, hürriyeti elinden alınmış, vizyon körlüğü yaşayan, hür düşünme iradesini kaybetmiş olmak gerekmektedir. Başka türlü bir yoruma da mahal kalmamıştır.

Bu konuda yapılan tespitler, ne yalnız bizim yaptıklarımızdır ve ne de ilk defa dile getirilmektedir.

Nitekim, bugün AKP'de siyaset yapan bir hükümet üyesi ve 22 arkadaşının, dönemindeki uluslararası ilişkileri genel görüşmeye açmak için 19 Aralık 1997 tarihinde gündeme alınan önergelerinin gerekçelerini bundan onüç yıl sonra sizlere tekrarlamak istiyorum:

O dönemdeki iddia sahipleri diyorlar ki;

- *"Türkiye 1997 yılını geride bırakırken, çok yönlü sıkıntılarla, krizlerle karşı karşıyadır. Bunlardan en önemlisi, dış politikada arka arkaya yaşadığımız mağlubiyetler, başarısızlıklardır. "*

Sorarım sizlere, aynı hezimetler, adına "sıfır sorun", "kazan kazan", "ezber bozma", "sorunları aşma" gibi sloganlar eşliğinde 2010'lu yıllarda çok daha ağır şekliyle yaşanmıyor mu?

- Yine bu önergede; *"Türkiye bu alanda bir maceraya sürükleniyor. Bu coğrafyada yaşayan her ülkenin realize etmesi gereken çok yönlü politikalarından tecrit edilerek, onun avantajlarından, manevra imkânlarından mahrum bırakılarak, mecburî bir adrese yönlendiriliyor."* denilmektedir.

Peki, ülkemiz maalesef şimdi de küresel gelişmelerin taşeronluğuna mahkûm edilerek, tam bir maceranın ve tahribatın etkisi altında değil midir?

Her kıtada kapı kapı gezilerek yapılan ziyaretler çok yönlü politikanın eseri midir, yoksa küresel gücün bu coğrafyalardaki mihmandarlığına soyunmak mıdır?

Yine, önerge sahipleri yıllar öncesinden diyor ki; *"gelinek nokta; Türkiye'yi ekonomik, siyasî, sosyal ve kültürel alanlarda güç dengelerinin tesisinde, silah araç ve gereçlerinin temininde, terörle yaptığı mücadelede bağımlı bir duruma sokuyor."*

Peki, bugün karşımızdaki gerçek de böyle değil midir?

AKP Türkiye'sinde terörizmle mücadele yabancıların inisiyatifine ve icazetine mahkûm edilmemiş midir?

Vaşington'un iki dudağı arasına sıkıştırılıp bırakılmamış mıdır?

Ve önerge sahipleri devamla; *"böylece, Türkiye'nin, dünyanın bu en hassas bölgesinde inisiyatif kullanamaz, politika oluşturamaz, hak ve menfaatlerini koruyamaz hale düşürüldüğünü"* de söylemekte, "yeni kazanımların bir yana, eskilerinin de kaybedildiğinden" bahsetmektedirler.

Peki bundan on üç sene önce bu doğru tespiti yapanlar, bu tespitlerin başını çekenler bugün nerelerdedir?

Fikirleri ve fikri namuslarını nereye bıraktılar?

Bugünkü kilitlenmiş ilişkileri, tek taraflı tavizleri, ağır teslimiyetleri ve boyun eğmişlik halini nasıl yorumlamaktadırlar?

O günlerde alçalma ve bağımlılık olarak gördükleri bu ilişkilerin betelerini bugün nasıl sineye çekmektedirler?

Bilinmelidir ki, böylesi bir suskunluk ancak tutsak zihniyetlerin inatla sürdürebilecekleri bir zillet halidir.

Tarihin acımasız çöplüğü, başardık derken yıkılan, alkışlanırken çöken, takdir edilirken çözülen, tebrik edilirken teslim olan alçalmış yöneticilerin, çaresiz ülkelerin ve talihsiz toplumların düştükleri tuzaklarla doludur.

Bu konuda çok uzaklara gitmeden, hiç değilse, aziz ceddimizin eseri olan Osmanlı İmparatorluğunun yıkılış dönemlerine bakarak, bu dönemlerde yöneticilerle yabancı ülkelerin ilişkilerini inceleyerek, düşülen zafiyetleri görerek ibret almak ve ders çıkarmak lazımdır.

Değerli Milletvekilleri,

Yeryüzü, kendilerine hakimiyet ve etki alanı oluşturmuş yüzlerce devletin sınırlarını tescil ettirerek parsellediği büyük bir coğrafyadır. Ve sahipsiz alan yoktur.

Ne var ki ülkelerin siyasi sınırlarının binlerce yıldır değişiyor olması bugünkü sınırların da kalıcı olamayacağını, bunları korumasını beceremeyenlerin bu süreçten mutlaka zararlı çıkacağını göstermektedir.

Dün olduğu gibi bugün de dünya, kendisine tanınmış kaynakları ve alanı yeterli görmeyip birbirine üstünlük sağlamaya çalışan mukayeseli güçlerin mücadele alanıdır.

İnsanlık değerlerinin değışimi ve gelişimi de bu durumu değıştirmemiş, sadece devletlerin birbirlerine olan güç gösterilerinin şeklini, yöntemini, dozunu ve unsurlarını çağın gereklerine göre farklılaştırmıştır.

Nihai olarak zor kullanma özellikle güçlü ülkeler için hala geçerli bir son yol olmakla birlikte, genellikle güce başvurmaya ihtiyaç kalmadan çok kuvvetli bir çekim alanı oluşturarak zayıf yönetimleri yörengeye oturtmak ve yararlanmak, çağımızın küresel projeleri haline gelmiştir.

Hatta ele geçirilemeyeceği anlaşılan yönetimlerin, "demokrasi getirme, turuncu devrim, özgürlük götürme" adı altında devrildikleri, yada ağır ekonomik bağ ve bağlantılara itilerek, borçlandırılarak denetim altına alındıkları bilinen gerçeklerdir.

Artık dünyaya yön verme iddiasındaki güçler, klasik dönemin başına buyruk güçleri olmaktan çıkmış, dünyanın neresine ilgi duyuyorlarsa, o yöreye kolayca ulaşmalarını sağlayacak işbirliğine müsait yönetimler ve bu dayatmalara katkısı oranında destek vereceği ülkeleri bulabilmişlerdir.

Stratejik ortaklık diyerek övünülen kavramın, aslında küresel gücün dayatmaları ile bir bölgede yürütülen "stratejik eskort" hizmetleri; müttefikliğin ise anlam değıştirerek, bir coğrafyada yabancı güçlerin çıkarlarının acentalığına talip olunan "küresel taşeronluk"tan başka bir anlam ifade etmediği ortadadır. AKP hükümeti de işte bu görevi ifa etmektedir.

Ve elbette ki dünya üzerinde gözü olan ve hayati çıkarları bulunan küresel güçler, bu niyetlerini maskeleyecek kavramlar da icat edecek, kıtaları tanzim edecek projeler uyduracak, eş başkanlar ilan edilip tıpışlanacak, her teslimiyet ayakta alkışlanıp, ödüllerle sırtlar sıvazlanacaktır. AKP zihniyetinin de sık sık övündüğü hal maalesef budur.

Bu duruma müstehak olmuş bir hükümet, iflas ettim, mahkum hale geldim, teslim oldum, açmaza düştüm demeyeceğine göre; her teslimiyeti zafer, her tavizi başarı olarak sunmak mecburiyetinde kalacaktır. AKP kadrolarının maskelemeye çalıştıkları ise tamamen bunlardır.

Bu küresel türbülansa düşmüş ve meşruiyetini bu ilişkilere mahkum etmiş böyle bir yönetim için, dünyanın neresine giderse gitsin, ne yaparsa yapsın icraatları küresel projelerin kılavuzluğundan başka bir anlam taşımayacaktır. Başbakan Erdoğan'ın iftihar ederek yaptığı zulmün eşbaşkanlığı da bu anlamdadır.

Ve elbette ki bu stratejik darboğaza girmiş bir aciz yönetici için, iç kamuoyunu oyalayacak sahte kahramanlıklara da ihtiyaç olacaktır. Maksudı etkilemeyen, küresel çıkarlara ters düşmeyecek dozda kuru gürültüler çıkartarak, hamaset ile toplum aldatılmak istenecektir. Başbakan'ın "van minut" uyarısı da, "muz cumhuriyeti değiliz" açıklamaları da bu kapsamdadır.

Böylesi bir teslimiyete bilerek veya bilmeden bir kez olsun sürüklenmiş bir hükümetin düştüğü girdabın çekiminden kurtulmasının, kendi başkentinden dünyaya bakabilmesinin ve bağımsız karar verebilmesinin şartları tamamen ortadan kalkmış demektir. AKP iktidarının dış politikada yaşadığı derin açmaz buradadır.

Ellerine böylesine müsait bir taşeron geçirmiş olanlar ise bu fırsatı kaçırmak istemeyecekler, ödüllendirerek, madalyalar takarak, kübbeler giydirerek, fahri ünvanlar vererek, övgüler dizerek işbirlikçilerini avuçlarında tutacaklardır. Başbakan Erdoğan'ın düştüğü durum tam da bundan ibarettir.

Bu derece dışarıya mahkûm hale gelmiş, küresel destekle yoğun bakım şartlarına girmiş bir ülke ve hükümeti için dışarıya hizmetten, başkalarını memnun etmekten gayri bir çıkış yolu kalmamıştır.

Onlarla görünmek, aynı karede yer almak, el sıkışmak, poz vermek varlıklarını sürdürmek için tek sığınak kalmıştır.

Ve ne üzücüdür ki, AKP zihniyetinin ve yönetim kadrolarının içine düştükleri ruhi bunalımın teşhisi de bu gerçeklerdir.

Bütün bu tespitlerin ışığı altında baktığımızda,

- Irak'ta Mehmetçiğe çuval geçirilirken, polislerimiz şehit edilirken hükümetin neden hareketsiz kaldığı daha iyi anlaşılacaktır.
- Yıllardır yeri ve adresi bilinmesine rağmen terör yuvalarına hangi gerekçeyle hareket yapılmadığı daha berrak ortaya çıkacaktır.

Ve hatta son olarak, geçtiğimiz hafta Türklerle Araplar **"etle-tırnak"** gibi derken, milyonlarca Müslüman Arap kardeşimizin Irak'ta yaşadığı zulme eşbaşkanlık yapmakta, Başbakan Erdoğan'ın neden hala devam ettiğini anlamak ve bu oyunların arkasındaki gerçekleri anlamlandırmak, baştan beri yaptığımız açıklamaların ışığında yorumlanırsa ziyadesiyle mümkün olacaktır.

Bugün Türkiye, AKP ile dünyanın neresine ilgi gösteriyorsa, neresi ile bir ilişki kuruyorsa biliniz ki Okyanus ötesinin projelerine mahkum hale gelmiş olmanın kaçınılmaz sonuçlarını yerine getiriyor ve hizmet ediyor demektir.

Bu ilişkilerin hiç birinde Başkent Ankara vizyonu ve derinliği yoktur.

Haysiyetli münasebetler, onurlu duruş, milleti temsil yoktur.

Yabancı başkentlerle örtüşen küresel projelerin, yerel coğrafyalarda kargo hizmeti yürütülmeye çalışılmaktadır.

İran'la münasebetler, Suriye ile ilişkilerimizin değişmesi, Kafkasya ve Avrasya politikalarımız, Ortadoğu ve Irak münasebetlerimiz gibi sayısız alan maalesef ki enerjisini ve vizyonunu Ankara'dan değil, başka başkentlerden almaktadır.

Peki bu ilişkilerin hiç mi ülkemize bir katkısı olmayacaktır? Elbette ki bunu söylemek mümkün değildir. Bu küresel pastadan taşeronlara da düşecek birkaç lokma olacaktır.

Ancak bilinmelidir ki, bütün bozuk saatler de günde iki defa doğruyu gösterirler.

Bunlar için doğru olduğunun ve doğruya yöneldiğinin işaretleri olamazlar. Bu ilişkilerden ecdadımızın hedefi olan küresel hak ve hakkaniyet felsefesi asla doğmaz.

Olsa olsa bugün AKP'nin yaptığı gibi insanlığı tanzim etmeye çalışan bir zorba gücün sağdıçlığı olur, hizmetkârlığı olur.

Değerli Arkadaşlarım,

Bildiğiniz gibi ecdadımızın katillikle suçlandığı küresel bir kampanya sözde Ermeni soykırım iddiaları adıyla yıllardan beri ısrarla sürdürülmekte ve gündemde tutulmaktadır.

Bu ülkeler içinde en ilginç olanı, her sene aynı dönemlerde konuyu gündeme taşıyarak Türkiye'yi sıkıştırmaya çalışan, taviz vermesine uğraşan Amerika Birleşik Devletleri'nin tutumudur.

Bu ülke ne iddiaları kabul etmekte, ne de reddedip gündemden düşürmektedir.

Her yıl Nisan ayında oluşturulan bir baskı ortamı ile Türkiye üzerinde oyunlar oynanmak istenmekte; verilecek yeni tavizler için, sunulacak yeni talep listeleri için hükümetin sıkıştığı alan kullanılmaya çalışılmaktadır. Durum bundan ibarettir.

Nitekim bu yıl da böyle olmuş, geçen yıllardakinin bir benzeri tekrarlanarak sözde Ermeni soykırım iddiaları ABD Temsilciler Meclisi Dış İlişkiler Komisyonunda kabul edilmiştir.

AKP hükümeti de, büyükelçimizi geri çekerek karara tepki göstereceğine dair kuvvetli işaretler vermişse de, aradan geçen birkaç haftalık sürede hükümetin gerçek yüzü görünmüş ve yelkenler suya indirilmiştir.

Madem ki Başbakan Erdoğan, ABD'ye gitme kararı almıştır, büyük elçimiz geri dönmektedir, buradan sormak ve cevabını öğrenmek lazımdır:

- "Son yapılan oylamayı "komedi" olarak tanımlayan bu ülkenin Başbakan'ı değil midir?
- Sözde soykırım iddialarının ABD Temsilciler Meclisi'nde yapılan oylamasını; "rezalet" olarak değerlendiren, umarım ABD-Türkiye ilişkileri yeni bir sınavdan geçirilmeye kalkışılmaz diyen; bu hükümetin İçişleri Bakanı değil midir?

- Ağzı birliği etmişçesine “Türkiye baskılarla karar vermez” diyerek sözde dik duracaklarının ilanını yapanlar AKP kadroları değil midir?
- Peki, ne olmuştur da, hangi olumlu sonuçlar alınmıştır da şimdi bunlar söylenmemiş gibi, Başbakan, Amerika Birleşik Devletlerine ziyaret gerçekleştirmektedir?
- Hangi olumlu izlenimler edinilmiştir de geri çağrılan Büyükelçimiz şimdi geri dönmek durumunda bırakılmıştır?
- Hükümet hangi taahhütleri almış, hangi güvencelere kavuşmuştur da, söylediklerini yalanlamak durumunda kalmaktadır?

Diyelim ki bu yılı bir yolla atlattılar, peki sorarım sizlere gelecek yıl ve yılların güvencesi ne olacaktır, kim bunların garantisini verecektir?

Türkiye her yıl iddialar **kabul edildi-edilmedi** kabusları görerek daha fazla ilerleyemez, ABD Başkanı **soykırım dedi mi demedi mi** tartışmalarıyla her yıl yeni tavizler vererek daha fazla yol alamaz.

Artık hükümetin, ABD'nin sözde soykırım iddialarının baskısını Türkiye üzerinde ustalıkla kullanma siyasetinin tuzağını görmesi gerekmektedir.

Bu konunun sıcak tutulmasından maksat, ABD tarafından lehte yada aleyhte çözülmesi değil, bir baskı ve dayatma unsuru olarak Türk diplomasisi ve hatta Ermeniler üzerinden taviz ve dayatmalar zinciri oluşturulmasıdır. Gerçek budur.

Başbakan Erdoğan, bu şartlar altında ABD'ye gitme kararı verdiğine göre, bizim bu ziyarettten çıkartacağımız anlamlar şunlardır:

- ABD Parlamentosu bundan böyle sözde soykırım iddialarını bir daha gündeme getirmeyecektir.
- Başkan Obama geçen sene Ermenicesini dile getirdiği soykırım tanımından dolayı özür dileyecek, bu yıl benzer yaklaşım sergilemeyecektir.
- Bu aşamadan sonra sorunu çözmek üzere tarihçiler devreye girecek, parlamentoların siyasi karar vermeleri sona erecektir.
- Tek taraflı tavizlerle imza altına alınan Ermenistan'la yakınlaşma arayışlarında, ABD yönetimi Ermenilerin iddialarından vazgeçmesini sağlayacaktır.

Başbakanın ABD'ye gitmesi, bize göre ancak bu sonuçların alınması veya vaad edilmiş olması ile mümkündür.

Bunların dışında bir sonuç beklentisi ile Vaşington'a gidilmesi, ancak yeni bir seviye kaybı, yeni bir küçülme ve alçalma halidir.

Bu konuda yeterince sabıkası olan teslimiyetçi zihniyetin bunu tekrarlamaması kendisinden beklenen bir sonuçtur ve layığı da bu olacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Geçtiğimiz hafta içinde AKP tarafından hazırlanıp topluma dayatılmak istenen "AKP Anayasası" TBMM Başkanlığına önce sunulmuş ve ardından imzalandaki şaibeler nedeniyle birkaç gün sonra geri çekilmiştir.

Bu metin içinde bulunan maddelerin içeriğine ait değerlendirmeler başka bir tartışmanın konusudur.

Ne var ki, Anayasa gibi çok ciddi bir sözleşme metnini sahte imzalarla sulandıran bir zihniyetin Anayasa değişikliği ile sağlamayı amaçladığı gelişmeler hakkında ne kadar inandırıcı olabileceği herkesi düşündürmelidir.

İmza atan milletvekillerinin bile haberinin olmadığı düzmece metinlerin, muhalefet tarafından farkına varılmış olması üzerine teklif dün yeniden ele alınarak Başbakanın da imzasıyla ve ilave iki madde ile birlikte tekrar Meclis Başkanlığına sunulmuştur.

Bu Cumhuriyet tarihinde eşi görülmemiş bir rezalet olarak kayda geçecektir.

Anayasa gibi önemli bir değişimi hedefleyenlerin ne derece ahlak ve ilkedan mahrum olduklarını da herkese gösterecektir.

Bu olay da göstermiştir ki, ne derece güzel değişiklikler hazırlarsanız hazırlayınız, arkasında bunları uygulayacak erdemli ve liyakatli kadrolar ile yüksek siyaset ahlakı olmadıkça, sonuç alınması mümkün olmayacaktır.

AKP zihniyeti daha işin başından çuvallamış ve niyeti konusunda milletimizde kuşkuları artırmıştır.

Türk milletinin temsilcileri olan milletvekillerinin attıkları imzaların kendi partileri tarafından geçersiz sayılması onlar için tam bir utanç vesilesidir.

Ne var ki bu teklifler de, Milliyetçi Hareket Partisi tarafından ciddiye alınmayacak, üzerinde ayrıca ve ilave bir yorum yapmaya değer bulunmayacaktır.

Zira bizim Anayasa değişiklikleri konusunda baştan beri tutumumuz bellidir ve değişmemiştir.

Bunları Şu başlıklar halinde Őöyle özetlemek mümkündür:

1. Anayasalar toplum sözleşmeleridir. Yalnızca bugün yaşayanları değil, yarın doğacak kuşakları da etkileyecek, siyasetin ve zamanın üstünde ve ötesinde metinlerdir.

Anayasayı değiştirenlerin siyasetten çekilmiş oldukları dönemlerde bile ürettikleri anayasalar toplumu yönlendirmeye devam edeceklerdir.

Anayasa hazırlamanın sorumluluğu büyüktür ve milletlerin geleceğinde hayati öneme haizdir.

Bu nedenle toplumu oluşturan herkesin ve her kesimin azami talep ve beklentilerini önce dinlemek, sonra değerlendirmek ve sonra da karara varmak esas olmalıdır.

Bu durumda, uzlaşma arayışları, uzlaşma ahlakı, uzlaşma kültürü, uzlaşma ortamı ve bunların üzerinde yapılacak ittifak Anayasaların etik ve toplumsal kaynağı olmak durumundadır.

Mevcut anayasa değişiklik teklifi bu haliyle tam bir AKP anayasasıdır ve tümüyle dayatmadır.

Hazırlanma sürecinde ve olgunlaşmasında Milliyetçi Hareket Partisi ile hiçbir arayış içine girilmemiş, önerilerimiz dikkate alınmamıştır.

AKP içinde yandaşların işbirliği ile hazırlanan bir metin son dakikada karşımıza çıkartılmış ve sözde randevu talep edilerek işbirliği adı altında onayımız istenmiştir.

Bu yöntem, her şeyden önce anayasanın maksadının ruhuna aykırı olduğu gibi, aynı zamanda Milliyetçi Hareketin siyaset ahlakına da aykırıdır.

Milliyetçi Hareket, 22 Temmuz 2007 seçimlerinden itibaren TBMM çatısı altında bulunmaktadır.

Partimiz, varlığımızı aradan geçen iki buçuk yılda hatırlamayanların, hatta bizi aşağılayanların şimdi başlarının sıkıştığı yerde çekecekleri imdat kolu değildir.

Milliyetçi Hareketin hiçbir ferdi kendisini faşist olmakla suçlayan, kurucu genel başkanının işine gelen sözlerini alçakça istismar eden, parti amblemimize tabela diyen, bizi kafatasçı olarak suçlayan çürümüş zihniyetlerin kokularına katlanamaz.

Bilinmelidir ki, partimiz, oluşumunda katkısının bulunmadığı hiçbir siyasi fikre veya hazırlığa asla açıktan destek veremez, figüran olamaz ve birilerinin piyonu haline gelmez.

Bizim siyaset ahlakımızda, muhterem kadrolarımız bedeli ne olursa olsun bu tür dayatmaları kesinlikle reddeder.

2. Anayasalar, siyasi ve toplumsal huzurun, barışın, kardeşliğin, uzlaşmanın ve işbirliğinin hiç değilse asgari düzeyde yaşandığı iklimlerde vücut bulacağı moral değerler ve manevi atmosferde sağlıklı olarak oluşur ve devam ederler.

Nitekim, önceki anayasa değişikliklerinin demokrasi dışı arayışların akabindeki sanal rahatlıktan beslenerek tutunmaya çalıştığı, bu nedenle de toplumun gerçeklerle yüzleşmesiyle beraber etkilerini daralttıkları görülmektedir.

Ne var ki bir anayasayı TBMM'deki bir siyasi partinin tek başına hazırlamış olması da anayasanın sivilleşmesi anlamını

taşımayacaktır. Nitekim 1982 anayasasını da askerlerin seçtiği sivil bir komisyon hazırlamıştır.

Burada önemli olan anayasa değişikliklerinin zemin bulacağı ortamın önce demokratik, sonra toplumsal ve sonra ahlaki zemine dayandırılmasıdır.

Türkiye'nin bugün yaşadığı ağır sosyal, siyasal, ekonomik ve ahlaki buhran hepimizin malumudur. Devlet kurumları arasında ağır suçlamalar ve çatışmalar vardır.

Yasama, yürütme ve yargı arasında birbirinin görev alanına giren müdahaleler ve gerilimler mevcuttur. Toplum özellikle hükümet eliyle etnik tahriklere maruz kalmış, kutuplaşma ve cepheleşme sürecini yaşamaktadır.

Ülkemizin devlet ve millet olarak bu derece kargaşa yaşadığı bir dönemde sağlıklı bir karara varılması, uzun ömürlü bir sonuca ulaşılması için asgari huzur ve moral ortamı bulunmamaktadır.

Milliyetçi Hareket Partisi, böylesi bir ortamın seçimden sonra gerçekleşeceği düşüncesindedir. Ve anayasa değişikliğinin 24. Dönem TBMM iradesine bırakılmasını bu nedenle ısrarla savunmaktadır.

Bu konuda kararımız kesindir. Müzakereye açık değildir.

3. Biz Anayasaların bir dönem sandalye çoğunluğunu elinde tutan partinin anayasası olarak değil, toplumumuzun tamamının paylaşacağı ve katılacağı uzlaşma alanları olarak görmekteyiz.

Anayasaların da kutsal metinler olmadığını, değişebileceklerini öteden beri söylemekteyiz.

Ancak bizim önerimiz, değişiklik tekliflerinin bir dayatma haline almadan, TBMM'de temsil edilen tüm siyasi partilerin ve hatta bütün sivil toplum örgütlerinin, kurum ve kuruluşların görüş ve katkılarıyla olgunlaşması yönündedir.

Bunun için de tekliflerin TBMM bünyesinde bütün yönleriyle değerlendirileceği bir uzlaşma komisyonunun kurularak, mutabık kalınan hususların kamuoyuna anlatılmasını önerdik.

Aksi halde toptancı tutumlar ve paket halinde sunulan öneriler, ne milletimiz tarafından, ne de yasa koyucularca anlaşılmaktan ve anlatılmaktan çok uzak kalacaktır.

Herkesin başka bir yorum getirdiği böylesi bir muğlak ortamda, vev ki referanduma gidilse bile milletin neye evet, neye hayır diyeceği anlatılamayacaktır.

Bu itibarla, bu dönemde TBMM'de bulunan siyasi partiler arasında kurulacak "Anayasa Değişiklik Komisyonu" vasıtasıyla olgunlaştırılıp, önümüzdeki dönemde de yasalaşması fikrimizi aynen koruyoruz, bu düşüncemizin şimdi de arkasındayız.

4. Anayasa, adı üzerinde ülkemizdeki bütün münasebetlerin üzerine şekillendiği temel değerlerin hukuki dayanağıdır. Bu yönüyle etikten ayrı düşünülmesi söz konusu olmamalıdır.

Ne var ki daha işin başından itibaren hayasızca sürdürülen bir kampanya ile sözde partimize mensup milletvekillerinin bile Anayasaya destek vereceklerine dair alçakça şaiyalar yayılmaya çalışılmaktadır.

Kapı kapı gezen bazı zavallılar ise Milliyetçi Hareket Partisi'ne gönül vermiş milyonları etkileyeceklerini düşünmektedirler.

İşin yalnızca bu yönü bile AKP ve bir avuç işbirlikçisi dışında Anayasanın geçmeyeceğine dair bir panik içine girdiklerini, derin korkular yaşadıklarını şimdiden göstermesi bakımından ibret vericidir.

Kendi milletvekillerini iknada başarılı olamayanlar, kendi aralarındaki insanları ikna edemeyenler şimdi başka mecralarda şansını boş yere deneme arayışındadırlar.

- Buradan inanarak tekrarlıyorum ki, Milliyetçi Hareketin hiçbir mensubu, aziz milletimizin helal süt emmiş hiçbir ferdi;
- Habur'da terörist karşılarken ve kucaklarken gördüğü,
- Başımıza çuval geçirilirken suskunluğuna şahit olduğu,
- Katile sayın, şehide kelle diyen bir zihniyetin yanında kesinlikle yer almayacaktır.

Erdoğan'ın önce **başbakan**, sonra **eşbaşkan**, şimdi ise **başyargıç** olma hezeyanlarına, bu dünyada hesaptan kurtulma arayışlarına asla ve asla destek olmayacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

AKP iktidarının birbiriyle uyumsuz çarpık politikaları, karanlık ve sisli bir ekonomik ortamdan silkinip ayağa kalkmanın yollarını arayan ülkemizin önündeki en büyük engel olarak karşımızdadır.

2009 yılına ait büyüme verilerinden sonra da böyle bir manzarayla karşılaşmış, anlamsız bir sevinçle AKP hükümeti yine gerçekleri saptırmak için kolları sıvamıştır.

Bizim için elbette derin bir resesyondan teorik de olsa çıkılması önemlidir ve en azından ekonominin belini doğrultabilmesi için bu gereklidir.

Ancak, biz meseleyi büyüme oranının yalnızca sayısal boyutuyla ele almayız ve 'her şey düzeldi' aceleciliği ve aldatmasıyla asla yaklaşmayız.

Bu olsa olsa, AKP'ye yakışan ve siyasi meşrebine uyan bir davranış olacaktır. Ve nitekim öyle de olmaktadır.

Küçülmenin dehlinde uzunca bir süredir çırpınan Türkiye ekonomisi; kriz dalgalarıyla savrulmuş, tahrip olmuş ve ağır bir darbe almıştır.

Mevsim ve takvim etkilerinden arındırılmadan büyümedeki gelişmelere baktığımızda, ekonominin tam dört çeyrek dönem boyunca yerlerde süründüğünü açıklıkla söylememiz mümkündür.

Bu manzara, krizin ölümcül bir darbe indirdiğini bizlere kanıtlamış, Türkiye bu anormal süreçte fakirleşmiş, geliri azalmış ve ekonomisi dağılma noktasına gelmiştir.

Ortaya çıkan bu olumsuz tablonun hiçbir yerinde, krizin teğet geçtiğine dair bir emare yoktur.

'Bize bir şey olmaz' diyerek yaygara koparan ve acizini perdelemeye çalışan Başbakan Erdoğan'ı haklı çıkaracak en ufak bir kanıt söz konusu değildir.

Kriz, AKP'yle birlikte savunma hattı çökmüş ve bütün önleyici mekanizmaları paslanmış ve çürümüş ekonomik sistemi işlemez bir hale getirmiştir.

Bu gerçeği fark edemeyecek kadar gözleri kararmış olan Başbakan Erdoğan, 2009 yılı dördüncü çeyrekteki yüzde 6'lık büyümeyi de iddialarına dayanak yapmış ve gelecekte Türkiye'nin dünyada ilk on ekonomiden birisi olacağı zırvasını tekrarlamıştır.

Yedi yılı aşan hükümet etme döneminde, taş üstüne taş koymadan, temelsiz ve haddini aşan hedeflerle akılları karıştırmaya uğraşan Başbakan Erdoğan'ın, Türkiye ekonomisini geliştirmiş ülkeler klasmanına nasıl sokacağını da zahmet edip açıklamasında yarar vardır.

AKP hükümetinin, yalan ve dolanla doğruları eğip büktüğü, gelişmeden ve zenginleşmeden hiç utanmadan bahsettiği bir süreçte, Başbakan Erdoğan'ın nasıl bir ruh halinin içinde olduğu sözlerinden ve yaklaşımlarından gayet net bir biçimde anlaşılmaktadır.

Şayet dünyada ilk on ülke arasında olacaksak, bu asla büyüyen ve kalkınan bir ekonomiden dolayı olmayacaktır.

Olsa olsa ülke olarak, bu siyasi zihniyetin yol göstericiliğinde işsizlikte en ön sıralarda yer alırız ve yoksullukta birçok Afrika ülkesiyle rekabet ederiz. Bundan başka bir durumun görülmesi mümkün olmayacaktır.

Her alanda olduğu gibi, ekonomiyi de uluslar arası gelişmelerin kısılcına hapseden AKP hükümetinin, vatandaşlarımızın yaşadığı sıkıntıları dikkate alması ve buna göre bir politika geliştirmesi şu haliyle çok zor görülmektedir.

Gündemin ana meselelerini ört bas etmek maksadıyla, kutuplaşmanın soğuk sularında gemisini yüzdürmeye çalışan iktidar partisinin; İzmitlinin sorunlarını umursadığını,

Sakaryalının dertlerini önemseydiğini, Zonguldaklının hayal kırıklıklarını dikkate aldığını ileri sürmek imkân dâhilinde değildir.

Ve Başbakan Erdoğan, Türkiye ekonomisinin gelişmiş ilk on ülke arasında yer alacağıyla ilgili fantastik hayaller kuracağına, yakın bir zamanda nasıl hesap vereceğini düşünmesi kendisi açısından daha faydalı olacaktır.

Elbette Türkiye girdiği bu ekonomik bunalımdan çıkacaktır ve bunun için gerekli her türlü hazırlığımızın olduğu iyi bilinmelidir. Ancak o gün geldiğinde, ki bu çok yakındır, Türkiye'nin Recep Tayyip Erdoğan ve AKP gibi bir derdi ve gündemi kalmayacaktır.

Bu yolsuzluk şebekesi adalet önünde hesap verirken, Türkiye ve Türk milleti mutlaka daha emin ve kararlı bir şekilde tarihi yolculuğuna devam edecektir.

Muhterem Arkadaşlarım,

AKP kadrolarının, büyüme rakamlarına bakarak neredeyse sevinç çığlıkları attığı ve "krizden en az etkilendiğimizizin ispatıdır" mealindeki açıklamaları, ekonomideki bu kadar tahribata ve zincirleme facialara rağmen gerekli dersleri çıkaramadıklarını göstermiştir.

2009 yılı son çeyrek büyümesi yüzde 6 düzeyinde gerçekleşmiş, ancak yılın tümünde ekonomi yüzde 4,7 oranında küçülmüştür.

Derin bir durgunluk sürecinin ilelebet devam etmesi mümkün değildir ve bir aşamadan sonra dibe oturan ekonominin yukarı doğru tırmanması eşyanın tabiatı gereğidir.

Kaldı ki, sürekli küçülen ya da hiç büyümeyen bir ekonomiye en azından bu zamana kadar rastlanılmış değildir. Baz etkisi doğal olarak kendisini büyüme sürecinde de gösterecektir ve bunun 2010 yılının ilk çeyreğinde daha fazla hissedilmesi şaşırtıcı olmayacaktır.

Bunu kısmen anlayan iktidar mensupları, kendi marifetleri olacakmış gibi, şimdi de çift haneli büyüme oranlarından bahsetmeye başlamışlardır.

Geride bıraktığımız yılın son döneminde görülen büyümenin, AKP iktidarı tarafından haddinden fazla abartıldığı ve yersiz bir umuda neden olduğu açıktır.

Nitekim 2009 yılının tamamı açısından bir değerlendirme yaptığımızda, milli gelirin içinde çok önemli bir yeri olan özel tüketimin yüzde 2,3 azaldığı görülmektedir. Bu sonuç, vatandaşlarımızın yeterli gelirleri olmadığını açıklıkla kanıtlamış, iç talebin ise düştüğü yerden hala kalkamadığını anlaşılmıştır.

İnsanımızın cebinde harcayacak parası olmadan, ekonomideki büyümenin kime ne faydası olacaktır?

Bizim için düşündürücü olan diğer bir husus ise, yatırımlar konusu olmuştur.

İşsizliğin azalmasında olmazsa olmaz bir fonksiyonu bulunan yatırımlar 2009 yılında yüzde 19,2 küçülmüştür. Yüzde 6'lık büyümenin gerçekleştiği son çeyrekte bile, yatırımlardaki gerileme yüzde 4,7'dir.

Peki, bu ortamda milyonlarca işsiz kardeşimin yüzü nasıl gülecektir? Mağdur hale gelen bu kardeşlerimiz, ne yiyecek, ne içecektir?

Başlıca merakımız da, Başbakan Erdoğan'ın bunları aklına getirip getirmediğiyle ilgilidir.

Yatırım yapılmadan, fabrikalar çalışmadan, iş makineleri faaliyete geçmeden, işsizlerimiz hayata nasıl tutunacaktır? Çocuklarının umutları nasıl yeşerecektir?

Yoksul düşmüş işsizlerimiz kiralarnı nasıl ödeyeceklerdir? Mutfaklarında sıcak aş nasıl kaynayacaktır?

Ekonomik büyümeden dolayı ümitlenen Başbakan Erdoğan ve yandaşlarının bu sorulara verecekleri bir cevapları var mıdır?

Değerli arkadaşlarım, elbette bu omurgasız ve köksüz siyasi zihniyetin bu sorulara vereceği bir cevabı yoktur, olamaz da. Çünkü işsizlik AKP'nin eserdir, yoksulluk bu iktidarın sonucudur.

Takdir edersiniz ki, içinde bulunduğumuz yıl içinde küresel ekonomi, yaşadığı tramvaya rağmen büyüyecektir.

Ancak yakalayacağımız büyüme temposunun gelişmekte olan ülkeler ortalamasının gerisinde kalacağı da bir vakıdır. Üretim artmadan, yeni, yatırımlar yapılmadan aksini düşünmek zaten mümkün değildir.

Büyümeye etki yapacak alanlar olan; otomotiv sektörü, ihracat ve iç satış hacminde bir kıpırdanma vardır, ancak bu kriz öncesinin hala çok altındadır.

Bu kapsamda, iç ve dış talebin hastalığı düzelmeden, büyümenin de bir sonuç doğurması mümkün değildir.

Özellikle Avrupa ülkelerinde, gözle görülür bir düzelme yaşanmadan, ekonomimizin sağlıklı bir yapıya kavuşması çok zor olacaktır.

Türkiye'nin sahip olduğu büyüme modelinin, genellikle uluslar arası ticari ortaklara bağlı olduğu göz önüne alındığında, dışarıda oluşabilecek bir gerilimin büyümede tekrar ciddi bir sıkıntıyı ortaya çıkarabileceği ortadadır.

Küresel alandaki krize karşı dengeli ve korunaklı bir alan oluşturmuş olan başta Çin ve Hindistan gibi ülkeler, gerçekçi büyüme ve kalkınma stratejileriyle, kriz şartlarında bile yüksek büyüme rakamlarına ulaşabilmişlerdir.

İç tasarruflarını hareket geçiren ve iç pazarlarını baz alarak kendilerini krizden koruyan bu ülkelerin, kriz sürecinden çok etkilenmemeleri dikkate değerdir.

Bize göre, Türkiye'nin hali hazırdaki büyüme modeli, ekonominin istikrarsız olmasında temel nedenlerden birisidir.

AKP hükümeti ekonomi politikalarını dış kaynaklara dayalı, sıcak paraya bağımlı olarak kurgulamış ve bunun da acı sonuçlarına vatandaşlarımız katlanmak zorunda kalmıştır.

Türkiye'nin ne eksiği vardır? Mesela neden Güney Kore'nin, Malezya'nın, Çin'in ya da Hindistan'ın ekonomik performansını gösterememektedir?

Uzakdoğu'nun birçok ülkesi, yıllık yüzde 8 ila 10 arasındaki büyümeyi yakalamışken, ülkemiz her şeye sahip olduğu halde, neden bunu başaramamaktadır?

Ekonomiyi önceliğine alması gerekirken, siyasi ve ideolojik temelli kavga ve gerilimlerle kendisine verilen süreyi heba eden AKP zihniyeti, önce bunları düşünmeli ve sağlıklı ve iş üreten sürdürülebilir bir büyümenin arayışında olmalıdır.

Üretim tekniklerinden, ticaret anlayışına, iş disiplininin verimliliğin ortaya çıkma şartlarına kadar her şeyin yeniden

düşünülmesi ve yeni baştan ele alınması artık bir mecburiyet halini almıştır.

Ne var ki, Türkiye bu konularda kararlılık gösterecek siyasi bir iktidardan mahrumdur ve AKP hükümeti dar ve kısır gündemiyle ülkemizin yarınlarını beka düzeyinde tehlikeye atmıştır.

AKP'yle birlikte Türkiye maalesef; ekonomide küçülmüş, siyasette çatışmış, dış politikada teslim olmuş, sanatta açılmış, sağlıkta saçılmış, kültürde bozulmuş bir görünüm kazanmıştır.

Muhterem Milletvekilleri,

Ülkemiz ekonomisinde önemli bir yeri olan meyve üreticiliğinin son yıllarda, AKP'nin uygulamalarıyla sıkıntılı bir dönemden geçtiği hepimizin malumudur. Bu da yetmezmiş gibi, tabiat şartlarından kaynaklanan bazı olumsuzluklar da meyve üreticisi kardeşlerimizi çok zora sokmuştur.

Özellikle Malatya'daki kayısı üreticilerimizin karşı karşıya kaldığı don, dolu ve rüzgâr verimin ve kalitenin düşmesinde çok etkili olmuştur. Cenab-ı Allah'ın takdiri olan bu afetlerin engellenmesi elbette mümkün değildir. Bunun farkındayız.

Ne var ki, ortaya çıkan zararın telafisi mümkündür ve bu da öncelikle hükümetin konusudur.

Doğal afetlerin etkilediği kayısı üreticilerimizin zararları çok fazladır. Beklentimiz AKP hükümetinin, Malatyalı kayısı üreticisi kardeşlerimizin artan sorunları için bir an önce harekete geçmesi ve tarım sigortalarıyla ilgili sorun olan bazı hususları yeniden gözden geçirmesidir.

Kayısı üreticisi vatandaşlarımız, anayasa değişikliğine odaklanmış AKP hükümetinin destek ve ilgisini beklemektedir. Ürünü dalında kalmış kardeşlerimizin dertleri kuru sıkı demokrasi nutuklarıyla çözülmemekte, anayasa üzerinden yürütülen propagandayla bitmemektedir.

Milliyetçi Hareket Partisi kayısı üretici kardeşlerimizin yanı sıra, tüm meyve üreticilerinin yanında olmaya devam edecek ve sorunlarını açıklıkla dile getirecektir.

Değerli Arkadaşlarım,

Çalışmadan kaynaklanan haklarını alabilmek için, onurluca mücadele eden Tekel işçilerimiz, geçtiğimiz hafta AKP hükümetinin gazabına uğramışlardır.

Kazanılmış haklarını aramak için Başkentimize tekrar dönen işçi kardeşlerimize yönelik şiddet uygulamalarını makul karşılamak asla mümkün değildir.

Başbakan Erdoğan ve partisinin demokrasi ve özgürlük anlayışı; cop olmuş, biber gazı olmuş ve Tekel işçilerimizin üzerine yağmıştır.

Ortaya çıkan çirkin manzaraları hiçbir işçimiz hak etmemiş ve herkes bu iktidarın gerçek yüzünü bir kez daha görmüştür.

Partimiz otokrat ve tahammülsüz AKP iktidarının bu davranışını kınamakta, artık bir kangren halini alan Tekel işçilerimizin meselelerinin bir an önce çözülmesini beklemektedir.

Konuşmama son vermeden önce bir konuyu sizinle paylaşmak istiyorum; Türkiye, geçtiğimiz hafta, yıllardır

partisinin arka bahçesinde cirit atan soyguncular ve zekatlarımızı çalan şebekeler için suskun kalan Başbakan'ın nihayet kıpırdanmasına şahit olmuştur.

İnanç soyguncuları için ilk kez bir değerlendirme yapmaya yeltenmiş ve onlara hitaben "yatacağı yeri yok" demiştir.

Bu açıklama Başbakan Erdoğan'ın hidayete erme noktasında aşama kaydettiğini göstermesi bakımından dikkat çekici olmuştur. Ancak yeterli değildir.

Ne var ki, ben de başbakana, bunca haram malın, yetim hakkının, kul hakkının, yoksulluğun ve tahribatın, teslimiyetin hesabını vermeden peşini bırakmayacağımızı açıklamak istiyorum.

Başbakan ve ekibi bilmelidir ki; bu yaptıkları karşısında "yatacağı yer de yoktur, kaçacağı delik de yoktur".

Milliyetçi Hareketin nefesi ensesinde, mazlumların iki eli yakasındadır.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

“ TBMM GRUP TOPLANTISINDA ”

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

13 NİSAN 2010

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Muhterem Basın Mensupları,

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Konuşmama başlamadan önce son aylarda artan ancak son haftalarda ise doğrudan siyasetçileri hedef alan fiziki müdahalelerle ilgili eleştirilerimi ve düşüncelerimi açıklamak istiyorum.

Bu vesile ile geçtiğimiz günlerde Van'da ve dün Samsun'da meydana gelen endişe ve üzüntü verici saldırıları kınıyorum.

Siyaset adamlarına yönelen bu tacizlerin son aylarda artmış olması ve giderek de artış eğilimi göstermesi, özellikle hükümet tarafından kışkırtılan gerilim ortamında bir tesadüf olarak görülmemelidir.

Yaklaşık 26 yıldır süren bölücü terörün en büyük amacının, toplumu etnik kimliklere göre parçalayarak, milletimiz içinde kutuplaşma yaratmak ve çatışma için zemin hazırlamak olduğu bilinmektedir.

Ne var ki, bin yılın kaynaştırdığı aziz milletimiz önüne konan tuzaklara düşmemiş, en ağır tahrikler karşısında bile sükûnetini korumasını bilerek çatışmadan uzak durmuştur.

En zor ve en tahammül edilemez anlarda, aziz şehitlerimizin omuzlarda taşındığı günlerde dahi metanetini korumasını bilmiştir.

Ancak, son zamanlardaki taşkınlıklar PKK'nın yıllarca yapamadığını AKP'nin "açılım" denen yıkım sürecinin yapmaya başlayacağını işaretlerini vermektedir.

Çok eski değil, 26 Kasım 2009'da Çanakkale'nin Bayramiç, 15 Aralık 2009'da Muş'un Bulanık ilçelerinde, 3 Ocak 2010'da Edirne TEM Otoyolu girişinde, 5 Ocak 2010'de Mersin Akdeniz ilçesinde, ve 6 Ocak 2010 tarihinde Manisa Selendi ilçesinde yaşanan talihsiz olaylar Başbakan Erdoğan ve kadrolarının ağır tahrikleri ile ortaya çıkmıştır.

Van'da ve Samsun'da yaşanan olaylar da aynı zihniyetin yıllardır cepheleştirme, kutuplaştırma ve çatıştırma siyasetinin bir ürünüdür.

Bu kapsamda herkesi sağduyuya davet ediyor ve akli selimle hareket edilmesinin çok önemli olduğunu vurgulamak istiyorum.

Hükümeti, vakit çok geç olmadan, toplum daha fazla ayrışmadan, biriken gerilim çatışmaya dönmeden, girdiği yıkım yolundan ve milletimize saçtığı nifaktan bir an önce dönmeye çağırıyorum.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Her yıl olduğu gibi Kutlu Doğum Haftası'nın sevinci 14-20 Nisan tarihleri arasında tüm yurttan paylaşılacak, bu vesile ile inanç dünyamızın muhteşem kaynaklarının derinliklerine nüfuz edilme imkanı bulunacaktır.

Bu yılki kutlamalara ayrı bir anlam katan ise kitabımız Kuran-ı Kerim'in Allah katından beşeriyete inmeye başlamasının 1400. yılına da hayırla tesadüf etmiş olmasıdır.

Maddi dünyanın olağanüstü gelişmelerine rağmen derin bir manevi buhran içinde kıvranan insanlığa huzurun, saadetin ve ebedi kurtuluşun müjdesi olan Kuran-ı Kerim ile, bu ilahi mesajı insanoğluna tebliğ eden Peygamberimize olan muhtaçlığımız çok şükür ki artarak devam etmektedir.

Cenab-ı Allah'ın vahyinin ilelebet kalacağı ve insanlığın kalbini aydınlatacağı muhakkaktır.

Ancak özellikle bulunduğumuz dönemde İslam toplumlarının içine düştükleri bunalım, çekmekte oldukları çileler, yaşadıkları maddi ve manevi buhran ile İslam olmayan toplumların yaşadıkları değerler krizi; bu ilahi mesajın müjdelerine daha fazla ihtiyacımız olduğunu göstermektedir.

Yine aynı şekilde, bu tebliğin insaniyete biricik vasıtası olan Peygamberimizin ahlakı ve kutlu şahsiyetini daha fazla örnek almamız gerektiğini hepimize işaret etmektedir.

Bu ve benzeri vesilelerle milyarlık İslam dünyasına ve onun bir parçası olan milletimizin inancına, kültür ve medeniyetine kaynaklık eden Kur'an-ı Kerim'in, insanlığa sunduğu rahmet yüklü mesajların bir kez daha idrak edilmesi ve yaşanması, hepimizin aradığımız gerçeği bulmamızda en güvenilir rehber olacaktır.

Mukaddesatımıza kaynaklık eden bu mübarek değerlerin anılmasına vesile olanları ve inananları kutluyor, hafta boyunca yapılacak kapsamlı etkinliklerde görev alacak kardeşlerime başarılar diliyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Bildiğiniz gibi dost ve kardeş Kırgızistan'da geçtiğimiz hafta sonu büyük toplumsal olaylar gerçekleşmiştir.

Sokaklara ve meydanlara çıkan öfkeli Kırgız soydaşlarımız, ülkelerindeki hükümetin değişmesi ve devlet başkanının Başkentten ayrılması ile sonuçlanan üzücü olayları üç gün süren kargaşa sırasında yaşamışlardır.

Dileğimiz, Kırgız kardeşlerimizin demokrasi içerisinde, huzur ve refaha bir an önce ulaşmalarıdır.

Bu vesile ile olaylar sırasında hayatını kaybedenlere Cenab-ı Allah'tan rahmet, yaralılara acil şifalar, soydaşlarımıza esenlikler diliyorum.

Kırgızistan'da yaşanan bu son olay da göstermiştir ki, Türklüğün ana vatanı olan büyük Avrasya coğrafyası üzerinde küresel oyunlar devam etmektedir.

Giderek derinleşen yoksullaşmanın biriken öfkesi, toplumları arayışlara itmekte, yeterince demokratik olmayan sistem, ancak zorlamalarla değişecek yapılara maalesef kapı aralamaktadır.

Ülkelerdeki güç ve otorite boşluğu ve siyasi istikrarsızlıkları cebri tedbirlerle örtmeye çalışan ve nispi sükuneti huzur zannedenler, maalesef ülkelere felaketten başka bir sonuç getirmemektedirler.

Kırgızistan, yer altı kaynakları ve üretim potansiyeli açısından yetersiz olsa da, bulunduğu coğrafyanın önemi ile stratejik oyunların odağı olmaya devam edecek gibi görünmektedir.

Özellikle İnan, Çin, Rusya ve Amerika arasındaki güç dengelerinin çarpıştığı bu coğrafyalarda, maalesef ki Türkiye hem demokrasi, hem de bir devlet modeli olmaktan çok uzaklara düşmüştür.

Yalnızca soydaşlığımızdan yararlanan bir taşeron stratejisi ile bugün ABD'nin ve küresel değerlerinin temsilciliğinden başka bir anlam taşımayan ilişkilerimizin durumu acilen gözden geçirilmek mecburiyetindedir.

Yalnızca Kırgızistan için değil, bu muazzam topraklarda yaşayan bütün kardeşlerimiz için gerçek anlamıyla tam bağımsız olabilecekleri, bağımsız karar alabilecekleri bir düzenin oluşturulması şarttır.

Aksi takdirde, bir küresel güçten kurtarıırken ve bir küresel oyundan çıkarırken; yeni bir küresel güce kaptırmamız, başka bir senaryonun içine sokmamız ve büyük oyuncuların taşeronu haline getirmemiz içten bile değildir. Maalesef ki bugünkü manzara da buna benzerlik göstermektedir.

Türkiye'nin en büyük talihsizliği, Orhun Anıtlarına yol yaptırarak milliyetçi olduğunu sanan, müteahhitlik hizmetleri ile soydaşlarımıza olan görevini tamamladığına inanan kimliksiz, ilkesiz, zayıf ve etkisiz bir hükümetin bulunuyor olmasıdır.

Kendisi bizzat küresel güçlerin kanlı oyunlarında eşbaşkanlık yapanların, başkentleri gezerek diplomasi yaptıklarını zannedenlerin Avrasya coğrafyasındaki soydaşlarımıza da, Ortadoğu'daki din kardeşlerimize de bağımsızlıkta örnek olması eşyanın tabiatına aykırıdır.

Böylesi bir iddiada bulunmak da AKP zihniyetinin dış politika sicili ile taban tabana tezattır.

Elbette ki, bu ülkeleri ve bu ülkelerdeki insanları zorlu bir süreç beklemektedir. Ve bunlar için en büyük tehlike kendi kültür köklerinden kopmadan, başka güçlerin tesirine girmeden, dengeli ve bağımsız bir politika ile ayakta duracak fikirleri üretememeleridir.

Ancak, bu eksiklikleri telafi edecekleri adres AKP anlayışı ve Başbakan'ın teslimiyetçi politikaları değildir.

Bu açmaz ise onların bir kötünden kurtulurken daha kötüye yavaşmalarına, huzur ve refah ararken tam bir sömürü ve dayatma düzenine mahkûm hale gelmelerine kapı aralamaktadır.

Görünen odur ki, yakın gelecekte de buralarda gerilim son bulmayacak, emperyalist devletlerin iştahları kesilmedikçe ve Türkiye küresel oyunların figüranı olarak değil, hakkın gücü olarak buralara kadar uzanamadıkça kargaşa da sona ermeyecektir.

Temenni ederiz ki bu öngörülerimizin hiçbirisi gerçekleşmez ve biz yanılırız da, milyonlarca soydaşımızı barındıran bu uçsuz bucaksız coğrafyalara hak ve adalet, barış ve huzur, refah ve bereket gelir.

En samimi dileğimiz budur.

Muhterem Milletvekilleri,

Takdir edersiniz ki, huzursuzluğun olduğu, suçların arttığı yerde güvenlikten, refahtan ve mutluluktan bahsetmek mümkün değildir.

Bizim, güvenlik içinde bulunma ve huzur duyma duygusu ile kastettiğimiz durum, insanın kendisine yönelik tehdit ve tehlikelerden uzak olduğuna sürekli emin olması halidir.

Ancak ilkel toplumlardaki huzur ve güvenlik, zorbaca ve güç kullanılarak kabul ettirilmiş bir huzurdur.

Günümüzde huzur ve güvenliğin boyutunu, vatandaşların hak ve özgürlük sınırlarına riayet etme ile aralarında oluşmuş sayısız medeni irtibat sonucunda, üzerinde mutabık kalınmış sosyal uzlaşma ortamı belirlemektedir.

Birbirlerinin haklarına saygı gösteren, toplumsal ahengi istikrarlı olarak sürdürebilen, huzurlu olmanın asgari maddi imkânlarına kavuşmuş milletler için, güvenlik ihtiyacı da hava kadar, su kadar hayati ve önemlidir.

Suç işlemek konusunda kırılma noktasına gelmiş bir bireyin önünde onu suç işlemekten uzaklaştıracak iki engel vardır.

Birincisi, fert vicdanının içinde eridiği toplumsal sorumluluk duygusu ve ahlakı; diğeri ise mükemmel işleyen bir kolluk ve hukuk sisteminin çalışmasıdır.

Bugün ülkemizde yaşanan toplumsal buhran elbette ki en zayıf olduğu yerlerden, en zayıf bünyelerden kendisini gösterecek, zaman zaman kusurdan ve hatadan suça ve suçluluğa kadar varan tepkiler ve sapmalar olarak karşımıza çıkacaktır.

Ancak,

- Artan suçluluk oranlarına rağmen, bugün ortalama bir emniyet içinde seyahat ediyorsak,

- Ticaretimizi, üretimimizi, alışverişimizi nispi güvenlik içinde yapabiliyorsak,
- Çocuklarımızı okula nispeten gönül rahatlığı ile gönderiyor, bir sosyal faaliyeti göreceli bir emniyet içinde sürdürüyorsak, bu asgari şartları sağlayan görünmez bir kuvvetin varlığına ve caydırıcılığına işaret etmektedir.

Bu fedakâr kuvvet, yerleşim yerlerinde polis, kırsal alanlarda jandarma'dır.

Çağdaş toplumlar, fertlerin şahsi hak arama ve emniyetlerini sağlama kaygılarını ve arayışlarını ortadan kaldıran; huzur ve esenliği kamu gücü ile temin eden kurumları ve mekânları oluşturmuşlardır.

Polisin ve jandarmanın tanımı olan kolluk ve karakol ile yargıç-savcı ve mahkeme modern toplumların vazgeçilmez ihtiyaçları arasındadır.

Bu hafta 165. kuruluş yıldönümünü kutladığımız Türk Polis Teşkilatı da kurulduğu yıllardan bu yana, milletimizin güvenliğinin sağlanmasında en büyük çabaları ve fedakârlıkları gösteren teşkilat olarak, kahramanlıkları ve gayretleri ile her türlü takdirin üstündedir.

En büyük dileğim giderek meşakkatli bir meslek halini alan bu kutlu millet hizmetini yürüten on binlerce mensubunun çalışma şartlarının, ücretlerinin, özlük haklarının layık oldukları şekilde acilen çözülmesidir.

Temennim, bu vazgeçilmez milli kurumun ucuz siyasetin etkisinden bir an önce kurtularak, hükümetlerin gölgesinde değil, milletinin emrinde, devletin hizmetinde, asaletine ve mazisine uygun hale gelmesidir.

Özellikle son yıllarda bölücü emel ve niyetler ile yıkıcı projelere sözde devlet desteği olduğunu göstermek amacıyla, polis teşkilatının alet edilmesine, yıkım çalışmalarına polise ait kurumların ev sahibi yaptırılmasına dönük gayretlerin farkındasınız.

Bu sinsi çabalara bizzat Emniyet Teşkilatından çok büyük tepkiler geldiğini ve infial yarattığını biliyor, emrine almak istediği siyasetin hilafına gösterdikleri bu duruşlarını takdir ediyorum.

Giderek artan ve örgütlü hale gelen suçlar ve suçlularla mücadelede, önleyici kolluk hizmetlerinin yürütülmesinde, bütün mesaisini, ailelerini ihmal ederek milleti için harcayan, kendi sorunlarını sineye çekerek milletin güvenliği için gece gündüz demeden çalışan emniyet teşkilatımızın bütün mensuplarını kutluyorum.

İnsanların yardımına koşarken, milletimize daha huzurlu bir hayat yaşatmak isterken gazi olmuş, malûl olmuş bütün polislerimize, bugün gözünü kırpmadan görevlerini yapan Emniyet Genel Müdürlüğünün cefakâr, fedakâr ve kahraman mensuplarına ve emektar personeline en samimi hissiyatımla sağlık, mutluluk ve başarılar temenni ediyorum.

Bugüne kadar güvenliğimizin sağlanması uğruna ve kanlı teröre karşı yılmadan verdikleri mücadele esnasında hayatlarını kaybeden emniyet teşkilatımızın bütün aziz şehitlerine, emekleri geçen ve bugün hayatta olmayan bütün mensuplarına ise Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Başbakanın PKK açılımı kapsamında ve İmralı'nın daveti üzerine, Kandil'deki inlerinden ve Mahmur'daki kamplarından bir grup öncü teröristin 19 Ekim 2009 tarihinde Türkiye'ye giriş yaptığını hepimiz biliyorsunuz.

Türk milletinin milli vicdanında ağır yaralar açan, aziz şehitlerimizin ailelerinde ve gazilerimizde haklı infial uyandıran, milletimizi ayağa kaldıran o karanlık tablodaki rezaletleri ve ihanetleri unutmamız ve unutturmamız mümkün değildir.

Habur'da eli kanlı teröristlerin Başbakan Erdoğan'ın umut verici gelişmeler olarak yorumladığı alçakça karşılama törenleri ile hükümetin foyası ortaya çıkmış, bu tablo Başbakan'ın gerçek yüzünün görülmesi açısından da ibret verici bir sahne olmuştur.

Partimiz, ilk andan itibaren, Habur'da yaşanan rezaletleri şiddetle eleştirmiş ve lanetlemiş, başta Başbakan olmak üzere, ilgili Bakanlar ve buna alet olan bütün görevlilerin mutlaka hesap vereceklerini ilan etmiştir.

Düzmece mahkemelerle, bırakınız pişmanlık duymayı alenen Türkiye'ye meydan okuyan teröristlerin serbest kalmasını; devletin müsteşarının, istihbarat görevlilerinin, hukuk adamlarının seferber olarak, gelenleri serbest bırakmak için yarışmalarını ısrarla eleştirmiş olduğumuz hafızalardadır.

Hükümetin hararetle kucakladığı, övgüler yağdırdığı terörist karşılama törenini duyduğumuz gün hatırlarsınız ki bunların,

- Mekke'den dönen Hacı kabileleri,
- Gurbetten dönen işçilerimiz ve
- Yurt dışında görevini tamamlamış Mehmetçikler olmadıklarını vurgulamış ve bunların üzerlerinde üniformalarıyla, utanmadan ve çekinmeden gelen kanlı teröristler olduklarını söylemiştik.
- Biz, bunların pişmanlık duymadıklarını iddia ettikçe, hükümetin iyi şeyler olacağına ve bu iyi şeylerin devam edeceğine dair söylemlerini,
- Biz, bunlar teröristtir, yapılan yanlıştır dedikçe, hükümetten, Avrupa'dan yeni kabilelerin de geleceğinin müjdelendiğini,
- Biz, adli ve idari kovuşturma tam bir senaryo derken, hükümetin her şeyin usulüne uygun olduğunu, adaletin tecelli ettiğini söylediğini,
- Biz, bunun bir ihanet göstergisi, bir yıkım projesi olduğunu vurguladığımızda, hükümetin teröristle kucaklaşma törenine "birlik ve kardeşlik" adını verdiğini; biz "yıkım" dedikçe Başbakan'ın "açılım" diye ısrar ettiğini;
- Biz, bunlar ihanette ısrarlı olan teröristler diye uyarırken, hükümetin gelenleri barış elçisi olarak ilan ettiğini,
- Biz, bunun bölünme, çözülme ve çatışma getireceğini söylerken, İçişleri Bakanı'nın "bunun demokratik açılımın yeni bir safhası olduğunu" açıkladığını, elbette bütün Türkiye gibi sizler de biliyor ve hatırlıyorsunuz.

Bu sürecin milletimizde neden olduğu öfke hükümetin oyununu bozmuş, açılım diyerek PKK'ya af peşinde koşanlar

hızla geri adım atarak, yıkım sürecini hazmettirmek üzere ihaneti zamana yaymışlardır.

Ve görülmektedir ki, Habur'da yaşattıkları gerilim ve tepkinin korkusuyla, şimdi kafalarındaki yıkım senaryolarını uygulamak için daha sinsi ve daha sessiz bir yöntem arayışını başlatmışlardır.

Ne var ki, bu yaptıkları bile Habur'da yaşananları örtmeye ve unutturmaya yetmemiş, Milliyetçi Hareketin baştan beri iddia ettiği gerçekler gün ışığına çıkmaya başlamıştır.

Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı, 19 Ekim 2009 tarihinde "Başbakan Erdoğan'ın" olumlu ve iyi gelişme olarak müjdelediği karşılama törenleriyle Türkiye'ye giriş yapanlar hakkında dava açmıştır.

- Haklarında isnat edilen suçlar; Kandil'den gelenlere 'Terör örgütü üyesi olmak', 'Terör örgütü propagandası yapmak';
- Mahmur'dan gelen 22 kişi hakkında da, 'Örgüt adına suç işlemek', 'Terör örgütünün propagandasını yapmak' tır.

Yargının nihayet harekete geçmiş olması, baştan beri söylediklerimizin teyidi ve hükümetin terörist karşılama törenlerinin varlığının hukuki ifadesi olmuştur.

Hükümetin baskı ve telkinlerine rağmen hukuk adamlarının harekete geçmesi ümit verici bir gelişmedir.

İnşallah devamı da gelecek, terörist törenlerinin hükümet içindeki organizatörlerinden hesabının sorulması da bize nasip olacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye, yedi yıl beş ay onbir gündür hükümet olan AKP zihniyetinin, milletimiz üzerinde uygulamaya çalıştığı parçalama, bölme ve çözme stratejisinin her gün yeni bir adımına şahit olmaktadır.

Ülkemizi etnik kimliklere ayırma konusunda PKK ile zaman zaman yarışan, zaman zaman ittifak eden AKP kadroları, Başbakan Erdoğan'ın altında imzasının bulunduğu 1991 yılında hazırladığı yıkım raporunun gereklerini, aradan geçen 19 sene sonra yerine getirmenin telaşına düşmüşlerdir.

Yıllardır kanlı terörün milletimizden ve devletimizden koparmaya çalıştığı bütün tavizleri, şimdi silahsız olarak temsil etmeye hazırlanan AKP, kanlı eylemlerle terörün elde edemediklerini siyaseten gerçekleştirme yolunda elini hızlandırmıştır.

Bunlardan birisi de geçtiğimiz hafta AKP tarafından hazırlanan ve eleştirilere rağmen Meclisteki sandalye çoğunluğu ile çıkartılan Seçim Kanununda yapılan değişikliklerdir.

Çeşitli değişiklikleri öngören bu çalışmada, bizim hayati derece de önemli gördüğümüz husus, Türkçe dışındaki dillerle siyasi propaganda yapılmasının yasalaşmış olmasıdır.

Bu değişiklikte birlikte, önceki şekline göre propaganda yapılırken yalnızca Türkçe kullanma şartı ortadan kalkmıştır.

Yeni yasada, AKP'nin yıkım niyetini örtün diye yer verdiği "Türkçe esastır" ibaresinin ise hiçbir anlamı ve geçerliliği kalmamıştır.

Anayasamızın 80. maddesi Türkiye Büyük Millet Meclisi üyelerinin, seçildikleri bölgeyi veya kendilerini seçenleri değil, bütün milleti temsil ettiklerini amirdir. Bu, siyasetin bölgesel yapılamayacağına da işaret eder.

Bu değişiklikle birlikte siyaset ve siyasetçi, fiilen yerelleşecek ve bütün milletin değil, sınırları bir ana dille çevrilmiş sahanın temsilcisi haline gelecek veya en azından böylesi bir zorunluluk doğacaktır.

Bu, özellikle bölücülüğün yıllardır ısrarla istediği son derece tehlikeli bir gelişmedir ve ülkemizi etnik federasyona doğru adım adım götürme tehlikesini içinde barındırmaktadır.

Bir başka mahsuru, ana dili başka olan bir seçmen, giderek Türkçe mesajlara kapanacak, kendisine ana dili ile hitap etmeyen siyasetçilere ve siyasete uzak durmaya başlayacaktır.

Bu da son derece kaygı verici bir tahribatın nedeni olacak; siyasetçi, giderek kendi ülkesindeki bir yöreden kopacak ve bir seçmen kitlesinden adım adım uzaklaşacaktır.

Bunun yanı sıra, Meclis'te arkadaşlarımızın dile getirdiği gibi, başka dillerle propaganda yaptıkları için haklarında yüze yakın dokunulmazlık fezlekesi bulunan bazı milletvekillerinin davaları da düşecek ve yasa değişikliği af niteliği taşıyacaktır.

Bunlar siyaset ve millet olma ilişkileri açısından öngördüğümüz mahzurlardır.

Ancak bundan daha da önemlisi AKP'nin PKK'nın tarihi emellerini ve yıllardır dile getirdiği taleplerini birer birer gerçekleştirmeye başlamış olmasıdır.

PKK uzantılarının Anayasaya destek vermek için öne sürdüğü şartlardan biri böylece gerçekleşmiş olmakta, AKP ile BDP ortaklığı gün ışığına çıkmaktadır.

Bu yasalaşma süreci ile birlikte, PKK kadroları ve siyaset temsilcileri ile AKP arasındaki Anayasa pazarlıkları da ittifakla sonuçlanmıştır.

Görünen gerçek, Başbakan Erdoğan ve İmralı Canisi anayasa değişiklikleri konusunda "Evet" için uzlaşmışlardır.

Bu ittifakla birlikte, bugün PKK taleplerinin tamamını, toplumun tepkilerine göre aşamalar halinde kabule yanaşan AKP zihniyetinin bölücülüğe nasıl kucak açtığı ve Anayasada nasıl değişiklikler aradığı da açığa çıkmıştır.

Ve daha da önemlisi, birbirinden ayrı gibi görünen bu zihniyetlerin nasıl aynı kaynaktan beslendiklerini ve hükümete yerleşmiş dar bir ırkçı kadronun siyasal İslamcılığın sahte temsilcilerini nasıl kullandığı anlaşılmıştır.

Unutmayalım ki, Sevr'de yarım kalmış emellerin uzantısı olan PKK, yıllar süren silahlı saldırılarla devletten parça kopartmayı hedefliyordu.

Milletimizin direnişi buna imkân vermedi ve bedelini kanla ödeyerek bütünlüğü bugüne kadar sağladı.

Şimdi yapılmak istenen ise AKP-PKK işbirliği ile siyaseten küresel talepleri yerine getirmek ve Türkiye'yi tamamiyle çözmektir.

Ve AKP zihniyeti şimdi bu küresel oyunu oynamak için son hamlelerini yapmaya başlamıştır.

Değerli Arkadaşlarım,

Milliyetçi Hareket Partisi ülkemizde yaşayan kimsenin ana dilini sorgulamayan, gündelik hayatta konuşulmasını doğal bulan bir siyaset anlayışının temsilcisidir.

Hiç kimse, muhterem anasını kendisi seçme imkanına sahip olmadığı gibi, doğduğu ocakta kullanılan dilini de konuşmaktan men edilemez, bunun aksi elbette düşünülemez.

Ne var ki, gündelik hayatta sohbet ederken, türkü söylerken kullanılan Türkçe dışındaki dillerin kamusal alana taşınması, özellikle siyasetin de dili haline getirilmesi, hem anayasanın değişmez maddelerine aykırılık teşkil edecektir, hem de milli dil üzerinde şekillenmiş milli kimliğin ağır bir yıkıma maruz kalmasına neden olacaktır.

Bir milleti meydana getiren alt kültürlerin ayrı kimlikler geliştirmesi ve bunu da dile dayandırmasının çok milletli yeni bir yapı doğurması kaçınılmazdır. Bu durum devletin ve milletin sonu demek olacaktır.

Böylesi bir ayrışma ve ötekileşme sürecinin yaşanması halinde, ne milli devletten, ne üniter yapıdan, ne de Türk milletinin birliğinden eser kalmayacaktır.

Bu yıkıcı sonuç, Başbakan Erdoğan'ın öteden beri dile getirdiği en büyük hayali olan 36'ya bölünmüş insanlar topluluğudur.

Bu durumda, Anayasanın değişmeyecek veya değişmesi teklif dahi edilemeyecek başlangıç maddelerinin geçerliliği kalmayacağı gibi, taşıdığı anlamların da içi boşaltılmış olacaktır.

Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne seçilen temsilciler, görevlerine başlarken Anayasamızın 81. maddesinde yer alan metni okuyup and içteler.

Bu and içme töreni, aziz milletimizin temsilcilerinin üzerinde maddi ve manevi vücut buldukları devlet, millet ve insanlık değerlerine bağlı kalacaklarına dair sadakatin, namus ve şeref üzerine bütün milletimize ilan edilmesidir.

Bu and'da üzerine yemin edilen olmazsa olmaz iki temel değer "devletin varlığı ve bağımsızlığı" ile "vatanın ve milletin bölünmez bütünlüğü" kavramlarıdır.

Buradan açıklamak ve uyarmak isterim ki; Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde "yıkım yasalarına" el kaldıracak her vekil, bağlı olacağını taahhüt ettiği bu temel değerleri kendi elleriyle parçalıyor olacaktır.

Bu tahribatın devamında varılacak son nokta ise, adına namus ve şeref kavramları üzerine and içtiği "Türk milleti" diye tanımlayacağımız beşeri varlığın, bir ve bütün olarak ortada kalamayacağı tehlikesidir.

Unutmayalım ki, yalnızca resmi dil olmakla kalmayıp, aynı zamanda bizi tek millet yapan milli dilimiz Türkçenin kullanımına olan ihtiyacı birer birer azaltmaya başlırsanız, başka dilleri resmîyete sokarsanız, Türkçe üzerinde şekillenen milli kimliğin ne devamı mümkün olacaktır, ne de AKP'nin içini boşalttığı tek milletin devamı daha fazla sağlanacaktır.

İşte bu gidişat tam anlamıyla "yıkım"dır.

Bu yıkıma neden olanlar, gerekçe hazırlayanlar, sessiz duranlar, göz yumanlar, sebepleri olursa olsun, hangi bahaneleri

bulurlarsa bulsunlar yaptıkları ve bundan sonra da yapacakları; açıkça söylüyorum "millete, tarihe ve devlete" ihanettir.

Buradan AKP zihniyetine ve anayasa değişiklikleri sürecinde destek vermeye hazırlanan siyasetçilere seslenmek istiyorum:

- Milliyetçi Hareket Partisi'nin milletimizin bekasında, devletimizin devamında ağır bir yıkımın aşama aşama kapılarını aralayacağına inandığı Anayasa değişiklikleri üzerinde uzlaşma sağlayacak olabilirsiniz.
- Tamamen siyasi kaygılarla ülkemizin geleceği için hayati öneme haiz değişiklikler üzerinde ittifaklar kurarak, belki partilerinizdeki yerlerinizi sağlamlaştıracak olabilirsiniz.
- Ve hatta Türkiye'yi yıkıma götürecektir konularda aranızda anlaşarak Anayasanın değişmesi için gerekli olan yeter sayıya ulaşmış, referanduma da ihtiyaç kalmayacak şekilde işbirliğini de yapabilirsiniz.

Ne var ki, yapacaklarınızın hesabını önce vicdan, sonra namus ve sonra adalet önünde nasıl vereceksiniz?

Büyük Türk milletinin huzurunda ve tarihin şahitliğinde alnınıza çalacağınız lekeleri nasıl temizleyeceksiniz?

Yaklaşık bir asır sonra, yeniden bir var olma mücadelesine doğru ilerleyen süreçte, Türk milletine sahip çıkmamış olmanızın vebalini nasıl ödeyeceksiniz?

Ama, sizler ne yaparsanız yapınız, nasıl bir uzlaşma ararsanız aranız Milliyetçi Hareket,

- Milletimizi parçalayacak olan bu alçaklıklara "hayır" diyecektir.

- PKK'nın AKP ile el değiştirmiş bölücü emellerine "hayır" diyecektir.
- Başbakan'ın bölünmüş Türkiye projelerine "hayır" diyecektir.
- Milletimiz üzerinde oynanan oyunlar görerek, kendisine hazırlanan tuzaklara düşmeyecek ve ayrışmaya, parçalanmaya, ufalanmaya sonuna kadar "hayır" diyecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye çok zorlu ve etin bir ekonomik buhranın tüm sonuçlarını derinlemesine yaşamış ve toplumun tüm kesimleri bu süreçte çok ciddi yara almıştır.

2009 yılında yaşananlar, bunun en bariz göstergesi olmuş, her sektörden ve kesimden imdat çığlıkları yükselmiştir.

Kriz saldırısını geri püskürtmek ve etkisiz hale getirmekle görevli AKP hükümeti, cepheden kamş ve uzaktan uzağa bize bir şey olmaz aldatmasıyla hem kendisini hem de milletimizi kandırmıştır.

İşsizlik, yoksulluk, iflaslar ve artan şikyetler karşısında; arkasına bakmadan geriye ark eden iktidar partisi, krizin ezip geçtiği sosyal ve ekonomik ortama sürekli mazeretler aramş ve kendisini aklamının yollarını inşa etmeye çabalamıştır.

Bu beyhude çaba ve girişimler ne Başbakan Erdoğan'ı ne de yol arkadaşlarını sorumluluktan kurtarmaya elbette yetmeyecek ve ekonomik krizin bir numaralı sorumlusu olarak milletimiz bu aciz siyaset temsilcilerini asla unutmayacaktır.

Ekonomiyi çepeçevre saran kriz virüsü her tarafa sıçramış ve yayılmıştır.

Gören gözler, işiten kulaklar ve basiretini kaybetmemiş samimi yürekler bugünkü manzaranın ne kadar hazin olduğunu açıklıkla itiraf edeceklerdir.

Başbakan'ın akli ise hala Borsa endeksinin hangi seviyeye geldiğindedir.

Ona göre endeksin 59 bine ulaşması, Türkiye ekonomisindeki hızlı ilerlemenin bir kanıtıdır. Ve bunu bir övünç kaynağı olarak takdim etmektedir.

Yabancı payının yüzde 70'e dayandığı Borsanın, Başbakan'ı çok mutlu ettiği görülmektedir.

Anlaşıldığı kadarıyla, bu alanda kendisini ilgilendiren bazı hususlar vardır ve buradan ne tür bir çıkar sağlamaya çalıştığı da karanlıkta kalan bir konudur.

Oysa İstinye'de hava güneşliyen, vatanımızın diğer yörelerinde endişe verici bir fırtına vatandaşlarımızı hayatından bezdirmiştir.

Nitekim sokaklar çaresiz insanımızla dolmuştur. Hasat mevsimi yaklaşırken çiftçimiz gırtlığına kadar borca batmıştır. Memurumuzun hayat pahalılığına dayanacak gücü kalmamıştır.

Esnafımızın hali ise perişandır. Rafları boş, tezgâhları küflenmiş, kepenkleri inmiş, yazar kasaları durmuştur.

Biz bunun farkında ve bilincinde olduğumuz için, esnaf ve sanatkâr kardeşlerimizin dayanamayacakları noktaya gelen

sıkıntılı hallerinin tercümanı olmuş ve bu çerçevedeki görüşlerimizi 3 Haziran 2008 tarihli TBMM Grup konuşmasında dile getirmiştik.

O tarihteki konuşmamda, esnafımızın sorunlarının daha da derinleşmeden ve başka sosyo-ekonomik sorunlara fırsat vermeden mutlaka çözümlenmesi gerektiğini vurgulamıştım.

Parti olarak, toplumsal ahengin, düzenin, işbirliğinin sosyal ve ekonomik mekanizmalarından olan esnafımızın sorunlarını her zaman kararlılıkla takip ettik.

AKP'nin iktidar yıllarında, kendi makûs talihiyle baş başa bırakılan esnafımızın, sadece yüzyılları aşan geleneğinden güç ve kuvvet alarak varlığını sürdürmeye çalıştığına ise her zaman şahit olduk.

Onlarla iftihar ettik, ama katlanan sorunlarından dolayı hep üzüldük ve yanlarında olduk. Olmaya da devam edeceğiz.

Esnafımız malını satamadı, prim borcunu ödeyemedi, sağlık yardımından yararlanamadı ve nitekim yüzleri bir türlü gülmedi. Bunlar yaşanmış ve halen devam eden hakikatlerdir.

- Yüksek faiz, daralan vadeler ve ağırlaşan vergilerle dükkânlarının, işyerlerinin bereketi kalmadı. Ama vazgeçemediler. Rızıklarını çıkarmanın, helal kazançlarının peşinden hiç ayrılmadılar.
- Büyük alışveriş merkezlerinin baskısı ve tacizi altında kaldılar, hatta Başbakan Erdoğan tarafından yem dahi edilmeye çalışıldılar. Ama yılmadılar. Teslim olmadılar.

- Bir milyon esnafımız icraya düştü, hacizlerle mağdur oldu ve kiralarını ödeyemedi. Ama asla geri adım atmadılar. Direndiler ve seslerini duyurmanın yollarını aradılar.
- Bunlar olurken, esnaflarımız sahibi oldukları veresiye defterleriyle borçlularını hiçbir zaman zorlamadılar. Hoşgörü ve dayanışma örneği sergilediler.
- Krizden dolayı vatandaşımızın geliri azalınca, aldıklarını satamadılar. Evlerine ekmek götüremediler, akşam bir umutla kapıyı açan çocuklarına harçlık veremediler.
- Sabahları ya nasip dediler, kepenklerini kaldırdılar. Akşamları ya sabır dediler, kepenklerini indirdiler. Ama yine de şükür dediler.
- Geride kalan yılda, yüz bini aşkın esnafımız işinden oldu. Ekmeklerini başka yerlerde aramak için çareler aradılar. Ama şahsiyetlerinden hiç taviz vermediler.

Değerli arkadaşlarım, bunlar esnafımızın gerçekleridir. Yaşadığı fecaatlerin bir bölümüdür.

Nitekim 491 iş kolunda faaliyet gösteren esnaf kardeşlerimizin sıkıntıları bunlarla sınırlı değildir.

Esnaf ve sanatkârımız bu aziz milletin ağızının tadıdır. Yarenliğidir. Toplumun kalp atışdır ve tertemiz vicdanıdır. İnsanımızın dilidir, sırdaşdır ve dert ortağıdır. Dayanışmasıdır, gözüdür, kulağıdır.

Ne var ki, AKP hükümetinin ihmal ve gözden çıkarmasıyla da çilenin merkezi olmuştur.

Muhterem Milletvekilleri,

Bildiğiniz gibi, Başbakan Erdoğan geçen hafta “**Esnaf ve Sanatkârlar Değişim, Dönüşüm ve Destek Strateji Belgesi ve Eylem Planı**” adı altında bir çalışma başlatmış ve bunu kamuoyuyla paylaşmıştır.

Türkiye ekonomisinin ağır kriz şartlarından en fazla etkilenen kesim hiç şüphesiz esnaf ve sanatkârlarımız olmuştur.

Krizin tahribatı ve yoğunluğu esnafımızı bunaltmış ve iş yapamaz bir hale getirmiştir.

Ürettiğini satamayan, sattığının yerine ise yenisini koyamayan esnafımız, kısır bir döngü içerisine hapsolmuş ve çırpınarak sürekli olarak dertlerine çözüm bulacak bir muhatap aramıştır.

AKP hükümetinin ise bu zamana kadar aklına ve hatırına esnaf kardeşlerimiz bir türlü gelmemiş ve siyasi önceliklerinin arasında yer almamıştır.

Sonunda Başbakan Erdoğan seçim sandığının görünmesiyle birlikte esnafımızı fark etmiş ve bir plan dâhilinde ve 7 ana başlık altından ibaret bir girişim başlatmıştır.

Bunlar arasında yer alan;

- Kredi ve finansman şartlarının iyileştirilmesi;
- Vergi, istihdam ve diğer yükümlülüklerin azaltılması;
- Eğitim ve danışmanlık hizmetlerinin geliştirilmesi;
- Yenilikçilik ve girişimciliğin geliştirilmesi; altyapı, kümelenme ve ortaklık faaliyetlerinin desteklenmesi;

- Hukuki düzenlemelerin yapılması;
- Son olarak esnaf ve sanatkârimızın AB programlarından faydalandırılmasına dönük planın ne getireceğini ileriki dönemlerde görmemiz daha mümkün olacaktır.

Bizim açımızdan, açıklanan eylem planının, esnafımızın katlanamayacağı boyuta ulaşan sorunlarını gidermesi mümkün değildir.

Ancak yine de, hükümetin başını kaldırıp esnafı görmesi önemlidir ve daha fazlasını yapması için de elini tutan yoktur. Bunu bekliyoruz.

Mesela bu eylem planı içinde esnafımızın sosyal güvenlik prim ve vergi borçlarının nasıl çözüleceğiyle ilgili karar yoktur. Bu kanayan sorun önemlidir ve esnafımız için aciliyet arz etmektedir.

Esnafın biriken borçlarının, onları sıkmadan ve bunaltmadan nasıl ödeneceğine dair bir niyette planda mevcut değildir.

Başbakan Erdoğan'ın açıkladığı eylem planında; muğlak ifadeler vardır ve sorunlara odaklanmış bir bakış tarzı yerine; genel ve belirsiz yaklaşımlarla esnafımızın sorunlarının halli takdir edersiniz ki çok zordur.

Ayrıntısına girmeden, değerlendirilmesi gerektiğine inandığımız üç maddeyle ilgili görüşlerimiz kısaca şu şekilde olacaktır.

Birinci yorumumuz, Başbakan Erdoğan'ın kamuoyuna sunduğu eylem planında, esnaf ve sanatkârimıza kullanılan krediye erişimi artırmak ve kolaylaştırmak için, yüzde 50'lik faiz desteğinin süreceği ve uygun şartların devamının sağlanacağı ile ilgilidir.

Esnafımız zaten borç içinde kıvrılırken ve ürünlerinden ve hizmetlerinden para kazanamazken, aldığı kredinin nasıl bir yarar sağlayacağı belli değildir.

Çorum'lu işçimizin cebinde para yokken, Düzce'li fındık üreticisinin karnı doymazken, Adıyaman'lı çiftçimizin geliri borçlarına yetmezken, esnafımız mallarını nasıl satacak, umudu nasıl yeşerecektir?

Türkiye hızla fakirleşirken, vatandaşlarımız en temel ihtiyaçlarını dahi karşılayamazken esnaf ayağa nasıl kalkacaktır?

Eğer gerçekten, yalnızca krediyle sorun çözülecek idiyse; 2008 yılında uygulanan **"İmalatçı Esnaf ve Sanatkâr Destek Kredisi"** programıyla kullanılan 129 milyon TL'lik krediyle ve 2009 yılında **"100 bin KOBİ Destek Kredisi"** programından yararlanan esnafımızın problemleri azalmaya başladılar.

Böyle olmadığını hepimiz biliyorsunuz. Ve en fazla da, esnafımız bu girişimlerin bir sonuç doğurmadığının bilincindedir. Çünkü yaşayan kendisidir.

Ayrıca, Halk Bankası da esnafımıza krediyi ilk defa vermemektedir. Krediyeye erişim gereklidir, ancak meseleyi sadece bu alana indirgemek doğru değildir.

İkinci eleştirimiz ise, küçük sanayi sitelerinin yapımında, TOKİ'nin imkânlarının kullanılmasının esnafımızın öncelikli sorunlarına nasıl bir fayda sağlayacağı hususudur? Zira, bunun tesiri ancak uzun dönemde görülebilir.

Başbakanın eylem planına yönelik üçüncü tenkit noktamız ise, esnaf muafılığı kapsamındaki meslek kolları için, vergiden muaf esnaf belgesi getirilmesidir. Bu yaklaşım yerindedir.

Ancak, basit usulden gerçek usule geçen esnafımızın şartlar oluştuğunda basit usulde vergilendirilmesi sağlanacağı da belirtilmiştir. Peki, bu şartlar ne zaman ve nasıl oluşacaktır? Buna dair bir hazırlık ve belirlenmiş bir vade var mıdır?

Başbakan Erdoğan, ne yazık ki esnafımızın dertlerini hiç anlamamıştır. Ve anlaması da bu haliyle mümkün değildir.

Esnaf ve sanatkârimızı, büyük alışveriş merkezlerinin inisiyatifine terk etmenin sinsi hazırlığını yapan Başbakan Erdoğan'ın, meselelerin esasından yakalayacak bir bakış açısından mahrum olduğu bütün açıklığıyla gözler önündedir.

Değişim ve dönüşüme ayak uyduramayan esnaflarımızın sorunlarının azalmayacağını, aksine katlanarak artacağını dile getiren Başbakan Erdoğan, değişim ve dönüşümden neyi kast ettiğini açıklığa kavuşturması da bir zorunluluk haline gelmiştir.

Eğer değişimden kasıt, alışveriş merkezleri karşısında esnafın taviz vermesi ise, bilinsin ki, bu tavizi hiçbir esnaf kardeşim vermeyecektir.

Son olarak şunları söylemek isterim ki;

- Biz şartlar ne olursa olsun, bakkalın dilini konuşacağız.
- Kasabın, manavın, terzinin, marangozun destekçisi olacağız.
- Pastanecinin, fırıncının, hırdavatçının, kırtasiyecinin arkasında duracağız.

Ve emek sömürsünden bahseden Başbakan Erdoğan'ın esnaf ve sanatkârı sömürmesine sonuna kadar karşı çıkacağız.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

“ TBMM GRUP TOPLANTISINDA ”

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

25 MAYIS 2010

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Muhterem Basın Mensupları,**

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Geçtiğimiz hafta Türkiye Taş Kömürü Kurumu Karadon Müessese Müdürlüğü'ne bağlı bir maden ocağında meydana gelen grizu patlaması neticesinde; otuz evladımızın hayatını kaybetmesi hepimizi derinden üzmüştür.

Daha az üşüyelim, daha çok ısınalım, daha aydınlıkta kalalım diyerek milletimiz için en zor şartlar altında çalışırken hayatlarından olan işçi kardeşlerimize Cenab-ı Allah'tan bir kez daha rahmet; başta aileleri olmak üzere, milletimize sabır ve başsağlığı diliyorum. Zonguldak'lı kardeşlerimin acılarını paylaşıyorum.

Bu son facia, bir kez daha madenlerde çalışan işçi kardeşlerimizin ne denli büyük tehlikeler ve ihmallerle karşı karşıya olduklarını göstermesi bakımından da ibret verici olmuştur.

Şimdi sıra, bu elim hadisenin nedenlerinin idari, teknik ve hukuki tüm boyutlarıyla araştırılarak sorumlularının ve sorun alanlarının ortaya çıkartılmasındadır.

Bu elim olayın tekrarlamaması en samimi temennimizdir. Türkiye Cumhuriyeti Devleti, Hakk'ın rahmetine kavuşan işçi kardeşlerimizin yakınlarının mağdur olmaması için gerekli her türlü tedbiri devreye sokmalıdır.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Bildiğiniz gibi en son grup toplantımızı 13 Nisan 2010 tarihinde gerçekleştirmiştik.

AKP Anayasa'sının değişiklik tekliflerinin yoğun ve yorucu görüşmeleri nedeniyle ara verdiğimiz toplantılarımıza bugün kaldığımız yerden devam edeceğiz.

Türkiye'nin Anayasa değişikliklerine dair görüşmelerle meşgul edildiği bu 44 günlük zamanda, elbette ki milletimizin gündeminde bir değişiklik olmamıştır.

Bir maddesi haricinde diğerleri TBMM'den geçen Anayasa Değişiklik Paketinin kabulü sırasında; Genel Kurul Salonunda AKP milletvekilleri birbirleriyle sarmaş dolaş olurken, dışarıda ülkemizin ağır sorunları milletimizi çaresizlik sarmalına mahkumiyete devam etmiştir.

Aslında, yedi buçuk yılın hezimetine bahane arayan zihniyetin bütün saptırma gayretlerine rağmen, toplumun her kesiminin yaşadığı travmalar AKP'nin yanlışlarını birer birer ortaya koymaktaydı.

Milletimiz, kendisini derinden sarsan yıkımın baş sorumlusunun anayasa değil, AKP zihniyetinin olduğunu yaşadığı talihsiz olaylarla zaten anlıyordu.

AKP'li vekiller sevinçle birbirlerine sarılıp kutlamalar yaparken ne üzücü bir çelişkidir ki, ilkesiz siyasetlerinin sonucunda Türkiye'miz;

- Milletimizin şefkat ve namusu emanet edilen çocuklarımıza yönelik utanç verici tacizlerle,
- Kahraman vatan evlatlarını birer birer toprağa verdiğimiz artan kanlı terör saldırılarıyla,
- Dünün postal yalayıcısı dedikleri aşiret reisine bugün devlet başkanı sıfatıyla yapılan davetlerle,
- Alın teriyle ve helal kazançla yer altında ekmeğini arayan işçilerimizin kaybına yol açan elim maden kazalarıyla,
- Özel hayatları, çıkmaz yoldaki basit siyasetin malzemesi haline getiren seviyesiz üsluplarla,
- Başbakanın Ermenistan'dan sonra teslim bayrağını çekeceği anlaşılan tek taraflı tavizlerle dolu Yunanistan ziyaretiyle acımazca yüzleşmekteydi.
- Milletimiz giderek derinleşen ve kökleşen işsizlikle, yoklukla, yoksullukla boğuşmakta, sabrın sınavını öteden beri vermekteydi.

Bu itibarla, gündemi kafa karıştırarak saptırma, başarısızlığın gerekçelerini anayasada arama ve müflis siyasetin bahanelerini kendi dışında bulma çabalarının sonuç vermesini beklemek, ömrü tükenmiş iktidar için tek seçenek kalmıştı.

Ve hükümet bir atımlık istismar barutunu da bu hamle ile tüketmiştir.

Zira hayatın acımasız tahribatının yoksul kitleler üzerindeki etkisi katlanarak devam etmektedir.

Ne yapılırsa yapılsın, her evde iş ve aş bekleyenlerin geçim kaygıları hükümetin sanal başarı iddialarını birer birer çürütmektedir.

AKP'nin heba edilmiş bunca yılın sonunda sığınacağı yalan, bulacağı bahane, arayacağı sorumlu, saklanacağı paravan, yapacağı tahrik ve kaşıyacağı başka istismar kalmamıştır.

Ucuz siyasetinin çırpınışları boşuna; geliştik, zenginleştik yaygaraları beyhudedir. Kanacak ve inanacak kimse yoktur.

Değerli Milletvekilleri,

Bildiğiniz üzere, Adalet ve Kalkınma Partisi tarafından tek taraflı hazırlanan Anayasa değişikliği teklifleri TBMM'den yeterli oyu almış ve Cumhurbaşkanının onayını müteakip Anayasamız gereği referandum süreci başlamıştır.

Referandumun 12 Eylül 2010 tarihinde yapılacağına dair Yüksek Seçim Kurulu'nun vermiş olduğu karar gereği, TBMM'den geçen maddeler bir paket halinde milletimizin hakemliğine sunulacaktır.

Bu aşamadan sonra bundan önceki görüşleri ne olursa olsun herkes yapılacak referandumun sonucuna saygı duymak mecburiyetindedir.

Bu arada, oylamalara katılmayan ana muhalefet partisi TBMM'den aldığı ilave destekle, Anayasa değişikliğinin iptali ve yürürlüğünün durdurulması istemiyle 111 milletvekilinin imzasını taşıyan dilekçeyle Anayasa Mahkemesine başvurmuştur.

Yapılan elbette ki, tıpkı AKP anayasa değişikliklerinin tek taraflı olarak onaylanması kadar meşru ve yasaldır.

Ancak, bundan önceki girişimlerin sonuçlarına bakarsak, Anayasa Mahkemesine müracaatlardan karar aşamasına kadar geçen süreçlerin iktidar zihniyetine siyasi yığınak oluşturduğu görülecektir.

Seçilmişler ve atanmışlar ekseninde yapay bir çatışma alanı oluşturarak kendisine istismar fırsatı yaratan AKP anlayışı, bu defa da bunu fırsat bilecek ve ortaya çıkacak yeni kutuplaşmayı kullanmak isteyecektir.

İktidar partisinin, TBMM'deki görüşmeler esnasında geliştirdiği söylemler ve uyguladığı taktik; ülkemizdeki bütün sorunların kaynağının AKP hükümeti değil anayasa olduğu yönündedir.

Sanki, bugüne kadar olumlu ve güzel gelişmelere niyet etmişler de buna anayasa engel olmuş gibi ucuz siyasetçi kurnazlığına başvurmaya çalışmışlardır.

Anayasa Mahkemesi'nden çıkacak muhtemel bir iptal kararının neden olacağı yeni istismar sahaları ve kutuplaştırma vasıtaları, yaklaşan Genel seçimlerin sonuçlarını etkileyecek gelişmeleri de başlatacaktır.

Yedi yıldır iktidarda bulunan ve iki Milletvekiliği Genel Seçimi ve iki Mahalli İdareler Genel Seçiminden geçerek gelmiş AKP zihniyetinin siyaset malzemeleri ve senaryoları artık herkes tarafından bilinmektedir. Gizlisi saklısı yoktur.

Başbakan Erdoğan ve partisi; Anayasa Mahkemesi "Anayasa'nın bazı maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören

yasayı" şayet iptal ederse bu sonucu kullanmak isteyecek ve söylemlerine haklılık arayacaktır.

Veya Referandumun sonuçlarına göre "evet" oylarını, AKP'ye evet anlamına gelecek bir kampanyayla ilk genel seçime kadar muhafaza etmeye çalışacaktır. Başka da seçenekleri yoktur.

Aslında, Türkiye uzun zamandır erken genel seçimin bütün şartlarını taşımaktadır.

- Hükümet yıpranmış, yorgun ve başarısızdır.
- Vatandaş, yoksul, umutsuz ve çaresizdir.
- Ekonomi krizde, çözümsüz ve kötüdür.
- Uluslararası ilişkiler başarısız, teslimiyetçi ve dengesizdir.
- Devlet aciz, kararsız ve atıldır.
- Güven azalmış, terör artmış, huzur yoktur.
- Toplum tedirgin, öfkeli ve kaygılıdır.

Milletimiz, bir yanda "açlığın, adaletsizliğin, ahlaksızlığın ve asayişsizliğin" acımasız yüzüyle karşı karşıyadır.

Diğer yanda ise "yokluğun, yolsuzluğun, yoksulluğun ve yozlaşmanın" derin sancıları ile boğuşmaktadır.

Bugün değilse yarın diyerek, sabırla ve belki düzeler ümidiyle bekleyen Türkiye'nin bu ağır tabloyu daha fazla taşımasının imkânı da kalmamıştır.

Bizim 2010 yılının ilk Merkez Yönetim Kurulu Toplantısı'nı yaptığımız 7 Ocak tarihini, AKP'nin "7-K"sından "kurtuluş" günü olarak ilan etmemizin sebebi budur ve gelişmeler bizi haklı çıkartmıştır.

Her gittikleri yerde güvenlik ordusu ile kendisine emniyetli bir alan oluşturmaya çalışan Başbakan ve hükümet üyeleri, milletle yüzleşmekten, milletin olduğu yerlerde görünmekten utanır hale gelmişlerdir.

Milletimiz de gerçekleri görmeye başlamış, yükselen tepkiler ve öfke AKP temsilcilerini insan içine çıkamaz, topluma giremez duruma düşürmüştür.

Yıllardır meydanlarda istismarla iktidar arayanlar, yedi yılın sonunda meydanlardan kaçan ve milletinden korkan siyasetçi ürkekliğinin içine hapsolmuşlardır.

Yalnızca bu görüntü bile AKP zihniyetinin iflasının ilanı, milletin saklanmanın ve utanmanın çok açık bir göstergesidir.

Bu yüzden, bir yanda referandumda "evet"leri millet iradesine başvurma olarak ilan edenlerin; öte yanda "hayır"ları ise millet iradesine karşı çıkma gibi basit polemiklerle önlemeye çalışanların;

- Milletin olduğu yerlerde onlarla bir arada bulunmaktan kaçmaları,
- Tarlada, çarşıda, fabrikada, okulda vatandaştan uzak durmaları,
- En demokratik insan tepkilerini bile provokasyonla suçlamaları ibret verici bir çelişkidir.

Bu, büyük umutlar vaad ederek, zenginleşme, adalet ve kalkınma sözü vererek işbaşına gelenlerin yedi yılın sonunda yaşadıkları tükeniştir.

Bundan sonra siyasi gelişmelerin seyri nasıl olursa olsun AKP'den kurtuluş için geriye sayım başlamıştır. Kaçış yolu yoktur.

AKP zihniyetinin çözülüşünü;

- Demokrasi ve özgürlük gibi kavramları çarpıtarak yürütecekleri kampanyalar da;
- Hayatın gerçekleri karşısında başardık, geliştik zenginleştik yalanları da;
- Rahmetli Menderesle ve Özal'la kurmaya çalıştıkları sözde demokratlık rabitaları da,
- İşbirliği, ittifak, açılım gibi yıkım projelerinin akan makyajları da kurtarmaya yetmeyecektir.

Muhterem Milletvekilleri,

Çok yoğun ve yorucu bir çalışma temposunun ardından iktidar partisinin TBMM'deki sandalye sayısının çoğunluğu ile kabul edilen ve referandum yolu açılan Anayasa Değişikliklerinin müzakere sürecini yakından yaşadınız.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin birbirinden değerli 69 milletvekili olarak milletimizin size yüklediği sorumluluğun şuuruyla hareket edip, görüşmelerin ve oylamaların tamamına eksiksiz katıldınız.

Her türlü hile, baskı ve dayatmalara karşı şerefimizle karşı durup partimizin bu sürece ilişkin karar ve politikalarını hiçbir kırılma olmadan savundunuz.

Görüşmelerde medeni ama kararlı; ısrarlı ama vakur; mücadeleci ama demokrat tavırlarınızı sonuna kadar yılmadan sürdürdünüz.

Türk milletinin geleceği için duyduğumuz kaygılarımızı, öngördüğümüz uyarılarımızı, hiçbir telkin ve tesire kapılmadan suurla ve samimiyetle bu en yüksek millet kürsüsünden ifade ettiniz.

Tamamen inandıklarınızı ve doğru bulduklarınızı, hiçbir baskı ve vesayete maruz kalmadan serbestçe söylediniz.

Şerefle verdiğiniz bu demokratik mücadelenizi,

- Ne, fert olarak siyasi gelecek kaygılarınız engelledi, ne kişisel beklentilerinizin menfaatleri gölgeledi.
- Ne, fikirlerimize karşı yapılan ucuz polemikler yavaşlattı, ne de hareketimizin geçmişine yönelik basit istismarlar kafalarınızı karıştırdı.

Doğru bildiğinizi, doğru üslupla ve doğru yöntemlerle sonuna kadar inançla savundunuz.

Size verilmiş oyların, millet desteğinin hakkını muhteşem bir dayanışma ile herkese ve özellikle diğer siyaset aktörlerine ibretle gösterdiniz.

Ve her görüşmenin sonunda yapılan oylamada hür iradenizi ortaya koydunuz ve hiçbir fire vermeden “hayır” kararınızı tarihin tanıklığına emanet ettiniz.

22 Temmuz 2007 tarihinden sonra TBMM çatısı altında yürüttüğünüz çok başarılı çalışmalara milletimiz zaten yakından şahit olmuştu.

Ancak, bu sefer Anayasa Değişikliklerinin görüşülmesi ve oylanması sırasındaki duruşunuz, tavrınız ve dayanışmanız her türlü takdirin üzerindedir.

Milletimiz için verdiğiniz mücadele, siyasetimizin geleceği için gösterdiğiniz kararlılık unutulmayacaktır.

Hepinizle iftihar ediyorum. Hepinize partim ve şahsım adına teşekkür ediyorum.

Cenab-ı Allah'ın milletimizin geleceğinde çok önemli sonuçlar doğuracağına inandığımız bu yolda, bizleri muzaffer kılacağına yürekten inanıyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Şimdi, bir taraftan Anayasa değişiklikleri ile ilgili olarak 12 Eylül 2010 tarihinde yapılacak referandum süreci işlerken, diğer tarafta Anayasa Mahkemesi'nin karar süreci de çalışmaktadır.

Anayasa Mahkemesi'nin vereceği karardan sonra milletimize ulaşmak için yeterli zamanın kalmaması ihtimali mevcuttur.

Bu açıdan yapacağımız faaliyet, mahkeme kararının sonucunu beklemezsizin referandum sürecine hazırlanmak ve milletimizi muhtemel sonuçları konusunda uyardırmaya şimdiden başlamak olmalıdır.

Bizim anayasa değişikliklerine ilişkin görüşlerimizin tamamı bellidir ve bilinmektedir.

Geride kalan konuşmalarımız, bu konudaki açıklamaların ve soruların bütün cevaplarını kapsamaktadır.

Bunlar arasında;

- AKP'nin talan, vurgun ve soygunun hesabından kurtulmak,
- PKK açılımının önündeki engelleri ortadan kaldırmak, ve
- Ülkemizi etnik federasyonlara çevirmek için tek engel gördüğü Milliyetçi Hareket Partisi üzerinde oynamak istediği oyunların cevabı da vardır.

Bir gün bile hatırımızı sormamış, bir kez olsun bizimle yakınlaşmamış ve üstüne üstlük yedi yılda bize gönül veren bürokratları acımasızca tırpanlamış bir zihniyete vereceğimiz karşılık da, indireceğimiz şamar da her zaman vardır.

En zor anlarımızda bile duvar diplerinden sürünerek geçenlerin, yer altına sinerek bizi görmezden gelenlerin, şimdi darbe karşıtlığımızı ve acılarımızı kullanarak şerefli geçmişimize atıflarda bulunmaya çalışmaları tam bir iki yüzlülük ve alçaklıktır.

Elbette ki siyasete dışarıdan müdahalenin eleştirisinde, reddiyesinde ve hesaba çekilmesinde zaman aşımı veya tarihin akışı gibi bahaneleri benimsemeyiz.

Ancak, otuz yıl önce nasıl büyük mağduriyetlere neden olduğunu yaşayarak bildiğimiz bir dönemi mahkum edeceğiz derken, Türkiye'mizin ve büyük Türk milletinin geleceğini de AKP eliyle bölünmeye, çürümeye, parçalanmaya, ayrışmaya ve kargaşaya mahkum edemeyiz.

Açılım denen yıkımdan vaz geçildiğine dair bir işaret görmeden, kimliklerin tahrikine yönelik ihanet arayışları son bulmadan; sözde tarihi sorgulama adına konulan tuzaklara düşemeyiz.

Geçmişle hesaplaşacağız derken milletimizin geleceğini kaybedemeyiz.

- Kimse, Milliyetçi Hareket'ten bedeli ne olursa olsun böylesi bir oyunda figüran olmasını bekleyemez.
- Kimse, milletimiz adına ümit ettiği ve yol almak isteği gizli gündemi için partimizi ve partililerimizi alet edemez.
- Kimse, ülkemizi adım adım sürüklediği felakete doğru sessiz kalarak hazmedilme sürecinin parçası olmamızı sağlayamaz.
- Kimse, Milliyetçi Hareketin fedakar ve inançlı kadrolarından ve mensuplarından yıkımın ortağı olmasını isteyemez.

Milliyetçi Hareket Partisi; devletin birileri tarafından ele geçirilmesine, yargıdan kaçanların yargıyı kuşatmalarına, soyguncuların hesap vermekten kaçmalarına izin vermeyecektir.

Tekraren ifade ediyorum ki;

Bölünmeye, parçalanmaya; teröristle kucaklaşmaya, terörle yaşamaya; açılım denilerek ayrışmaya hayır diyecektir.

Devletimizin kurucu esaslarının yıkılmasına, milli birliğin daha fazla tahribine hayır diyecektir.

Yıllardır kurtulamadığı yokluğa, yoksulluğa, yolsuzluğa; bunları örtmek için oynanan oyunlara hayır diyecektir.

Haram lokma yiyenlerin, yetim hakkına el uzatanların, vurguncuların, hesap vermekten kaçmasına hayır diyecektir.

Devletin ve milletin soyulmasına, kaynakların yabancılara peşkeş çekilmesine, milli servetin talan edilmesine hayır diyecektir.

Sözde özgürlük, darbelerden hesap sorma, vesayet kaldırma, demokrasi getirme gibi değerler üzerinden yapılan istismlarlara hayır diyecektir.

Türkiye'nin küresel oyunların merkezi olmasına, etnik tuzaklara düşmesine ve ayrışmasına hayır diyecektir.

Milletimizin kaderine biçilmek istenen kefeneye mutlaka ve mutlaka hayır diyecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Hepinizin yakından bildiği gibi uzun yıllardır ülkemizin uluslararası ilişkilerinde öne çıkarttığımız ve politikamızın merkezine oturttuğumuz kavram "Başkent Ankara" vizyonudur.

Bu kavram, zaten herkese malum olan Ankara'da uygulanan gelişigüzel diplomasiyi değil, Ankara'nın başkent olduğu ve Türkiye'nin merkezinde bulunduğu bir küresel tasavvuru içine almaktadır.

Değişik çap ve boyuttaki küresel güçlerin acımasızca çarpıştığı dünyamızda, başka başkentlerde yazılmış projelerin Ankara'da tartışılması veya uygulanması bu vizyonumuzun tamamen zıttıdır ve reddidir.

Başkent Ankara vizyonu, AKP zihniyetinin küresel taşeronluğunun aksine;

- Uluslararası ilişkilerde Türkiye'nin ve Türk milletinin menfaat ve geleceğini önceliğine alır.
- Yabancı ülkelerin gelecek projeksiyonlarına kapılmadan kendi stratejisinin gereklerini yürütür ve uygular.

- Bölgesinde ve dünyada Ankara duruşuyla yol alırken küresel güçlerle çatışma yaşamaktan korkmaz, boyun eğmez.
- İçeride bir türlü bulamadığı meşruiyeti, yabancıların emellerine hizmet ederek, dışarılarda, başka ülkelerde aramaz.
- Bilhassa başta Türk dünyası ve İslam Ülkeleri olmak üzere bu coğrafyaları tanzime yönelen küresel projelere çanak tutmaz ve eş başkanlık yapmaz.
- Yabancı ülkelerin küresel misyonlarının taşeronluğuna talip olmaz ve yabancı liderlerin dayatmalarını ev ödevi gibi algılayıp ayakta alkışlamaz.

Başkent Ankara vizyonu, elbette ki güç birliğine, ittifaka, yakınlaşmaya ve dostluğa önem verir ancak çıkarlarının çatıştığı yerde dur demesini de bilir.

Bütün bunların gerçekleşmesinin şartı, dünyaya yalnızca Ankara'dan bakabilmek, uluslararası gerçekleri Türkiye'mizi merkez alan bir vizyonla inceleyebilmekten geçecektir.

- Eğer her sözünüzün arasında bir yabancı ülkeye hayranlık varsa, yabancı değerlere övgüler düzüyorsunuz;
- Her ortamda dünyanın size nasıl hayran olduğunu; nasıl vazgeçilmez bir aktör haline geldiğinizi söylüyorsunuz,
- Kafanızda devamlı olarak yabancı ülkelerin toplumsal modelleri bulunuyorsa, ayırtırmayı ve parçalamayı umutla tekrarlayıp duruyorsanız,
- Kendi milli meselelerinizi ve milletinizin dertlerini bırakıp Türk ve İslam dünyasına yönelik küresel zulüm projelerine taşeronluk yapıyorsanız,

- Bütün milli meselelere, sözde tarihle yüzleşme, özür dileme, alttan alma ve pişmanlık ekseninde alçalarak bakıyorsanız,
- Her uluslararası ilişkilerde yabancılardan aferin ve takdir bekliyorsanız, her diplomatik girişimde hesap verme kabuları görüyorsanız,
- Kurduğunuz her ilişkide yabancı emellerin kılavuzluğunu yapıyor, itibar kazandık zannederek havanda su dövüyorsanız,
- Ve daha da vahimi sürekli olarak ecdadınızı karalıyor ve her fırsatta bir yabancı gibi onları suçlayıp duruyorsanız; durumunuz çok vahimdir.

Maalesef anlayışınız çürümüş ve bağımsız düşünme kabiliyetinizi tamamen kaybetmişsiniz, büyük bir milletin yöneticisi, kudretli bir devletin adamı değil müstemleke idarecisi olmuşsunuz demektir. Bu sonucun ve ruh halinin başka bir anlamı da yoktur.

Zihni ve gönlü bu derece teslimiyete tutsak düşmüş bir şahsın, başkent Ankara vizyonuna sahip olmasını bir kenara bırakalım. Ankara'nın başkent olduğu Türkiye'ye ve onun temsil edildiği büyük Türk milletine, gönülden, hukuken ve hissen bağlılığı ve mensubiyeti de sorgulanmalıdır.

Bugün ülkemizin içinde bulunduğu uluslararası kıskaç da, başarı ve zafer diyerek, sırtı sıvazlanarak, ensesi tıptışlanarak adım adım sürüklenmiş çaresizliğin geldiği noktadır.

AKP zihniyeti'nin Kıbrıs, Irak, Ermenistan, Yunanistan gibi alanlarda taviz üstüne taviz vererek veya vermeye hazır

olduğunu ilan ederek yürüttüğü tek taraflı ilişki modelinin geldiği ve ulaştığı yer ortadadır.

Ekümenik Patrikane tanımından rahatsızlık duymamak, Heybeliada Ruhban Okulu'nu açma teşebbüsleri, cemaati bile olmayan tarihi Ermeni kiliselerini onarıp ibadete ve ayine açma hevesleri, tarihi hadiselerde ecdadı faşizan olmakla suçlamak bu düşkünlüğün yapı taşlarıdır.

Buna şimdi de İran ile ilişkilerimiz dahil olmuş, Türkiye küresel gücün kendisine verdiği ev ödevini yapmaya soyunmuştur.

Kısa vadede olumlu gibi görünmesine rağmen, orta ve uzun vadede İran'la ilişkilerimizi çıkmaza sokacak bu gelişmenin arkasındaki oyunu görmek lazımdır.

Elbette kalıcı ve güven verici bağımsız kararlarla, gereken hallerde arabulucu olmak, barış ve dostluğun devamında rol oynamak gerekebilir ve olmalıdır.

Ancak burada dikkat edilmesi gereken nokta, yine baştan beri ifade ettiğimiz başkent Ankara merkezli bir vizyonun kararlarımıza yön vermiş olmasıdır.

Komşu bir ülkede üretim aşamasına yaklaşılmış nükleer silaha karşı çıkmak başka bir gerekçedir, bunu küresel gücün talebi ve baskısı ile yapmak başka bir sonuçtur.

İran'da henüz olgunlaşma sürecine giren nükleer silah aşamasını önlemeye diplomasiyle çabalamak ayrı bir gelişmedir, buna karşılık aynı mesafede olan İsrail'in sahip olduğu nükleer silahlara göz yummak farklı bir bakıştır.

Özellikle Irak'ın işgalinden sonraki gelişmelerin ABD üzerindeki tahribatı, Afganistan'da küresel gücün yaşadığı büyük

zorluklar bu ülkenin İran üzerindeki yaptırımlarını zayıflatmış ve geciktirmiştir. Görünen budur.

İran ise ABD ve güdümündeki uluslararası kamuoyunun baskılarına rağmen uranyum zenginleştirme programını durdurmamış ve silah yapımı konusunda önemli mesafeleri alabilmiştir.

ABD için kendi ülkesine yönelik tehlikeden ziyade en büyük müttefiki olan İsrail'in güvenliği tehlikededir.

Uluslararası mevcut şartlar ve bölgede düştüğü zor durum, İran'a sıcak müdahale arayışındaki ABD'ye kısa vadede imkan vermeyecek gibi görünmektedir.

Şu anda yaptığı ise en büyük müttefiki olan İsrail'i güvenlik şemsiyesi altına alabilmek için Türkiye'den ve dolayısıyla küresel kanlı projelerin eş başkanı olan Başbakan Erdoğan'dan yararlanmaktır.

Komşumuzdaki bir nükleer silahın varlığı tabidir ki bizim için de bir tehdit unsuru olacaktır.

Ancak ABD'nin kaygısı ne Türk milleti ne de bölge güvenliğidir. Maksat mütecaviz bir İran'a karşı, İsrail'e güvenlik kuşağı oluşturmaktır. Ve AKP zihniyeti bu misyona soyunmuştur.

Dikkat edilirse İran üzerinde baskılar artarken, Türkiye üzerinde de bölgemizdeki gelişmelere taşeronluk yapması için baskılar atmakta ve buna uygun bir zihniyet yedi yıldır işbaşında bulunmaktadır.

Başta Suriye olmak üzere Ortadoğu ülkeleriyle ilişkilerimizin geliştirilmesi başka bir gelişmedir; buna mukabil İsrail'in etrafındaki ülkelerin bu ülkeye tehdit oluşturmayacak şekilde

terbiye edilmesi ve İran'la yakın ilişkileri olanların tesirsiz hale getirilmesinde figüran olunması başka bir oyunun adıdır.

Bu düşünce ve uyarılarımızı, muhalefetten alkış ve takdir bekleyen Başbakan Erdoğan'a hatırlatıyor; kanlı senaryoların adamı olmaktan çıkıp, daha fazla batağa girmeden Başkent Ankara vizyonu'na dönmesini tavsiye ediyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Siyasetteki çalkantı, toplumdaki erozyon, ahlaktaki yozlaşma, değerlerdeki zedelenme halleri ekonomik ilişkilere de doğrudan doğruya sirayet etmektedir.

Zira AKP hükümetinin önem ve önceliğinde olmayan ekonomik sorunlar, sosyal ve siyasal olumsuzluklarla birleşince endişe verici bir istikrarsızlık kaynağı haline gelmektedir. Yakın tarihimiz bunların örnekleriyle doludur.

Buna rağmen, her şeyin iyi olduğuna dair sakat görüşü sürekli gündemde tutarak, ikiyüzlü ve yalan bataklığına saplanan mevcut siyasi zihniyet kadar, demokrasi tarihimizdeki hiçbir hükümet bu denli gerçeklerle bağıni koparmamıştır.

AKP hükümeti, beceriksizliklerinin gerekçesini kendi dışındaki faktörlere yüklemiş, olağan gelişmelerden kaynaklanan pozitif ilerlemeleri ise başarı diye kendisine mal etmiştir.

Bu siyasi çaresizliği ve kurnazlığı, ekonomide biriken ve yığılan sorunlara yönelik tutum ve değerlendirmelerinde fazlasıyla görmek mümkün olmuştur.

Geçtiğimiz yıldaki tesirinden dolayı, milletimizi çok zor şartlar altında bırakan ekonomik krizin; geri püskürtülmesi için doğru, düzgün ve kararlı adımlar atılmadığı hepimizce malumdur.

Sokaklardaki insanımızın çaresiz bakışlarında ve çektiği ıstırapların merkezinde, AKP hükümetinin vurdumduymazlığı ve krizi ciddiye almaması vardır.

Ve görmek isteyenleri çok hazin örnekler vatanımızın her köşesinde beklemektedir.

Tarlalarında hayallerini bırakan, kapanan işyerlerinde umutlarını yitiren, cebinde parası olmadığından marketlere girecek gücünü kaybeden vatandaşlarımızın içler acısı hallerinin müsebbibi, elbette AKP zihniyetinden başkası değildir.

İşsizlik bu süreçte en büyük sorun olarak ortadadır. Ve ağırlığından hiçbir şey kaybetmemiştir.

Maalesef resmi olarak yüzde 14,4 oranında bulunan işsizliğin izah edilecek ve anlatılacak hiçbir tarafı kalmamıştır.

Başarısızlık ortadadır ve yüksek işsizlik Başbakan Erdoğan ve yol arkadaşlarının eseri olarak hatırlanacaktır.

Dünyanın hiçbir yerinde işsizlik karşısında pes etmiş bir iktidar yoktur. Çaresizliğini itiraf eden, bu sorunun üstesinden gelemeyeceğini ikrar eden bir hükümet de bulunmamaktadır.

Madencilerimizin toprak altında kalmasını doğal gören Başbakan Erdoğan, değişik vesilelerle, 'herkese iş bulunacak diye bir kaide yoktur' diyerek de milyonlarca vatandaşımızı tek kelimeyle sefaletle itmeyi doğal görmüştür.

Resmi olarak 3 milyon 564 bine ulaşan işsiz olduğu ülkemizde; işsizliğin açtığı derin yaraya mazeret arayışları; 'ne yapalım, işsizlik başka ülkelerde de var' bahaneleri, olsa olsa siyasi ahlaktan nasibini alamamışların bir yerlere sığınma telaşıdır.

Ve daha da vahimi, iş aramayıp, çalışmaya hazır olanlarla birlikte 6 milyona yaklaşan işsiz sayımızın azaltılması yönünde fantezi teklifler dışında, hükümet tarafından hiçbir değerli çözüm, katkı ve ekonomik hamle yapılmamıştır.

Başbakan Erdoğan'ın yakınları arasında işsizlik sorununu yaşayan bulunmadığından, kendisinin bu konuyla ilgili bir gündemi de yoktur.

Nasıl olsa ülkemiz bütün kaynaklarıyla, AKP hanedanını beslemekte ve palazlandırmaktadır.

Çiftçimiz köyünde Başbakan Erdoğan daha çok gezsin, yesin, içsin diye çalışmaktadır.

Esnafımız, AKP'nin bıyığı yeni terleyenlerinin iş kurmaları, ticaret yapmaları için olmayan kazançlarının vergilerini vermektedir.

Emeklimiz, işçimiz yandaşların daha çok ihale alması için çile çekmektedir.

Bu ahlaksız ve en ufak olumlu tarafı olmayan yozlaşmış zihniyetin işsizimizin derdini anlaması ve yanında olması mümkün değildir.

Değerli arkadaşlarım, bu dünyada her sorun çözümüyle birlikte verilmiştir. Buna yürekten inanıyoruz.

Bizim işsizliği sürekli eleştirdiğimiz, ancak çözüm getirmedığımız yönünde iktidar zihniyetin iftiralara değişik dönemlerde şahit olduk. Biz bunlara elbette aldırmadık.

Ülkemizdeki siyasi sorumluluğu kim taşıyorsa, işsizliğe çözüm bulması gereken de öncelikle o'dur. Ancak sorumlu muhalefet bilincine sahip olduğumuzdan dolayı, eleştiri hakkımızı kullanırken, her zaman çözüm odaklı bir yaklaşıma da sahip olduk.

Milliyetçi Hareket Partisi'ne göre iş sahibi olmamış her kardeşimiz, değer üretmekten mahrum bırakılmış bir kabiliyet olmasının yanı sıra, israf olmuş beşeri bir zenginlik de demektir.

İşsizliğin çözümünü parti olarak çok önemsiyoruz. Ve millî birliğimiz ve sosyal barışımız açısından vazgeçilmez bir değerde kabul ediyoruz.

Bu itibarla ,işsizliğin giderilmesine yönelik tekliflerimizden bazılarını sıralamak ve kamuoyunun bilgisine sunmak istiyorum.

1- İşsizlikle mücadelenin esası; istihdam odaklı sürdürülebilir büyümenin gerçekleştirilmesine, istihdam edilebilirlik düzeyinin yükseltilmesine ve girişimci odaklı piyasasının tesis edilmesine bağlı olmalıdır.

2- Ülkemizin sahip olduğu bütün üretim faktörlerinin etkin ve verimli bir şekilde, en üst düzeyde üretim sürecine dahil edileceği ve tam istihdamı esas alan Millî Ekonomi Programı uygulamaya konulmalıdır.

3- Rant ekonomisinden; yatırım-üretim-istihdamı sürekli artırmayı öngören üretim ekonomisine geçilmelidir.

4- Özel teşebbüsün, uzun vadeli yatırım kararları alabileceği yatırım iklimi oluşturulmalı, küçük ve orta ölçekli işletmeler desteklenerek, doğrudan yabancı sermayenin katma değer ve istihdam yaratmak üzere yapacağı yatırımlar özendirilmelidir.

5- Ekonomik önlemlerin yanı sıra, işgücü piyasası tedbirleriyle birlikte sosyal politikalar da gözden geçirilmelidir.

6- İşsizlik ödeneklerinin ve sosyal yardımların kapsamının genişletilmesi yoluyla; sosyal güvenlik ağları güçlendirilmeli, iş arayanların iş bulmasına yardım edecek aktif işgücü piyasası programlarına yönelik kaynaklar artırılmalıdır.

7-Yatırımı ve verimliliği teşvik etmeyi amaçlayan uygun kredi imkânlarının sunulması sağlanmalı ve işgücü sektörler arası gözden geçirmeyle yeniden yapılandırılmalıdır.

Değerli Milletvekilleri,

AKP zihniyetinin içine düştüğü kafa karışıklığı ve akıbetiyle ilgili kaygıları, milletimizin sorunlarını ihmal etmesine neden olmuş ve başta işsizlerimiz olmak üzere herkesi kendi kaderine terk etmiştir.

Doğal olarak, Türkiye ekonomisi dalgalı bir denizde; kaptansız ve pusulasız şekilde akıntıların ve esen rüzgârın yönüne göre yol almakta ve felaketine biraz daha yaklaşmaktadır.

Bir de bunun üzerine küresel ekonomideki kriz tufanı eklendiğinde, ne kadar büyük sorunlarla yüz yüze kalındığı daha iyi anlaşılacaktır.

Bu yılın ilk çeyreğinden itibaren; devasa boyuta ulaşan bütçe açıkları, kredi piyasalarındaki sorunların devam etmesi, finansal piyasalardaki risklerin yükselmesi ve kamu borç miktarlarındaki artışlar birçok ülkenin temel sorunları arasında yer almıştır.

Başta Yunanistan olmak üzere, AB'nin kriz sarmalına girmesi önümüzdeki dönemlerin çok sıkıntılı geçeceğini göstermektedir.

İhracatımızdaki payı yüzde 45,7 olan AB'nin; ekonomik sorunlarının katlanması ve içinden çıkılmaz düzeye ulaşması halinde, Türkiye'nin dış dengesi bundan olumsuz etkilenecektir.

Nitekim bunun belirtileri görülmüş ve etkili olmaya başlamıştır.

Bu kapsamda, ithalatın ihracattan daha çok ve hızlı artması dış açığı yükseltmiş ve eski bir yaranın kanamasına neden olmuştur.

Özellikle gelişmiş ülkelerin yeni sorunlarla karşılaşmaları ve bunların gittikçe büyümesi, dış talep vasıtasıyla gelişmekte olan ülkeleri de etkisi altına alabileceğini göstermektedir.

Bu itibarla çoğalan dış açık ve bunun sonucunda katlanan cari açık Türkiye ekonomisi için hayra alamet göstergeler değildir.

Özellikle yabancı sermayenin ani karar değişiklikleri ve dış finansmanda karşılaşılabilecek problemler ülkemizi zora sokacak yeni bir sürecin kapısını aralayabilecektir.

Bunların yanı sıra, geçtiğimiz yılın sonlarına doğru yapılan kamu fiyat ayarlamaları ve vergi zamları, izleyen süreçte gıda ve emtia fiyatlarındaki artışlar, enflasyon canavarının gözlerini yeniden açmasına neden olmuştur.

Stok birikiminin sınırlı düzeyde olması da, Türkiye ekonomisinde toplam talepteki belirsizliğin devam ettiğini teyit etmektedir.

Dış ve iç talepteki derin zaafılar, sanayi sektöründen hizmetler sektörüne kadar her sektöre yayılmış, bu da doğrudan doğruya yeni iş sahalarının açılmasına mani olmuştur.

Vatandaşlarımız, yeterli geliri olmadığından harcama yapamamakta ve ekonomik faaliyetlerin canlanması mümkün olmamaktadır.

Sanayi üretiminde geçen yıla kıyasla bir artış varsa da, bu yeterli olmaktan şimdilik çok uzaktır. Aynı zamanda kapasite kullanımları ve kişi başına çalışılan saat göstergeleri sanayi sektöründeki kaynak kullanımının düşük düzeyde seyrettiğini göstermektedir.

Ve mevcut atıl kapasitenin, yatırım ve istihdam düzeylerini düşürebileceğinden hareketle, işsizlik sorunuyla daha uzun süre muhatap kalınması içten bile olmayacaktır.

Bütün bu gerçekler ortada iken, ekonomiden sorumlu Başbakan Yardımcısının; Türkiye ekonomisinin parmakla gösterildiğini iddia edebilmesi şayet akıl tutulması değilse siyasi basiretin iflasıdır.

Ve kim ne derse desin, nasıl bir mazeret ileri sürerse sürsün; vatandaşımızı perişan eden, işsizliği azdıran, hayat pahalılığını tetikleyen, yoksulluğu teşvik eden ve yoksul kardeşimizin vicdanlarını sömüren AKP hükümeti ekonomide tam bir başarısızlık örneği sergilemiştir.

Muhterem Milletvekilleri,

Türkiye ekonomisinin, 2008 yılında içine girdiği çözüme ve çöküş süreci geçtiğimiz yıl doruk noktaya ulaşmıştır.

Bu ülkemizin yaşadığı en büyük krizlerden birisidir ve hala ekonomi belini doğrulatabilmiş değildir.

İçinde bulunduğumuz yılın başından itibaren görülmeye başlanan görece iyileşme emarelerinin ise, AKP hükümeti tarafından çok abartıldığını düşünüyorum.

Nitekim AKP iktidarı, ekonomideki sorunları gizleyebilmek amacıyla ve oluşan tahribatın üstünü örtebilmek maksadıyla; bulduğu her ipe sarılmış, her yalana başvurmuş ve her karartmayı yapmaktan geri durmamıştır.

Hali hazırda en büyük dayanakları ise, küresel ekonomik sistemde kendileriyle ilgili bazı şaibelerin dolaştığı derecelendirme kuruluşlarının verdikleri notlar olmuştur.

Geçmişte, derecelendirme kuruluşlarından bazılarının, Yunanistan ekonomisi alarm verirken, bu ülkeye olumlu not vermeleri aslında bu şirketlerin öngörülerinde nasıl bir isabetsizlik içinde olduğunu açıklıkla kanıtlamıştır.

Ayrıca geride kalan günlerde, ekonominin yönetiminden sorumlu Başbakan Yardımcısının bir tespiti bizim için son derece dikkat çekici olmuştur.

Bu zat, uluslararası göstergelere bakıldığında; Türkiye'de günlük bir doların altında geliri olan vatandaşımızın kalmadığını ve iki doların altında bulunanların ise hemen hemen olmadığını vurgulamıştır.

Elbette bu sözler, her anlamda sorunlu ve endişe vericidir.

Türkiye'de bulunan, Türkiye'de görev yapan ve Türk milletinin oyuyla seçilen siyasi bir iktidarın, ülkemizin ağırlaşan yoksulluk sorunun üstünü, uluslar arası raporlarla örtmeye çalışması ve bunu da marifetmiş gibi sunması tam bir sorumsuzluk ve kendini bilmezliğin ifşası olmuştur.

Eğer AKP hükümeti, vatandaşlarımızın durumunun ne olduğunu sokaklardan, çarşılarından, pazarlardan ve hanelerden değil de yalnızca uluslararası raporlardan öğreniyorsa, milli kurum ve kurallara ihtiyaç kalmamış demektir.

Böylesi siyasi zihniyete göre bağımsızlığımızın bir anlamı da olmayacaktır. Her şeyi yabancı güçlerin tercih ve kararlarına teslim edersiniz olur biter. Anlayış budur, mantık bu yöndedir.

Tokatlının gündemi, Ağrılı'nın beklentisi, Nevşehirli'nin sorunları, Muğlalı'nın talepleri Amerikan ve Avrupalı şirketlerin vereceği karne notları ile mi karşılanacaktır?

Bunun böyle olmayacağı, ilk seçimde AKP'nin başını sandığa vurmasıyla; neden olduğu yıkımların, yol açtığı zararların, akıttığı gözyaşların hesabını vermeye başlamasıyla ortaya çıkacaktır.

Konuşmama son vermeden önce, büyük kaynaklara ve taraftar kitlesine sahip İstanbul kulüplerinin arasından, dar bir bütçe ile kıyasıya rekabet ederek Türkiye Futbol Liginde şampiyon olan Bursaspor'un oyuncularını, yöneticilerini ve taraftarlarını içtenlikle kutluyorum.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

“ TBMM GRUP TOPLANTISINDA ”

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

01 HAZİRAN 2010

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Muhterem Basın Mensupları,**

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Her gün yeni bir iflasın ve skandalın toplumu sarstığı Türkiye'mizde, dün itibarıyla iki çok önemli gelişme ülkemizin gündemine düşmüştür.

Bunlardan birincisi, Gazze'ye yardım götüren ve tamamen sivil toplumun barışçı ve samimi girişimine İsrail'in yaptığı alçakça saldırı sonucunda, sayıları henüz resmi olarak açıklığa kavuşmamış çok sayıda vatandaşımızın hayatını kaybetmesi ve yaralanmasıdır.

İkincisi ise tırmanan terör olaylarının son aşaması olarak İskenderun'da Deniz Üs Komutanlığı'na yapılan saldırı sonucunda yedi askerimizin şehit olması ve sekiz askerın yaralanması ile sonuçlanan olaydır.

Sivil ve asker bütün şehitlerimize, bütün kayıplarımıza Cenab-ı Allah'tan rahmet, aziz milletimize başsağlığı, yaralılarımıza acil şifalar diliyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Türkiye, hükümetin çaresiz ve çapsız politikalarının sonucu yakın dönemin en ağır bunalımlarının sancılarını derinden yaşamaya başlamıştır.

Hayatın her alanında milletimizin karşısına çıkan felaketler, facialar, saldırılar ve zulüm artık tahammül edilemez boyutlara ulaşmıştır.

Ve ne acıdır ki, geride kalan yıllarda yaptığımız bütün uyarı ve öngörüler birer birer çıkmaya başlamış; ülkemiz stratejik, siyasi, sosyal, ekonomik, kültürel bir felaketin eşğine kadar gelmiştir.

Tamamen göz boyamaya, vicdanların istismarına, başarısızlığa bahaneler üretmeye ve rezaletleri sineye çekmeye dayalı ilkel, seviyesiz ve teslimiyetçi bir siyasetin yedi buçuk yılın sonunda geldiği ve Türkiye'yi getirdiği uçurumun kenarı burasıdır.

Devletin varlığına, milletin birliği ve devamına, toplumun dirlik ve düzenine, tarihi şeref ve haysiyetimize yönelmiş en alçakça saldırılar karşısında, hükümet tam bir bozgun hali yaşamaktadır.

Ve daha da vahimi, daha da önemlisi, daha da tehlikelisi, Adalet ve Kalkınma Partisi ve Başbakan Erdoğan bu bozgunun, bu hezimetin ve bu ricat halinin yalnızca sonucu değil, bizatihi nedenidir, gerekçesidir ve kaynağıdır.

Yaşadığımız sancılı gelişmeler, içine düştüğümüz darboğaz ve yedi buçuk yılın ağır bedel ödenen tecrübeleri milletimize artık göstermiştir ki Başbakan Erdoğan adeta Türkiye'yi çökertmek ve Türk milletini bölmek için misyon üstlenmiştir.

Bunca uyarıya, bunca olaya ve bunca derse rağmen yanıfta hala ısrar eden bu zihniyetin ve ekibinin, savaş mağlubu bir ũlkenin elleri kelepçeli yöneticileri gibi yaşadıkları boyun eğmişlik halinin başka bir izah yolu ve anlamı kalmamıştır.

Bugün derinden hissettiğimiz ve yaşadığımız ağır tablonun tek ve yegane sebebi, sorumlusu ve sonucu Adalet ve Kalkınma Partisi'dir.

Bu hükümetle gidilecek başka yol, bu aciz adamlarla ulaşılacak başka bir menzil, varılacak mutlu, müreffeh, şerefli bir gelecek kesinlikle yoktur.

Türkiye'yi AKP hükümeti değil, hükümet üzerinden küresel projeler ve kanlı küresel niyetler yönetmektedir.

İsrail, yardım götüren vatandaşlarımıza hunharca saldırmaktadır. Başbakan Erdoğan ise "Medeniyetler İttifakının Eşbaşkanı" ünvanı ile Brezilya'da çalım satmaktadır.

Aklı ve vicdanı olanlara soruyorum. Eş başkanı olarak taşeronluk yaptığınız medeniyet hangi medeniyettir? Bu oyuna nasıl girdiniz, bu akıntıya nasıl kapıldınız?

Eli kanlı PKK ve destekçisi Barzani, Mehmetçiklerimize saldırılarını artırmıştır. Bunlar yaşanırken, Başbakan Erdoğan ise Büyük Ortadoğu Projesi Eşbaşkanı olmaktan iftihar etmektedir.

Yine, içinde biraz millet ve mukaddesat kısıntısı kalmış olanlara soruyorum? Küresel zalimle el ele tutuşarak, İslam'a yapılan zulmün suç ortaklığını nasıl kabullendiniz? Kim sizi zorladı, kim sizi tutsak aldı, bu esarete nasıl düştünüz?

Vatan sevgisini, millet sevdasını ve tarihe saygıyı zaten aramıyoruz da vicdanlarınızda hiç mi utanma duygusu yoktu? Bu teslimiyete nasıl sürüklendiniz?

Değerli Arkadaşlarım,

22 Temmuz seçimlerinden önce biz bunu gördük ve "ya milliyetçilik, ya teslimiyetçilik" dedik. Ve her alanda haklı çıktık.

Peşmerge ile pazarlık yapmayın, terörü böyle önleyemezsiniz, bir gece Kandil'de görünün dedik. Azan terörle haklı çıktık.

"Van minut" diyerek sahte çıkışlar yapmayın, gerçek bir Ankara duruşu gösterin ve işe Musevilerden aldığınız başarı ödüllerini iade ederek başlayın dedik, yaşananlarla haklı çıktık.

Milletimizin huzurunu, Mehmetçiğimizin hayatını, ülkemizin güvenliğini Amerika'nın merhametine terk etmeyin, çözemeyiniz dedik. Ödenmeye devam eden ağır bedellerle haklı çıktık.

Açılım ihanettir, PKK ile pazarlıktır; pazarlıkla terör durmaz dedik, ve maalesef haklı çıktık.

Habur'da yaşanan alçaklıktır; PKK ile kucaklaşarak terör bitmez dedik, kayıplar son bulmaz dedik, haklı çıktık.

Bölücülüğü ciddiye alın, kardeşliğimize zarar vermeyin, kimlikleri tahrik etmeyin, milletimizi bölmeyin yazık edersiniz dedik, haklı çıktık.

Ve AKP'ye, ülkemizi düşürdüğünüz zilletin sorumlusu sizsiniz, bahaneyi anayasalarda aramayın dedik ve bu düşüncemizde de mutlaka haklı çıkacağız.

Başbakan tamamen tükenmiştir, hükümet tamamen bitmiştir, AKP tamamen aciz, çaresizdir ve etkisizdir.

Milletimizi daha büyük felaketlerle yüzleştirmeden, Başbakan Erdoğan ve hükümeti aklını başına almalı ve girilen tuzaklarla dolu yolun bu kavşağından bir an önce dönmelidir.

Değerli Milletvekilleri,

İsrail askeri güçlerinin, Gazze'de tecrit edilen Filistinli kardeşlerimize yardım malzemesi götüren sivil gemilerimizi hedef alan hunhar saldırıları bütün yurtta haklı infial uyandırmıştır.

Tamamen insani amaçlarla ve sivil toplumun iyi niyetli ve samimi çabalarıyla yürütülen bir yardım faaliyetinin katliama varan tepki ile sonuçlanmış olması Türk milleti tarafından asla kabul edilmeyecek olan bir saldırganlıktır.

Mazlum Gazzeli kardeşlerine insani amaçlarla yola çıkmış yardım gemimize yapılan saldırı Türk milletine karşı açık bir düşmanlıktır.

İsrail devleti, bu kanlı eylemle, yıllardır mazlum Filistinlilere reva gördüğü zulme, bu kez Türk milletinin evlatlarını da dahil etmiş ve telafisi mümkün olmayacak yaranın açılmasına neden olmuştur.

- Bu katliam, sıradan mesajlarla geçiştirilerek,
- Büyükelçilerin birkaç günlüğüne geri çekilmesiyle,
- Diplomatların cılız ve etkisiz kınama kararlarıyla,
- Veya ucuz siyasi kabadayılıklarla, hamasetle örtülemeyecek kadar ciddi, son derece önemli ve hayatidir.

Tamamen sivillerden oluşan ve kardeşlerine yardım etmekten başka bir amacı olmayan kadirşinas milletimin temsilcilerine karşı İsrail ordusunca yapılmış saldırı doğrudan Türk milletine yapılmıştır.

Bu hunhar saldırıdan sonra, hiçbir özür, bahane, gerekçe olayı örtemeyecek, Türk milleti bu saldırganlığı hesap hanesine mutlaka yazacaktır.

Olayın gerçekleştiği saatlerde, Başbakan Şili'de, Dışişleri Bakanı Brezilya'da küresel projelerin taşeronluğunun peşindedir. Günün ilerleyen saatlerine kadar hükümet suskun, aciz ve çaresizdir.

Milletimiz, Dışişleri Bakanlığı tarafından yapılan açıklamada yer verilen "sonuçlarına katlanırsınız" ifadesinin, ve ilerleyen saatlerde Başbakan'ın uyarısındaki "yetti artık" sözünün gerçek karşılığını görmek istemektedir. Sabırsızdır.

Umarız ki, bu ikazlar, Başbakan ve hükümetinin geçmişte PKK'ya ve Barzani'ye karşı savurduğu kuru tehditler gibi boş sözlerden ibaret olmasın, bugün söylenenler yarın unutulmasın.

Türk milleti, bu mütecaviz ve alçakça saldırıları durdurmaya da, cevabını vermeye de muktedirdir.

Türk devleti, kendinde güç vehmederek tarihi bir yanılığa düşenlere gereken karşılığı vermeye kadirdir.

Milletimizi haklı iken haksız çıkartacak duygusal tepkilerden uzak kalmaya; doğru zeminlerle ve doğru yöntemlerle İsrail'den soracakları hesabın arkasında durmaya, ancak sağduyuya çağırıyorum.

Türkiye'nin sokaklarda taşkınlık yaparak bulacağı bir çözüm yoktur, tepkiler demokrasinin sınırları ve meşruiyet içinde olmalıdır.

Konu bu aşamadan sonra siyasetin de üstünde milli bir konudur.

Bu olayla birlikte, İsrail ile ilişkilerin geleceği hakkında derhal yeni bir strateji belirlenmelidir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi acilen özel gündemle toplanmalıdır.

Bu toplantıda, yaşanan saldırılar, geride kalan diplomatik skandallar, karşılıklı restleşmeler de dahil olmak üzere Türkiye-İsrail ilişkileri değerlendirilmelidir.

Hükümet, geçmişte yaptığı gibi İsrail'le ilişkilerindeki ikircikli tavrından vaz geçmelidir. Bu konuda verilecek tepkilerin siyasi, hukuki ve diplomatik ve gerekirse askeri olmak üzere ayrıntılı esasları belirlenmelidir.

İsrail taraftarlığı ve karşıtlığı üzerine magazinleştirilen ilişkiler süreci iç siyasetin ucuz malzemesi haline getirilmeden derhal en sert karşılık verilmelidir.

Geride kalan yıllarda olduğundan farklı; geçici, hamasi, oyalayıcı siyaset üslubundan kaçınılarak, vicdanı ve onuru yara almış Türk milletinin müsterih olacağı ve kabul edebileceği bir çözüm yöntemi oluşturulmalıdır.

Süleymaniye'de askerimizin başına geçirilen çuval olayındaki gibi bir geri adım, yüz sürme, boyun eğme, alttan alma, idare etme gibi zaafardan mutlaka kaçınılmalıdır.

Bu çerçevede olmak üzere, meydana gelen olayla ilgili olarak dün yaptığım önerileri tekrarlıyorum.

İsrail'deki büyükelçimiz geri çekilmiştir. Bu çekilme süresiz olmalıdır.

İsrail'le askeri alandaki ilişkiler ve savunma sanayinde sürdürülen işbirliği kesilmelidir.

Bir süredir geçici üyeliği Türkiye'de olan Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi nezdindeki girişim yerinde ve doğrudur. Bu platformda kınama, çözüm ve tazminatlar için girişimde bulunulmalıdır.

İsrail'in alıkoyduğu, hayatını kaybeden, yaralanan ve tutulan vatandaşlarımız ile yardım gemileri acilen iade edilmelidir.

Bu düşmanca tavrın sonucunda ortaya çıkan mağduriyetin ve kayıpların hakları ve hukuku mutlaka takip edilmeli ve İsrail'den tazminat talep edilmelidir.

Türk milletine yönelik bu düşmanlığın özrü ve pişmanlığı, İsrail'in resmi ağızlarından mutlaka istenmeli, cinayetlere neden olan sorumluların ortaya çıkartılması ve adalete sevki talep edilmelidir.

Bunlar hem insan olmanın bizlere tanıdığı imkanlardır, hem de uluslar arası hukukun meşru gördüğü taleplerdir.

Yeter ki bağımsızlıktan korkmayan bir hükümet, yeter ki yabancıların boyunduruğuna girmemiş bir Başbakan ve yeter ki küresel talepleri ayakta alkışlamayan çürümüş zihniyetler işbaşında olsun.

- Türkiye her sorunu mutlaka aşar. Türk milleti her sıkıntıyı atlatır.
- Yeter ki dik duracak, dik kalacak ve onurlu bir hükümet olsun.

Benim önerim şudur:

İflasınızı ilan edin, bunca yıldır yönetemediğinizi itiraf edin, bu gidişatın sizi felakete götüreceğini idrak edin ve emaneti ehline teslim edin.

Demokratik siyaset sorunların çözümünde bütün kapıları açmaktadır.

Makamlar, mevkiler geçicidir, önemli olan millete hizmettir.

Yapamayan gidecektir. Yapamayacağı anlaşılan gidecektir.

Tahrip eden gidecektir. Ayıran, bölen, parçalayan gidecektir.

Başaracak gelecektir. Birleştirecek gelecektir. Yapacak olan gelecektir.

Milletim hiç korkmasın.

Milliyetçi Hareket varsa umut vardır, çare vardır.

Milliyetçi Hareket mutlaka gelecek ve muhakkak başaracaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

PKK'nın giderek tırmanan saldırıları son haftalar içinde görülmemiş boyutlara ulaşmıştır.

Terör örgütü uzun süredir uyguladığı mayınlı ve uzaktan kumandalı bombalama eylemlerinin yanı sıra yeni bir saldırı ve eylem stratejisine geçmiştir.

Başbakan Erdoğan'ın gaflet ve dalalet siyaseti ihaneti coşturmuş, açılım denen yıkımın bütün gerçekleri ortaya çıkararak, terör örgütü eylemlerini ve çatışmalarını cepheden sürdürmeye başlamıştır.

Dün İskenderun'da yedi askerimizin şehit olması, sekiz askerimizin yaralanması ile neticelenen saldırı ile birlikte, 1 Mayıs 2010 tarihinden 1 Haziran 2010 tarihine kadar bir aylık süre içindeki terör olaylarında şehitlerimizin sayısı 23, yaralılarımızın sayısı ise 33'tür.

Aralarında terörle mücadelede fedakarca ve kahramanca görev alan her rütbeden askerlerimiz, korucularımız, vatandaşlarımız, asker aileleri vardır.

Milletimiz, vatan evlatlarının elim kayıpları ile ayağa kalkmıştır ve haklı olarak öfkelidir.

Aziz şehitlerine sahip çıkmak için onları Hakka emanet ettiği merasimlerde, evlatlarını bağrına basmaya, hatıralarını sahiplenmeye iftiharla ve hüzünle devam etmektedir.

Türkiye, Cumhurbaşkanı'nın "iyi şeyler olacak" diye övgüyle söz ettiği mutlu geleceğin, kendisine ayrışma, kırılma ve şehitten başka bir sonuç getirmediğine yakından şahit olmuştur.

Başbakan Erdoğan'ın "umut verici gelişmeler" diye müjdelediği Habur törenlerinden sonra nafile güzel gelişmeleri bir türlü görememiştir.

Açılımı öve öve anlatan, salon salon alkışlatan, ayrışmayı, farklılaşmayı kışkırtanların, sanatçılarımızı alet etmek isteyenlerin vaad ettiği güzel gelişmelerin bir türlü gelmeyeceğini, milletimiz acı derslerle anlamaya başlamıştır.

Açılım denen yıkım bütünüyle iflas etmiştir.

Hükümetin PKK ile kaynaşma arayışları, terörün gerçek yüzünü bir kez daha, bunu göremeyen hükümete ve ilkesiz kadrolarına göstermiştir.

Dün Tunceli'de, Bitlis'te, Hakkari'de, İskenderun'da Mehmetçiğe kurşun sıkanlar, geçtiğimiz güz Habur'da AKP'nin kucakladığı teröristlerin açılım arkadaşlarıdır.

Bu vahim tablonun sahibi olan Başbakan Erdoğan ne söyleyecektir? Sözün bittiği yer çoktan geride kalmıştır.

Bu rezaletlerin müsebbibi AKP zihniyeti nasıl bir mazeret üretecektir? Bahaneler tükenmiş, yalanlara inanacak kimse de kalmamıştır.

Kandil'in hamisi, PKK yordakçısı Peşmerge Reisiyle Ankara'da kucaklaşmanızı bu saldırılardan sonra millete nasıl izah edeceksiniz?

Açılım denen yıkımın ağır tahribatını, analar ağlamasın diyerek istismar ettiğiniz vatandaşlarımıza nasıl açıklayacaksınız?

Adalet ve Kalkınma Partisiyle geçen her gün, geçmişte yanlış atılan adımların faturalarını bugün birer birer önümüze getirmektedir.

- Geri adım atmanın diyalog,
- Zulüm ortaklığının eşbaşkanlık,
- Boyun eğmenin işbirliği,
- Aldatılmanın zafer,
- Teslim olmanın açılım,

- Bozgunculuğun demokratik çözüm olarak tanımlandığı bu vahim süreçte, ülkemiz geri dönülmez bir batağa doğru sürüklenmektedir.

Kanlı bölücü terörü, sözde önlemek adına;

- Kandil'in hamisi Barzani ile el sıkışanlar,
- PKK ile masaya oturup görüşmeler yapanlar,
- Bölücülüğü bir kimlik arayışı sananlar,
- Teröristi dağa çıkmış masumlar olarak görenler,
- Milleti ayrıştırıp birbirine düşürenler,
- Şiirler okuyup terörist arkasından gözyaşı dökenler,
- Şehide kelle deyip, şehadeti sorgulatanlar, ve
- Terörü, bürokrat atayıp müsteşarlık kurarak önleyeceğini zannedenler, sonunda PKK'ya teslim olmuşlardır.

Her alanda zafiyet ve teslimiyet zaten vardır. Geldiğimiz noktada AKP terörle mücadeleyi tamamen kaybetmiştir. Teröre teslim olmuştur.

Sonuç alacağıma dair umudum yoksa da, kalan ömründe hükümete tavsiyem, korkmaması ve çekinmemesi yönündedir.

Türk milleti, kendi şeref ve haysiyetinin korunması yönünde atılacak her adımın arkasındadır.

Büyük milletimiz inançla ve kararlılıkla bütün badireleri aşacak güçtedir.

Aziz milletimiz, bir fiske darbesiyle bütün ihanet odaklarını bertaraf edecek kudrettedir.

- Yeter ki geride kalan yedi buçuk yılın zilletini reddedin.
- Teslim olmayın. Çaresiz durmayın. Göz yummayın,
- İşi ciddiye alın. İstismar etmeyin: Rol yapmayın.
- Milleti aldatmayın, kandırmayın, göz boyamayın.

Terörle mücadelede pazarlık ederek geldiğiniz nokta ortada.

Teröristle ve Peşmerge Reisiyle kucaklaşarak elde ettiğiniz sonuç da ortada.

Türk milleti, sizin sandığınız gibi etnik kalıntı değildir. Bu büyük milletin, bu muazzam kudretin farkına varın.

Hiç merak etmeyin, siz yapamasanız bile, yapamayacaksınız bile; bu büyük millet karşısına çıkacak her musibeti kendi gücüyle ve yumruğu ile def eder, yok eder, imha eder.

Yeter ki önünde durmayın,

Yeter ki mücadelesine engel olmayın.

Yeter ki milletimizi oyalamayı sürdürmeyin.

Ve böyle giderse,

Bu zillet böyle devam ederse,

Bu küçülme sürerse ve

Böylesine boyun eğerseniz,

Buradan uyarıyorum, bu aziz millet biliniz ki, tarihindeki melunları olduğu gibi sizi de sırtından atar ve tarihin çöplüğüne ilelebet gönderir.

Ve ne üzücüdür ki, bütün bu rezaletler büyük hakan Fatih'in İstanbul'u fethinin 557. yıl dönümünde gerçekleşmektedir.

Ve hazindir ki, bu seviyesizlikler kurtarıcı ve kurucu kahramanların yola çıktığı ilk adımın 91. yıl dönümünde vuku bulmaktadır.

Bu utanç, Sevr'i yediden hortlatmaya çalışan AKP zihniyetinin sabıkasına yazılmış bir cürümdür.

Bu utanç, İstanbul'u yeniden Bizans yapmaya çalışan Başbakan Erdoğan'ın alınında siyaseten silindiği yıllarda bile bir leke olarak kalacaktır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Az önce belirttiğim nedenler başta olmak üzere, olumsuz ve tehlikeli gelişmelerin ülke gündemine endişe verici boyut kazandırdığı tüm çıplaklığıyla ortadadır.

Tahammül edilemez bir hale gelen ekonomik ve siyasal nitelikli sorunlar milletimizi dört bir koldan muhasara altına almıştır.

- Vatandaşımız yorgun, bıkkın, işsiz ve yoksuldur.
- Devletimiz yaralı, aciz, çaresiz ve yozlaşmış durumdadır.
- Ekonomi durgun, solgun, bitkin ve tükenme noktasındadır.
- Eşkıya şehirlerde, ovalarda ve dağlarda ölüm kusmaktadır.
- Hükümet sorumsuz, vurdumduymaz, iş bilmez, teslimiyetçi, işbirlikçi ve art niyetlidir.

Bir ülkenin çözülmesi ve dağılması için gerek ve yeter bütün şartlar maalesef Türkiye'de hızla bir araya gelmektedir.

Ne hazindir ki, tahrip olmamış değer, yıkılmamış kutsal hedef, alaşağı edilmemiş milli heyecan neredeyse kalmamış gibidir.

Araya sıkışan ve asırlık hesapların görüldüğü küresel arenaya; 'sıfır sorun ve gelişik' tuzağıyla düşürülen AKP hükümeti, kuruluşundan 87 yıl sonra Cumhuriyetimizi tarihin karanlığına göndermek üzeredir.

Milletimizin varlığından yüzyıllardır rahatsız olan güçlerin Sevr'de yarım kalan emelleri, Lozan'da kursaklarında kalan niyetleri; bugün içimizden çıkan bir siyasi parti tarafından gerçekleştirilmesinin arifesindedir.

Mesele çok ciddidir ve işin şakaya gelir tarafı artık kalmamıştır. AKP'nin bütün boyaları dökülmüş ve düşen maskesinin arkasındaki surat tüm çirkinliğiyle belirmiştir.

Bu manzaraya hiçbir vatan sevdalısının dayanması ve katlanması mümkün değildir.

Adalet ve Kalkınma Partisi, ateş çemberinin daraldığı bölgemizde; uluslararası ilişkilerde bekçilik, aracılık ve koridor olmakla övüne övüne milletimizi, küresel güçlerin insafına ve merhametine terk etmiştir.

Ekonomideki yangının ulaştığı kaygı verici seviye, milletimizin direncini ve sorunlara karşı mukavemet gücünü fazlasıyla zedelemiştir.

Herkes kendi derdine düşmüş, vatanımızın bütünlüğü, milletimizin teklîği, bayrağımızın varlığı, devletimizin itibarı konusunda derin zafiyetler doğmuştur.

Ancak parti olarak, büyük Türk milletinin, hangi badireleri atlattığını, ne tür tuzakları bozduğunu, geçmişte nasıl şanlı mücadeleler verdiğini çok iyi biliyoruz. Ve bununla da iftihar ediyoruz.

Evet, bugün aziz milletimiz yoksul olabilir, işsiz kalabilir. Yardımlarla avutulabilir, çaresizlikle sınanabilir.

Ne var ki, hiç kimse sırf bu sebeplerden dolayı yanılıp boş hayallere kapılmamalıdır.

Türk milleti dün olduğu gibi, bugünde topyekûn ayağa kalkarak; her türlü şer ve şirret tertibi bozacaktır. Ve hak eden herkese de haddini bildirecektir. Bu güç ve kuvvet milletimizde fazlasıyla vardır.

Muhterem Arkadaşlarım,

AKP iktidarının ülkemizi sürüklediği **"Kriz, Kargaşa, Kaos, Korku, Kutuplaşma, Kavga ve Karanlık"** ortamı çok ciddi mesafe almıştır.

Yoksulluk ve işsizliğin çıkmazında bocalayan milletimiz harap olmuştur.

Hükümet, tercihini refahta eşitlikten yana değil, sefalette denklikten taraf kullanmıştır.

Ekonomi politikaları, yandaşları doyurma ve kayırma ittifakı üzerine şekillenmiştir. Bu itibarla vatandaşlarımız tükenmiş ve her anlamda hırpalanmıştır.

Başbakan Erdoğan tarafından küçümşenen ve hafife alınan ekonomik krizin toplumsal maliyetleri hızla çoğalmış ve sosyal hayat yangın yerine dönmüştür.

Çiftçiden memura, işçiden sanayiciye kadar her kesimde; krizin hasarları çok etkili olmuştur.

Kasaptan manava, bakkaldan marangoza, berberden terziye bütün esnaf ve sanatkâr iş yapamaz durumdadır. Ve hayatlarının en zor günlerini yaşamaya mahkûm olmuşlardır.

İş ve aşın olmaması, şiddeti teşvik etmiş, suçları yaygınlaştırmış, çatışmaları davet etmiş, toplumsal çözülme hızlanmış ve ailelerin birliği ve istikrarı sarsıntılarla yüz yüze kalmıştır.

Ekonomik yıkımın sürekliliği ve gücü; aile içi yardımlaşma duygularının marjinal etkinliğini azaltmaya başlamıştır.

Zayıflayan ve bağları gevşeyen toplumsal dayanışmayla birlikte geleneksel değerler aşınmıştır.

Ağır bir mahrumiyeti içinde barındıran yoksulluk hali, toplumsal nizamın ve istikrarın savrulmasına yol açacak faktörleri bir bir harekete geçirmiştir.

Sayıları milyonları bulan vatandaşlarımız, beslenebilmek için asgari gıda maddelerinden ve imkânlarından yoksun bir haldedir.

AKP hükümetince, yoksulluğa mahkûm ve mecbur bırakılan kardeşlerimiz kiralalarını ödeyememiş, bakmakla yükümlü oldukları çocuklarının, yakınlarının en temel ihtiyaçlarını karşılayamamıştır.

Vatandaşlarımızın hayatta kalabilmesi ve zorunlu ihtiyaçlarını temin için tek çıkar yol borçlanma olmuştur.

Özellikle bankalara olan borçlar artış göstermiş ve şimdiden toplam tüketici borçları 117 milyar Türk lirasına yaklaşmıştır.

Geçinebilmek için ev eşyalarını satılığa çıkaran, günlük öğünlerini azaltan, ekmeğini kısan, tek odalı meskenlere sığınan, kredi kartı çıkmazına batan gözü yaşlı anneler, babalar üzümlük ifade etmeliyim ki bir Türkiye gerçeği haline gelmiştir. Ve bir AKP klasiğidir.

Bu tespitlerimiz bir vehmin sonucu değildir. Yoksulluğun insanımızı ne hale getirdiğini görmek ve anlamak isteyen kim varsa, çevresine bakıp bu söylediklerimin üzücü örneklerine rahatlıkla şahit olabilecektir.

Başbakan Erdoğan Brezilya'da gününü geçirip, Şeker Tepesi'ni arkasına alarak poz verirken, milletimiz yoksullukla boğuşmakta ve işsizlikten kırılmaktadır.

Biz dilerdik ki, Başbakan Erdoğan kadraja girerken gösterdiği özeni; yoksulumuzun, işsizimizin ve çaresizimizin sorunlarını çözerken de gösterebilsin.

Ancak AKP hanedanı bolluk ve bereket içindeyken, nedense ve her ne hikmetse milyonlarca insanımız güçlükler karşısında ezilmiş bir halde yaşamaya çalışmaktadır.

Bu saltanat elbette kimseye kalmamıştır. Kalmayacaktır da.

İşte o zaman, saltanat koltuğundan düştükten sonra Başbakan Erdoğan'ın akli başına gelecek, ne var ki son pişmanlık asla fayda etmeyecek ve hiçbir kuvvet kendisini yolsuzluklarla döşenen yüce divan yolundan döndüremeyecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Son günlerde siyasetin gündem maddeleri arasına işsizliğin ve yoksulluğun girmesi sevindirici bir gelişmedir.

Ancak, bu sorunların yalnızca konuşulması yeterli değildir ve sırf siyaset olsun diyerek de malzeme yapılması ahlak ölçülerine sığmayacaktır.

Parti olarak, yoksulluk ve işsizlik sorunları konusunda taşıdığımız hassasiyet, siyaseten aldığımız bir pozisyon olmayıp, samimi ve içten yaklaşımlarımızın bir tezahürüdür.

Bu aynı zamanda içinden doğduğumuz sosyal ortamın bir gereği ve milletimizin gerçeklerini yansıtanın ahlaki sorumluluğudur.

Yeni ve farklı bir vizyon sunamayan, köhnemiş siyaset temsilcileri olan iktidar ve ana muhalefet partilerinin, bizimle ekonomik ve sosyal sorunları konuşmada ve çare üretilmesindeki heyecanımızla başa çıkabilmeleri mümkün değildir.

Bugünkü şartlar altında vatandaşlarımız arasında eşitsizlik duygusunun yaygınlaştığı bir vakıadır. Ve bunun yanında, çalışanlarımızın alın terlerinin karşılığı olan helal kazançlarının yeterli olmadığına inandıkları da bir gerçektir.

Özellikle toplam istihdam içindeki sayısı 9 milyona yaklaşan kayıt dışı çalışanların içler acısı halleri ve her türlü sosyal-ekonomik haktan mahrum bulunmaları, adaletsizlik ve haksızlık duygularını kamçulamaktadır.

İşsizlik bir sorun iken, doğal olarak kayıt dışı çalışmada bir başka sorun olarak varlığını sürdürmektedir. Ve hükümetin, işsizliğin üstesinden gelebilmek için, başlangıç itibarıyla kayıt dışı istihdamı mutlaka masaya yatırması gerekmektedir.

Bu kategoride çalışan kardeşlerimizin hemen hemen tamamı yoksulluk sınırının altında yaşamaktadır ve temel ihtiyaçlarını karşılayamamaktadır.

Ne var ki, AKP zihniyeti, özellikle hizmetler sektöründe çalışan milyonlarca insanımızın zor şartlar altında hayatlarını sürdürmesine hiç aldırmaz etmemektedir.

İşsizliği taşeron firmalarıyla azaltmaya çalışan bu marazi siyasi zihniyetin, meseleyi sadece bir işe kavuşmak olarak değerlendirmesi çok yanlıştır.

Elbette bir işe girmek ve evine ekmek götürmek her vatandaşımızın hakkıdır. Ancak bizim için, işin aynı zamanda insani olarak yeterli ve gerekli ücret düzeyini karşılaması da bir zorunluluktur.

Milyonlarca vatan evladının sefalet şartları içinde çalışması, ücret düzeylerinin düşük olması ve sosyal güvenlik mahrum bir şekilde her türlü tehlikeye açık olmaları; bu çağda hiçbir şekilde kabul edemeyeceğimiz bir durumu resmetmektedir.

Her vatandaşımızın hayatını kazandığı işindeki saygınlık ve güvenlik, gelir düzeyindeki tatmin duygusu ve geleceğe dönük umutlar beslemesi bizim açımızdan en önemli hedeftir.

Matematiksel olarak işsiz ve çalışan sayısı ile ilgili tahminlerde bulunmak, üç ay sonrasında işsizliğin yüzde 10'lara gerileyeceğini iddia etmek tam da Başbakan Erdoğan ve zihniyetine göre bir davranış olup çapsiz ve sığ bir değerlendirmedir.

Değerli arkadaşlarım, özellikle gelir ve servet dağılımındaki dengesizliğin hepimiz farkındasınız.

Bir bakıma, krizden önceki AKP iktidarı döneminde ortaya çıkan ekonomik büyüme, vatandaşımıza yansımamış, ekonominin doğal gelişmesi daha çok üst gelir diliminde bulunan sosyal kesimlere yaramıştır.

Refaha ve bolluğa bir türlü ulaşamayan milletimiz, gelir dağılımındaki bozulmayla daha da yoksul duruma düşmüştür.

Bize göre, demokrasiyi siyasetin de ötesine taşıyıp ekonomiyi de kapsayacak bir hale getirmediikten ve gelirin dağıtım kanallarındaki tıkanmaları aşmadıktan sonra daha uzun yıllar yoksulluğu ve işsizliği konuşmak hiç de şaşırtıcı olmayacaktır.

Hem işsizliği ve hem de yoksulluğu çözmek devletin, dolayısıyla siyasi hükümetin birinci görevidir. Bunu öncelikle AKP hükümeti mutlaka kabul etmelidir.

Bu itibarla, hükümetin işsizliğin üstesinden tek başına gelemeyeceğini itiraf etmesi aslında siyasi iflasın başka türlü ilanıdır. Ve işsizlikle mücadele konusundaki yetersizlik ve tükenmişlik hiçbir şart altında maruz görülemeyecektir.

Biliyoruz ki, devletin sosyal ve ekonomik sorunlar karşısındaki umursamazlığı zorluklarla mücadele eden vatandaşlarımızı daha da bunaltacak ve çıkmaza sürükleyecektir.

Siyasi iradenin, ekonomik gücün dağılımı konusunda mevcut şartları yeni baştan gözden geçirmesi ve yetersiz gelire sahip toplumsal kesimlere yönelik yeni bir düzenleme yapması artık kaçınılmaz bir hal almıştır.

Katma değer yaratılmasında payı olanların, bölüşümden hakça yararlanmaları; üretim sürecinde yer almayan muhtaç kardeşlerimizin ise sosyal korunma programlarıyla desteklenmeleri esas olmalıdır.

Yoksullukla ve işsizlikle mücadelede devletin öncülüğünün yanı sıra, toplumsal kesimler arasında uzlaşma ve diyalog zemini oluşturulmalı, her gelir seviyesindeki sosyal sınıflar bu sorunların aşılmasının zorunlu ve ahlaki bir sorumluluk olduğuna inanmalıdır.

Ekonomik sorunların aşılmasında çeşitli toplumsal kesimler, siyasi aktörler, yönetim katmanları ve halk arasında güven sorunlarının bertaraf edilmesinin çok önemli bir rolü olacaktır.

Tereddütlerin giderilmesi ve şüphelerin karşılıklı güvene dönüştürülmesi, nimetin ve külfetin hakkaniyet ölçüleri çerçevesinde bölüşülmesi, hiçbir kesimin tahammül gücünü aşacak yük altına sokulmaması ve üretime katılanların katkıları ölçüsünde, adil pay alabilmeleri için ekonomik uzlaşma kültürünün varlığına çok ihtiyaç bulunmaktadır.

Bu da şüphesiz geniş katılımlı ve cepheleşmenin bittiği, siyasi ve ideolojik kamplaşmanın sona erdiği sosyolojik bir uzlaşma zemininde sağlanabilecektir.

İlave olarak, yoksulluğun aşılması ve işsizliğin azaltılması yönünde güçlü bir sivil ve kamu inisiyatifi başlatılmalı ve ekonomik seferberlik gecikmeksizin ilan edilmelidir.

Vergi tabana yayılmalı, yoksul vatandaşlarımızın vergi yükü hafifletilmeli, uygulanacak transfer politikalarıyla yoksul ve yoksullaşma riski taşıyanların milli gelirden hak ettikleri payı almaları sağlanmalıdır.

AKP hükümeti tarafından, ekonomik potansiyelin istikametinin para simsarlarına ve küresel faiz şebekelerine

çevrilmesi, ülkemizdeki alt ve yetersiz gelir diliminde olan milyonlarca vatandaşımızın dışlanmasına ve mağdur olmasına yol açmıştır.

Millet olarak zenginlik ve refaha ulaşmamız ham bir hayal değildir. Bunun yegâne yolu bellidir ve bu da şüphesiz daha üretken olmak ve daha önemlisi katma değer üretecek iyi bir işe sahip olmaktan geçmektedir.

Ülkemiz için ortalama olarak yüksek gelir seviyesi, dengeli ve adaletli gelir dağılımı, sağlam ve herkese uzanan sosyal güvenlik ağı inanıyoruz ki erişilebilecek bir hedeftir.

Hiç kimsenin zor duruma düşüp yardıma muhtaç hale gelmediği bir Türkiye'ye mutlaka ulaşmak zorundayız. İşte o zaman AKP gibi partiler olmayacaktır ve Recep Tayyip Erdoğan gibi politikacılar da çıkmayacaktır.

Bunu biliyor ve milletimizin eşsiz sağduyusuna ve her güçlüğün üstesinden gelecek tarihi kudretine sonuna kadar güveniyorum.

Konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

" TBMM GRUP TOPLANTISINDA "

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

08 HAZİRAN 2010

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Muhterem Basın Mensupları,**

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Yedi buçuk yıldır ülkemizi yöneten AKP zihniyeti ile yaşanan her gün, onun gerçek yüzünü henüz göremeyenler için, görmek istemeyenler için saklandıkları maskelerin düşmeye başladığı ibret verici olaylarla doludur.

Bu uzun süre içinde, tahrip edilmedik değer, istismar edilmedik mukaddesat, incitilmedik gönül bırakmayan AKP yönetiminin geleceği açısından kritik bir yol ayrımına doğru hızla yaklaşılmaktadır.

Ancak işin kaygı verici yönü, gittikçe batağa sürüklenen bu zihniyetin ülkemizi de karanlıklara sürüklemeye başlamasıdır.

Bir insanın, bir milletin ve bir devletin başına gelebilecek bütün talihsizliklerin bugün karşımıza açlık, yoksulluk, terör ve dayatma olarak çıkması asla bir tesadüf değildir.

Bu olumsuzluklar, AKP zihniyeti ile geçen geride kalan yılların istismarda sınır tanımayan, taviz veren, boyun eğen, teslimiyete razı, figüranlığa talip ve küresel taşeronlukta ısrarlı anlayışının kaçınılmaz sonucudur.

Yaşanan her olaydan sonra dökülen makyajların arkasından çaresiz, etkisiz, tükenmiş bir yönetimin başarısızlıklarına, kendi dışında sorumlu arayan ve yarattıkları buhranlara bahane bulan çirkin yüzü biraz daha ortaya çıkmaktadır.

Yalnızca geçtiğimiz hafta yaşananlar bile bu gerçeklerin görünmesinde, akli tutulmamış, vicdanı kararmamışlar için başlı başına ibret verici olaylara sahne olmuştur.

Bunlardan birincisi Gazze'ye yardım götürülen gemilere yapılan İsrail saldırısının ardından ortaya çıkan gelişmeler ve hükümetin tutumudur.

Diğeri ise daha İskenderun'da verdiğimiz şehitlerin kanı kurumamışken, AKP'nin can dostu ve açılım arkadaşı Peşmerge reisi ile sergilenen samimi kucaklaşmalardır.

Her iki tarihi olay da hükümetin foyasını, acı ve talihsiz sonuçlarla ortaya çıkartmıştır.

Değerli Milletvekilleri,

İsrail'in yardım götürülen sivil kuruluşların gemilerine yaptığı kanlı baskın bütün yurttaki haklı tepkilere neden olmuştur.

Ölenlerin tamamının vatandaşlarımız olması milletimizin İsrail hükümetine olan öfkesini daha da artırmış, cenaze törenleri büyük katılımlarla gerçekleşmiştir.

Ben, şahsım ve partim adına hayatını kaybedenlere rahmet, yaralılarımıza acil şifalar dileklerimi bir kere daha tekrarlıyorum.

Partimiz, bu kanlı saldırıyı duyduğu andan itibaren gösterdiği duruşun ve verdiği kararın arkasındadır.

Uluslararası sularda gerçekleşen bu saldırı Türk milletine karşı yapılmıştır. İsrail cezasız, ölümlerle sonuçlanan bu düşmanlık karşılıksız kalmamalıdır.

Ancak takdir edersiniz ki, milletimizin meydanlarda toplanarak gösterdikleri toplumsal tepkilerin uluslararası ilişkilerde karşılığı başkadır. Devleti ve milleti hukuken temsil eden hükümetin Türkiye Cumhuriyeti adına vereceği cevap ve karşılıkların dünyadaki anlamı, önemi ve değeri başka olacaktır.

Aradan geçen yedi günlük süre içinde hükümet hamasi nutuklardan ve sahte çıkışlardan başka, ciddi sayılabacak hiçbir girişimde bulunmayacağını ve bu anlayışla etkili ve kalıcı bir sonuç elde edemeyeceğini göstermiştir.

Geçtiğimiz hafta yaşanan olayların sıcaklığı azaldıkça, gerilim dağıldıkça hükümetin iflas etmiş politikalarının sonuçları daha da netleşmiş, sözde tedbir adı altında alınmak istenenlerin ne kadar etkisiz ve cılız kalacağı daha net ortaya çıkmıştır.

Ümit ediyorum ki ilerleyen günlerde toplumdaki öfke ve heyecan yerini akla ve sorgulamaya bırakacak, bu olayın arkasındaki gerçekler ile gerisindeki sahte çıkışlar çok daha iyi anlaşılacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin, kamuoyunun daha iyi analiz yapabilmesi, gerçek sorumluların ve yaşanan sürecin daha net görülebilmesi için yaptığı tespitler ve cevabını aradığı sorular bu aşamada şunlardır:

1. Dokuz vatandaşımızın can kaybıyla sonuçlanan yardım faaliyetinin sakıncaları konusunda Dışişleri Bakanlığı önceden uyarıda bulunmuş mudur? Cevap beklediğimiz ilk soru budur ve gelişmeleri etkileyecek kadar önemlidir.

Dışişlerinin vaki uyarısından sonra Gazze'ye gitmeye hazırlanan bazı AKP milletvekilleri bu kararlarından vaz geçmişler midir? Bu konu da son derece ciddiye alınması gereken bir husustur.

Şayet bu iddialar doğru ise bu durumda AKP hükümetinin Gazze'ye doğru yola çıkanların başına gelecek vahim gelişmelerden haberdar olduğu anlaşılmaktadır.

Yok eğer gerekçe İsrail'in müdahale ihtimali değilse, o takdirde de AKP'nin sivil yardım faaliyetlerini gerçekte desteklemediği, ancak sonucundan ortaya çıkan trajediyi istismar ettiği ortaya çıkacaktır.

2. İsrail'in, Gazze'ye yardım konusunda isteksizliği ve sert tepkileri biliniyorken, hatta bu son olaydan önce müdahale edeceklerine dair açıkça ikaz yapılmışken, hükümet sivil toplum temsilcilerini başlarına gelebilecek tehlikeler karşısında uyarılmış mıdır, eğitmiş midir, güvenliklerini sağlamış mıdır?

Cevabın hayır olması halinde ise, müdahale ihtimaline çok açık ve çok gergin bir coğrafyaya doğru yol alan yardım gemilerine yapılması muhtemel bir saldırının önlenmesi için hükümet tarafından tedbir alınmadığı, şahısların göz göre göre tehlikeye salındığı ortaya çıkacaktır.

3. Olayın duyulmasının ardından sözlü bile olsa haklı ve yerinde tepkiler göstermeye başlayan Başbakan Erdoğan, hükümeti ve partisi, ilerleyen günlerde yaptırımından kaçıp hamasete sığınarak süreci neden soğutmaya çabalamışlardır. Cevap aradığımız sorunun biri de budur.

Nitekim, İsrail hükümetini eleştirirken mangalda kül bırakmayan Başbakan Erdoğan'ın partisi, Türkiye Büyük Millet

Meclisi'nden çıkartılmak istenen İsrail'i kınayan ve hükümete görev yükleyen resmi açıklamaya katılmak istememiştir.

4. Başbakan'ın alkış alacağı yerlerde hamasi İsrail karşıtı nutuklardan, cenazeleri havaalanında karşılamak ve yaralıları hastanede ziyaretten başka bir ciddi girişimin olmadığı bu süreçte, AKP zihniyetini kalıcı ve köklü tepkilerden alıkoyan hangi ilişkiler ağıdır ve uluslar arası angajmanlardır?

AKP, olayın vahametine eşdeğer bir tepkiyi gösterememiş, sözde sıfır sorun sahibi dostları başta olmak üzere uluslar arası kamuoyunun hukuki desteğini arkasına alamamıştır.

Yabancı gazetelerde yer alan eleştirel yorumların ve yorumcuların, bazı yabancı kentlerde yapılan gösterilerin bir etkili kınama seferberliği olarak tanıtılmaya çalışılması kimseyi inandıramayacaktır.

Nitekim, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nden bağlayıcılığı ve yaptırımını olan kınama kararı ıkartılamamış, bunun yerine, etkisi olmayan Başkanlık açıklaması ile yetinilmiştir. Başbakan'ın dünyayı ayağa kaldıracadığ iddiaları da daha baştan boşluğa düşmüştür.

İsrail'in yaralı ve vefat etmiş vatandaşlarımızı iadesi bir diplomatik zafer gibi sunulmaya çalışılmış, ne Arap ülkelerinden ve bunların oluşturduğu birliklerden, ne de birbirlerine n isimleri ile hitap edecek kadar samimi olunan nikah şahidi yabancı başbakanlardan veya eşbaşkanlık yaptığı küresel projelerin sahibinden İsrail karşıtı bir açıklama ve destek alınamamıştır.

Biliyoruz ki, bu sorularımız da bundan öncekiler gibi cevapsız kalacaktır. Kuru kahramanlıklar, sahte çıkışlar ve sanal tehditlerle kamuoyu susturulmaya ve oyalanmaya çalışılacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

Yalnızca bu olayda değil, bundan önce de müdahalelerinde orantısız güç kullanan İsrail'in hedef gözetmeksizin gerçekleştirdiği harekâtların varlığı bilinmektedir.

Biz geçmişte, Ortadoğu coğrafyasındaki kin ve nefretle kökleşmiş olayların çözümünün maalesef ki bölgesel olamayacağını söylemiş, İsrail'in arkasındaki güç olan Amerika Birleşik Devletleri'nin desteği olmadan bu saldırganlıkların durmayacağını açıklamıştık.

- Özellikle bu coğrafyadaki olaylara sözde müdahil olarak harekete geçtiğini iddia eden ve adına mekik diplomasi dedikleri nafile ziyaretler düzenleyen hükümeti eleştirerek, bu yaklaşımın bu yöntemlerle sonuç getirmeyeceğini vurgulamıştık.
- "Osmanlının torunlarıyız" diyerek sözde etkin politika yürüttüğünü iddia eden hükümete ve Başbakan Erdoğan'a eleştiriler getirerek çözümün, öncelikle Ortadoğu'da değil, bu coğrafyayı karıştıran Okyanus ötesindeki dostlarının iknasında aranması gerektiğini ikaz etmiştik.
- Başbakanın bu konudaki samimiyet seviyesini, üç kıtadaki bütün sancılı gelişmelerin odağı ve kaynağı olan Büyük Ortadoğu Projesinin eş başkanlığından istifa etmesi ile anlaşılacağını da belirtmiştik.

Ne var ki aradan geçen aylarda ve yıllarda, Filistin-İsrail arasındaki sorunu çözme konusunda sözde arabulucu rolüne soyunan Başbakan ve hükümeti beklediği sonuca ulaşamamış, iç kamuoyuna yönelik olarak şişirdiği “etkili politika” “güçlü devlet” balonları birer birer sönmüştür.

Yıllardan beri ülke ülke gezmeyi başarılı ilişkiler ve etkin devlet rolü zenneden Başbakan'ın;

- Terörle mücadelede içine düştüğü çıkmaz yolun sahibi Amerika Birleşik Devletlerini bir türlü ikna edememiş olması,
- Kandile harekât yapamayışının bahanesini Barzani ile kucaklaşarak örtmeye çalışması,
- Ermeni meselesinde ecdadımızı lekelemeye devam eden Ermenistan'la el sıkışmak durumunda kalması,
- Kıbrıs'ta sözde ilerleme adına hiçbir gelişme kaydedemeden sorunun kilitlenmesi,
- Ve Avrupa Birliği macerasının tam bir çıkmaza girmesi, hükümette giderek çaresizliğe, vatandaşa ise öfkenin birikmesine neden olmuştur.

Başbakan Erdoğan açısından, uluslararası ilişkilerde; yaşadığı derin hayal kırıklıkları ve geriye doğru attığı yanlış adımlar onu giderek çaresizleştirmiş, hamasete sığınmasını kaçınılmaz hale getirmiştir.

Yandaş medyanın pompaladığı “yumruğunu masaya vurdu, soruna müdahale etti, Obama'yı uyardı, İsrail'e sert çıktı” gibi doğruluğu kendinden menkul safsatalar Başbakan'ın her

başarısızlıktan sonra açıklarını kapatma ve kamuoyunun gözünü boyama vasıtaları olmuştur.

Bu açıdan, gelişmeleri hükümetin yedi buçuk yıllık icraatıyla beraber değerlendirmek; yaşananları doğru ve tarafsız bir bakışla incelemek yerinde olacaktır.

Zira bugün yaşadıklarımız geride kalan AKP'li yıllarda yine yaşanmış, bilindik tepkilerin nafile karşılıkları beklenedursun, her defasında verilen sözler, yapılan tehditler sonuçsuz kalmıştır.

Değerli Arkadaşlarım,

Çok değil, yaklaşık bir buçuk yıl önce, 2009 yılının Ocak sonunda Davos'ta Başbakan Erdoğan'ın yerinde bulduğumuz ve desteklediğimiz duruşunu ve ancak ardından sonuç çıkmayan tehditlerini hatırlarsanız bugün yapılanları da tahmin etmekte zorluk çekmeyeceksiniz demektir.

O tarihte, Başbakan Erdoğan'dan daha önce görmediğimiz tavır, toplumda özlenen ve aranan devlet adamlığı duygularını da ortaya çıkarmış, milletimizde haklı bir umut uyandırmıştı.

Ne var ki bu umudu, basit hesaplarla yaklaşan seçimde oya tahvil etmek isteyen AKP zihniyeti, köhnemiş anlayışını burada da sergilemiş ve maalesef değişen hiçbir şeyin olmayacağı gelişen süreçte ortaya çıkmıştı.

Bugün yaşanan olaylar karşısında son derece sert ve haklı tepkiler veren Başbakan Erdoğan, o tarihte de havaalanında gece yarısı toplanan yandaşlarına hitaben yaptığı konuşmada;

- “Kabile reisi olmadığını, Türkiye Cumhuriyeti'nin Başbakanı olduğunu”
- “Kimsenin Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı'na saygısızlık yapmasına fırsat vermeyeceklerini,
- “Ülkesinin saygınlığını koruduğunu”, “zulme duyarsız kalmanın da zulüm olduğunu”,
- “Eğilen bükülen bir anlayışın karakterimiz olamayacağını”, ve “onurumuzla kimsenin oynamasına müsaade etmeyeceğini” açıklamıştı.

Bunlar, bizim de, yıllardan beri duymak istediklerimizdi ve altına imzamızı atacağımız sözleri kendi ağzından ilk defa işitmiştik. Ancak müteakip gelişmeler, Başbakan Erdoğan'ın bütün söylemlerinin lafta kaldığını, hiçbir somut icraata dönmediğini ortaya koymuştur.

Nitekim, geçtiğimiz hafta yaptığı grup toplantısında Gazze konvoyuna yapılan saldırı hakkında konuşurken, İsrail'le yapılması planlanan üç askeri tatbikatın iptal edildiğini ağzından kaçırmayı, “van minut” şovundan ve “alçak koltuk” hakaretinden sonra bile hala İsrail'le ilişkilerinin hiçbir şey olmamış gibi devam ettiğinin kendi ağzından itirafı olmuştur.

Şimdi de aynı Başbakan, aynı şovu tekrarlamakta, şayet kaldıysa birkaç işbirlikçinin alkışlarıyla aynı aldatmayı sürdürmektedir.

Gazze'ye yardım götürən sivil toplumun gemilerine yapılan kanlı saldırıları kınadığı ilk Grup toplantısında da tıpkı Davos dönüşünde olduğu gibi net bir tutumla İsrail'e açık bir tavır almıştır.

Başbakan Erdoğan, bu konuşmasında;

“Türkiye'nin yeni yetme ve köksüz bir devlet olmadığını” ve “bir kabile devleti hiç olmadığını” vurgulamıştır. Biz, bu kudretin geç de olsa farkına varmış olmasından sadece mutlu oluruz, destekleriz.

Yine Başbakan, “kimsenin Türkiye'nin sabrını test etmeye kalkışmaması gerektiğini” ihtar etmiştir ki, bu da son derece isabetli bir uyarıdır. Ancak bu uyarının caydırıcılığı kendisinin geride yaptığı teslimiyetlerle son derece zayıflamıştır.

Bunun yanında, “Türkiye'nin dostluğunun kıymeti kadar düşmanlığının da şiddetli olduğunu” vurgulamıştır. Geride kalan yıllarda aşiret reislerine yaptığı tehditlerin bile nafile sonucu ortadayken bunun da inandırıcı olması mümkün değildir.

Başbakan, “İsrail'in yaptığı zorbalığın bedelini ödemek zorunda olduğunu” da açıklamıştır. Bu da olması gereken bir duruştur ve takdire şayandır.

Fakat, Irak'ta başına çuval geçirilen askerlerimiz karşısındaki boyun eğen sicili ve beş polisimizin şehadeti ile sonuçlanan saldırılara göz yuman sabıkası, bu konuya da iyimser bakmamıza imkan vermemektedir.

Yine bu saldırıları “alçakça bir devlet terörü” olarak adlandırması ise doğrudur ve haklı bir tanımdır. Ancak, ülkemizdeki PKK terörünün arkasındaki devletler biliniyorken bunlara bu tanıma yakıştıramayanların bu sözlerinin de karşılık bulmayacağı teröre teslimiyetle belgelidir ve ortadadır.

Bunların haricinde, İsrail saldırıları üzerine Başbakanın konuşmasında yer verdiği;

“İnsanlık dışı bir uygulama,”

“Şiddet uygulaması,”

“Barışı tehdit eden yaklaşım,”

“Dünyaya meydan okuma,”

“Birleşmiş Milletler’in temel felsefesine yapılmış bir saldırı,”

“İnsanlığın ortak medeniyeti ve kültürü açısından kara bir leke,”

“İnsanlık tarihi açısından büyük bir ayıp,”

“İnsanlık açısından büyük bir sukut ve alçakça bir pervasızlık,”

“Her türlü insani erdemın ayaklar altına alınması,” gibi işitince doğru, dinleyince haklı olan; ancak kimseyi harekete geçiremeyecek yorumların ise yaptırımdan uzak, hukuki zeminlerde karşılıksız tespit ve temennilerden öteye bir anlam taşımayacağı da açıktır.

“Uluslararası toplumun yeter demesinin zamanının geldiğini”, ve “Uluslararası toplumun müdahale etmesi gerektiğini”ni dillendirmek ise zaten başına buyruk bir ülke olan İsrail’in siyasetinde bir sapmaya neden olmayacağı gerçeği Başbakanın kendisinin de bildiği sızlanmalardır.

İsrail’in bölgedeki sert tavrı herkesçe malumdur ve ilk de değildir. İsrail’i uyarmak ve şiddetten döndürmek için siyasetçiler elde Tevrat birbirleri ile münakaşaya tutuşmuşlardır.

Biz, bu “öldürmeyin”, “çalmayın” ekseninde birbiriyle münakaşa eden muhataplarına 13 Kasım 2007 tarihinde kürsüden şiirler okuyan İsrail Cumhurbaşkanı TBMM’de

hararetle alkışlamadan önce bu uyarıları niye yapmamış olduklarını hatırlatmak ve sormak isteriz.

Muhterem Milletvekilleri,

Başbakan Erdoğan'ın geçtiğimiz haftaki konuşmasında belki de en çarpıcı vurgu, “bugünün yeni bir milat” olduğu, “artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını” dile getirmesi ve ardından “İsrail'in bir yerlerden güç aldığını” utana sıkıla söyleyebilmiş olmasıdır.

Şayet Başbakan Erdoğan bu sözünün arkasında durabilirse, bundan öncekiler gibi bu sözünü de yutmadan tutabilirse, bizim için bu son yorum diğerlerinden çok daha önemli ve stratejik sonuçlar doğuracak bir tespittir.

Başbakan Erdoğan'ın bu noktaya yedi buçuk yılın sonunda ulaşmış olması bile kendisi için bir ilerleme ve başarı sayılmalıdır.

Zira adını telaffuz etmekten imtina ettiği bu güç herkes tarafından bilmektedir ki Okyanus Ötesinden kanlı projeleri sahneleyen küresel güçtür.

Adına “Büyük Ortadoğu” dediği zulüm ve gözyaşı getiren projelerinin taşeronluğunu Başbakan'a havale eden de o güçtür.

Yıllardır Türkiye'yi, PKK inlerine karşı kapsamlı bir harekâttan uzak tutan, terörün mihmandarı Peşmergelerin hamisi olan güç o güçtür.

Hükümeti Türk ve Müslüman olan muazzam coğrafyalardaki mazlumların tepkisini azaltmak için Başbakan'ı “Medeniyetler

arası İttifakın ve Büyük Ortadoğu Projesi'nin eşbaşkanı yapan da o güçtür.

Yeni emperyalizme direnecek Müslümanların duyarlılığını azaltmak için icat edilen "dinlerarası diyalog" ve "İbrahimi dinler projesi"nin de perde gerisinde o güç vardır.

Ve daha da önemlisi, bütün küresel oyunların baş aktörü, AKP hükümetinin yakın destekçisi, hükümeti Ermenistanla, Peşmergeyle, Rumla işbirliğine iten o güçtür.

Başbakan Recep Tayip Erdoğan'ın ise Amerika'ya hayranlığı ve küresel gücün misyonuna bağlılığı kendi beyanlarıyla sabittir.

10 Haziran 2005 tarihinde Nev York'ta Dış Politika Derneği'nde yaptığı konuşmada Amerika Birleşik Devletleri'nin varlığını dünya için "*bir fırsat*" olarak gören Başbakan Erdoğan, "*Amerika Birleşik Devletlerinin küresel barış ve hürriyetin güçlendirilmesiyle tehlikelerin önlenmesi için ortaya koyduğu stratejik hedeflerin Türkiye'nin hedefleriyle örtüşmesi, paylaşılan ortak değerlerin bir tezahürüdür.*" diyebilmiştir.

Bu itibarla, dün bu ülkenin bölgemizdeki emellerinin kendisinininkiyle aynı olduğunu açıklayanların, bugün hizmet ve himmetine sığındığı bu gücü zımnen eleştirmeye çırpınması, ümit ederiz ki çok büyük bir zihniyet kıpırdanmasının işareti olabilsin.

Başbakan'ın Amerikan vizyonuna bağlılığı konusundaki beyanının beş yıl önceye ait olduğunu, bu nedenle de eski yönetime olan bağlılıklarının onu bu sözlere söylemeye zorladığını düşünenleriniz belki olabilir.

O halde, bir de Dışışleri Bakanlığımızın internet sitesine girerek çok değil iki ay öncesinden, mevcut Dışışleri Bakanına ait İngilizce açıklamada, Amerika Birleşik Devletleriyle Ortadoğu'daki stratejik bakışımızın aynı olduğuna dair sözlerini kendi kulaklarınızdan dinleyebilirsiniz.

Bu durumda, ya sizin Ortadoğu'daki sözde iyi niyet ve mazlumları gözeten düşünceleriniz tam bir aldatmadır; ya da aynı olduğunu söylediğiniz küresel gücün İsrail'le birlikte oluşturduğu Ortadoğu politikalarınız sizi bu teslimiyete katlanmaya, bu oyunu oynamaya itmektedir. Başka türlüünü düşünmeye de ihtimal yoktur.

Yaşanan gelişmeler ikincisinin daha doğru bir yorum olacağı yönündedir. Bu ise bizleri, İsrail'i cesaretlendirenin, Vashington politikalarına bağlılığını açıklamaktan utanmayan AKP zihniyeti olduğu sonucuna götürecektir.

Bu itibarla,

AKP'nin göbeğinden böylesine bağlı olduğu, Devlet Başkanını TBMM zemininde bir kurtarıcı gibi ayakta alkışladığı, geleceğini küresel projelere göstereceği sadakatte aradığı bu ülkeye karşı, Başbakan Erdoğan'ın üstü örtülü bile olsa eleştirmeye çalışması, kendisi için muazzam bir gelişmedir, dönüşümdür, aşamadır.

Bu değişimin devamı halinde, ülkemizi düşürdüğü zilletten kurtaracak bir umudun ışığı belki doğabilecektir.

Unutmayalım ki, dünyada ezilen, horlanan, zulmedilen Müslümanlar yalnızca Gazze'de bulunanlardan ibaret değildir. Irak ve Kerkük başta olmak üzere başka coğrafyalarda da oluk oluk kan akmaktadır.

Yine unutmamalým ki, mukaddesatı için hayatını kaybeden şehitler yalnızca Mavi Marmara gemisindekilerden ibaret değildir. Her gün PKK terörü vatan evlatlarımızın hayatını almaya devam etmektedir.

Geçtiğimiz hafta içinde İsrail saldırganlığını Türk topraklarında protesto eden bazı grupların ellerine Türk bayrağını almamış olmaları konusundaki eleştiri ve uyarı hakkımızı saklı tutarak diyoruz ki;

- Irak'ta yıllardır süren kanlı oyunlara göz yumanların,
- Türkmenlerin ezilip horlanmalarına aldırmayanların,
- Mehmetçiklere bir cenaze merasimini bile çok görenlerin, Allah'ı zikredenleri eleştirenlerin yalnızca Gazze üzerinden Müslümanlara, Ortadoğu ölümleri üzerinden şehitlere sahip çıkmaya çalışmaları tam bir aldatmadır, tam bir istismardır, tam bir iki yüzlülüktür.

Kuklacı aynı merkezdir. İpler aynı merkezin elindedir. Farklı olan kuklalardır.

Bu nedenle bağımsız, hür ve onurlu bir yükselişe, bir gün Ortadoğu'dan, diğer gün Okyanus ötesinden, öteki gün Avrupa'dan bakarak ulaşmak imkânsızdır.

Buna, başka başkentlerde yazılmış senaryoları uygulayarak erişmek imkânsızdır.

Buna, Erivan, Erbil, Vaşington, Brüksel lobilerinin telkinleriyle, işbirlikçilerin alkışlarıyla varmak da imkânsızdır.

Türkiye'nin gerçeği ve öncelikleri ile yegane çözüm,

- Dünyaya,yalnızca Başkent Ankara'dan bakan,

- Tarihin birikimlerini göz ardı etmeyen,
- Olayları mevziden değil cepheden gören,
- Taktik problemleri çözerken stratejiyi kesmeyen milli bir vizyonla mümkün olacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin hedefi, çıkış noktası ve stratejilerinin kaynağı yalnızca ve yalnızca Başkent Ankara'dır.

- Ve işte ancak o zaman, nafile sözler yerini yaptırımlara bırakacak,
- Boş hamaset yerini stratejik adımlara terk edecektir.

Ermeni hesap soramayacak, Peşmerge aşağılayamayacaktır.

Başımıza çuval geçirenler ise köşe bucak kaçacaktır.

Ve işte o zaman, sahte "van minut"ların yerini, gerçek "Türk yumrukları" alacak ve hak edenin başına inecektir.

Ancak böyle bir Türkiye'de ve böyle bir yönetim altında;

- Balkanlarda, Kafkasya'da acılar ve hasret bitecektir.
- Irak'ta zulüm sona erecek, Kerkük'te gözyaşları dinecektir.
- Filistin'de silahlar susacak, Karabağ'da gönüller huzur bulacaktır.

Gerisi boş, gerisi beyhude, gerisi sanaldır.

Yalandır. Riyadır. Aldatmadır.

Ve AKP'nin yaptığı da yalnızca budur.

Değerli Arkadaşlarım,

Geçtiğimiz haftanın bir diğer önemli gelişmesi ise Irak'ın kuzeyini yönetmesi için Amerika Birleşik Devletleri tarafından imtiyaz verilen Peşmerge Reisi'nin Başbakan Erdoğan'la kucaklaşmasıdır.

Türk tarihine kara bir leke olarak geçecek bu buluşma, hükümetin baştan beri izaha çalıştığımız küresel projelere nasıl mahkum hale geldiğinin de en açık delili olmuştur.

Acaba, dünyada kendisine yöneltmiş kanlı eylemler hızla sürerken, katillerin dostu ile kucaklaşan başka bir ülke yöneticisi daha var mıdır?

Her gün bir vatandaşı hayatını kaybederken, onlarcası yaralanırken bunların hamisi ile sarmaş dolaş olacak kadar güçlüen bir hükümet daha var mıdır?

Maalesef ülkemiz buna da şahit olmuş, milletimiz bu alçalma halini de AKP zihniyeti ile iliklerine kadar yaşamak durumunda kalmıştır.

Bizzat AKP'li bir hükümet üyesinin tarifıyla "dünün postal yalayıcısı" olmakla küçümsenen bu zatın ziyaretinde, bu sözleri söyleyenin de aynı toplantıda utanmadan hazır bulunmuş olması, gerçekte hangisinin postal yaladığı hakkında herkese fikir vermiş olmalıdır.

Barzani'nin kim olduğuna bakarsak, nasıl bir kumpasın karşımızda olduğunu, Başbakan'ın nasıl bir aczin içene düştüğünü anlamamız da kolay olacaktır.

Kuzey Irak'ı Türkiye'ye karşı saldırılarda bir harekât üssü olarak kullanan PKK teröristlerinin yuvalandığı alanın sorumlusu, Barzani'dir.

Kandil dağına giden yolların kontrolü, her gün iki kamyon erzakın taşındığı kontrol noktasının da sorumlusu, Barzani'dir.

Can almaya devam eden kanlı terör örgütü PKK'nın en büyük koruyucusu, Barzani'dir.

Bölgede yuvalanan teröristlerin lojistik desteğini ve emniyetini sağlayan, Barzani'dir.

Türkiye'nin PKK'yı dağıdan indirmek için peşinden koşmak durumunda bırakıldığı kişi de Barzani'dir.

Kerkük'te tapu ve nüfus dairelerini yakan ve Türkmenlerin mevcudiyetinin belgelerini yağmalayan çapulcu başlarından biri de Barzani'dir.

Yıllarca Türkiye'ye husumet ilan eden, hakaretlerine şimdilik ara verip pusuya çekilen de Barzani'dir.

İşgalden sonra elde ettiği sermaye ile aramıza nüfuz etmeye çalışan da Barzani'dir.

Kendi ülkesindeki bölünme modelinin benzerini ülkemizde de uygulamak için içten içe siyasi faaliyet gösteren de Barzani'dir.

PKK'yı terör örgütü olarak görmediğini ilan eden, PKK'yı Türkiye'ye karşı bir tehdit ve pazarlık aracı olarak kullanan da Barzani'dir.

AKP'nin suskunluğu karşısında cüret bulup her fırsatta Türkiye'ye meydan okuyan küstah da Barzani'dir.

Başbakanın güvendiği, elini sıktığı, işbirliği yapmaya çağırdığı, beraber yemek yediği, hoş geldiniz dediği, karşılıklı görüştüğü Barzani budur.

Dışişleri bankının utanmadan sıkılmadan “Mesut abi” diyerek ailesine dahil ettiği Mehmetçik katili zalimin kartvizi bunlardır.

Görüşmeler esnasında, arka plana Peşmerge paçavralarının kamuoyu alıştırılana kadar asılmamış olması durumu ve gerçeği değiştirmeyecektir.

Başbakan Erdoğan sonunda muhatabına kavuşmuş ve layığı bulmuştur.

Resmi basın açıklamalarına sahne olan salonda Irak Devletinin bayrağın bulunmaması son derece manidar ve tehlikeli bir gidişatın habercisi niteliğindedir.

Önüne halılar sererek kucaklaştığınız zat, nihayetinde Irak Devletinin bir mensubudur. Bu şahıs ülkesinin bayrağı ile temsil edilmediğine göre, kafaların arkasındaki sinsî niyetler nelerdir?

Peşmerge reisi, en üst seviyede ağırlandığı ve AKP tarafından muhabbet gösterildiğine göre ülkemizde hangi yetki ve görevle ve nereyi temsilen hazır bulunmuştur?

Ancak devlet adamlarına gösterilen fiili itibar ve yakınlığa şahit olunan görüşmelerde bu zat, hangi gizli devleti temsilen ağırlanmış ve henüz olmayan bayrağının yeri de boş bırakılmıştır?

Bu iğrenç ilişkiyle birlikte, Türkiye'nin Irak'ta oluşması muhtemel yapay devletin varlığının savaş nedeni sayılacağına dair kuru tehdit de bütünüyle ortadan kalkmış, sözde kırmızı çizgi tamamen silinmiştir.

Özellikle son yıllarda, binlerce vatan evladının kaybindan sorumlu tutulması gereken bir suç ortağının ve şebeke reisinin Başbakanla, Dışişleri Bakanıyla ve Cumhurbaşkanı ile buluşmuş olması ancak AKP'ye layık bir düşkünlük olarak tarihe geçecektir.

Ve işin ayrıca utanç verici yanı ise, bu zatın ziyaretinin hemen öncesinde, Türkiye Irak'a nota vererek tırmanan terör eylemlerinin hesabını bu ülkeden soracağı yerde; Irak hükümetinin, sınırlı hava operasyonlarından duyduğu rahatsızlıktan dolayı büyükelçimizi Irak Dışişleri Bakanlığına çağırarak Türkiye'yi protesto etmiş olmasıdır.

Bizim, hükümetin sineye çekerek boyun eğdiği terör saldırılarına mukabil, devletimizin haklı müdahalelerini "saldırılara son verilsin" diyecek yeni yetme yöneticileri kadar bile tepki veremeyişimiz hükümetin düştüğü çukurun derinliğini herkese göstermektedir.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Aklı başında, vatan sevgisi olan, milli onuru koruyan, haysiyet sahibi her yönetici için düşmanca bir tavır olması gereken ve savaş nedeni olacak bu tespitler ve terör saldırıları, AKP için ciddiye bile alınması gereksiz ayrıntılar haline gelmiştir.

Varsın Mehmetçikler toprağa verilmeye devam etsin, varsın aşiret reisleri hakaretlerini sürdürsün; yeter ki Okyanus ötesi ile aramız bozulmasın, yeter ki Peşmerge reisleri gücenmesin ve bu duruma milletimizde sessiz kalsın. AKP'nin düştüğü açmazın özü ve özeti budur.

Hepiniz de biliyorsunuz ki, Milliyetçi Hareket Partisi'nin koalisyon ortağı olduğu 57. hükümet döneminde terörle mücadelede sağlanan başarıyla Kasım 2002'de AKP hükümetine terörün bitme noktasına geldiği bir Türkiye teslim edilmiştir.

2003 yılından itibaren ise ülkemiz Irak'ın Kuzeyinden kaynaklanan açık bir terör saldırısı ile karşı karşıya kalmaya başlamış, PKK terör örgütünün Kuzey Irak'ta giderek güç kazanması ve toparlanması AKP iktidarı döneminde gerçekleşmiştir.

Kandil bölgesinin bir ihanet merkezi olarak aktif hale gelmesi ve Kuzey Irak'tan başlayan terör saldırılarının giderek tırmanması da yine bu iktidarın yönetim süresi içinde olmuştur.

Ve bu tarihlerden sonra Kuzey Irak'ın toprakları Türkiye'ye karşı saldırı üssü olarak kullanılmaya başlanmış, buna mukabil AKP hükümeti, Kuzey Irak'ta yuvalanan terör unsurlarına karşı hiçbir ciddi karşılığa bulunmamış, kanlı terörü yalnızca seyretmekle yetinmiştir.

Haklı ve meşru bir müdahalenin bütün şartları varken bile Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin iznini gerektirmeyen sınırlı hava hareketi için bekleyip durmuş, her terör eyleminden sonra hükümetten çıkan kuru tehditler ve gürültüler ise elbette ki eylemlerin durmasına yetmemiştir.

Aklı başında her yöneticinin, şeref ve haysiyetini kaybetmemiş her devlet adamının yapması gereken, bu saldırıların acilen ve her imkan kullanılarak durdurulması, teröre yeltenenlerin ortadan kaldırılmasıdır.

Ancak bu asla böyle olmamış, PKK'nın gerçek anlamda tasfiye edilerek bölgeden sökülüp atılması hedefinden

uzaklaşan AKP, kamuoyunu oyalayacak mevzi ve kısmi tedbirlerle süreci bugüne kadar geçiştirmiştir.

Terörle mücadelenin önemli ayaklarından biri ve belki de en önemlisi, Irak yönetimi ve Iraklı aşiret reisleri ile olan ilişkiler ve bunların PKK ile olan yakınlaşmalarıdır.

AKP hükümeti, yıllar içindeki teslimiyetiyle terörle mücadelemizin yöntemini küresel gücün icazetine, tedbirleri ise Barzani'nin vereceği kararlara mahkûm etmiş, terörle mücadeleyi yabancıların ipoteği altına sokmuştur.

Küresel gücün baskısı ve alkışları altında, aşiret reisleri ile görüşmeye gün be gün itilen AKP zihniyeti, her terör eyleminden sonra PKK'nın Kandil'den çıkarılacağına dair taahhütlerle avunmuş ve bu yalanlara her defasında bile bile göz yumarak bugüne gelmiştir.

Defalarca ABD ve Irak makamlarına verilen, 150 kişilik terörist listesinden ise bugüne kadar hiç kimse teslim edilememiş, örgütün finans kaynakları ortaya çıkartılmamış, bölücü yayınlar bir türlü durdurulamamıştır.

Kuzey Irak'a karşı caydırıcı etki icra edecek ekonomik önlem ve yaptırımlar uygulanamamış, askeri alanda Türkiye'nin gücünü ve imkânlarını harekete geçirmede kararlı bir duruş ortaya maalesef konulamamıştır.

Türkiye'nin yapması kaçınılmaz olan geniş çaplı askeri hareketin önünü baştan kesen Amerika, sorunun çözümünü Türkiye içinde atılacak siyasi adımlara yönlendirme çabası içine girmiş ve açılım denen yıkımla yeni bir süreç başlatmıştır.

Bu dönemde, bir taraftan "terör örgütü demeyeni muhatap almayız" diyerek sözde kararlılık gösteren Başbakan, diğer yandan PKK'ya terörist diyemeyen Barzani ve Talabani ile görüşmelerini ısrarla ve pişkince sürdürmüştür.

Iraklı Aşiret Reislerinin "Terör şiddetle çözülmez, silahlar bırakılmalı, ateşkes sağlanmalı, af çıkartılmalı" şeklindeki küstahlıkları, AKP zihniyeti tarafından sessizce dinlenmiş ve hatta açılım denen yıkımın ana malzemesi yapılmaya çalışılmıştır.

Değerli Milletvekilleri,

Geride kalan yıllar AKP hükümetlerinin terörle mücadele politikalarının iflasının acı hatıraları ile doludur.

Kuzey Irak yönetiminin PKK'yı himaye etmekten vazgeçirilmesi için caydırıcı ve zorlayıcı önlemleri uygulama imkanı varken, AKP hükümeti bunun yerine Peşmerge Reislerini daha da cesaretlendirecek yanlışlara sürüklenmiştir.

Hükümetin zafiyetini fark eden Barzani ise PKK'nın mevcudiyetinin kendisi ile Türk devletini muhatap kılacağını anlayarak, bu tehdit unsurlarını canlı tutmanın sağlayacağı fırsatları sonuna kadar kullanmıştır.

Bu süre zarfında AKP zihniyetinin tek yaptığı ise teröristin insafa gelmesini bekleyerek, kimlikleri kaşıyarak, milleti otuzaltıya bölmeye çalışarak ihanete zemin hazırlamaya çalışmak olmuştur.

PKK'nın tasfiyesi hedefine ulaşılması için olmazsa olmaz şart, Barzani ve Peşmerge güçlerinin PKK'ya sağladığı açık veya

örtülü himaye ve desteğin kesilmesi, geri plandaki ABD'nin elinin Kuzey Irak'tan çekilmesi ve Türkiye'nin müdahalesi için önünün açılmasıdır.

Oysa, yaşadıklarımız, Amerikanın himayesindeki aşiret reislerinin, PKK'yı bir şantaj vasıtası olarak kullanarak Kuzey Irak'taki federe devlet modelini Türkiye'ye uygulamak istediklerini ortaya koymuştur.

Hükümetin yaptığı ise, TBMM'de verilen yetkilere rağmen Amerikalı dostlarını gücendirmemek uğruna Kandil'e harekattan kaçınarak analar ağlamasını istismarıyla şehadetlere ve katliamlara göz yummayı sürdürmekten ibaret kalmıştır.

Hükümet, etkisiz müzakereler ve ikili görüşmeler; karşılıklı ziyaretler; üçlü mekanizma, koordinatör sistemi ve stratejik vizyon belgesi adı verilen oyalanma metinleriyle geçen yılların ardından terörle mücadelede hiçbir mesafe kat edememiştir.

Geçmişte Irak'ın Kuzeyindeki Mahmur terör kampına Amerikalılar tarafından yapılan turistik ziyaretlerle, bazı Avrupa ülkelerindeki göstermelik operasyonlar, Türkiye'yi meşgul etmeye ve askeri bir müdahaleyi önlemek için zaman kazanmaya yönelik manevralar olmuştur.

Her kanlı cinayeti "teröristlerin son çırpınışları" olarak geçiştiren hükümet, bugüne kadar gereken siyasi ve hukuki tedbirleri almaktan kaçınmış, terör gibi çok organize bir faaliyeti sözde etnik kimliklerin okşanması ile çözeceğini zannetmiştir.

Bu sakat yaklaşım, yurt içinde ve dışında bölücülüğün daha da zemin kazanmasına yol açmış, bugün ülkemizin karşısına açıkça isyan ve eylem tehditleri savuran hainlerin çıkmasına,

ayrışma ve bölünme dinamiklerinin bütün unsurlarıyla harekete geçmesine neden olmuştur.

Türkiye'nin milli birliği, devlet yapısı ve milli kimliği içeride ve dışarıda sorgulanır hale gelmiş, demokratikleşme ve geçmişle yüzleşme adı altında Türkiye'nin parçalanma modelleri ve reçeteleri alenen tartışılmaya başlanmıştır.

Başbakan Erdoğan'ın açılımla birlikte Iraklı aşiret reislerini resmi muhatap olarak tanınması, Türkiye ile PKK arasında dolaylı ve aracılı müzakere sürecini de başlatmıştır.

Ve geldiğimiz bu noktada İmralı Canisi, Kandil'deki Kadroları, Barzani ve Başbakan aynı zeminde buluşmuşlardır.

Arkada kalmış gelişmelere baktığımızda, ne üzücüdür ki, hükümet, güçle ve caydırıcı tedbirlerle desteklenen diplomasiyle muhasımlarını hizaya getirecek yerde, büyük bir yanılıyla terörün kaynağına, bölücülüğün merkezine, ihanetin odağına kadar yanaşmış ve nihayet son ziyaretle birlikte, denize düşmüş yılanı sarılmıştır.

Hükümeti, Barzani'ye yanaşmaya mahkum eden stratejik anaforun son terör eylemleri ile ivme kazanmış olması; terörün kimin elinde enstrüman olduğunu, koca Türk devletinin hükümet üyelerinin kimlerle muhataplığa sürüklendiğini aziz milletimize daha iyi göstermiştir.

Ve nihayet oynanan oyunun son perdesi de açılmış, adına geçtiğimiz yılın Temmuz ayının yirmi üçünde "açılım" denen yıkım projesi, iyi şeyler olacak tezahüratları eşliğinde hayata geçirilmeye çalışılmıştır.

Bugün başladıkları yerden geriye gitmiş olmalarının nedeni; öncelikle vatansever ve uyanık kamuoyunun tepkilerinin şiddeti ve ardından partimizin kesin tavrı ve duruşudur.

Başbakan'ın yıkım projesi, İmralı canisinin, Kandil'deki kadrolarının, bölücü mihrakların ve kendi ifadesiyle Barzani'nin de etrafında kenetlendiği ve elele verdiği, Türkiye'ye kefen biçme projesidir. Tırmanan silahlı eylemlerle muhataplar arasında pazarlıklar kıyasıya sürmektedir.

Türkiye, bunca yılın sonunda; tozlu raflarından indirilmiş Sevr planının yeni sahibi olan ABD ile girdiği yanlış ilişkilerin; ülkemizin geleceğinde söz sahibi olan tavsiye ve karar mercilerinin ve onların dümen suyunda giden, alkışlayan, vicdanı ve kalemi kiralık işbirlikçilerin derin stratejik körlüklerinin faturasını ağır taksitler halinde ödemeye başlamıştır.

Gelinen aşamada ise ülkemiz işbirlikçi hükümet eliyle PKK ile Peşmerge Reisi arasında bir tercihe doğru hızla itilmekte, **"ölümü göstererek sıtmaya razı edilmeye"** çalışılmaktadır.

Bugün bütün gerçeği ile ortaya çıkmıştır ki, Türkiye'nin ve büyük Türk milletinin kaderi üzerinde kumar oynayanların maksadı, milletimizi ayırışma, ayrıştırmaya ve çatışma ortamına sürüklemektir. Gizlisi, saklısı kalmamıştır.

Küresel gücün yönlendirmesi ve tek taraflı adımla Barzani'yle kucaklaşmanın terörü önleyemeyeceği ne zaman anlaşılacaktır?

Habur'da teröristleri törenle karşılamının bölücülüğü ortadan kaldırmayacağı ne zaman idrak edilecektir?

Bu yolun çıkmaz sokak olduğu, bölünmeye ve çatışmaya doğru gidildiği daha kaç şehit verildikten sonra fark edilecektir?

Bu konuda bizlere ışık tutacak yegane ölçü ve kılavuz, açılım denen yıkımdan memnun olanların sicilleri ve kimlikleridir.

Açılımdan Barzani memnundur, Talabani memnundur. Amerika çok memnun, Avrupa Birliği memnundur. Yandaş medya mensupları, kârı milli çıkarlara tercih eden işbirlikçiler ve elbette ki kapı kapı gezerek milleti aldatmaya çalışan AKP zihniyeti ise çok çok memnundur.

Bütün bu çevrelerin memnun olduğu bir sonucun, Türkiye ve Türk milleti için olumlu sonuç vermesi mümkün değildir.

Bu yığınağın desteğinden milletimizin hayrına sonuçlar çıkması eşyanın tabiatına, tarihin tanıklığına, milletimizin çıkardığı derslere bütünüyle aykırıdır, tezattır, terstir.

Muhterem Milletvekilleri,

Değerli Basın Mensupları,

Türkiye'nin terörle ve bölücülükle geldiği vahim kavşak noktasının safahatları ve ulaştığı yer burası, AKP'nin teslimiyetle geçen yıllarının özeti bunlardır.

Şartlar ne kadar olumsuz olursa olsun, hasımlar hangi mevzileri ele geçirmiş olurlarsa olsunlar bu mücadeleyi eninde sonunda büyük Türk milleti kazanacaktır.

Uygulanmak istenen hain projeler, Türk milletinin ayağa kalkması ile asla başarıya ulaşamayacaktır. İnancımız, mücadelemiz ve duruşumuz bunun içindir.

Ancak, bu zaafaların, bu teslimiyetin ve bu acıların elbette ki bir bedeli olmalıdır ve olacaktır.

Hükümetin bunca uyarımızdan sonra, yaptıklarından da yapmadıklarından da “yanıldım” diyerek kurtulma imkânı artık kalmamıştır.

Hesaba çekilecekleri gün yaklaşmaktadır. Nefesimiz enselerinde ve iki elimiz yakalarında olacaktır. Kaçış ve kurtuluş yolu yoktur.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

“ TBMM GRUP TOPLANTISINDA ”

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

15 HAZİRAN 2010

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Muhterem Basın Mensupları,

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Ülkemizde ve bölgemizdeki sorunların ve gerilimlerin tırmandığı son haftalarda, konuşmama Kırgızistan'da yaşanan vahim gelişmelerle başlamak istiyorum.

Sovyetler Birliği'nin dağılmasının ardından hürriyetlerine ve bağımsızlıklarına kavuşan Türk Dünyasında hepimizin de bildiği gibi aradan geçen yıllara rağmen, arzu edilen huzur ve refah bir türlü gelmemiştir.

Maalesef itiraf etmek durumundayız ki, başka devletlerin izin ve müsamahası ile elde edilen gevşek bağımsızlıklar yerini milli ve demokratik devletlere bırakamamış, yüz milyonluk Avrasya ve Kafkasya Türklüğü hak ettiği güzel günlere bir türlü kavuşamamıştır.

Rejim bunalımları, iç çatışmalar, ayaklanma girişimleri ve değişen yönetimlerle birlikte çalkantıdan bir türlü kurtulamayan soydaşlarımızın bu duruma sürüklenmesinde üç temel faktör göze çarpmaktadır.

Bunlardan birincisi, geçmişte ortak kaderi paylaşmış olmakla, Sovyet rejiminin körüklediği yapay ayrımların etkisinin hiç istemediğimiz halde sosyo kültürel bir derinlik kazanmış olmasıdır.

Bu ise aynı soydan gelen, aynı dine inanan aynı dili konuşan ve hatta aynı geleneklere sahip Orta Asya Türklüğü'nün aslında birer Türk boyu olmaktan öte bir farklılığı olmaması gereken toplumları birbirine hasım hale getirmiştir.

Binlerce yılın eseri olan Türklük şuuru ve kültürü bu toplumlar arasında bağlayıcı olmaktan çıkartılmış, dar bir alt kültür ve boy asabiyetine sıkıştırılarak zaman zaman çatışmalara kadar varan ayrışmalara neden olmuştur.

Şu anda Özbek ve Kırgız soydaşlarımız arasındaki cinayetlere kadar giden çatışmaların bir nedeni budur.

Avrasya Coğrafyasındaki soydaşlarımız ve mazlum diğer toplumların yaşadıkları bunalım ve gerilimin bir diğer nedeni, bu toprakların insanlığın ve özellikle küresel sömürgecilerin ihtiyacı olan zengin enerji kaynaklarına sahip olmasıdır.

Bazen doğrudan, ancak genellikle dolaylı yoldan aracı ülkeler ve taşeron devletler, işbirlikçi terör maşaları üzerinden yaratılan çatışma ortamı, küresel güçlerin bu bölgelerdeki hakimiyet savaşında oynanan oyunun önemli bir parçasıdır.

Özellikle Amerika ile Rusya arasındaki ele geçirme ve savunma mücadeleleri bölgeyi tam bir istikrarsızlığa itmiş, bağımsız olduğu söylenen Türk Cumhuriyetleri bir türlü huzur ve istikrara kavuşamamıştır.

Bölgede yaşanan kaosta bir diğer faktör ise Türkiye'nin tutumudur. Her defasında tekraren söylediğimiz gibi insanlığa

ve küreye bakışını Ankara'dan almayan bir hükümetin ne kendisine ne de soydaşlarımıza, din kardeşlerimize bir hayrının olmayacağı ortadadır.

Türkiye yıllar öncesinden başlayarak bu topraklarda yaşayan soydaşlarıyla elbette ki temas kurmuş, ilgilenmiş, yatırım yapmış, eğitmiştir.

Ancak bu girişimlerin ne kadarının Başkent Ankara vizyonu ile yapıldığı, ne kadarının küresel güçleri bu coğrafyaya taşımak için kullanıldığı ayrıntıları ile tartışılmalıdır.

Milliyetçi Hareket ve onun fikri kökleri için aslında hep var olan ve gönlümüzde yatan bu havzalar ve soydaşlarımız, bağımsızlıklarına kavuşunca buralardan habersiz kitleler için elbette bir heyecan dalgası yaratmıştı.

Ancak yıllarca bu konuyu ırkçılık sanarak yarım yüzyıldır kulaklarının üstüne yatanlar ve hiç ilgilenmeyenler, ortaya çıkan yeni duruma da hazırlıksız yakalanmışlar, hiçbir projeleri, programları ve vizyonları olmadığı için, küresel projeleri bu ülkelere taşıyan mihmandarlıktan başka bir şey yapmamışlardır.

Elbette ki her yeni girişim ve müdahale gibi bu gelişmeler de Türkiye Türklüğü ile Orta Asya Türklüğü arasındaki ilişkilerde ilerleme sağlamıştır. Ancak bunun müşterek milli kimliğin gelişmesi ve bu ülkelere milli demokratik rejimlerin filizlenmesi şeklinde olmamıştır.

Türkiye'mizi ayrıştırmayı hedeflemiş, milletimizi otuz altıya parçalamayı tekrarlayıp duran, ağzına Türk kelimesini bile almayanların bu coğrafyalarda "Türk" kavramını savunmalarını beklemek zaten mümkün değildir.

Nitekim milliyetçi olmayı Orhun abidelerine giden yolu asfaltlamak zanneden ilkel zihniyetlerin, bu ülkelere olan bağlarında "Türk" kavramını zemin yapmalarını beklemek bize göre abesle iştigaldir.

Hükümet yıllarını ortak kültürün yükselmesi ve müştereklerin aynı millet gerçekleri içinde eritilmesi gayretlerinden ziyade, olaya tıpkı sömürgeciler penceresinden bakarak, kâr, ticaret, gaz, petrol, enerji ekseninde tutmuş ve bugünlere gelinmiştir.

Unutmayalım ki, küresel gücün eşbaşkanlığını verdiği ve zulüm misyonu yüklediği Büyük Ortadoğu ve Kuzey Afrika Projesi'nin ayakları bu içten içe karıştırılan Avrasya coğrafyalarına kadar uzanmaktadır.

Görünen odur ki, acımasız ve insanlık dışı sömürü düzeni son bulmadıkça, Türk ve İslam dünyasındaki yeraltı zenginlikleri tükenmedikçe yâda Türkiye kendi ayakları üzerinde insanlığın hakkaniyeti için doğrulamadıkça bu uçsuz bucaksız coğrafyalar ile Türklük ve İslamlık huzur bulamayacaktır.

Dün itibarıyla, Kırgızistan'ın güneyindeki Oş ve Calalabad eyaletlerinde başlayan iç çatışmalarda yaşanan kardeş kavgasında can verenlerin sayısının 100'ü geçtiği, yaralı sayısının ise binlerle ifade edildiği, dört gündür devam eden kanlı olaylarda binlerce ev ve işyerinin yakıldığı, yağmalandığı ve özellikle Özbek soydaşlarımızın ülkeyi terk ederek Özbekistan'a sığındıkları açıklanmıştır.

Kırgızistan'da, Özbek ile Kırgız kardeşlerimizin birbirlerini öldürmelerine kadar varan talihsiz çatışmaların daha vahim olaylara neden olmadan bir an önce sona ermesi en büyük dileğimizdir.

Yardıma muhtaçlar yalnızca Gazze'deki Müslümanlar değildir. Şehitler yalnızca Filistin'de bulunmamaktadır. Türk dünyasındaki din kardeşlerimiz de imdat beklemektedir.

Hükümet, başta Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarımız ve Ahıska Türkleri olmak üzere, Kırgızistan'da muhtaç olan bütün soydaşlarımıza ve insanlara Türk milletinin yardım elini derhal uzatmalıdır.

Bu kapsamda olmak üzere, Cumhurbaşkanı Gül Güney Kore'ye yaptığı ziyareti yarıda kesmeli ve Azerbaycan, Kırgızistan, Türkmenistan, Kazakistan ve Özbekistan'ın Devlet Başkanları ile sorunu acilen ve kapsamlı olarak Türk Dünyası çerçevesinde çözecek görüşmeleri başlatmalıdır.

Bu vesileyle olaylarda hayatını kaybedenlere Cenab-ı Allah'tan rahmet, yaralılara acil şifalar diliyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Başbakan Erdoğan'ın PKK açılımındaki ısrarı sürdükçe kanlı terör örgütü de saldırılarını artırmıştır. 1 Mayıs 2010 tarihinden 15 Haziran 2010 tarihine kadar geçen kırkbeş günlük sürede terörle mücadelede verdiğimiz şehit sayısı 25'e yaralı sayısı ise 45'e ulaşmıştır.

Hükümet bölücülüğü siyasallaştırmaya uğraşırken, teröristin boş durmadığı, dilediği zaman, istediği noktaya saldırı yapabileceği konusunda insiyatif kazandığı ve eylemlerini ülke sathına yayabildiği ortaya çıkmıştır.

Kent içindeki askeri birliklere gündüz gözüyle bile ateş açılması,

Polis Kontrol noktalarına roket atılması,

İntikal eden askeri birliklere yönelik mayınlı eylemler,

Polis ve asker lojmanlarına yönelik saldırılar ve bu eylemlerin sonucunda şehitler, gaziler artık AKP yıkım projesinin acı bedelleri olmuştur.

Biz, bütün şehitlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet, yaralılarımıza şifa, milletimize sabır ve başsağlığı dileklerimizi tekrarlıyoruz.

Hükümet başka coğrafyalarda sözde barışı ve huzuru aradığını iddia edip gezerken milletimiz, kendi ülkesinde şehidin ve saldırıların olmadığı bir tek güne hasret kalmış bulunmaktadır.

Başbakan başka milletlerin birliği ve beraberliği için yabancı başkentlerde kapı kapı dolaşırken, kendi milletinin birliğini sağlamaktan çok uzak bir anlayışla, ayrımcı, yıkıcı ve farklılaştırıcı söylemlerle tahriklerini alenen sürdürmektedir.

Başbakan'ın sanatçıları, yazarları, edebiyatçıları, sinemacıları, şarkıcıları, sporcuları ikna çabaları da sonuç vermemiş, oluşturulmak istenen cephe bir türlü gerçekleştirilememiş, nafile toplantılardan hükümetin istediği netice bugüne kadar çıkmamıştır.

Yıllardır ulaşamadığı siyasal hedeflerine AKP anayasası ile erişme umudu artan terör örgütü ise hükümetin yumuşak karnını bulmuştur.

Ne kadar kan dökerse, hükümeti o kadar sıkıştıracağını, yapacağı eylemlerin şiddeti kadar taviz kopartacağını anlamıştır ve hedef gözetmeksizin eylemlerini tırmandırmıştır.

Bir yandan bu kayıplarımız sürerken, diğer yandan adına demokratik açılım diyerek maskeleydiği "yıkım projesi"ne mutlaka devam edeceklerini söyleyen Başbakan Erdoğan, PKK ve hamisi peşmerge reisleri ile pazarlıklar kızıştırmıştır.

İmralı Canisi'nin, hükümetle PKK arasındaki görüşmelerden çekildiğini açıklamasıyla kabaran eylemlerde terörü dizginlemesi için bu katilden hükümetin ricacı olmasını istemesi beklenmektedir.

Bunun gerçekleşmesi ile birlikte kanlı terörün aktörleri yine aynı karede buluşacak, İmralı canisi, küresel katiller, açılımın Başbakanı ve AKP zihniyetinin Mesut Abi'si ile Celal Amcası, aile fotoğrafında yerlerini bir bir alacaklardır. Geçen haftaki buluşma bunun ilk aşamasıdır.

Değerli milletvekilleri,

Bildiğiniz gibi ülkemizin yirmibeş yıldır sürdürdüğü bölücü terörle mücadelenin kanlı aktörü PKK adı verilen terör örgütüdür.

Bu kanlı örgüt başlangıcından bugüne kadar Türk milleti ve Türkiye için hasım olan ülkelerin ve bu ülkelerin gizli servislerinin kullandığı uluslararası nitelik kazanmış kanlı bir projenin taşıyonudur.

Bugüne kadar Türkiye, özellikle bu görevi yürüten istihbarat birimlerinin ellerinde yeterli belgeler de bulunmasına rağmen, bu gerçekleri muhatap ülkelerin yüzlerine çarpmaktan kaçınmış, bundan cesaret alan PKK ise varlığını sürdürerek bugünlere gelmiştir.

Mevcudiyetini devam ettirmek için uluslararası destekçisi hiç eksik olmayan, kimin işine yarayacaksa ona hizmet eden ve elden ele devredilen bir terör örgütü olarak ülkemizin çeyrek yüzyılına ağır darbeler vurmuştur.

Ne zaman ki PKK bir gerileme göstermiş ve zayıflamaya başlamışsa mutlaka bir gizli el sahiplenmiş ve örgütü diri tutacak dış desteği vermiştir.

Kimin Türk milleti ile hesabı varsa aynı anda bir yâda birkaç küresel destekçisi olagelmiş, bazen açıkça, bazen dolaylı, bazen insan hakları kisvesi ile bazen demokratikleşme adı altında, terörün siyasallaşması ve zemin bulması için komşu ülkeler de olmak üzere bu oyunda yerlerini almışlardır.

Bugün silahlı militanlarını eğittiği, barındırdığı ve yönettiği yer Irak'ın Kuzeyinde, peşmerge reisi Barzani'nin denetimindeki Kandil Dağı yöresindedir. Bu bölgenin uluslararası kontrolü fiilen Amerika Birleşik Devletleri'ndedir.

Nitekim geçmişte Başbakan Erdoğan'ın da dile getirdiği gibi PKK'ya ağır silah verdiği yönünde Washington hakkında kuşkular oluşmuş; bizzat Barzani terör örgütü olarak görmediğini açıkladığı PKK'yı canlı tutmak için bütün yardım ve destek kanallarını bugüne kadar açık tutmuştur.

Başbakan Erdoğan ve AKP hükümetleri ise yıllardır terör örgütünü teslim almak için insafa gelmelerini beklemeyi tercih etmişler, Irak'ın kuzeyinden uzaklaşmaları veya uzaklaştırılmaları için hiçbir zorlayıcı tedbire, caydırıcı güce başvurmamışlardır.

Ve elbette ki PKK kadroları da kendilerine göz yumulacak küresel emellerle işbirliğine girişmişler, bazen İsrail'in, bazen

Suriye'nin, bazen Kıbrıs Rum Kesimi'nin, Yunanistan'ın, Avrupa'nın ve Amerika'nın himayesi ile varlıklarını sürdürmeyi başarmışlardır.

Bunlar PKK hakkında bilinen gerçeklerdir ve konuyla ilgili uzman olmayan kişilerin bile bileceği güncel olaylar ve gelişmelerdir.

Yani bugün, yaşadığımız bütün eylemlerin hesabının sorulacağı öncelikli adres peşmerge reisi Barzani, bu zatın bulunduğu Irak Devleti ve ile Irak'ın işgalcisi Amerika Birleşik Devletleri olmalıdır.

Ancak işin ilginç yanı, son günlerde artan terörün kaynağı ve terör örgütünün arkasındaki güçler hakkında hükümet tarafından yapılan yorumlar ve uyandırılmak istenen çağrışımlardır.

Milletimizi artık iyice öfkeliendiren kanlı eylemler tırmadıkça AKP zihniyeti daha çok köşeye sıkışmış, açılımın iflasını gizlemek için bahane arayışlarına hız vermişlerdir.

Özellikle son aylarda artan eylemlerin toplumda yarattığı haklı öfke hem açılımın sorgulanmasına, hem de AKP'nin gerçek yüzünün görünmesine vesile olmuştur.

PKK'nın eylemleri ile İsrail arasında kurulmak istenen rabitanın zamanlaması ve yöntemi son derece manidar ve kuşkuludur.

Elbette ki bütün başka ülkeler gibi, siz suskun kalmışsanız, siz boyun eğmişseniz her yabancı devlet gibi İsrail'de ülkemize zarar verecek unsurlardan yararlanmak isteyecek ve belki de yararlanacaktır.

Bunları bizim belgeleriyle bilmemiz ve açıklamamız mümkün değildir. Ancak, özellikle İskenderun'da meydana gelen saldırıdan sonraki üstü örtülü ve kaçamak açıklamalar sorumluluğu yalnızca İsrail'e atarak, peşmergenin ve küresel gücün suçunu örtme arayışı ve sorumluları saptırma gayreti olarak dikkatimizi çekmiştir.

Başbakan Erdoğan ülkemizin nasıl geliştiğini, kalkındığını anlatırken bunun PKK eylemleri ile baltalandığından bahisle artan terör ve bölücü eylemlere yıllardan beri süren ucuz politikacı bahaneleri ile cevap arayışına girmiştir.

Anayasa değişikliği ile terörün artması arasında illiyet kurmak ise ancak Başbakan Erdoğan'ın mantığı ile izah edilecek bir garabettir.

Bizim buradan çağrımız şudur: Şayet iddia ettiği gibi yabancı güçler sözde AKP hükümetinin kalkınma hamlelerini, demokratikleşme arayışlarını terörle bastırmak istiyorlarsa, bunun ortaya çıkartılması hükümetinin görevidir. Basın karşısında sızlanmak değildir.

Eğer Başbakan, sözde çok başarılı olan AKP hükümetinin önünün küresel karanlık eylemlerle kesilmeye çalışıldığını yandaş medyanın bunca propagandasına rağmen iddia ediyorsa, bunun delillerini bulmak ve açığa çıkarma da onun görevidir. Karnından konuşmak hiç değildir.

Biz buradan Başbakan Erdoğan'a artan bölücülüğü ve terörün gerisinde zaten malum olan yabancı parmağı arayacağına önce kendisine ve yıkım projelerine bakmasını tavsiye ediyoruz.

Biz ona tekraren hatırlatalım ki, terör ve bölücülük yıllardan beridir;

- ABD ile yaptığı nafile pazarlıkların,
- Tezkereye rağmen yapamadığı kara harekâtının,
- Peşmerge reisine tam teslimiyetin,
- Habur'da AKP ile PKK kucaklaşmasının,
- Bölünmeyi anayasaya yedirme arayışının ve,
- Etnik kimlik tahrikinin sonunda artmıştır.

Başbakan'ın terörün kaynağını ve tırmanışının nedenini başka yerlerde aramasına gerek yoktur. Bizzat Başbakan Erdoğan ve hükümetleri bölücülüğe çanak tutmuş, bölünmeyi körüklemiş ve kardeşliği incitmişlerdir.

Başbakan'ın getirdiği noktada bölücülüğün aldığı cürete bakınız ki, hiçbir tahkikata maruz kalmadan özgürce suç işleyen bölücülük, İmralı canisinin resimlerini taşıyarak “**Meclisi basarız, Erdoğan'ı asarız, 'Kana kan, seninleyiz Öcalan'**” diyebilmişlerdir.

Milliyetçi Hareket olarak, siyasi fikirlerine ne kadar karşı olursak olalım, bu ülkenin Başbakan'ına bu sözleri söyleyenlerin hakkından gelmek, muhatapları sussa bile bizim boynumuzun borcu olsun.

Erdoğan'ın kendi eliyle azdırdığı bölücülüğe hadlerini bildirmek AKP sinmiş olsa bile bizim iktidarımızın görevi olsun.

Başbakan Erdoğan ise gelişmelerden uyanсын, doğrulsun, açılımdan vazgeçsin, yıkımdan caysın ve yanlış yaptığını itiraf ederek hakkında milletin vereceği hükmü beklesin.

Değerli Milletvekilleri,

Şayet bir siyasi iktidar uluslararası ilişkilerde çok başarılıysa derse, bakacağımız ilk gösterge hangi milli meselenin lehimize sonuçlandığıdır.

Eğer bir hükümet, dış politikada zafer kazandı, yumruğunu vurdu, dik durdu diyorsa, bu iddialarda bulunuyorsa bizim inceleyeceğimiz ikinci sonuç, ülkemizin hangi milli meselelerinin çözüm yolunun açılmış olduğudur.

Üçüncüsü ile uluslararası ilişkilerde söylenenler ile yapılanlar, vaat edilenlerle sonuçlananlar arasında tutarlılık ve ilişkinin olup olmadığıdır.

Bir hükümetin dış politika karnesinde milletinden geçer not alması bu kriterlerden elde edeceği olumlu sonuçlara bağlıdır.

Adalet ve Kalkınma Partisi ülkemizde işbaşına geçeli yedi buçuk yılı aşmıştır. Bu uzun süre elbette ki bir siyasi zihniyetin neyi başarıp, neyi başaramayacağı hakkında herkese fikir verecek kadar uzun bir süredir ve üstelik tek başına geçen bir iktidar dönemini içermektedir.

Yaptıkları, yapacaklarını da yapamayacaklarını da herkese göstermiştir, herkeste bir kanaat oluşmuştur.

Bugüne kadar hiçbir milli mesele,

- Sözde Ermeni soykırım iddiaları ve Ermenistan'la ilişkiler,
- Kıbrıs Türk toplumu üzerindeki baskı ve izolasyonlar,
- Sanal Avrupa birliği sürecindeki oylamalar,
- Iraklı aşiret reislerinin terörle sürdürdükleri pazarlıklar lehimize sonuç doğurmamıştır.

Küresel güçle sürdürülen yanlış ilişkilerin ve talip olunan küresel projelerin Türkiye'yi getirdiği nokta ise kamuoyunun malumudur.

Bir yanda Irak'taki zulme göz yumarken, diğer yanda Filistin'deki mazlumlara sahip çıkıyormuş gibi sahte kahramanlık ve kuru tehditlere ise inanacak kimse kalmamıştır.

Taviz ve teslimiyeti, başkent başkent gezmeyi, toplantılarda boy göstermeyi dış politika zanneden AKP'nin artık tamamen dar bir alana sıkıştığı ilkesiz ve dayatmalara açık siyaseti iflas etmiştir.

Ne var ki, her defasında yaşadığı hayal kırıklığına rağmen yine teslimiyette, yine tek taraflı yakınlaşmada, yine tavizlerle dolu sırnaşık ilişkilerde ısrarını sürdürerek bugünlere kadar gelinmiştir.

Bu zaman zarfında en yeni yetme devletlerin, en onursuz devlet adamlarının bile karşı çıkacağı, tepki göstereceği, tavır koyacağı meselelerde şayet karşısında küresel güçler varsa sessiz durulmuş, boyun eğilmiş, sorunlar göz ardı edilerek suskun kalınmıştır.

- Süleymaniye'de askerlerimizin başına çuval geçirildiğinde,
- Irakta beş polisimiz şehit edildiğinde,
- Barzani açık savaş ve fitne tehdidinde bulunduğu,
- Ermenistan hükümetinin taciz ve tehditleri söz konusu olduğunda,

- Söзде Ermeni soykırım iddiaları parlamentolarda birer birer kabul edildiğinde, hükümetin bilindik pısrık tavrı sürdürülmüştür.

Bu arada Başbakan ve ekibinin sıkletine uygun bulduğu ülkeler için sahte çıkışlarda bulunduğu; karşılığı olmayan girişimlerin ve sonuçsuz cevapların verildiği de kamuoyunca bilinmektedir. Davos'taki olay ile Mavi Marmara Gemisi'ne yapılan saldırıya karşı tepkiler bunlara örnektir.

Ancak bunların hiçbirisi AKP hükümetlerinin uluslararası ilişkilerde bir milli karakteri olamamış, her çıkışın ardından yaşadığı ani iniş, bütün kahramanlık gösterilerini bir bir eriterek gerçek yüzlerin ortaya çıkmasına vesile olmuştur.

Yıllardan beri dünyayı tanzime yeltenen küresel güçle karşılaşmaktan kaçınan, asıl sorumlular yerine taşeronları eleştiren AKP; bir yandan küresel kanlı projelerin yöneticileri ile dostane ilişkiler kurarak, eşbaşkanlıkları iftiharla sürdürmüştür.

Öte yandan bu ilişkilerin mazlum toplumlara yansımından doğan huzursuzlukların sorumluluğunu ikincil unsurlar ve figüranlara atarak geri plandaki büyük oyuncuyu bir türlü görmek istememiştir.

Başbakanın ve hükümetlerinin icraatları bu çelişkilerle doludur.

- Bir yanda, İsrail haklı olarak eleştirilmiş, öte yandan Yahudi kuruluşlarından ödüller alınmaktan kaçınılmamıştır.
- Bir yandan Müslümanlara sahip çıkıyormuş gibi yapılmış, öte yandan Irak'taki Müslüman kıyımının Büyük Ortadoğu Projesi Eşbaşkanlığı pişkince sürdürülmüştür.

Bütün siyasi ömrü bu çelişkileri örtmekle geçen AKP zihniyeti son olarak Gazze'ye yardım götüren gemilere yapılan saldırı sonrasında da aynı çift kişilikli yorumlara sığınmış, bugün söylediğini yarın yalanlayan, yarın yalanlayacağını da bugün söyleyen güvenilir tutumunu devam ettirmiştir.

Nitekim biz geçtiğimiz hafta, bölgemizdeki bütün önemli gelişmelerin arkasındaki aktör olan Amerika'nın oynadığı rolü görmeden ve bu ülke eleştirilmeden sorunların çözülmeyeceğini söylemiştik.

Ve ardından, "eşbaşkanı olarak taşeronluk yaptığınız medeniyet hangi medeniyettir? Bu oyuna nasıl girdiniz, bu akıntıya nasıl kapıldınız?" Sorularını muhatabına yöneltmiştik.

Ve "küresel zalimle el ele tutuşarak, İslam'a yapılan zulmün suç ortaklığını nasıl kabullendiniz? Kim sizi zorladı, kim sizi tutsak aldı, bu esarete nasıl düştünüz?" diye sormuştuk.

Başbakan Erdoğan'ın ise zımnen de olsa geçmişte "varlıklarının önemli fırsat olduğunu" söyleyip el el verdiği küresel güçleri eleştirmeye başlamasının kendisi için önemli bir dönüşüm olacağını ifade etmiştik.

Böylesi bir dönüşüm ve değişimin başlayacağına dair işaretler geçtiğimiz hafta da devam etmiş, Başbakan Erdoğan'ın yediği darbeler ve yaşadığı ağır travmalardan sonra bir nebze olsun gerçekleri görmeye başladığına dair emareler artmıştır.

Bu gelişmeler şayet muhatabı geride kalan yıllarda yaptığı gibi yanardöner bir tavır içine girmeyecekse bilinmelidir ki herkes için sevindiricidir.

Nitekim Başbakan Erdoğan bu hafta da eşbaşkanı olduğu projenin kanlı Irak ayağını eleştirmeye başlamış ve hidayete erebileceği konusunda umut uyandırmıştır.

Bugüne kadar dış politikada teslimiyetçiliği benimseyen Başbakan'ın dik durma adına yaptığı bu çıkış, sakat dış politika anlayışının bundan sonra değişeceği yolunda da haklı iyimserlik yaratmıştır.

Başbakan, geçtiğimiz hafta Türk-Arap İşbirliği Formunda söylediği *"Şu anda Irak'ta yüz binlerce dul kadın var. Bunların sorumlusu kim? Bunun yanıtını bulmamız lazım. Yetimler, öksüzler var, bunların sorumlusu kim? Bunların yanıtını bulmamız lazım."* sözleri eğer hedef saptırma ve günü kurtarma değilse tam bir itiraf demektir.

Bu soruya karşılık, eğer Başbakan, Irak'taki zulmün sorumlularının kim olduğuna dair cevabı arıyorsa, bizim ona tavsiyemiz küresel güçlerle beraber çektiği aile fotoğraflarından birine kanlı albümlerinden çıkartıp bakmasıdır.

Bu fotoğraf karelerinde mutlaka kendisini de görecek ve deliğe süpürmeyin diye yalvaran arkadaşlarını da, ilişkilerimiz mükemmel diyen hükümet üyelerini de, hedeflerimiz aynı diyen danışmanlarını da tanıyacaktır.

Ancak, Başbakan Erdoğan bu sözleri söylemekte hayli geç kalmıştır. Zira geride hayatını kaybetmiş, zulüm görmüş bir milyon Müslüman'ın vebalı, hesabı ve hakkı vardır.

Ama her şeye rağmen yanlıştın neresinden dönülürse kar olacaktır.

Muhterem Milletvekilleri

Şimdi Türkiye bu sözleri söyleyerek Amerika'yı sorgulamaya çabalayan Başbakan'dan daha ileri adımlar beklemekte ve geçmişte girdiği bütün yanlış hesaplardan dönmesini arzu etmektedir.

Başbakan Erdoğan yalnızca Arap dostlarının karşısında değil, Türk milletinin huzurunda da yaptığı kanlı işbirliklerinden duyduğu pişmanlığı itiraf etmelidir.

Küresel projelerin oyuncağı olduğunu, kandırıldığını, aldatıldığını, bilmeden bu oyunun içine sürüklendiğini, elini verip kolunu kurtaramadığını söylemelidir.

Ve eğer bu sorgulamasında samimi ise bir nebze olsun dik durma ve onurlu tavır gösterme sırası, artık Ortadoğu'dan ülkemizin gerçeklerine gelmelidir.

Bu çerçevede, Başbakan'ın acilen yapması gerekenler;

- Irak politikasını gözden geçirerek terörle mücadele, Türkmenlerin geleceği ve Barzani ile ilişkiler konusunda Türkiye'nin çıkarlarını koruyan onurlu politikalar izlemesidir.
- Türkiye'nin toprak bütünlüğünü ve sınırlarını sorgulayan ve sahte soykırım yalanı etrafında ülkemizi mahkum ettirmek için hayasız bir kampanya sürdüren Ermenistan'ın peşinden koşmaktan vazgeçilmesidir.
- Kıbrıs Türklerini bir azınlık toplumu olarak teslim almaya hazırlanan Rum yönetimi ve Yunanistan'a karşı kararlı bir duruş sergilemesidir.

- Avrupa Birliği'nin Türkiye'nin milli birliğini, devlet yapısını ve kuruluş ilkelerini tahribe yönelik dayatmaları karşısında Türkiye'nin onurunu koruyacak bir tavır geliştirmesidir.
- Ve elbette ki mutlaka ABD'nin küresel senaryolarının bölgesel taşeronu olmaktan vazgeçmesidir.

Başbakan Erdoğan'ın önündeki gerçek haysiyet ve samimiyet sınavı bundan sonraki süreçte belli olacaktır.

Başbakan ve hükümeti bu aşamada, Türkiye'nin milli tezlerini; baskı, dayatma, taviz ve hakaretlere maruz bırakmadan ısrarla savunarak yeni bir sayfa açacaktır.

İşte o zaman, bütün gerçekler ortaya dökülecek;

Irak'ta Mehmetçiğe çuval geçirilirken, polislerimiz şehit edilirken hükümetin neden hareketsiz kaldığı daha iyi anlaşılacaktır.

Yıllardır yeri ve adresi bilinmesine rağmen terör yuvalarına hangi gerekçeyle askeri harekât yapılmadığı daha berrak ortaya çıkacaktır.

Açılım denen yıkımın arkasındaki güçler ve ulaşmak istedikleri parçalanmış toplum ve devlet yapısı belirgin hale gelecektir.

Ancak, ne üzücüdür ki bu düşüncelerimizin iyi niyetli temennilerden öteye geçemeyeceği kadar kafası ve gönlü milli meselelere mühürlenmiş bir zihniyet karşımızda durmaktadır. Hiç umudumuz yoktur.

Zira hala şiirler okumakta ve açılımı övmeyi yıkımda ısrar edeceklerini ilan etmeyi sürdürmektedir.

Madem ki bu yaşananlar bile bir ders vermemiştir, o halde, buradan sormak lazımdır?

- Mehmet Akif'ten şiirler okurken "Zulmü alkışlayamam" diyerek tekrarlayıp durduğu mısranın tam tersine yıllardan beridir Irak'ta alkışladığı kimin zulmüdür?
- Yavuz'un Kanuni'nin kemikleri sızlar derken, Avrupa masalarında yüz sürerken, Papa Heykelleri önünde imza atarken, sızlayan kemikler kimin kemiğidir?
- Dün diplomasi masalarında bıraktığı onurunu Avrupalı büyükelçilerle yemek masalarında "kör müsünüz" diyerek kurtarmaya çalışan Başbakan kimdir?
- Biz gerekirse Karadeniz gibi kükremeyi biliriz derken, Peşmerge Reislerine karşı suskun kalan, terörist huzurunda aciz duran yönetici kimdir?
- Önce olmaz deyip reddeden, sonra Küresel gücün tehditleriyle İslam karşıtı NATO Genel Sekreterini seçen hükümet üyeleri kimdir?
- "Bu ülkeye, bu ülkenin tarihine, medeniyetine, şehitlerimize, aziz milletimize mahcup olmadık, bundan sonra da mahcup olmayacağız" derken, şehide kelle, katile sayın, eşkıyaya 'abi' diyenler kimlerdir?

Başbakan Erdoğan şayet öze dönüş sürecine hakikaten girmişse vereceği cevaplarda da kaçınılmaz olarak kendisi ile ve lekeli geçmişiyle hesaplaşacaktır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Son haftalar içinde AKP hükümetinin dış politikadaki tutarsızlıkları, yalnızca milletimizi değil, uluslararası camianın

da aklını karıştırmış ve "eksen kayması" olarak nitelenen yeni bir kavramı AKP siyasetine sokmuştur.

Bu konudaki tartışmalarda dile getirilen eksen kaymasından kasıt şayet hükümetin İran'a karşı Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinden çıkacak karara verdiği "hayır" cevabı ise bize göre bu haksız bir itham olacaktır. Zira hükümetin İran kararı kendi içinde tutarlıdır.

Ancak burada dikkatimizi çeken nokta, Başbakan Erdoğan'ın verdiği hayır kararı değil, bu kararın gerekçelerini bir suçluluk duygusu içinde oylamanın yapılacağı gece, diğer ülke yöneticilerini arayarak ikna ve izaha çalışmış olmasıdır.

Nitekim, "eksen kayması" iddialarının hükümette neden olduğu panik hali, Başbakan ve hükümetini de aşarak eski dışişleri bakanı ve şimdiki Cumhurbaşkanı'na da sirayet etmiş ve bahse konu bir kaymanın olmadığı konusunda telaşlı bir izah yolu izlenmiştir.

Başta AKP zihniyetinin temsilcileri olan hükümet ve Başbakan olmak üzere işbirlikçi medya mensupları tam bir suçluluk telaşına kapılarak "batılı değerlere bağlı olduklarını" ispatının peşine düşmüşlerdir.

Suçlamalar karşısında bağlılıklarını açıklamak için;

Avrupa Birliğini nasıl büyük bir şevkle istediklerini,

Batılı değerlere nasıl sadık olduklarını,

Batıya karşı ne kadar hayranlık beslediklerini birer birer açıklama gereği duymuşlardır.

Hükümetin uluslar arası ilişkilerde yıllardır yaşadığı kayma yalnızca eksen değil aslında merkez kaymasıdır ve bu merkez Başkent Ankara'dan yıllar önce uzaklaşmış, Erivan, Erbil, Brüksel ve Washington eksenine çoktan bağlanmıştı.

Ancak bizim hükümete soracağımız ve cevap arayacağımız husus şudur.

Şayet AKP borazanlarının ve yöneticilerinin söyledikleri gibi AKP eksen kaymasına uğramamış ise, o halde sadakat gösterme yarışına girdikleri küresel güçten yeni bir görev mi almışlardır, yeni bir rol mü çalmışlardır?

Değerli Arkadaşlarım,

Biliyoruz ki, bugünün hedefleri, aynı zamanda yarının başka amaçlarına dönük araçlarıdır.

Geleceği planlayamayan, riskleri okuyamayan, gelişmeleri anlamlandıramayan yönetimlerin amaçlarına ulaşmak için bırakın çaba sarf etmeyi, günü kurtarmaktan dahi aciz olacaklarını söylememiz mümkündür.

Elbette böylesi bir sorunun nedenlerini; evvela siyasi sorumluluk taşıyanların vizyon, samimiyet, heyecan ve inanç eksikliklerinde aramak lazımdır.

Kuşkuya yer bırakmayacak bir şekilde kabul etmeliyiz ki, Türkiye'nin bugünü ve geleceği, demokrasinin meşru yollarından geçerek yetki almış bir iktidar tarafından tahrip edilmiştir.

Bunun yanı sıra, günlük hayatında çok bunalan, muazzam bir geçim mücadelesi veren ve ekonominin daralan kısılcığında

sıkışan vatandaşlarımız için yaşamak başlı başına büyük bir meşgale haline gelmiştir.

Her zaman söylediğim gibi; esnafımızdan memurumuza, çiftçimizden emeklimize, işçimizden sanayicimize kadar işleri iyi olan, 'mutluyuz, huzurluyuz' diyebilecek herhangi bir toplumsal kesime rastlamamız artık çok zordur.

Ne üzücüdür ki, ağırlaşan ekonomik ve sosyal sorunların dağıtımından herkes kendi payına düşeni almak durumunda kalmıştır. Bunlar arasında en başlarda yer alan çiftçilerimizin de sorunları katlanmış ve her geçen durumları daha da kötüye gitmiştir.

Yaklaşık beş milyona yakın insanımızı istihdam eden tarım kesiminin sorunları inanın bana Türkiye'nin en öncelikli meseleleri arasındadır. Ve çözümünün gecikmesi ya da ihmali halinde ülkemizin gıda sorunuyla dahi karşı karşıya kalabileceğini bu vesileyle söylemek isterim.

Ancak konuya sadece gıda güvenliği açısından da bakmadığımız iyi bilinmelidir. Ne var ki bugünkü ortamda, Türkiye'yi doyuran çiftçi kardeşlerimizin devasa problemlerle boğuşmak zorunda kaldıklarına hepimiz şahit oluyoruz. Doğal olarak kendilerinin doymadığını, alın terlerinin karşılığını alamadıklarının da farkındayız.

Onlar çalışıp, üretip, yetiştirip bizlere getiriyorlar. Ancak kendileri her şeyden mahrum kalıyorlar. Bu konuda hükümet son derece aymazlık içinde ve hiçbir soruna aldırıyor. Çiftçilerimizi küçümsüyor ve alttan alta tarım sektörünü tasfiye etmenin sinsi planlarını yapıyor.

Nasıl olsa ithal eder tamamırlarlar. İçeride retim ne gerek var? Tarım arazilerini, orman arazilerini yağmacılara peşkeş eker ve bu alçak girişimlere de arazilerin 'ekonomik kullanımı' diye bir kılıf bulurlar.

AKP hükümetinin tavrı ve yaklaşımı bunlardan ibaret.

Bakınız hasat mevsiminin başlamasına rağmen ve hatta Çukurova başta olmak üzere bazı yörelerimizde tamamlanmak üzereyken AKP'nin birkaç söz dışında çiftçilerimizle ilgili tek kelime ettiğini duyanınız var mıdır?

Başbakan Erdoğan, lkemizin tahıl ambarı Konya'ya gidiyor ve ağızına Türk çiftçisini almıyor. Buğdayı, arpayı, yulafı konuşmuyor. Üstelik başka coğrafyalardaki üzücü sorunları, i siyasete utanmadan malzeme yapmaktan çekinmiyor.

Başbakan Erdoğan, Allah selamet versin Gazze'nin kaderini Konya'yla bir görüyor da, Türk çiftçisinin kaderinin ne olacağını hiç aklına getirmiyor.

Bir kez olsun onları rahatlatacak ve refaha kavuşturacak hamleleri hayata geçirmiyor.

Yine Konya'dan Hamas'a sahip çıkıyor da, çiftçilerimize bir kez olsun sahip çıkacak erdemi ve sorumlu davranışı gösteremiyor.

Hamasetle yol alıyor, Türkiye'nin altını oymakla uğraşıyor, Türkiye'nin yörüngesini oynatıyor; ama köylümüzü, hayvan reticimizi, iftimizi dikkate almıyor.

Başbakan Erdoğan'a göre çiftçinin gözünü ancak toprak doyurur. Ve çiftçimizin anasını yanına alıp arkasına bakmadan gitmekten başka bir çaresi yoktur.

Türk çiftçisinin sorunlarını dile getirmesini 'artistlik' olarak gören Başbakan'ın, kime, neye ve hangi vasıtalarla hizmet ettiği bizim tarafımızdan bunca senenin arkasından bariz olarak anlaşılmıştır.

Türk çiftçisine '**lan**' diye hitap eden Başbakan Erdoğan'ın, Irak'ta bir milyonu aşan Müslüman kanı dökmüş ABD'ye karşı da son derece saygılı, çekingen, suspus olduğu da bilinen bir gerçektir.

Sanal düşmanlar icat ederek varlığını sürdüren AKP zihniyeti ve Başbakan Erdoğan'ın; başka coğrafyalardaki sorunların ardından koşmayı Türk çiftçisi Mehmet efendinin yanında olmaya tercih ettiği şüphesizdir.

Bunun yanında, değişik ortamlarda ne anladığı belli olmadan adaletten, adil olmaktan, haktan ve hukuktan bahseden Başbakan Erdoğan'ın çiftçilerimizin haklarına nasıl el koyduğunu sekiz yıla yaklaşan hükümet etme dönemi açıkça göstermiştir.

Başbakan Erdoğan için Hans'ın para kazanması, John'un toprak alması önemlidir; ancak Hasan'ın aç kalması, Osman'ın toprağını kaybetmesi, Alinin ürününün tarlada çürümesi, tüccara, komisyoncuya teslim olması, tefecilerin eline düşmesi sıradan vakialardır ve normaldir.

Ancak Türk çiftçisi bu zilleti asla unutmayacak, maruz kaldığı eziyetlerin, uğradığı hak kayıplarının, çektiği çilelerin birikmiş hesabını Recep Tayyip Erdoğan'ın önüne ilk fırsatta koyacaktır.

Ve bu hesabı ne Başbakan Erdoğan, ne devletten geçinen türedi işbirlikçileri ve ne de arkasını dayadığı mihraklar asla ödeyemeyecektir. Türk çiftçisi kükreyecek ve AKP'yi hükümetten süpürecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Takdir edeceğiniz üzere, toprağı oya gibi işleyen ve helal kazancının peşinde olan çiftçi kardeşlerimin sorunları parti gündemimizin hep ön sıralarında yer aldı.

20 Mayıs 2008 ve 12 Mayıs 2009 tarihli Meclis Grup konuşmalarımda, tarım kesiminin sorunlarına ayrıntılarıyla değinmiş ve çiftçi kardeşlerimizin dertlerine tercüman olmaya çalışmıştık.

Bugün de bu düşüncelerimizin daha güçlü ve inançlı bir şekilde arkasındayız.

Köylümüzün, çiftçimizin AKP iktidarı süresince hiç önemsenmediğini insafı ve izanı olan herkes görecektir.

Maalesef bugünkü şartlar altında çiftçimiz üretim yapamaz hale gelmiş, yapsa da elindeki avucundakini borçlarına teslim etmek zorunda bırakılmıştır.

Yabancı yatırımcıya şirin görünmek ve sıcak para bağımlılığını sürdürmek için tavizler veren AKP hükümeti; sıra çiftçimize geldiği zaman pahalı mazotu, fiyatı el yakan gübreyi, alınamaz hale gelen tohumluğu nedense reva görmüştür.

Dünya gözüyle bir türlü rahata ulaşamayan çiftçilerimizin emeklerinin karşılığını alamadıkları gün gibi ortadadır.

Üretimde kullandıkları girdi maliyetleri, bugün 2002 yılına göre en az 3 kat artmıştır. Nitekim mazot yüzde 156, gübre yüzde 158 oranında zamlanmıştı.

En zor şartlarda mahsulünü yetiştirmek ve daha çok ürün elde etmek maksadıyla sulama işini yapan çiftçi kardeşlerimizin

maruz kaldıkları elektrik faturalarının, kabaran mazot ve gübre faturasından aşağı kalır yanı yoktur.

Her defasında, birikmiş hayal kırıklıklarını geride bırakarak pulluğuyla toprağını harmanlayan, mibzeriyle eken, umutla hasat mevsimini bekleyen çiftçilerimizin; maalesef kaderleri hiç değişmemiş, yine elde ettiği ürünleri para etmemiş ve karınları doymamıştır.

Bağda, bahçede böyledir; arpada, buğdayda bu şekildedir.

AKP Hükümeti tarafından, bu ayın ilk günlerinde açıklanan ve çiftçilerimizin yüzde 85'ini ilgilendiren hububat müdahale alım fiyatları, üretim maliyetinin altında kalmış ve çiftçilerimiz bir kez daha hayal kırıklığına uğramışlardır.

Mesela, Anadolu Kırmızı Sert Ekmeklik Buğdayının geçen yıl hasat dönemi müdahale alım fiyatı prim dâhil ton başına 550 TL iken, içinde bulunduğumuz yıl pirim dâhil 600 TL olarak ilan edilmiştir.

Dikkat ederseniz, çiftçimizin satacağı buğdayın geçen yıla göre fiyat artış oranı yüze 9 düzeyindedir. Ne var ki, son bir yıl içinde çiftçilerimizin muhatap olduğu ve altında ezildikleri tarım enflasyonu yüzde 18'i geçmiştir.

Değerli arkadaşlarım, tarım kesiminde çalışanlarımız çok büyük bir adaletsizlik ve haksızlıkla karşı karşıyadır. Açıklanan müdahale alım fiyatının iki katı kadar enflasyona maruz kalan çiftçilerimizin, aradaki fark kadar yıldan yıla eridiğini, yoksullaştığını söylememiz ne yazık ki doğru olacaktır.

Ortalama olarak ton başına buğday üretim maliyetinin 620 ile 700 TL arası olduğunu dikkate aldığımızda, AKP'nin açıkladığı alım fiyatlarının çok yetersiz olduğu ortaya çıkacaktır.

Bir kıyaslama yapacak olursak, 2002 yılında 3.74 kilogram buğday satarak bir litre mazot alabilen çiftçimiz, bugün ancak 5 kilogram buğday sattığında bir litre mazot alabilmektedir.

Eğer 2002 yılındaki fiyatlar, yalnızca tarım enflasyonuna göre artırılmış olsaydı, bugün buğdayın asgari fiyatının piyasa fiyatlarını da dikkate aldığımızda ton başına 720 TL olması gerekirdi.

Üstüne üstelik bu yıl için AKP hükümetinin, müdahale alım fiyatlarıyla net olarak yüzde 37'lik bir refah artışından bahsetmesi, çiftçilerimizi kandırmak için her yola başvuracağına kanıtlamıştır.

Bu neyin refahıdır? Nasıl bir kar oranıdır? Çiftçimizi aldatmaya utanmayan bu iktidar zihniyetinin; kardan ve refaktan kastı, anlaşıldığı kadarıyla yozluluklarla abat olan hırsızın, uğursuzun ve çıkarıcıların palazlanmasıdır.

Her şey ortadır. Çiftçimiz yoksuldur ve perişandır. Ekim alanları daralmaktadır ve ürünleri para etmemektedir.

Yüz binlerce çiftçi ve köylü kardeşimiz zorlaşan hayat şartlarından dolayı doğdukları toprakları terk etmek zorunda kalmışlardır. Ve geldikleri yerlerde yarı aç, yarı tok hayatın güçlüklerine direnmeye çalışmaktadırlar.

Altında ezildikleri borçlarını karşılayamayan çiftçi kardeşlerimiz, borcu borçla kapatarak sonu olmayan çok tehlikeli bir girdaba düşmüşlerdir.

Başbakan Erdoğan ise bu durumdan memnundur ve 2009 yılında 1 milyon 215 bin çiftçi kardeşimize 10 milyar TL'nin üzerinde kredi kullandırılmış olmasıyla övünmektedir. Varsın

çiftçimiz borcundan dolayı bunalıma girsin, Başbakan için sorun değildir.

Her 10 çiftçimizden 9'u haciz kısıkcındadır, ama Başbakan çiftçinin borçlanmasını gelişme olarak değerlendirmektedir.

Çiftçimiz sahipsizdir ve yalnızdır. Geleceği belirsizdir, karanlıktır ve borçlar dağ gibi birikmiştir.

AKP'nin tarım kesimini gözden çıkarmasının sonucu olarak, vatanımızın her köşesindeki çiftçi kardeşlerimiz, ilk fırsatta toprağını elinden çıkarmanın yollarını aramaktadır.

Nitekim ektiğini alamamakta, sattığıyla borçlarını karşılayamamaktadır.

İlgili Bakanın açıklamalarından, ürün bedellerinin ise teslimini takiben bir ay içerisinde ödeneceği anlaşılmaktadır.

Ancak faizler durmamaktadır. Borçlular beklememektedir. Mazot alacaklıları, çiftçimize harman veresiye malzeme, gıda satanlar ellerini ovuşturmaktadır. Ve çiftçimizin peşine düşmüşlerdir.

Biçerdöverci para istemektedir. Çocuklar harçlık dilemektedir. Ve çiftçimiz beklediği kadar çıkmayan mahsulünün zaten para etmeyen karşılığını bir ay sonra alabilecektir.

Buradan sormak lazımdır; çiftçimizin bir ay süreyle oyalanmasının ne anlamı ve mantığı vardır?

Başbakan, gemilerinin ücretini bir ay sonra mı almaktadır?

İhale kaçkınlarına paraları vadeli mi ödenmektedir?

Bu gecikme neyin nesidir?

Çiftçimizin dayanacak, bekleyecek gücü mü vardır?

Aç karınlar bir ay nasıl bekleyecektir?

Bu kapsamda, Parti olarak hükümete, aciliyeti ve artan ehemmiyeti nedeniyle konuyla ilgili önerilerimiz şunlar olacaktır:

1- Açıklanan hububat fiyatlarının yeniden gözden geçirilerek çiftçilerimizin ürünlerinin gerçek karşılığı verilmeli, maliyetlerin altında ezilmelerine engel olunmalıdır.

2- TMO'nun alım merkezlerinin tamamı zamanında açılmalı ve bir tek çiftçi kardeşimiz dahi ürününü satmaktan mahrum bırakılmamalıdır. Nitekim TMO alım merkezlerinin açık olması piyasa fiyatlarının düşmesini önleyecektir.

3- Piyasaya, emanet alım ve benzeri uygulamalarla alım yapmaktan kaçınıyor imajı vermemek lazımdır. Aksi takdirde fiyatlar gerileyecek ve çiftçimizin zararı daha da büyüyecektir.

4- Her ne olursa olsun, ürününü ofise teslim eden çiftçimize hiçbir gerekçe ileri sürmeden ürün bedelinin peşin olarak ödemesi yapılmalıdır. Bir ay vade uzundur ve az önce dile getirdiğim mahsurları içinde taşımaktadır.

5- 1 Mayıs–15 Eylül 2010 tarihleri arasında 4,5 ay süreyle kapatıldığı açıklanan buğday ithalatının, yeni kampanya dönemine kadar bir yıl süreyle uzatılması doğru bir tavidir ve sonuna kadar bu kararın arkasında durulmalıdır.

Ve çiftçimizin üretimde kullandığı girdilerdeki vergi yükü mutlaka azaltılmalıdır.

Açılım safatasıyla terörü azdıran ve Türkiye'yi karanlığa iten iktidar partisi, gecikmeksizin tarım kesiminde reform yapmalı ve çiftçilerimizin refahını artırmak için gerekli her türlü hamleyi devreye sokmalıdır.

Değerli Arkadaşlarım,

Sayıları üç milyona yaklaşan hububat üreticisi kardeşlerimizi sıcak yaz aylarında çok zor günler beklemektedir.

Çiftçiye gelince zorluklar çıkararak, esnafa gelince boş vaatler pazarlayan, emekliyi banka promosyonuyla avutan, memuru enflasyondan doğacak küçük zam oranlarıyla oyalayan iktidar zihniyetinin vereceği de, yapacağı da bir şey kalmamıştır.

Tarlasında, sığağın altında dua ederek ekmeğinin peşinden koşan dertli çiftçimiz, inanıyorum ki sandıkta da AKP'yi arkasından süründürecektir.

Fındığı dalda kalan, çayı para etmeyen, pamuğu çürüten, ayçiçeği solan, pancarı kuruyan; arpası, buğdayı, çavdarı zarar eden Türk çiftçisinin; siyasetin harman yeri olan sandıkta AKP'ye gereken dersi vereceği günler çok yakındır. Ve çiftçimiz bunun için sabırsızlanmaktadır.

Milletimiz endişe etmemelidir. Bu kara dönem bitecektir. AKP geldiği gibi gidecektir. Kim ne derse desin, bu iflah olmaz, acı ve talihsizliklerle dolu dönem mutlaka sonlanacaktır.

Kurtuluş yakındır. Sabretmek ve çalışmak lazımdır.

Bir gün gelecek Başbakan Erdoğan'ın sesini hiç kimse duymayacak ve kendisini görmeyecektir. Ancak bu zihniyet önce

hukukun karşısında hesap vererek bu süreç başlayacaktır. Bakalım o zaman Başbakan Erdoğan diklenmeden, dik durabilecek iradeyi gösterebilecek midir? Allah izin verdiği sürece hep birlikte görüp yaşacağız.

Konuşmama son verirken idrak etmeye başladığımız mübarek üç ayların bereket ve mağfiret getirmesini diliyor, hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

" TBMM GRUP TOPLANTISINDA "

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

22 HAZİRAN 2010

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Kıymetli Basın Mensupları,

Çok sancılı ve acılarla dolu bir süreçte sizlerle bir araya gelmiş bulunuyoruz. Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Bu toplantımızda artan terör saldırılarının ülkemizde neden olduğu infial, milletimizin diğer bütün sorun ve sıkıntılarını şimdilik gölgede bırakmış, terör ve bölücülükle mücadele konusu gündemi oluşturmuştur.

Bu itibarla bugün kamuoyu hassasiyetlerin haklı olarak yoğunlaştığı terörle ve bölücülükle mücadele ve yaşanan vahim gelişmeleri değerlendirmek istiyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Bölücü terörün yaktığı ihanet ateşi ve hain saldırılar gün geçtikçe daha çok evladımızı hedef alır hale gelmiş ve yurdumun her ocağından feryatlar yükselmeye başlamıştır.

Geçtiğimiz hafta Hakkâri ili Şemdinli ilçesi Gediktepe üs bölgesine, PKK'lı caniler tarafından yapılan insanlık dışı saldırıda

10 Mehmetçüğümüz şehit olmuş, 14 Mehmetçüğümüz ise yaralanmıştır.

Bu elim olaydan bir gün sonra, Elazığ ili Palu ilçesinde teröristlerin açtığı ateş sonucunda bir Mehmetçüğümüz şehit olmuş, bir Mehmetçüğümüz de yaralanmıştır.

Ve daha dün akşam saatleri itibariyle Diyarbakır Silvan ilçesine bağlı Bağdere Köyü Jandarma Karakolu'na yapılan saldırıda ise bir askerimiz daha şehit olmuş ve dört askerimiz ise yaralanmıştır.

Kahraman evlatlarımız Aydınli Mehmet Ali Tosun, Edirneli Oğuz Yelken, Edirneli Mustafa Kayın, Muğlalı Sabahattin Derin, Zonguldaklı Ramazan Erdam, Kahramanmaraşlı Elas Esendere, Ankaralı Hüseyin Köksal, Mersinli Ömer Kara, Konyalı Süleyman Ballan, Ankaralı Yusuf Pazar, Sakaryalı Mutlu Saydan ve Mardinli Salih Albayrak milletimizin aziz hatıralarına ve vatan toprağımıza emanet edilmişlerdir.

Elbette ki vatan ve bayrak sevgisi taşıyan milletimin her ferdi gibi bizim de acımız büyük, üzüntümüz sonsuz, tesellimiz imkansızdır.

Şehit erimiz Edirneli Mustafa Kayın'ın çektiği fotoğraf, aslında bütün şehitlerimizin uğruna canlarını verdiği mukaddesatların kutlu birer anısıdır.

Bu fotoğrafın arka planındaki şu sözlere bakınız ve bu canların nelerin uğruna kaybedildiğini anlayınız. Diyor ki bu mısralar;

“Satılmasın diye toprağım,

Yıkılmasın diye devletim,

Bölünmesin diye milletim,
Dalgalansın diye bayrağım,
Vatanım için ölür, vatanım için yaşarım
Çünkü ben ülkemin neferiyim."

İşte sözün bittiği yer burasıdır ve yiğitliğin, kahramanlığın, şehadetin başladığı an bu sözlerde saklıdır.

Ne kadar iftihar etsek, ne kadar bağrımıza bassak, ne kadar sahiplensek ve kayıplarıyla ne kadar üzülssek azdır.

Onların haklarını helal edemeyiz, onlara olan borcumuzu ödeyemeyiz.

Bütün şehitlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet ve yaralılarımıza acil şifalar, başta kederli aileleri olmak üzere, milletimize ve silah arkadaşlarına sabır ve başsağlığı diliyorum.

Türk milleti, bu hunhar saldırılar sonucunda ayaktadır ve infial halindedir. Şehitlerini bağrına basmış, terörü işbirlikçilerini ve tahrikçilerini lanetlemiştir.

Kandil'den çıkıp vatanımıza kadar bulaşan habis ihanetin defedilmesi ve kökünün kurutulması için artık sabırsızdır.

Dayanacak takatimiz, bekleyecek zamanımız ve katlanacak tahammülümüz kalmamıştır. Ve boş sözlerle ve sonuçsuz beyanatlarla, hamasi tesellilerle avunacak kimse de bulunmamaktadır.

Muhterem Milletvekilleri,

Bu vahim gelişmelerin arkasında,

- Terörün sona erdirilmesi için yıllardır yabancı ülkelerden icazet bekleyen,
- TBMM'den verilmiş sınır ötesi askeri harekât yetkisini kullanmaktan kaçınan,
- Günübürlük ve yanlış tedbirlerle saldırıları tırmandıran,
- Kimlikleri tahrik ederek bölücülüğü azdıran AKP hükümetinin olduğu artık bilinmektedir.

Bu siyaset körlüğü, yanlış teşhisler, yıkıcı tedbirler, sözde açılım denen ihanet projeleri devam ettiği sürece hain saldırıların ve aziz evlatlarımızın kayıplarının sona ermesi ve milletimizin terör ve bölücülük belasından kurtulması mümkün görülmemektedir.

Umudumuz ve beklentimiz, hükümetin diğer alanlarda olduğu gibi terörle ve bölücülükle mücadele politikasının iflasını ilan etmesidir.

Bu elbette ki kayıplarımızı ve zararlarımızı geri getirmeyecektir. Ancak bundan sonraki süreçte yaşanacak kayıplarımızın önüne geçilebilmesi açısından bu dönüş isabetli olacaktır.

Aksi halde ne acılar sona erecek, ne de milletimiz bu tehlikelere ve tehditlere karşı daha fazla suskun kalacaktır.

Bugünkü şartlar altında ülkemiz, ancak savaş ortamında verilebilecek kadar ağır kayıplarla sarsılmaktadır.

Özellikle son haftalarda tırmanan kanlı terör eylemlerinin aldığı ürkütücü boyut ve bölücülüğün aldığı cüret bize başka bir yorum yapma imkanı bırakmamaktadır.

Hükümetin bölücü terörle müzakeresi kanlı terörün eylemlerini artırmış ve teröriste yönelik tavizkâr yaklaşımlar canileri inlerinden çıkartmakta teşvik edici olmuştur.

AKP zihniyetinin, teröriste şirin gözükererek ve bölücülüğü siyasete taşıyarak eylemlerin duracağına dair sakat yaklaşımı, acılardan başka bir sonuç doğurmamış ve hükümet kendi eliyle ülkemizi ayrışmanın karanlık koridorlarına sokmuştur.

Cumhurbaşkanı Gül'ün, önümüzdeki günlerde çok iyi şeyler olacağı müjdelemesinin ve Kürt sorununu Türkiye'nin öncelikli sorunu olduğunu açıklamasının üzerinden yaklaşık 16 ay geçmiştir.

Başbakan Erdoğan'ın açılım denen yıkım projesini başlatarak, bölücülüğe davetiye çıkarmasının üzerinden geçen süre ise yaklaşık 11 aydır .

Küresel gücün misyonerliğini üslendiğine dair kanaatlerimizin her gün haklı çıktığı Dışişleri Bakanın; elinde şehit kanı olan Peşmerge reisiyle ortak bir vizyonu paylaştığını ilan etmesinin üzerinden de sekiz ay geçmiştir.

Irak'ın kuzeyinde yuvalanan kanlı teröre hamilik yapan ve destek veren Peşmerge kalıntısının "Kürt sorununun çözümünde rol oynayacak taraflardan birisinin de PKK terör örgütü" ifadelerinin mazisi de çok eski değildir.

Her kanlı eylemle hükümetin açılım adını verdiği yıkım sürecinin sarsıntıları ve tahribatı bütün toplumu kapsamış, başta AKP zihniyeti olmak üzere sorumluların gösterdikleri zaafların faturası şehadet ve saldırı olarak karşımıza çıkmıştır.

Yıllar öncesinde asgari seviyeye indirilmiş olan bölücü terör, Başbakan Erdoğan'ın milletimizi otuz altıya ayırarak etnik kimlikleri okşayan tahriklerinden ve bölücülüğün siyaseten önünü açan pazarlıklarından cesaret almış ve kanlı eylemlerini tırmandırmıştır.

İyi şeyler olacak denilerek başlatılan yıkım projelerinin bir yılı aşan seyri ile umut verici gelişmeler olarak tanımlanan Habur terörist törenlerinin ardından yaşananlar maalesef kan, gözyaşı, eylem, ihanet olarak geri dönmüştür.

Dün askerlerimizi şehit edenler, Başbakan Erdoğan'ın törenle kucakladığı teröristlerin açılım arkadaşlarıdır.

Geldiğimiz noktada hiçbir tereddüt yoktur ki, Başbakan'ın bütün yıkım projeleri iflas etmiş ve bu sapmanın bedeli ağır olmuş, can kayıpları olarak Anadolu'muzun kutsal yuvalarına, aile ocaklarına geri dönmüştür.

Ve bütün bu olanlardan sonra bugün milletimiz yaşadıklarından ders çıkartmaya, karşısına kanlı tablo olarak çıkan tehdidin gerçek sorumlularını, açılımın aktörlerini görmeye başlamıştır. Bu bizim için bunca kayıptan sonra bir nebze olsun tesellimizdir.

Bir başka tesellimiz ise ifadelerinde bir samimiyet varsa Başbakan Erdoğan'ın sonunda pişmanlık emareleri göstermeye başlamış olması ve onca işbirliği arayışından sonra PKK'nın birilerinin taşeronu olduğunu itiraf etmiş bulunmasıdır.

Bu beyanat bizim için çok önemli, ileriye bakabilmemiz açısından ise ümit vericidir.

Zira PKK'nın arkasındaki güçlerin bu ülkenin Başbakanı tarafından biliniyor olması, terörün çözümünde çok önemli bir

aşama, Başbakan Erdoğan'ın zulüm arkadaşlarına kadar varacak kirli zincirin ortaya çıkması demektir.

Türkiye'deki kanlı güçlerin kimlerden destek aldıklarının öğrenilmesi, hatta hükümetin hangi suç ortaklarıyla kol kola girdiğinin, nasıl bir tuzağa düştüğünün bilinmesi anlamına da gelecektir.

Başbakanın bu açıklamasından sonra, yıllardır terörden büyük acılar çeken milletimiz kendisine kan kusturan devletlerin kimler olduğunu öğrenmek istemektedir.

Çok büyük maddi ve manevi kayıplarla yirmialtı yılını alıp götürülenlerin kimliklerini ve isimlerini bilmek istemektedir ve en tabii hakkıdır.

Şimdi Türkiye, dikkatini Başbakan Erdoğan'ın terörün arkasında olduğunu açıklayacağı isimlere çevirmiştir.

Ya bunları Türk millet ile paylaşacaktır ya da kendi sorumluluğunu başkalarına atan ve bahane bulan ikiyüzlü siyasetçi olarak tarihe geçecektir.

Biz bu konuda, terörün arkasındakileri bildiğini söyleyen Başbakan Erdoğan'ın yalan söylemeyeceğine inanmak durumundayız.

Bu durumda ise kafamıza takılan ve cevabını aradığımız sorular şunlar olacaktır ve olmalıdır.

- PKK terör örgütünün arkasındaki güçler kimlerdir?
- PKK kimin taşeronudur?
- Bu taşeronlara karşı AKP hükümetinin aldığı tedbirler nelerdir?

- PKK'yı kullandığı bilinen ülkelere karşı nasıl bir yaptırım uygulanmıştır?
- Şayet terörün arkasında oldukları bilinmesine rağmen bu güçlere ve devletlere suskun kalınmışsa şehitlerin vebalinin sorumluluğu kimde olacaktır?
- Eğer, PKK terör örgütü birileri tarafından kontrol ediliyor ve bunu da Başbakan Erdoğan biliyorsa dökülen şehit kanlarının sorumluluğundan nasıl kurtulacaktır?
- Ve Başbakan Erdoğan, bu açıklamasının arkasında durur ve sahip çıkarsa; ülkemizi parçalamaya çalışan mihraklara karşı bilerek tepkisiz ve korkak davranmışsa, bu tutumu vatana ihanet anlamına gelmeyecek midir?

Bu sorularımıza cevap verecek makam Başbakan ve bu görevi yürütmeye çalışan Recep Tayip Erdoğan'dır.

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı gibi sorumluluğu hükümette aramayıp topu memuru durumunda olan orduya veya polise mi atacaktır?

İşin özü ve özeti şudur:

AKP küresel siyasi taşerondur. PKK küresel silahlı taşerondur.

Her iki taşeron, aynı merkezden ama ayrı ayrı kanallardan ülkemizi yıkmak için küresel pazarlık usulü ile yıkım ihalesini almışlar ve işe çoktan koyulmuşlardır.

Aralarında yıkıma erişmek için kıyasıya bir rekabetin olduğu ancak son gelişmelerle terör örgütünün ön aldığı anlaşılmaktadır.

Bu aşamada tam bir aciziyet ve şaşkınlık yaşayan Başbakan'a tavsiyemiz, ikircikli ve yanar döner tavrından vazgeçerek, terörlü ve bölücülükle mücadelede nerede duracağına ve kimin yanında yer alacağına açıklık getirmesidir.

- Bir yanda ardından şiirler eşliğinde gözyaşı döktüğü ve törenle karşıladığı teröristlerle kucaklaşmaya devam mı edecektir?

Yoksa kelle diye hitap ettiği şehitlerimizin huzurunda gösterdiği sahte nedameti sürdürüp milletin merhametine mi sığınacaktır?

- Bir yanda terörü lanetlemeyeni terörist olarak ilan etmeye devam mı edecektir?

Öte yanda, hemen yanı başında hükümetin Amerikalı üyesinin, elinden kan damlayan hainleri kandırılmış çocuklar diyerek şehitlerle bir tutmasını sineye mi çekecektir?

- Bir yanda bölücülüğü meşrulaştırmak için İmralı canisiyle pazarlıklara devam mı edecektir?

Yoksa bunları unutup terör örgütü yıllarca kan döktü, huzuru bozdu, gelişmenin ve demokrasinin önünde en büyük engel oldu demeyi mi sürdürecektir?

- Bir yanda kanı yerde kalmayacak diyerek şehitler huzurunda hamasi nutuklar atmaya mı devam edecektir?

Yoksa terörün destekçisi, şehidimizin katili, aşiret reisine kırmızı halılarını sermeyi mi sürdürecektir?

Gelişmeler Başbakan'ın tam bir anlam ve değer bunalımı yaşadığını, tutarsızlığın bütün fikriyatına hakim olduğunun işaretleriyle doludur.

Nitekim dün geri kalmışlığı terörün nedeni olarak görürken, bugün terörün zenginleşme ve kalkınma nedeniyle çıktığını söyleyecek kadar buhrana sürüklenmiştir.

Dün, kimlik arayışlarının, özgürlük taleplerinin teröre yol açtığını söylerken, şimdi akan kanın sözde açılımı" durdurmak için döküldüğünü iddia edebilmektedir.

Bu zihniyete göre terörü, açılımın tahrikleri değil, sözde demokrasi ve özgürlüklerin artışı davet etmiştir.

Bu anlayışa göre, eylemleri teröristle yapılan pazarlıklar değil, sözde anayasa değişikliklerinin korkusu artırmıştır.

Bu çürümüşlüğe göre hain saldırılara, boyun eğilen küresel güçlerle işbirlikleri değil, komşularla aramızdaki dostlukları bozmak isteyenler neden olmuştur.

Bu hastalıklı ruh haline göre, terörün azmasının nedeni elele tutuştuğu bölücüler değil, sözde aynı cephede olduğumuzu söyleme alçaklığını ve cüretini gösterdiği Milliyetçi Hareket Partililerdir.

Özelikle son sözler tam bir iflas etmiş politikacının, tükenmiş bir zavallının içine düştüğü çaresizliği göstermektedir.

Aziz milletim ve tarih şahittir ki;

- Kim nerede, albayrağa gözünü dikmişse karşısında bizi bulmuştur.
- Kim nerede, milletimin huzuruna musallat olmuşsa karşısında bizi bulmuştur.
- Kim nerede zalimlerle işbirliği yapmışsa, zulme ortak olmuşsa karşısında bizi bulmuştur.

- Kim nerede, yabancılara boyun eğmişse karşısında bizi bulmuştur.

Ne tehditlerden korkarız, ne iftiralardan yılırız.

Ne hainlerle kucaklaşır, ne bozguncularla işbirliği yaparız.

Bunun için AKP'ye karşıyız.

Bunun için hainlerin düşmanıyız.

- Biz ilhamını, gücünü ve inancını milletinden alan Milliyetçi Hareketiz.
- Biz ne başkalarının önünde diz çöker, deliğe süpürmeyin diye yalvarırız,
- Ne de aziz şehidine hakaret eder, canilere sayın diye hitap ederiz.

Yurdumuzu canımızdan aziz biliriz, gözümüzü kırpmadan feda ederiz.

Dik dururuz, eğilmeyiz, sözümüzün eriyiz, başka türlü olmak bize yakışmaz.

Hiçbirimiz, Türk milletinin bir evladını bile başkaları gibi yedi düvele değişmez.

- Başbakanın bölünme modeli demokrasi olacak, ancak bizim direnişimiz bölücülük sayılacak. Bunu asla kabul etmeyiz.
- AKP'nin tahrikleri çağdaşlık sayılacak, bizim vakarımız ilkelik görülecek. Bunu şiddetle reddederiz.
- Hükümetin yıkımı açılım olacak, bizim duruşumuz ayıp sayılacak. Bunu elimizin tersiyle iteriz.

- Parçalanmanın adı açılım olacak, bizim tavrımız ise suçlanacak. Bunu sahibine derhal iade ederiz.
- Teröristin döktüğü kan unutulacak, biz ise kandan beslenmiş olacağız. Bu çürümüşlüğü lanetleriz.
- Terörist törenle karşılanacak, oysa bizim şehide sahip çıkmamız eleştirilecek. Küstah zihniyete hak ettiği cevabı veririz.

Düzenlerin, tertiplerin, komploların içinde olmayız,

Olduğumuz gibi görünür, görüldüğümüz gibi oluruz.

Biz Milliyetçi Hareketiz.

Dün ne isek bugün de oyuz.

Dün milliyetçiydik, bugün de oyuz.

Dün de ayaktaydık bugün de varız.

Hainlere inat, alçaklara inat, düşmanlara inat, var olmaya da devam edeceğiz.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye terör örgütü üzerinden yirmi altı yıldır süren düşmanca saldırı altındadır.

Verilen onca can ve mal kaybının, heba olan ekonomik potansiyelin, israf olan beşeri gücün büyüklüğü karşısında bu mücadeleyi başka türlü tanımlamanın imkanı kalmamıştır.

Mücadelenin asimetrik olduğunu söyleyenler aslında terör örgütünün arkasındaki küresel desteği saklamaya çalışanlardır.

Bu belanın artık Türk milletinin geleceğinden mutlaka ve kesin olarak defedilmesinin zamanı çoktan gelmiş ve geçmektedir.

Ancak burada bu defetme ve temizleme işleminin nasıl yapılacağı konusunda ayrılıklar vardır.

Biz son terörist teslim oluncaya veya terör yuvaları temizleninceye kadar mücadeleden tarafız ve bu konuda kararlıyız.

Buna karşılık AKP'nin tezi teröristin taleplerini siyasete ve anayasal düzene indirerek karşılamak ve gönülleri hoş tutarak terörü sözde önlemek ama özde dönüştürmektir.

Bu konuda en büyük yanılgıları eğer bir kasıt içinde değilse terörü bir kimlik sorunu olarak görerek, konuyu milleti parçalayarak çözeceklerini zannetmiş olmalarıdır.

Oysa bu yaklaşım, kanlı terör örgütünün yıllardan beri ulaşmayı hedeflediği ama bir yolla gösterilen direnç sayesinde ulaşamadığı nihai hedeftir.

Zira terör örgütü bütün gayret ve eylemlerine rağmen yıllarca siyasal taban tutturamamış, emellerini gerçekleştirme yolunda fırsat bulamamıştır.

AKP zihniyetinin tamamen dış dayatmalardan beslenen ve bölgesel oyunlardan kaynaklanan teslimiyetçi siyaseti, tam ümitleri tükenme noktasındayken PKK terör örgütüne yeni bir kapı aralamıştır.

Bu ise bölücülüğün siyasallaşması yolunda yeni ve daha önemli bir vasıta olan AKP kadrolarını kullanma imkanı vermiştir.

AKP'nin Anayasal değişim sürecini başlatmasıyla ihanetlerine ulaşma işaretleri alan örgüt, bu defa kanlı eylemlerle İmralı'da yeniden terör liderliği imkanına kavuşan bebek katilinin salıverilmesi için pazarlık başlatmıştır.

Eylemlerin tırmanışından maksat, şehit haberleriyle sıkışan hükümetin elini zayıflatmak ve AKP'nin kanlı eylemleri durdurması için yeniden kendisinden ricacı olunmasını sağlamaktır.

Bu nedenle, bugün karşımıza kirli bir pazarlığın bütün unsurları bir araya gelmiş, malımıza, canımıza ve birliğimize yönelik kahpece saldırılar yoğunlaşmıştır.

Bütün bu sürecin sorumlusu ve müsebbibi AKP hükümetidir. Yanlış, hatayı ve ihaneti başka adreste aramaya mahal yoktur.

Bugün Mehmetçiği katledenlerin arkadaşları, dün Habur'da davul-zurnalarla karşılanırken, bu namertliği 'umut verici gelişmeler' diyerek izaha çabalayan bu hükümettir.

Terör örgütü ile pazarlık yapan, açılım mezalimini demokratikleşme olarak gören; şehide "kelle", katile "sayın" diyen bu hükümettir.

Irak'ın kuzeyinden gelerek vatanımıza kasteden şeref ve haysiyet yoksunlarını destekleyen Peşmerge reisine abi diyen bu hükümettir.

Dağlıca'da, Aktütün'de bayrağımızın yere düşmemesi, milletimizin rahat uyuması, bağımsızlığımızın gölgelememesi için şehitlerimizin kanlarını yerde bırakan bu hükümettir.

Gazze'ye yardım konusunda aceleci olan, herkese kafa tutan; ama sıra PKK'ya gelince efendilerine karşı tepkisiz kalan bu hükümettir.

Zillete göz yuman, İmralı canisini rahat ettiren, ABD'ye teslim olan, Irak'ta Müslüman kanının akmasına seyirci kalan bu hükümettir.

Ve çekilen her sıkıntının ve ıstırapın sorumlusu, kanlı eylemleri gerçekleştiren hainler kadar bunlara fırsat ve cüret veren bu hükümettir, bu hükümetin Başbakanı Erdoğan'dır.

Başbakan Erdoğan ve kadroları artık tamamen tükenmiştir.

Hükümet yönetim kabiliyetini tümüyle yitirmiştir.

Ülkemizin sorunlarının çözüm insiyatifi AKP'nin elinden bütünüyle çıkmıştır.

Milletin vicdanında meşruiyetini de haysiyetini de kaybetmiştir.

Sahte kahramanlıklar, kuru hamasetten başka sığınacağı istismar alanı kalmamıştır.

Bugünkü Meclis aritmetiği AKP dışında bir hükümet etme modeline kapalıdır.

AKP içinde bir hükümet değişiminin Başbakan Erdoğan'ın peşine takılarak sonuç getirmeyeceği de ortadadır.

Milliyetçi Hareket Partisi bu gerçekleri aylar öncesinden görerek 7 Ocak 2010 tarihini "AKP'den kurtuluş günü" olarak ilan etmiştir.

Aradan geçen sürede yaşananlar bizi haklı çıkarmıştır.

Şimdi bu haklılığımızın millet vicdanında ve milli iradede tescili için demokratik kuralların işletilmesi ve "erken genel seçime" gidilmesi şart olmuştur.

Türkiye'mizin daha fazla oyalanacak vakti ve bekleyecek mecali kalmamıştır.

Seçim sandığı ülkemiz için kurtuluş olacaktır. Ve o gün geldiğinde:

- Büyük Ortadoğu Eşbaşkanı gidecek, Türk milletinin temsilcileri gelecektir.
- Yabancı başkentlerde boyun eğenler gidecek, Dünyaya Başkent Ankara'dan bakanlar gelecektir.
- Sahte kahramanlar ve aktörler gidecek, Türkün kudreti ve haysiyeti yeniden gelecektir.
- İşbirlikçiler, yandaş ve yoldaşlar, soyguncular gidecek, Milliyetçi Hareket gelecektir.

Ampulün ışığı sönecek, milletimin ufkunu üç hilal aydınlatacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Tırmanan terör dalgasının bütün yurttta hassasiyetini artırdığı, haklı öfke ve infiale neden olduğu kalabalık cenaze törenleri ve terörü lanetleyen gösterilerle ortadadır.

Milletimizin, aziz şehitlerini kucaklama yolunda gösterdiği kadirşinaslık ve sahiplenme duygusu her türlü takdirin üstündedir.

Çok şükür ki milletimizde bizi millet yapan hasletler hala yaşamakta, bizi bir arada tutan manevi değerler canlılığını bütün tahribatlara karşı korumaktadır.

Ancak son gelişmelerle beraber gözlemlediğimiz iki önemli husus dikkat çekicidir ve üzerinde durulması gerekmektedir.

Birincisi giderek gerginleşen toplumun öfkesini yanlış mecralara boşaltacağı bir küçük kıvılcımın büyük olaylara neden olması ihtimalinin artmış bulunmasıdır. Bu konuda hepimizin dikkatli ve sağduyulu olması şarttır.

İkincisi ise, terörle mücadeleden başarı ile çıkılacağına dair beklentilerin zayıflamış olması ve bu mücadelenin sorumlu kurumları ve stratejileri ile birlikte sorgulanmaya başlanmasıdır.

Bu iki husus da son derece önemlidir ve terörle mücadelenin sonucunu doğrudan etkileyecek kadar kritik hususlardır.

Terörün özellikle bir yöremizde yoğunlaşıyor olması ve artış göstermesi, burada olağan yönetimlerin yetersizliğinin işaretidir.

Zira gelişen olaylar münferiden, seyrek ve anlık değil, bir yada birkaç ili içine alacak kadar yaygın, örgütlü ve sistematiktir.

Terör örgütü, hiç olmadığı kadar sokak desteği almaya başlamış, hain emellerini alenen kitleler üzerinden yaymaya ve meydan okumaya başlamıştır.

Dilediği yerde eylem yapacak hareket ve olay üstünlüğüne sahip olmuş, ülkemizin gündemini belirlemede insiyatif kazanmıştır.

Birbiriyle yoğun irtibat ve koordinasyon gerektiren terörle mücadele faaliyetlerinde kopukluk, dağınıklık, disiplin, uygulamada beraberliğin yeterince olmadığı da açıktır.

Bölgeye yayılmış terör eylemleri ve siyasallaşmış bölücülüğün bastırılması, yöre halkının terör tehdidinden kurtarılması ile güvenlik güçlerine ilave imkanlar sunarak kamu düzeninin istikrara kavuşturulması için Olağanüstü Hal ilanını geçtiğimiz gün diğer tekliflerimizin arasında önermiştik.

Bizim için, medyada bu teklifimize yönelik yorum ve değerlendirmelerden ziyade bilindik çevrelerin ve mihrakların görüş beyan etmelerindeki acelecilik çok manidar olmuştur.

Dikkatli olunuz ve takip ediniz:

- Kim yıkım projesini sahipleniyorsa sütunlarında OHAL'e de karşı olanlar aynıdır.
- Kim, dün hepimizin Ermeniyiz demişse, bugün OHAL'e karşı olanlar da aynıdır.
- Kim, Erbil'de Peşmerge toplantılarına alkış tutmuşsa, bugün OHAL'e köşelerinde karşı çıkan onlardır.

Demek ki, teklifimiz doğrudur, hedefimiz doğrudur, isabetimiz tamdır.

Elbette ki olağanüstü hal ilanı, yaşanan şartların bütünüyle değerlendirilmesi sonucu verilecektir.

Ancak 1987 yılında ilk ilan edildiği tarihten uzatılmadığı için kalktığı 2002 yılına kadar OHAL'in varlığını gerektiren bütün şartlar bugün fazlasıyla mevcuttur.

Şayet,

- Açılımdan vazgeçilmesi,

- Kuzey Irak'a karşı caydırıcılık stratejisinin uygulanması,
- Irak'ın kuzeyindeki terör yuvalarına geniş çaplı bir kara harekatı yapılması,
- Kuzey Irak'ta geçici güvenlik kuşağı oluşturulması,
- Kandil bölgesinin terör karargahı olmaktan çıkartılması,
- Ve terörist başının dış dünyayla temasının kesilmesi gibi somut önerilerimizin yanı sıra, olağanüstü hal ilanına yönelik teklifimizin de dikkate alınmaması halinde, dökülecek kanların sorumluluğu ve vebali nafîle toplantı ve boş sözlerle oyalananların üstünde kalacaktır.

Ve unutmayalım ki aziz milletimiz süreci bir kez sorgulamaya başladığı takdirde, hiç kimse duyarsızlıklarının, körlüklerinin ve ihmallerinin bedelini ödemekten kurtulamayacaktır.

Türk milletinin sabrı, sadakati, saygısı ve desteği sonsuza kadar hata yapmaya devam edeceklerin arkasında olmayacaktır. Buradan muhataplarını uyarıyorum.

Bilinmelidir ki, bu ülkeye zarar verenler yalnızca bölücü emellerin peşinde koşanlar değil, milletten aldığı siyasi sorumluluğun farkına varamamış olanlarla kalemlerini kiralamış işbirlikçi zavallı zihniyetlerdir.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

" TBMM GRUP TOPLANTISINDA "

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

29 HAZİRAN 2010

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Kıymetli Basın Mensupları,**

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Türk basının duayeni, mümtaz insan, değerli gazeteci ve fikir adamı, ve Ortadoğu Gazetesi Başyazarı Orhan Tahsin Bey, yakalandığı hastalıktan kurtulamayarak geçtiğimiz gün Hakkın rahmetine kavuşmuştur.

Merhum dava arkadaşımıza Cenab-ı Allah'tan rahmet, yakınlarına ve arkadaşlarına ve basın dünyasına başsağlığı dilerim.

Mekanı Cennet, Ruhu şad olsun.

Muhterem Arkadaşlarım,

Yedi buçuk yılı aşan AKP iktidarının neden olduğu ağır tahribat toplumun bütün kesimlerini derinden etkilemeye başlamıştır.

- Güzel şeylerin olacağını müjdeleyen mesajlardan, şehit haberlerinin ardı ardına geldiği eylemlere;

- Anaların gözyaşının dinceğine dair yalanlardan, bağı yanık eli kınalı anaların sel olan gözyaşlarına,
- Silahı bırakır masaya oturursun çağrılarında, devlete isyan etmiş eşkıyaları kucaklama törenlerine,
- Biriz ve beraberiz denilerek başlanan sözlerden, milletimizi otuz altıya bölmek için yapılan hain kampanyalara,
- Ezber bozuyorum, tabuları kaldırıyorum, vesayeti yıkıyorum palavralarından, milletimizi çatışma kıvamına getiren bölücü tahriklere,
- Siyasallaşma denilerek Anayasaya yedirilmeye çalışılan bölünme arayışları ve tuzaklarına,
- Şehit ile caniyi, Mehmetçikle katili eş tutan çürümüşlükten, Aşiret reisine “abi” diyen onursuzluklara kadar sayısız kokuşmuşluk, bugün ülkemizi bu karanlık noktaya kadar getirmiştir.

Farklılıkların kışkırtılması, ayrımcılığın övülmesi, ayrışmanın kutsanması üzerine şekillenen bölücü AKP politikalarının faturası çok ağır olmuştur. Açılım denen yıkımda gelinen nokta maalesef burasıdır.

Hükümetin yıkım ısrarı sürdükçe terörle yapılan pazarlığın acı sonuçları kan ve gözyaşı olarak geri dönmektedir.

Terörün aramızdan aldığı evlatlarımızın acılarıyla çok sancılı bir dönem başlamıştır.

Kanlı terörün neden olduğu can kayıplarının haklı öfkesi artık toplumun tahammül sınırlarını zorlamaktadır.

Her gün bir yöremizden kanlı bir eylemin haberi gelmekte, her gün bir beldemizde vatan evlatlarımız omuzlar üzerinde toprağa verilmektedir.

Her gün bir Mehmetçiğimiz yaralanmakta, her gün bir ocağa daha ateş düşmektedir.

Tek tesellimiz, yalnızca büyük milletlerin göstereceği vakarın ve sabrın milletimiz tarafından gösteriliyor olmasıdır.

Yıllardan beri bölücülüğü ve terörü kökü ve kökeni ne olursa olsun hiçbir toplum kesimine mal etmemiş olan aziz milletimizin bu asil duruşu çok şükür ki devam etmektedir.

Açılımla birlikte kaşınan etnik kimliklerin kışkırtılması ile birbirine düşman edilmek istenen milletimizin sağduyusu takdir-i şayandır ki sürmektedir.

Bizim "Bin yıllık Kardeşliği Yaşa ve Yaşat" inancı ile dile getirdiğimiz, meydanlarda açıkladığımız hassasiyetler ne mutlu ki karşılığını bulmuştur.

Türk milleti, bunca badireye, akan kana, kıyılan cana ve AKP tahriklerine rağmen,

- Teröre razı edilmek istenmiştir, hayır demiştir.
- Kardeş kavgasına itilmek istenmiştir, asla demiştir.
- Bozgunculara, yıkıcılara, işbirlikçilere fırsat vermemiştir.
- Bir avuç açılım taraftarını, yandaş ve yoldaş medyayı, yıkım aktörlerini kaderiyle baş başa bırakmıştır.

Tek bir ses, tek bir nefes olmuş ve şehitlerine sahip çıkmıştır.

Başbakan'ın ters yüz olmuş hali bundandır.

Hükümetin bozgun hali bundandır.

Panik ve öfkeleri bu yüzdendir.

Ve geçtiğimiz hafta büyük milletimizin bir evladı, tertemiz bir şehidimizin aziz vatan toprağı Muş'ta doğmuş pırıl pırıl eşi, bu gerçeğı görmek istemeyenlerin yüzüne bir kez daha çarpmıştır.

İstanbul Halkalı'daki askeri servis otobüsüne yapılan bombalı saldırıda şehit düşen askerlerden Jandarma Uzman Çavuş Mehmet Çağlar Bölük'ün eşi Elif Bölük'ün şu sözlerindeki asalete dikkat buyurunuz.

Diyor ki muhterem şehidimizin emaneti;

"Çok gururluyum, çok onurluyum, Şehit eşi olduğum için üzülüyorum. Saldırığı yapanlar birer maşa, Ne Kürt ne de Türk. Onlar hain, kalleş, şerefsiz. Oğlum yok ama bu vatan uğruna kızımı da asker yapacağım" "Bayrağımız, devletimiz, vatanımız sağolsun. Bu bayrak Doğu'da da Batı'da inmeyecek."

İşte açılışın bittiğı yer, işte tahriklerin son bulduğı nokta, işte milletimizin yüksek vicdanının, ahlakının ve erdeminin sesi bu.

Ayrışmayacağını, çözülmeyeceğini haykıran bir gönlün, bayrağını seven bir şuurun ifadesi bu.

Hayatının en acılı gününde, şehit eşini toprağına verdiği günde böylesine olgun, böylesine inançlı ve böylesine kararlı bir genç hanımımızı görmekten son derece bahtiyarım.

İşte bütün melanetlere ve saldırılara rağmen ülkemizi ve milletimizi ayakta tutan ruh ve şuur budur. İftihar ediyorum.

Onu böylesine şuurlandıranlara ve muhterem ailesine şükranlarımı sunuyorum.

Bütün Elif kızlarımızı, bütün Mehmet oğullarımızı ve nerede doğarsa doğsun, mezhebi, kökeni ne olursa olsun, gönlü al bayrağımızda olan, alını açık, yüreği temiz bütün evlatlarımızı kucaklıyoruz.

Allah şehidimize ve şehitlerimize gani gani rahmet eylesin, bu kızımız gibi evlatlarımıza ve ailelerine de bir ve beraber yaşayacağımız uzun, başarılı ve huzurlu ömürler versin. Niyazım yalnızca budur.

“Verilecek toprağımızın ve kaybedilecek insanımızın olmayacağını vurgularken” muradımız insanımızdaki bu yüksek bağlılığı bildiğimiz içindi ve haklı çıktık.

Bütün şehit ailelerinin olduğu gibi acısını yürekte paylaşıyor, terörle sonuç almaya, açılımla yürek yakmaya devam edenlere bu duruşun, tavrın ve inancın ders ve ibret olmasını umuyorum.

Onlar müsterih olsunlar ki, şehit düşmüş oğulların, kocaların, babaların kanı yerde asla kalmayacaktır.

Biz bunun için varız ve bunun için buradayız.

Milliyetçi Hareketin nefesi zalimlerin ensesindedir.

Mazlumların iki eli, ihanete çanak tutanların yakasındadır.

Hesapları mutlaka sorulacak, sorumluları bir bir bulunacaktır.

Yıkıma, ayrılığa ve teröre çanak tutanlar da bilmelidir ki; yaptıkları yıkım karşısında;

“Yatacakları yer de, kaçacakları delik de yoktur.”

Değerli Arkadaşlarım,

Bildiğiniz gibi kanlı terör olaylarının özellikle son haftalar içinde artış göstermesi toplumda kaygı uyandırmış, devletin terörle mücadelede yeterliliği ve hükümetin tercihleri sorgulanmaya başlanmıştır.

Milliyetçi Hareket Partisi de yapıcı, yol gösterici ve uyarıcı muhalefet anlayışı gereği terörle ve bölücülükle mücadelede yararlanılmak üzere iş işt en geçmeden çözüm yolları önermiştir.

Özellikle, Çankaya'da yapılan görüşmeye partimizin mevcut tehdit karşısındaki temel çözüm önerileri ve alınacak tedbirlere ilişkin hazırladığı kapsamlı analiz kamuoyuna da açıklanmıştır.

Stratejik, siyasal, sosyal, ekonomik ve güvenlik eksenli kısa, orta vadede yapılacakları içeren önerilerimiz arasından Olağanüstü hal uygulaması teklifimize yönelik tepkilerin artmış olması dikkat çekmiştir.

Özellikle açılım denen yıkımın çığırta kanları ve bölücü mihraklar ortak ağız geliştirerek OHAL uygulamasının;

- Geçmişte, PKK terörünü durdurmaya yetmediğini,
- Toplumsal nefreti körükleyerek, öfkeleri artırdığını,
- Uygulandığı yöreye kendi tabirleri ile baskı, zulüm getirdiğini karşı kampanya oluşturarak her ortamda dile getirmeye başlamışlardır.

Biz bunların kimler olduğunu geçtiğimiz hafta dile getirmiş ve kimliklerini ifşa etmiştik.

Mehmetçiği, PKK'lılardan daha tehlikeli gören bu rezil zihniyetin nasıl bir maksadın ardına gizlendiğini de ifade etmiştik.

Şimdi ise Türkiye, Başbakan Erdoğan'ın iflas eden açılımın, şaşkınlığa dönüşmesine ve durumu kurtarmak için yalan ve iftiraya sarılmasına şahit olmaktadır.

Geçtiğimiz hafta içinde yaptığı konuşmalar Başbakan'ın akıl ve ahlak sorunu yaşadığını göstermiştir.

Yanılmış olmanın öfkesi ve çözülmeye başlamanın paniği ile kamuoyunu aldatma arayışındaki Başbakan Erdoğan;

- OHAL'in kendileri tarafından 2002 yılında kaldırıldığını,
- OHAL'i istemenin terörün diline teslim olmak demek olduğunu,
- Birilerine söz verildiği için İmralı canisi'nin asılmadığını,
- Bebek Katili'ni teslim edenlere yazılı belge verildiğini,
- Terörün sıfırlanmış olmasına yönelik sözlerin yalan olduğunu utanmadan söyleyebilmiştir.

Yalan ve saptırma bununla da fren tutmamış,

- Açılımdan geri adım atmayı isteyenlerin teslimiyet projesi içinde olduklarını,
- 1984'ten bu yana şehidin en çok olduğu dönemin muhalefete ait olduğunu,
- Bütün hükümetlerin terör örgütü karşısında hep geri adım attığını,
- Açılım terörü azdırdı şeklinde beyanların **terör örgütünün ağızyla konuşmak** anlamına geldiğini de milletin gözüne bakarak açıklamıştır.

Biz sözlerin isabetinin de yalanlarının da sahibini bağlaması gerektiği düşüncesindeyiz.

Ancak yürütmenin başı durumundaki birinin doğrularla bu kadar bağıını kopartmış olması hepimizi dehşete düşürmekte, bu anlayışın sahibinin terörle mücadele edemeyecek kadar malûl olduğunu göstermektedir. Bu tam bir zavallılıktır.

Muhterem Arkadaşlarım,

Şimdi, biz bu kürsüden, bu iddia ve ithamların bu yalanların hangisini düzeltelim, bunların hangisindeki gerçekleri açıklayalım?

Bunların hangisine bakarak bu sözlerin niye eğri diye sahibine soralım, neyin peşinde olduğunu öğrenelim?

Ve bu sorularımıza samimiyetle cevap verecek olgunlukta ve şuurda muhatabı nerede bulalım?

Teklif ettiğimiz, Olağanüstü Hal uygulaması tamamıyla Anayasal bir tedbirdir. Geçmişte uygulanmıştır, şimdi de ve gelecekte de uygulanabilir.

Bu teklifimize başta Başbakan Erdoğan olmak üzere yandaş ve yoldaş medya ile işbirlikçi lobilerin ağızbirliği ederek karşı çıkmış olmaları dikkat çekicidir.

Ancak bundan daha da ilginç yanı OHAL ilanına yönelik teklifimizi eleştirirken kullandıkları tuhaf gerekçeler ve bahanelerdir.

Geçmişte Olağanüstü Hal uygulanırken yanlışlar yapılmış olabilir. Bunlar hükümetlerin ayıbı ve hatasıdır. Bu yanlışların olması bu tedbirin yanlış olmasını gerektirmez.

Uygulayanın sorumluluğunda olan icraatlardan yasa maddesinin sorumlu tutulması mantıktan uzak bir anlayışın ürünüdür.

Elbette ki, hiçbir devlet ve hükümet olağan yöntemlerin haricinde bir yetki ile ülkesinin bir bölümünü yönetmek istemeyecektir ve doğal olan budur.

Ancak olağan tedbirlerle önlenemeyecek gelişmeler karşısında, başka türlü sağlanma imkânları kalmamışsa milletin huzur ve esenliği, devletin birliği ve beraberliği için Olağanüstü Hal ilanına başvurmak da yasaldir.

Türkiye, bölücü terörün acımasız yüzüyle karşı karşıya kalmış bir ülkedir ve teröre karşı verdiği mücadele haklı ve meşrudur. Aksini söylemek bölücülüğe hizmet demektir.

Ülkemiz, her devlet gibi milletin huzuru, emniyeti ve geleceği için verilen bu meşru ve haklı mücadele ile elbette ki toprağını, sınırını, milletini, insanını savunacak ve koruyacaktır. Bundan başkası düşünülemez.

Ve hiç kimse, milletimizin hür iradesine, milli kimliğine, ekmeğine, demokratik hayatına, sosyolojik varlığına, kültürel birliğine musallat olan bir kalkışmanın önlenmesine engel olamaz, olmamalıdır.

Bütün hakların üstünde olan ve bütün hürriyetlerin kaynağı insan hayatıdır. Devletin ve yürütmenin öncelikli görevi kişilerin yaşama hakkını korumak ve savunmaktır.

Eğer bir yönetimin gücü veya niyeti olağan tedbirlerle bu temel hakkın sağlanmasına imkân vermiyorsa, alınacak tedbirlerin de olağanüstü olması zorunludur ve gereklidir.

Ancak, yedi buçuk yılın ardından Başbakan Erdoğan'ın Türkiye'sinde kavramlar ve değerler yer değiştirmiştir.

- Terör olağan, huzur aranır hale gelmiştir.
- Yoksulluk olağan, refah aranır hale gelmiştir.
- Yolsuzluk olağan, dürüstlük aranır hale gelmiştir.
- Teslimiyet olağan, dik duruş aranır hale gelmiştir.

Rezaletleri olağan karşılayan bu arızalı anlayış sahiplerinin, milletimize huzur verecek tedbirlere muhalif olmaları da elbette ki olağandır.

Bugün olağanüstü hale karşı çıkanlar, artan şehadetlerin devamını, "işin gereği", "terörün icabı" olarak görme yanlısına daha baştan düşmüş olanlardır.

Bugün önerdiğimiz tedbirlere kulağını kapatanlar, "işin doğasında var", "nerede sıfırlanmış ki bizde olsun", "bütün dünya da muzdarip", gibi gerekçelerle teröre teslim olmaya hazırlananlardır.

Devletin ve hükümetin bir görevi de kanun ve nizama uymamakta direnenleri yine kanunlar çerçevesinde men etmek ve önlemektir.

Huzurun olmadığı, demokrasinin üzerinde terör gölgesinin bulunduğu bir ortamda demokratik hayatın ve gerçek hürriyetin olduğunu söylemek mümkün değildir.

Ve vatandaş iradesine musallat olan durumu olağan saymak hem teröre teslim olmak demektir, hem de alınacak tedbirlere sözde demokrasi adına karşı çıkmak tam bir çelişkidir.

Bizim, kendi tabirleriyle Sivas'ın ötesinde olmadığımızı iddia eden Başbakan'a terörün ve tehdidinin yörede azaldığı 1999'da partimizin aldığı oya bakmasını öneririm.

Şayet teröre amansız mücadele veren, bölücülüğü reddeden, ayrımcılığı eleştiren, istismara kapalı partimizin dönemsel sonucundan illa ki bir anlam çıkartacak ise bunu terörün şiddetine mahkûm ettiği insanlarımızın korkusuna bağlaması yerinde olacaktır.

İtirazımız ve tepkimiz şudur:

- Bir yandan, bizi Sivas'ın ötesinde olduğunu söyleyip durduğu yerlerde kendince düelloya davet edeceksin, buralara gidemediğimizi söyleyip karanlık oyunlara çekmeye çalışacaksın;

Sonra zırhlı araçlarla, frekans bozucularla, polis ve asker ordusuyla yanan lastikler, inmiş kepenkler ve ıssız sokaklarda Başbakan olarak sindiğin yerlerde ve çömeldiğin vatan topraklarında, her şey normal deyip Olağanüstü Hal'e karşı duracaksın.

- Önerdiğimiz tedbirlere kulağını tıkayacak görmezden geleceksin, açılımdaki ısrarını sürdüreceksin, eşbaşkanı olduğun projelerin efendisine karşı duramayacaksın, bölücüye göz kırpacaksın, Peşmergeyle kucaklaşacaksın; sonra da muhalefetten bu rezaletlere destek beklediğini utanmadan söyleyeceksin.
- Bir yandan terörün ve bölücülüğün kaynağının Okyanus ötesinde ve Irak'ın kuzeyinde aranması gerektiği konusundaki uyarılarımıza aldırmayacaksın, Kandil dağına gitmekten korkacaksın; sonra kalkıp medyaya sansür

uygulayarak, şehit törenlerini eleştirerek, zırh ve yelek dağıtarak, etrafındaki koruma sayısını artırarak terörü önleyeceğini zannedeceksin.

- Partimizin, açılımın yıkım getireceğine, yabancı dayatmalara karşı durulmasına dair ikazlarına aldırmayacaksın, sonra gidip ekseninin kaymadığına dair kaygıları gidermek için seni bu açmaza iten yabancı başkentlere ikna ve bağlılık ekipleri gönderecek, kendin de maçların devre aralarında sıkıştırılan randevularla, alttan alıp yüz süreceksin.

Bizi ve tekliflerimizi eleştirenlerin kendilerine ait tek bir görüşleri, küresel dayatmalardan başka bir çözümleri varsa buyursunlar kamuoyu ile paylaşsınlar, katılmasak da dinlemeye hazırız.

Bu hükümetle de olağan olan hiçbir şeyin kalmadığı da ortadadır.

Kim, ülkesindeki güvenliğin bozulmasını ve devlet gücünün ücra köşelere kadar ulaşmasında sorunlar yaşanmasını ister?

Kim, milletin hürriyetine silahın gölgesinin düşmesini, vatandaşlarının ölüm korkusuyla yaşamasını ister?

Nitekim, bugün OHAL önerimize tepki gösteren hükümet üyelerinin de aralarında bulunduğu bazı milletvekilleri, bir dönem siyaset yaptıkları parti çatısı altında hükümet olduklarında, TBMM'de üç oylamada OHAL'in uzatılması lehine karar vermişlerdir. Üstelik bu oylamalarda o dönemde çok ciddi tehdit olduğunu iddia ettikleri Çekiç Güç'e de onay vermişlerdir.

30 Temmuz 1996 tarihinde TBMM'de yapılan oturumda bugünkü bir hükümet üyesinin, partisi adına o gün yaptığı konuşmanın sonunda hem OHAL'in uzatılması hem de Çekiç Güce izin verilmesi konusunda sözü aynen şudur: Diyor ki sayın üye,

"Son cümlemleri söylüyorum: Bu Hükümet tezkeresi, beş yıldan beri, bugüne kadar sürdürülen bu silik ve şahsiyetsiz dış politika-ya son veren; Türkiye'nin güvenliğini, toprak bütünlüğünü, bağımsızlığını ön plana alan en önemli bir belgedir."

OHAL kararına yıllar önce onay veren bu düşünce, şayet o gün iddia edildiği gibi güvenliği, bütünlüğü ve bağımsızlığı sağlıyor idiyse, bugün neden teröre hizmet ediyor olsun? Neden terörün diliyle konuşmak olsun?

Bu soruların cevabını bulması için bizim Başbakan'a tavsiyemiz, hükümet ortağı oldukları dönemde bu tedbirlere evet diyen mesai arkadaşlarına sormasıdır.

Türkiye Cumhuriyeti milli ve üniter bir devlettir, bundan taviz verilmesi asla mümkün değildir. Bu yapıya açık saldırı olduğunda veya ihtimali doğduğunda devletin meşru savunma hakkı ortaya çıkar.

Devletimiz bu meşru savunma hakkını kullanırken, elbette ki insan haklarına, hukuka ve uluslararası normlara uygun hareket etmek durumundadır.

Geride bu alanda sorunlar yaşanmışsa, bu, bundan sonra da yaşanacağı anlamına gelmeyeceği gibi, bunları önleyecek irade de hükümet gücüdür.

Geldiğimiz bu aşamada, devletin varlığına, milletin birliğine ve insanın yaşama hakkına doğrudan saldıran terör örgütünün

kalıntıları temizleninceye kadar mücadele edilmesi gereklidir ve artık kaçınılmazdır.

Bizim terör ve bölücülükle ilgili tek tedbirimiz elbette ki OHAL ilanı değildir, ancak bu da etkili olacak tedbirlerdendir ve bütün şartları olgunlaşmıştır.

Olağanüstü Hal ilanı için daha ne olması, hangi felaketlerin yaşanması, nasıl bir çöküşün gerçekleşmesi gerekecektir?

Bugün gelinen nokta dünden daha vahim ve önemlidir. Öyle MGK bildirileriyle geçiştirilecek, kararlılık mesajlarıyla önlenecek seviyeyi çoktan aşmıştır.

- Dün terörist yalnız dağlardaydı, bugün bölücülük sokakları, salonları, belediyeleri de ele geçirmiştir.
- Türkiye'nin bir bölümünde devlet otoritesi yok olmuş, terör ve maşaları meydanı boş bulmuştur.
- Açılımda son noktayı koymak ve kanlı pazarlıkta ön almak için İmralı canisi'ni arabulucu yapmak isteyenler alenen ortaya çıkmıştır.
- 85 yıl önce vatana ihanet eden isyan elebaşları için anma törenleri düzenlenebilmektedir.
- Bölücü odaklar hükümetten aldıkları cüretle adına demokratik özerklik denen ihaneti gerçekleştirmek için federasyon provaları yapmaya başlamışlardır.
- Hükümetin ayrımcı siyaseti meyvesini vermeye başlamış, etnik tahrikler tırmanmıştır.

Süreç, hükümetin aciziyeti ve sefaleti altında, yarın topraklarımızın kimde kalacağı ve akıbetinin belirleneceği oylama teşebbüslerine doğru ilerlemektedir.

Beka düzeyinde bunca tehdit ve tehlike sağanak halinde yağarken Türkiye'yi korumasız bırakan ve hiçbir tedbire başvurmayan Başbakan Erdoğan'ın ataleti ve tutuk hali kuşku vericidir.

- Terörü önlememek, saldırıları durdurmamak adına birilerine söz mü vermiştir?
- PKK'nın silah bırakması vaadiyle birilerinin namına kefil mi olmuştur?
- Barzani'yi incitmemek, kandile gitmemek için pazarlık mı yapmıştır?
- Türkiye'yi bölmek, milletimizi parçalamak için birilerine taahhüt mü etmiştir?

Her devlet gibi Türkiye Cumhuriyeti de, ülkenin bütünlüğünü, kamu düzenini, toplumsal barışı ve huzuru korumak ve bunlara karşı çıkan, şiddeti araç olarak benimseyen, ülke bütünlüğünü tehdit eden, eli silahlı terör örgütü mensuplarıyla mücadele edecektir.

Terör, Başbakan'ın algısındaki gibi hafife alınacak, önemsenmeyecek, olağan görülecek, bahane bulunacak bir yol ve iş kazası değildir. Böyle bir bakışın neden olduğu sonuç da kanlı eylemleriyle ortadadır.

Aman teröristi ürkütürüz diyerek anayasal tedbiri reddetmek ve daha da ileri giderek PKK'da bunu istiyor demenin anlamı şudur:

Bu, Mehmetçiklerin, polislerin, korucuların şehadetine ve vatandaşların kaybına alkış tutmakla eşdeğer bir sapkınlıktır.

Biz bunun örneğini teröristleri Mehmetçikten önce düşünen hükümetin Amerikalı üyesinin açıklamalarında geçtiğimiz haftalarda görmüş ve lanetlemiştik. Ve maalesef AKP yönetiminde ihanet de olağan hale gelmiştir.

Muhterem Milletvekilleri,

Artan terör eylemleri nedeniyle Güneydoğu Anadolu Bölgesindeki illeri de kapsayacak şekilde, Anayasanın hükümleri uyarınca, 19 Temmuz 1987 tarihinden, 30 Kasım 2002 tarihine kadar dörder aylık sürelerle kırk iki defa ve Meclis kararlarıyla olağanüstü hal uygulandığı bilinmektedir.

Alınan tedbirlerin sonuç vermesiyle tedricen azalan terör eylemleri karşısında, yıllar içinde kademeli olarak kaldırılmıştır.

En son uzatılma kararından dört ay sonra Bakanlar Kurulunca uzatılma teklifi yapılmadığı için ülkemizin tamamında 15 yıldır süren Olağanüstü hal son bulmuştur.

Son kaldırma kararını TBMM'ne teklif eden partimizin de ortağı olduğu 57. Cumhuriyet hükümetidir. Bu görüşmenin TBMM'deki oturum tarihi 19 Haziran 2002'dir.

Son kalan iki ilde ise, uzatılması için yine 57. Cumhuriyet Hükümetince karar alınmadığından 30 Kasım 2002 tarihinde o sırada görevi devralmış 58. hükümet dönemine rastgelen tarihte bütün yurttan OHAL son bulmuştur.

Başbakan Erdoğan'ın OHAL'in "kendileri tarafından kaldırıldığı" ifadesi yalandır. Başbakanın bu iddiası boştur. Gerçeklere aykırıdır.

OHAL'in kaldırılması terörün bitmesi nedeniyledir. Başbakan ne kadar inkâr ederse etsin, yandaşları konjonktürel bir durum derse desin, gerekçesi ne olursa olsun, ortada olan gerçek teröre binlerce insanını kurban vermiş bir ülkede 2002 yılında sıfır denecek kadar az bir kayıpla iktidarı devralmış olmasıdır.

Başbakanın 2002 yılını baz alarak "sıfır terör" yalandır ifadesi ise külliyen yalan ve saptırmadır.

Bir tek şehit bile bizim için son derece önemli, değerli ve yeri doldurulamayacak bir evladımızın kaybıdır. Biz onları istatistiki bilgi olarak asla görmeyiz ve göremeyiz.

Onları Başbakan Erdoğan gibi "yan gelip yatmakla suçlayamayız, kelle diyerek hakaret edemeyiz.

Ancak 2002 yılında şehitlerimizin sayısı altıdır, yalnızca bir eylemde bile on Mehmetçiğin hayatını kaybettiği bugünle mukayese bile etmek mümkün değildir. Başbakan bu iddiasında da çuvallamıştır.

Sayılar üzerinden konuşmak elbette ki bizleri üzmemekte ve vatandaşlarımızı incitmektedir. Ancak başbakana verilecek cevap için başka bir yol da söz konusu değildir.

26 yıllık mücadelenin yedi buçuk senesi AKP hükümetlerine aittir. Başbakan Erdoğan'ın yönetimindeki dönemde şehit sayımızı giderek artmıştır.

1994 yılından itibaren azalan ve 2002 yılında bitme noktasına gelen terör eylemleri ve kayıplarını yeniden ve yıldan yıla artıran AKP hükümetlerinin ihanet siyaseti olmuştur.

Geçen yedi buçuk yılda terörle müzakerenin sonucu tespitlerimize göre 660'ı aşan şehadettir. Bu dönemde terör

olaylarının sayısı da artmıştır. 2002 yılında 160 olan olay sayısı yalnızca geçen yıl 1300'e yaklaşmıştır.

Hem olay artmışsa, hem şehit artmışsa, nasıl oluyor da açılım politikaları iddia edildiği gibi başarıyla sonuçlanmış.

Hem, ekonomi düzelmışse, hem sözde kültürel haklar da terörü durduracaksa, bunca tavize rağmen nasıl oluyor da terör tırmanışa geçmiştir?

Hem korku büyümüşse, hem eşkıya yolları tutmuşsa nasıl oluyor da ülkemiz huzur ve güven içinde bulunmaktadır.

Hem, sınır ötesinden saldırılar sürüyorsa, hem terörist Kandil'de barınıyorsa nasıl oluyor da Amerika ile mükemmel işbirliği uyum ve koordinasyon sürmektedir?

Bunların mantıklı cevabı da, ahlaklı karşılığı da, namuslu bir muhatabı da yoktur. Akıl, izan ve haysiyet tamamıyla tükenmiştir.

Değerli Arkadaşlarım,

Başbakan'ın bir diğer iddiası ise bölücü başının asılmaması konusunda birilerine söz verildiği ve İmralı canisi'ni teslim edenlere belge imzalandığı yönündedir.

Bizim bu iddiaları bilmemiz ve cevabını bulmamız söz konusu değildir. Zira bölücü başının yakalanıp Türkiye'ye getirildiği 1999 yılının Şubat ayında Milliyetçi Hareket Partisi bırakınız hükümette olmayı, parlamentoda temsil edilmeyen bir muhalefet partisi durumundadır.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin hükümette olduğu tarihler 28 Mayıs 1999 ile 18 Kasım 2002 tarihleri arasındır.

Partimizin ve kadrolarımızın bu konuyla ilgili hangi pazarlıkların yapıldığını, kime ne sözler verildiğini bilmesi de ve sürece dahil olması da her şeyden önce tarihen mümkün değildir. Bu da başka bir yalandır.

Ancak bizim başbakan'a önerimiz, ortaya konuşacağına, devletin güvenlik ve istihbarat imkânlarının tamamı elinde olduğuna göre, konuyu doğrudan araştırıp sorumlularını açıklaması ve hesap sormasıdır.

Partimiz hiçbir şekilde eli kanlı cani hakkında verilmiş cezayı ortadan kaldıran veya hafifleten bir görüşün veya kararın arkasında olmamıştır. Yalnızca uluslararası hukuki süreçlerin sonucunun netleşmesine kadar infazın Başbakanlıkta bekletilmesine izin vermiştir.

12 Ocak 2000 Liderler Zirvesinde verilen karar gereğince bu izni ise *"terör örgütü ve yandaşı çevrelerce milleti ve devleti ile Türkiye'nin yüksek menfaatleri aleyhine kullanılmak istendiğinin değerlendirilmesi hâlinde, erteleme süreci kesilerek infaz sürecine derhâl geçilmesi"* şartına bağlamıştır. Gerçekler tutanaklarla sabittir.

Bunun yanı sıra MHP'nin hükümet ortağı olduğu dönemde terör, savaş ve çok yakın savaş suçlarına ölüm cezası verileceği hükmü konulmuş ve buna ilişkin Anayasa değişikliği 3 Ekim 2001 tarihli kanunla gerçekleştirilmiştir.

Başbakan içine sindirse de, sindirmese de döneminde şahadetleri azaltan, terörü sıfırlayan ve bölücülüğü de zayıflatan bu tedbirdir.

İdam cezası, AB Uyum Yasalarının kabulü kapsamında, 3 Ağustos 2002'de kabul edilen yasa değişikliği ile kaldırılmıştır.

Bu karara TBMM'de sadece partimiz red oyu vermiş, buna karşılık aralarında AKP'nin de olduğu diğer partiler ölüm cezasının kaldırılmasına onay vermişlerdir.

Ankara 2 No'lu DGM, ise savaş ve çok yakın savaş tehdidi halleri dışında idam cezasını kaldıran Kanun uyarınca, 3 Ekim 2002 tarihinde caninin idam cezasını ağırlaştırılmış müebbet hapse çevirmiştir.

Eğer Başbakan bebek katili'nin asılmaması karşılığında bir pazarlık yapıldığını iddia ediyorsa, bu konudaki işbirlikçileri arayacağı yer Milliyetçi Hareket Partisi değil, idamın kalkması için evet oyu veren AKP kadrolarıdır.

AKP grubu adına, 2 Ağustos 2002 tarihlerinde Meclis'te yaptığı konuşmada "asamadınız; bundan sonra da asamayacaksınız? diyen milletvekiline bu garantiyi nereden aldığını, bu güvenceyi kimin verdiğini dönüp sorması yerinde olacaktır.

Ama Başbakan her şeye rağmen sık sık dile getirdiği gibi samimi bir pişmanlık duyuyor da bu cani hakkında verilmiş infaz kararını uygulamak istiyorsa, Milliyetçi Hareket Partisi destek vermeye hazırdır. **Hodri Meydan.**

Değerli Milletvekilleri,

Başbakanın ve yandaşlarının son haftalarda dile getirdiği bir başka iddia ise alçakça bir tavırla partimizi terör örgütünün diliyle konuştuğunu söyleyip kendilerinin yıkımdaki rolünü ve PKK ile işbirliğini gizleme çırpınışlarıdır.

Bugün akıl sağlığı yerinde hiç kimsenin bizimle terör örgütünü aynı fotoğraf karesine almak gibi bir iddiası olamaz, olmaz.

Bizim vatan sevgimizi kimseye ispat etmek gibi bir arayışımız olmadığı gibi Başbakan'a da bu konudaki samimiyetimizi elbette ki ispat edecek değiliz.

Partimizin yıllardan beridir ülkemiz, milletimiz ve terör konusundaki yeri nettir, bellidir ve dost düşman, seven sevmeyen herkesin malumudur.

Bunu hala anlamamışsa bu öncelikle Başbakan Erdoğan'ın yaşadığı algı sorunu ve bulunduğu teslimiyet noktasından bizlere bakış açısidir.

Ancak ben, kendisine PKK ile tek yumurta ikizi gibi benzeşen yönlerini hatırlatmak ve bu yıkımda ardına düşenleri uyarmak isterim.

1978 yılında PKK'nın hazırladığı "Kürdistan Devriminin yolu" denilen broşürde ve 1995 yılındaki PKK parti programında sözde "Türk sömürgeciliğinin hakimiyetine son vermek" iddiası yer almıştır.

iddiası yer almıştır.

1991'de hazırlanan Erdoğan Raporunda ise **"Türkiye'de 75 yıldan beridir resmi ideolojinin Kürt meselesinde inkârcı, asimilasyoncu, baskıcı davranışının sorgulanması"** istenmektedir. PKK'nın hedefleri ile ve Başbakanın emelleri arasındaki benzerlik ortadadır.

Başbakanın açtığı kapıdan girerek siyasallaşmaya yönelen PKK'nın 15 Kasım 2001'de "sözde 6. Konferans'ındaki "sivil

itaatsizlik" adı verilen isyan aşamalarından birinin de esası **"ana dilde eğitim"**dir.

Ne tesadüftür ki, Başbakan'ın 1991 raporundaki **"ana dilde eğitim"** isteği ve **"bu dillerin öğrenilmesi ve öğretilmesi için yasal imkânların hazırlanması"** önerisi PKK kararlarının aynıdır. Bugün bu konuda hayli mesafe almış ve PKK ile rekabet etmeye başlamıştır.

Yine bu kapsamda, 2000 yılının Şubat ayında sözde 7. Kongresini yapan PKK'nın, Bebek katili'nin önerdiği **"Demokratik Cumhuriyet ve Barış projesi"** ile hükümetin sözde **"Kürt açılımı"** adını verip sonradan **"demokratik açılım"** daha sonra **"milli birlik projesi"** dedikleri "yıkım" kavramının tanım, içerik, ve anlam uyuşması dikkat çekicidir.

Nitekim bu örtülü ilişki ve hedef beraberliği zamanla aralarında açılım kardeşliğini doğurmuştur.

AKP ve PKK arasındaki işbirliği sonucunda;

- Kırk bin vatandaşımızın katilinin coğrafi vatandaşlık teklifi ile Başbakan Erdoğan'ın Türkiyelilik tezinin benzerliği ortadadır.
- İmralı Canisinin askeri operasyonların durması önerisi ile Türkiye'nin Kandil'e harekâttan uzak tutulması arasındaki ilişki açıktır.
- PKK canilerinin affı ve siyasete sokulması girişimi ile Başbakan'ın "silahı bırakır masaya oturursun" önerisindeki yakınlık bilinmektedir.
- Binlerce cana mal olmuş bir katilin sözde "barış" talebi ile AKP zihniyetinin sözde "analar ağlamasın" istismarındaki aldatıcı örtüşme bellidir.

- Bebek Katili'nin ihanetin aklanması için önerdiği anayasa değişimi ile hükümetin de benzer talepleri anayasaya yerleştirme kampanyası arasındaki uyum ve zamanlama yaşanan gerçektir.

Türk milletine açık düşmanlığı bilinen bir katil ile "Ne mutlu Türküm diyene" sözünden tiksinen bir başbakanın anayasamızdan bu vurguları çıkarmak için seferber olması, fırsat, açılım, çözüm, umut adı verilen yıkım projesinin gerçek sahiplerini ve ortaklarını ortaya çıkarmıştır.

Hükümetin başının İmralı Canisi ile bu kadar çok olan ortak noktalarının arasında bölücülük ve terörle kendi göbeğini kesmeden, bizi terörle bir tutmaya çalışması ancak Başbakan Erdoğan'ın mantığına uygun hastalıklı bir yaklaşımdır.

Bütün bunları "OHAL'i teklif etmek terörün diline teslim olmaktır" diyen Başbakan'a kimlerle emel birliği yaptığını, kimin diliyle konuştuğunu bu vesile ile hatırlatmak istedim.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Siyaset birbirinden farklı çıkar ve taleplerin tartışılmasını ve uzlaştırılmasını gerektirir. Eğer siyasetin bu doğal ve temel alanından uzaklaşırsa, siyasetin tükendiğini ve hatta bittiğini söylememiz abartı olmayacaktır.

Siyasetin taşıyıcısı ve yeniden üreticisi konumundaki aktörlerin en başında gelen siyasi partiler; günlük meşgalelere sıkışıp kalan ve sorunları dağ gibi yığılan vatandaşlarımızın isteklerine sözcülük yapmaz ve çare aramazsa, bu defa da demokrasinin tıkanması tehlikesi vasat bulacaktır.

En başta iktidar partisi; insanımızın şiddetlenen ihtiyaçlarını, beklentilerini ve arzularını siyasal işleyiş ve karar mekanizmasına taşımalıdır. Bu ise siyasetin vazgeçilmez hedefi olmalıdır.

İlave olarak, vatandaşlarımızın gündeminden tamamen uzak yabancı siyaset uygulamalarının, öncelikle siyasetin inandırıcılığına büyük bir darbe indireceği, vatandaş-devlet arasına aşılmaz engeller inşa edeceği aşikârdır.

Bu itibarla; sokaklarında, hanelerinde, işyerlerinde, tarlalarında, bağlarında, bahçelerinde, camilerinde, cemevlerinde dertlerinin, problemlerinin çözümü için gün sayan, sabırla bekleyen, dua eden milyonlara bigâne kalmak, seslerini duymamak doğru olmadığı gibi, ahlaki de değildir.

İşte bizim siyaset algımızın sınırları bunlardır ve hareketimizin prensibini tayin eden bu ilkelerdir.

Konuşmamın bu aşamasında, ifade etmeye çalıştığım tespitler çerçevesinde, ekonomideki son gelişmeleri değerlendirmek ve konuyla ilgili beklenti ve eleştirilerimizi dile getirmek istiyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Kim ne derse desin, nasıl bir gerekçe bulursa bulsun; Türkiye ekonomisinde sıkıntılar bitmemiş, kanama durmamış, ağır sancılar dinmemiştir.

Ekonomik sistemdeki derin çatlaklar kapatılamamış, genişleyen yarıklar tamir edilememiştir.

AKP iktidarının son aylarda nelerle uğraştığını, hangi boş ve sonuçsuz işlerle vakit geçirdiğini hepimiz biliyorsunuz.

Bu süreçte elbette ekonomi kendi kaderine terk edilmiş ve vatandaşlarımız günlük hayatlarını hem esir alan hem de zehir eden geçim zorluklarıyla başa başa bırakılmıştır.

Bunda şaşılacak bir taraf esasen yoktur. Çünkü AKP'nin akli ve vicdani bu topraklarda değil, başka diyarlardadır.

Her dört Adanalıdan birisinin işsiz olması iktidarın meselesi değildir. Sığınılacak mazeret hazırdır ve nasıl olsa dünyanın başka ülkelerinde de işsizlik vardır.

Ya da her beş Diyarbakırlıdan ve Hakkâriliden birisinin işsiz kalması önemli değildir.

Veya dört kişilik bir ailenin 818 liraya ulaşan açlık sınırı kapsamında, asgari ücreti 600 lira bile olmayan milyonlarca kardeşimizin karınlarını hangi vasıtalarla doyuracağı hükümetin gündeminde yoktur.

Nasıl olsa erzak ve yardım paketleri, seçimin işaret fişeği atıldığı anda iktidar mevzilerinden çıkarak işsizimizin, yoksulumuzun kapısına bırakılacaktır.

Başbakan Erdoğan'ın hesabı budur ve devlet imkânlarını siyasi tezgâhına peşkeş çekmektedir.

Ülkemizin geliştiğini, büyüdüğünü ve kalkındığını diline dolayan AKP kadrolarının aslında anlamadığı ve idrak edemediği öncelikli husus; örümcek ağlarıyla örülmüş zihinlerinin, ekonomik meselelerin çeşitliliğinin ve derinliğinin ulaştığı endişe verici boyutu görememesiyle ilgilidir.

Türkiye ekonomisinin dünyanın en büyük ekonomileri arasına girdiğini söyleyen ve bunu da sık sık gündeme getiren AKP sözcülerinin, bunun nasıl bir büyüklük olduğunu ve büyüyen

bir ekonomide nasıl olur da işsizliğin ve yoksulluğun hâkim hale geldiğini izah etmelerinde sonsuz yararlar vardır.

Nitekim 'Satın Alma Gücü Paritesi'ne göre; dünyanın onaltıncı büyük ekonomisi olmakla ya da Avrupa'nın ilk altı ekonomisi arasında bulunmakla övünmek AKP'nin tutunacağı ve propagandasını yapacağı ender istismar alanları arasındadır.

Başka çaresi de kalmamıştır. Söyleyeceği yalanı, uyduracağı palavrasını bitmiştir.

Ne var ki, burada da birçok düşündürücü taraf vardır ve AKP'nin peşindedir.

Yine 'Satın Alma Gücü Paritesi' esas alınarak aralarında 27 Avrupa Birliği üyesi ülke, ülkemizin de içinde yer aldığı 3 Avrupa Birliği'ne aday ülke, 4 Balkan ülkesi ve 3 Avrupa Birliği Serbest Ticaret Birliği ülkesinin yer aldığı 37 ülke arasında, Türkiye kişi başına gelir bakımından 30'uncu sırada yer almıştır.

Ne büyük bir çelişkidir ki, bir tarafta milli gelir büyüklüğü açısından Avrupa'nın altıncı büyük ekonomisiyiz diyerek caka satacaksınız, diğer tarafta ise kişisel gelir sıralamasında çok gerilerde kalmayı hiç sesiniz çıkmadan kabul edeceksiniz.

Bize göre bu durum, AKP ikiye bölünmüşlüğü ve alçalma halinin son örnekleri arasındadır.

Kaldı ki vatandaşları yoksulluğa yenik düşmüş, işsizlikle perişan edilmiş bir ülkenin zenginliğinden, büyümesinden nasıl bahsedilebilir?

Dünyanın neresinde bu iddia sahibi ahlak, hayâ ve utanma duygusundan nasibini alamamış bir iktidar hala ayakta kalabilir?

Bu kapsamda, açıklanacak olan bu yılın ilk çeyrek milli gelir verilerinin ulaşacağı seviyenin bizim açımızdan fazla bir anlamı yoktur ve olmayacaktır da.

Bakın görün, tahminler doğrultusunda büyüme oranı yüksek çıkarsa, yine içi boş iyimser mesajlarla kamuoyu avutulacak, "krizi aştık, bize bir şey olmadı; başkaları battı, biz çıktık" tekerlemeleri yine dillerden düşmeyecektir.

Maalesef bu fasit döngüyü defalarca yaşamamıza rağmen, sonucunda vatandaşlarımız için olumlu ve hayat şartlarını iyileştiren hiçbir gelişmeye tesadüf edilememiştir.

Ekonominin yüksek oranlı büyümesine odaklanan ve rakamsal gelişmeden medet uman AKP zihniyeti ve şakşakçılarının; ne çiftçimizle ilgili söyleyecek bir sözü vardır, ne de emeklimizle ilgili bir kaygısı bulunmaktadır.

Bu zevat ne memurumuzu düşünmektedir, ne de işçimize bakacak yüzü kalmıştır. Esnaf ise onlar için yalnızca raflarında üçbeş malı bulunan ve sürekli sorun üreten kimselerdir.

Başbakan Erdoğan ve arkadaşlarına göre; işsizlik abartılmakta, yoksulluk büyütülmektedir. Ekonomideki yıkım iddiaları AKP'nin gelişmesini çekmeyenlerin iftiralarıdır ve gerçekte uzaktan yakından bir ilgisi yoktur.

Ne yazık ki, AKP baştan ayağa kadar bu kendini kaybetmişliğin ve zihinsel bulanıklığın pençesine düşmüştür.

Ülkemizdeki sorunları, 'dışarıda da var', diyerek geçiştirmeye ve kabul ettirmeye çalışan siyasi bir mantıkla daha fazla yol alınması ve insanımız lehine değer üretilmesi kesinlikle mümkün değildir.

AKP hükümeti, olumsuz göstergelerin başka ülkelerde de olduğunu ispatlamak için heyecanlı ve acelecidir.

Çelişkide bocalayan bu siyasi ruh hali, yanlış savunacak gerekçeleri imal etme alışkanlığının bir hastalık haline dönüştüğünü fark edemeyecek kadar bağıni ve bağlantısını gerçeklerle koparmıştır.

AKP zihniyeti hastadır ve bu hastalığını ülkemize bulaştırmıştır. Ve ekonomi kanserdir ve yoğun bakımda müdahale beklemektedir.

Vatandaşımız aş dilemektedir, iş istemektedir. Boş sözlere karnı toktur ve Başbakan Erdoğan'ın başarısızlıklarının hesabını vereceği günü gözlemektedir.

Milletimiz, kalabalıklar karşısında kuru sıkı atan Başbakan'ın, serhat boylarında kendi topraklarımızdan acz içinde çömelerek, sinerek ve pırsarak sınır ötesindeki peşmerge dostlarının topraklarına göz ucuyla bakmasına tahammül edememiştir.

Türkiye'nin çömelmesi yalnızca terör karşısında olmamıştır. Yoksulluk karşısında çömelmiştir, işsizlik karşısında diz çökmüştür ve yolsuzluk karşısında da boyun eğmiştir.

Başbakan Erdoğan ve yol arkadaşları çok yakın bir zamanda bu kez de sandık karşısında çömelecekler, ama bir daha bellerini doğrultamayacaklar ve çöküşleri daimi olacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Son dönemlerde karmaşıklaşan ülke gündemi ekonomik sorunları gölgelemiş ve geri plana düşürmüştür.

Kangrene dönüşen yargı kavgaları, cepheleşmeyi tetikleyen anayasa değişikliği ve referandum süreci; uluslararası ilişkiler alanında başta Gazze sorunu olmak üzere, eksen kaymasıyla ilgili tartışmalar ister istemez ekonominin ihmal edilmesine yol açmıştır.

Bunların yanında, kana susamış bölücü hainlerin cinayetleri, hemen her gün gelen şehit cenazeleriyle birlikte; dağlanan yürekler, ağlayan gözler, titreyen eller ve son yolculuğuna çıkan şehitlerimizin arkasında kalan hatıraları her meselenin önüne geçmiştir.

Türkiye terörle kilitlenmiş; AKP'nin açtığı ve teşvik ettiği kanaldan gelen kirlî ve alçakça saldırılar milletimizin bağrına saplanmış ve bütün dikkatler doğal olarak buraya çevrilmiştir.

Milletimiz gözü yaşlı şehidinin arkasına takılmış, canının derdine düşmüş ve ne yediğinin, ne içtiğinin hesabını yapamaz hale gelmiştir.

Bütün bu olumsuz gelişme ve vakalar, ekonomideki sorunları daha da yaygınlaştırmış, geleceğe dönük beklentileri baltalamış, güven duygusunu linç etmiştir.

Buna karşılık hükümet cenahında ekonomideki sorunlara yönelik yeni arayışlar ve çabalar bir türlü ortaya çıkmamıştır. Türkiye işsizliğe, yoksulluğa ve teröre teslim olmuştur.

Türkiye'nin gündemi ekonomi değilse de, dünyanın ajandasında küresel ekonominin sorunları vardır. Ve birçok ülke, kriz ve sonrası için politikalar geliştirmekte, öngörülerde bulunmakta, yapacakları ve yapamayacakları alanlarda kendi kamuoylarını iknaya girişmişlerdir.

Nitekim yoğun tartışma eşliğinde geçtiğimiz hafta sonunda G-20 toplantısının hükümet ve devlet başkanları ayağı Kanada'da gerçekleşmiştir. Türkiye'den de Başbakan Erdoğan Toronto'daki toplantıya iştirak etmiştir.

Kanada Zirvesi, başlıca iki görüşün karşı karşıya geldiği bir alan olmuştur.

Bunlardan birincisi, ABD'nin başını çektiği ve bütçe açığıyla birlikte borçlanmanın büyümeyi sağlayacağı iddiasını savunanlar ekseninde şekillenmiştir.

İkincisi ise Almanya'nın öncülüğünü yaptığı; harcamaların kontrolü, tasarrufların artırılması ve bütçe açıklarının düşürülmesi yaklaşımı etrafında somutlaşmıştır.

Esasında, küresel mali krizin aşılmasında devlet müdahalelerinin tavsiye edilmesi bir dönüm olmuş, ancak sonrasında artan bütçe açıkları ve yükselen borç miktarları birçok ülkeyi tedirgin etmiştir.

Zirve bildirisinden anlaşılacağı üzere, G-20 ülkeleri, 2013 yılına kadar bütçe açıklarını yarı yarıya azaltma konusunda uzlaşmışlar ve bunu da ekonomik büyümeye zarar vermeden yapacaklarını taahhüt etmişlerdir.

Bu sonuç Almanya'nın başını çektiği tarafın, görüşlerini önemli oranda kabul ettirdiğini göstermiştir.

Elbette, bu gelişmelerin ülkemize de etkileri olacaktır ve bunun işaretlerini şimdiden görmek mümkün olmuştur.

Ülkemizin bütçe açığı ve kamu borç stokundaki performansı şimdilik iyi seviyededir. Veriler, bu zamana kadar harcamaların kontrol altında tutulduğunu, gelirlerin öngörülenden fazla

olduğunu göstermiştir. Bununla birlikte faiz dışı fazla yükselmiş ve bütçe açığı gerilemiştir.

Ancak bu kısmen olumlu gelişmeler başka sorunlara davetiye çıkarmıştır. Kamu gelirlerindeki artışlar, büyük oranda ithalattan alınan vergilerle sağlanmıştır. İthalat hızla artarken, ihracat daha yavaş bir tempo içinde yükselmiştir.

Eğer bu ilişki ağı yılsonuna kadar sürerse, cari işlemler açığının yaratacağı büyük bir sorun önümüzde durmaktadır. Ve buradan, aslında ekonomik büyümenin nereden kaynakladığı sorusuna da bir cevap çıkmaktadır. Nitekim Türkiye bir kez daha dış kaynakla finanse edilen büyüme çıkmazına girmiştir.

Bu açıdan, G-20 toplantılarının ülkemiz için önemi daha da büyümüştür.

Başbakan Erdoğan ise, her zaman olduğu gibi, böylesi uluslararası platformlarda Erzincanlı besicimizin, Uşaklı tütün yetiştiricimizin, Ordulu fındık ve Çukurovalı pamuk üreticimizin, İstanbullu sanayicimizin hakkını ve isteklerini dile getirmemiştir.

Başbakan tarafından seslendirilen, ülkemizin taraftarı olduğu, küresel ekonomiyi daha kullanılabilir kılan politikaların nelerden ibaret olduğu da belli olmamıştır.

G-20 zirvesi esnasında, muhataplarıyla görüşebilmek için, maç programlarının bitmesini kapılarda bekleyerek sineye çeken Erdoğan, Kanada'ya adeta Türk milletinin değil de, Ortadoğu'nun temsilcisi gibi gitmiştir.

Batılı olduğunu ısrarla vurgulayan, İsrail'le ilgili bir sorununun bulunmadığını ifade eden, bu çerçevede tenkitlere muhatap

olan Başbakan'ın, nasıl bir tuzağa düştüğünü anlamak için bu son gelişmelere bakmak yeterlidir.

Ülkemiz ekonomisinde yangın vardır ve insanımız aç, sefil, yoksul ve işsizdir. Başbakan'ın dikkati ise sadece Gazze'dir ve İran'dadır.

Cumhuriyet tarihinin hiçbir onurlu Başbakanı, kendi sorunları dururken, dışarıdaki yel değirmenlerine karşı mücadele vermemiştir.

Başbakan Erdoğan, İsrail'le ilişkilerin düzelmesi için Toronto'dan dört şart ileri sürmüştür, ancak ekonomik yıkımın ve tahribatın mağdurlarının ne olacağını, ayağa kalkmaları için nasıl bir küresel işbirliği içinde olmamız gerektiğini dile getirmemiş ve savunmamıştır.

Her şey ortadadır ve bu zihniyetin kalbi Türk vatani için atmamaktadır.

Başbakan uluslararası arenada başkalarının haklarını savunurken, içerde de birileri toplantılar düzenleyerek çözüm ona demokrasi havariliği yapmışlardır.

Bakınız Abant'ta her sene toplanıp, dağılanları biliyorsunuz. Bunlar, bir sonuç bildirisi yayımlamış, milletimizin ekonomik odaklı hiçbir sorununa değinmemişlerdir.

Üzülerek söylemeliyim ki, ekonomideki sorunları dahi vesayete bağlamışlar, sanki ülkemizde işsizlik, yoksulluk gibi ağır sorunların nedeni hükümet değilmiş gibi davranmışlardır.

Zannederseniz ki, Başbakan Erdoğan göre tek sorun Gazze ve İran meselesidir, Abantçı zihniyete göre ise yalnızca vesayettir.

Peki, Türk milletinin başka sorunları, hevesleri, hedefleri, hüznüleri, beklentileri yok mudur?

Evet, bir vesayetin olduğu ve siyasetimizi tanzime çalıştığı veya niyetlendiği doğrudur. Ancak daha kapsamlı, derin ve etkili olanı Türkiye'yi de tanzime yönelik olan küresel vesayettir. Buna dair en ufak bir eleştiri yoktur.

Vesayet var diyerek yaygara koparanlar, kendilerinin de küresel vesayetin yerli işbirlikçisi olduklarını daha ne zaman itiraf edeceklerdir?

AKP iktidarının ve yanında saf tutan menfaatperestlerin, yandaşların, köşe tutmuş kalemşorların, küresel efendilerinin gerçek niyet ve emelleri net olarak anlaşılmıştır.

Bundan sonrasını düşünmesi gereken artık Başbakan Erdoğan ve hükümetidir. Çünkü hesabı bunlar verecek, eğer kaldıysa nedameti bunlar gösterecektir.

Konuşmamı bitirirken son olarak diyeceğim şudur:

Büyük kafaların büyük hedefleri, zavallıların ise yalnızca gelip geçici arzuları vardır.

Tarih bize göstermiştir ki; arzularının esiri olan çıkarıcı ve işbirlikçi niyetler hiçbir sorunla başa çıkamamış ve her zaman altında ezilmişlerdir. Ve son kullanma tarihleri geçtiğinde ise değersiz bir meta gibi tarihin çöplüğüne atılmışlardır.

Değerli arkadaşlarım, bizim hedefimiz büyüktür, kutludur ve uludur.

Ne talihsizliklere takılacağız, ne de şanslılıklara yenileceğiz.

Ne küresel baronlara aldıracağız, ne de onlara taviz vereceğiz.

Tuzakları bozacağız, engelleri aşacağız, tertiplenen oyunları muhataplarının başlarına geçireceğiz.

Gerisi boştur, anlamsızdır ve beyhudedir.

Kararlılığımız ve inancımız ise tamdır.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

“ TBMM GRUP TOPLANTISINDA ”

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

06 TEMMUZ 2010

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Muhterem Basın Mensupları,**

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Elbette ki ekonomik sıkıntılar, işsizlik ve yoksulluk ülkemizin en önemli sorunları arasındadır. Ancak özellikle son aylarda tırmanan terör eylemleri ile bölücülük, bu alanı ülkemizin birinci gündemine taşımıştır.

Bu itibarla, ekonomi üzerine yapacağımız değerlendirilmeleri önümüzdeki konuşmalara bırakarak bu hafta açılım denen yıkım ile terörle mücadeledeki görüşlerimize yer vermek düşüncesindeyim.

Bugün itibariyle, tek başına iktidar olma imkanı yakalayan Adalet ve Kalkınma Partisi'nin yönetiminde yedi yıl yedi ay on dokuz gün geride kalmıştır.

Bu süre içinde açlık, yoksulluk ve teröre mahkum edilen milletimizin yanı sıra hükümetin ısrarla sürdürdüğü bölünme modeli arayışları bugün Türkiye'yi çok ciddi tehlikelerle dolu karanlık bir dönemin eşğine kadar getirmiştir.

Silahların gölgesinde, terör tehdidi ve şantajı altında ilerleyen bu süreçte “terör örgütü asla muhatap alınmaz”

diyenlerin PKK'nın değişmeyen emellerini siyasi rehber edinmeleri ve bunu anayasaya yedirme hazırlıkları ibretle izlenmektedir.

Bu itibarla, açılım denen yıkım sürecinin hatırlanmasında yarar vardır.

Cumhurbaşkanı Gül'ün 9 Mayıs 2009 tarihinde Prag'dan Ankara'ya dönüş yolunda adını koyduğu *"İster terör, ister Güneydoğu, ister Kürt meselesi deyin, bu Türkiye'nin en önemli meselesidir ve mutlaka halledilmelidir."* sözünün üzerinden yaklaşık 14 ay geçmiştir.

Başbakan Erdoğan'ın 23 Temmuz 2009 tarihinde aynı dili kullanarak *"İster 'Kürt sorunu' deyin, ister 'Güneydoğu sorunu' deyin, isterse yine son olarak adlandırılan 'Kürt açılımı' diyelim, ne dersek diyelim, bunun üzerinde bir çalışmayı başlattık"* demesinin ardından ise 11 ay geçmiştir.

PKK açılımının koordinatörü olan İçişleri Bakanı'nın 1 Ağustos 2009 tarihinde polis teşkilatının akademisinde oniki kötü adamla düzenlediği toplantının üzerinden geçen süre ise 10 aydır.

İmralı canisinin davetiyle 19 Ekim 2009 tarihinde Türkiye'ye dönen teröristlerin Habur'da hükümet tarafından törenlerle karşılanmaları üzerinden ise 8 ay geçmiş bulunmaktadır.

Bu uzun sürenin sonunda gelinen nokta, bölücülüğün azdığı, terörün tırmandığı, şehadetlerin arttığı, kanlı saldırıların çoğaldığı tehdit, eylem, korku ve kalkışmanın topluma yayılmasından başka bir sonuç değildir, bizim için beklenen talihsiz bir sonudur.

Bildiğiniz gibi siyasette haklı çıkmakla öngörüler arasında kaçınılmaz bir bağ vardır ve bir siyasi partiyi tarih ve millet önünde aklayacak en önemli sonuç geleceğe yönelik tahminleri ve tutarlılığıdır.

Biz bugün karşımıza çıkacak bütün olumsuz gelişmelerin uyarısı ile terör ve bölücülükle mücadelenin gidişatı konusundaki görüşlerimizi 6 Ocak 2009 tarihli Grup toplantımızda özetlemiştik.

Bu kapsamda olmak üzere, daha o tarihlerde;

- Terörle mücadelede hedefin küçültüleceğini, PKK'nın tasfiyesi yerine kontrol altında tutulacağını,
- Uluslararası baskı ile Türkiye'nin siyasi çözüme mecbur bırakılacağı ortam ve şartların hazırlanacağını,
- Terör örgütünün silah bırakması için Türkiye'ye aşamalı bir siyasi çözüm süreci dayatılacağını,
- İlk aşamada teröristlere siyasi af ve Anayasa değişikliğiyle alt kültür ve kimliklere siyasi ve hukuki statü kazandırılacağını sıralamıştık.

Gelişmeler bu öngörülerimizi tamamen haklı çıkarmış ve maalesef Türkiye, hükümeti eliyle adına açılım denen sıkıntılı bir girdabın içine çekilmiştir.

Yine hatırlanacağı gibi, sürecin baştan beri farkında olan partimiz, 12 Mayıs 2009 tarihli Grup Toplantısında, bu söylemler ilk ortaya çıkmaya başladığında yaklaşan tehlikeyi sezmiş ve oynanmak istenen oyunu yüksek sesle sorgulamıştı.

Açılımın adının henüz konmadığı o aylarda buna engel görülerek iç ve dış lobilerin hedefi haline gelen Milliyetçi Hareket Partisi'nden sözde "barış ve katkı" adına istenenlerin aşağıdakilerden hangileri olduğunu öğrenmek istemiştik:

- Bizden istediğiniz, "koruculuğun kaldırılmasına çanak tutulması mı; yoksa yapay azınlıkların yaratılmasına seyirci kalınması mı", diye sormuştuk.
- "Milli kimliğin tartışılmasının partimizce kabul edilmesini mi yoksa eğitim dilinin çeşitlendirilmesine sessiz durmamızı mı istediklerini" öğrenmek istemiştik.
- Bizden, "İmralı canisine kadar uzanacak PKK affına göz yummamızı mı; yoksa Barzani devletini tanımamızı mı bekliyorsunuz diye sorgulamıştık."
- Yine o dönemde, daha işin başında; "Yeni anayasa maskesiyle üniter yapının ve milli kimliğin tahrip edilmesini mi; yoksa Türkiye'nin bölünme senaryolarının demokratikleşme reçetesi olarak pazarlanmasına rıza göstermemizi mi talep ediyorsunuz" demiştik.
- "Federatif bir yapılanmanın sinsice yürürlüğe konulmasına mı alkış tutmamızı istediklerini, yoksa, bin yıllık kardeşlik hukukunun çiğnenmesini mi kadrolarımızdan talep ettiklerini, bundan 14 ay önce yıkım aktörlerine sormuştuk.

Başbakan'a göre ise kandırılmış masum çocuklar olan eli kanlı teröristler, Barzani ağabeyleri, Talabani amcaları, AKP'nin açılım arkadaşları ve yıkımın eşbaşkanları ile el ele vereceklerdi.

Sözde kimlik bunalımı nedeniyle çıktıkları dağlarda ellerindeki silahları kendiliğinden bırakarak çağrılara uyup teslim olacaklardı.

Başbakan Erdoğan'ın 11 Ağustos 2009 tarihindeki Grup toplantısında dile getirdiği şiirsel ifadelerin gözyaşları arasında, silahı kendiliğinden bırakacak pişman teröristler *"artık Botan çayında serinlemek, Zap suyu gibi coşmak, Dicle, Fırat, Murat gibi barışa, kardeşliğe akmak"* isteyeceklerdi.

AKP ile ele verip *"Munzur Dağlarında hep birlikte kardelenler toplayacak, Cudi dağından yediverenler, Ağrı dağından ise çiğdemler"* derleyeceklerdi. Bütün istekleri buydu ve çok masumdu.

Ve o günlerde partimize ihtiyaçları da yoktu.

Durmak yok yola devam diyorlardı.

Bir kere yola çıkmışlardı. Kervan durmazdı.

Açılıma gelen gelir, gelmeyen gelmezdi.

Yalvaracak halleri de yoktu.

Mecliste sayıları da yeterdi.

Bu yola da baş koymuşlardı.

Başbakan Erdoğan'ın o dönemde muhatabı da belliydi:

Sözde Kürt diasporası diye yeni bir tanım getirerek PKK'ya sesleniyor *"Burada üç tane zemin var. Bir, dağ; iki, Mahmur; üç, Avrupa..."* diyerek kimlerle pazarlığa oturmak istediğini kendi ağzından bizzat açıklıyordu.

Başbakan Erdoğan o günlerde *"Bedeli her ne olursa olsun, bunu başaracağız."* diyordu.

Açılıma karşı çıkan MHP ise kendi ifadeleriyle *"yangına körükle gidiyordu."* Madem ki açılım denen yıkıma destek

vermemişti, o halde partimiz ırkçıydı, kafatasçıydı, etnik siyaset yapıyordu”.

O zamanlar bunları söylüyorlardı.O dönemde bunları özlüyorlardı.

Ve teröristin arkasından gözyaşı dökerek başlanan macera çabuk bitti.

Tıpkı uyardığımız gibi çok kanlı gerçekleşti, ve bedeli çok ağır oldu.

Görüldü ki;

- Toplananlar maalesef ki kardelenler değil, şehit Mehmetçiklerin, şehit polislerimizin, şehit korucularımızın cansız bedenleri oldu.
- Derlenenler çiğdemler değil maalesef vatandaşlarımızın cenazeleri oldu,
- Oluk oluk akan ise barışa doğru nehirlerin suyu değil, evlatlarımızın kanları oldu.

Açılımin özeti budur. Sahibi ve sorumlusu ise bellidir.

Değerli Milletvekilleri,

Hatırlarsınız, geriye dönüp baktığınızda, sözde açılıma yol verenlerin yaklaşık bir yıl önceki iddialarının propaganda ayağını şunlar oluşturuyordu:

- Artık analar ağlamayacaktı.
- Evlatlar hayatını kaybetmeyecekti.

- Topluma barış ve huzur gelecekti.
- Terörist teslim olacaktı ve silahını bırakacaktı.
- Terörün talepleri siyaset içinde gerçekleşecekti.
- Türkiye için bir milat, kardeşliğimiz, birliğimiz ve bütünlüğümüz için de bir dönüm noktası olacaktı.

Söylenenler bunlardı. İddialar böyleydi.

Aradan geçen bu kadar zaman sonra, buradan vicdan sahibi herkese soruyorum:

Bugün bunların hangisine ulaşılmıştır?

Açılım denen yıkımla bu hedeflerin hangisinde isabet sağlanmıştır?

Geride terör, eylem, tehdit, şehit ve gaziden başka hatırdan ne kalmıştır?

Biz, 14 Eylül 2009 tarihinde, hükümet dört koldan açılım denen yıkımı anlatmaya çalışırken yaptığımız açıklamamızda şu soruları da sormuş ve cevabını muhataplarından Türk milletine vermeye çağırmıştık:

- Kan akmasını, Türkiye'de etnik ayrışma, çatışma ve bölünme süreci başlatarak mı durduracaksınız?
- Şehit annelerinin gözyaşlarını terör örgütüne teslim olarak, onlarla müzakere ederek mi dindireceksiniz?
- Türkiye'nin milli birliğini, bölücü terörün ayrılıkçı emellerinin taşeronluğunu yaparak, bu talepleri siyaset sahnesine taşıyarak mı sağlayacaksınız? Sorularımız bunlardı.

Ve Başbakan tarafından ortalığa bırakılan mesajı hatırlayınız “biz, başkalarının yanlışlarından yola çıkarak kendi doğrularımızdan vazgeçmeyeceğiz.” olmuştu.

Şimdi onların doğru zannettikleri, can kaybı olarak ve isyan provaları olarak geri döndü.

Aslında bu sorularımız elbette ki cevabını beklediğimiz itiraflar değildi.

Ancak yıkım siyasetinin çelişkilerinin, ülkemizi götüreceği uçurumun muhasebesinin sahiplerince bir kez daha yapılması içindi.

Yine, benzer soruları 6 Ekim 2009 Grup Toplantımızda da dile getirmiş, gidişatın milli beka açısından çok tehlikeli olduğunu haber vererek;

- İkinci veya başka dillerin eğitime sokulduğu bir süreçte, bu dille birlikte kimlik geliştirecek olanlarla “tek milletin” nasıl sağlanacağını,
- İkinci bir dilin resmîyet kazanacağı bu sürecin sonunda “tek devlet” yapısının nasıl korunacağını,
- İki ve daha çok kimliğin birlikte değil yan yana yaşamaya başlayacağı bir yapıda “tek bayrağın” nasıl dalgalanacağını,
- Çokluklar ülkesi haline gelerek çok kimlikli bir toplum yapısını “tek vatan” üzerinde bir arada tutmanın nasıl mümkün olacağını da sormuştuk.

Böyle bir çözülmenin başlatılması halinde ise milleti ayakta tutan binlerce yıllık değerlerin yıkılmaya başlayacağını uyarısını yapmıştık.

Ve sonunda ise ortada "tek" vurgusu yapılabilecek ne devlet, ne millet, ne vatan, ne de bayrak kalmayacağını açıklamıştık.

Biz bunları söylerken; ülkemizde çıkan isyanların elebaşlarının avukatlığına soyunan Başbakan'a göre ise;

- Türkiye etnik farklılıklar temelinde ayırırorsa demokrat olacaktı,
- Milli birlik ve kimlik yıkılırsa demokratikleşecekti ve
- Bölünürse, ayırırorsa, farklılaşırsa çağdaş hale gelecekti.

Ve yine o tarihlerde de Milliyetçi Hareketin görüşlerine ihtiyaç yoktu, uyarılarımıza ise kulak asan bulunmuyordu.

Başbakan'ın "her bedeli ödemeye hazır olduğunu" açıkladığı bu süre içinde;

- Kapı kapı gezilerek ikna seansları yapıldığını,
- Cani ile şehidin aynı kefeye konulduğunu,
- Anaların yüreğinin yıkıma alet edildiğini,
- Dağdaki katiller için gözyaşları döküldüğünü,
- Sanatçılarla, sporcularla, gazetecilerle, yazarlarla toplantılar yapıldığını,
- İşbirlikçi lobiler oluşturarak hazmettirme kampanyaları düzenlendiğini,
- Ve Milliyetçi Hareket Partisine yönelik iftiraların başlatıldığını, alçakça karalanmak istendiğini hepimiz biliyorsunuz.

Ve aradan geçen aylar sonra, Başbakan her terör eylemini sanki bir sürprizmiş gibi algılayıp, "provokasyon", "tahrik", "son

çırpınış", "barışa saldırı", "hazımsızlık" olarak tanımlaya tanımlaya ve mazeretler uydura uydura bugünlere kadar gelmiştir.

Oysa ki, daha işin başında sonuç bellidir, bu kılavuzlarla girilecek karanlık tünel bilinmektedir.

Bu nedenle, terörün ve bölücülüğün bu noktaya tırmanmasında Başbakan ve hükümetinin vebali büyüktür, kusurdan öte suçu vardır.

Hukuk önünde hesap vermelidir ve mutlaka verecektir.

Bu noktadan sonra ise Başbakan'la birlikte bu suça iştirak etmeye devam edecek olanları da aynı akıbet bekleyecektir.

Değerli Arkadaşlarım,

Bugüne gelinen süreçte yaşananlar öyle anlık gelişmeler değildir.

Her sonucun uyarısı önceden yapılmış, karşımıza çıkabilecek bütün ihtimaller öngörülmüştür.

Yalnızca sizler değil bütün Türkiye şahittir ki;

Biz, bunun ağır bir yıkıma neden olacağını söylerken, onlar bunun sözde barış ve kardeşlik getireceğini iddia ediyorlardı.

Biz, bu gidişatın milletimizi çatışma ortamına çekeceğini söylerken, onlar demokrasi getireceğinde ısrar ediyorlardı.

Biz, terör örgütü ile müzakerenin terörü azdıracağını söylerken, onlar Habur'da terörist karşılama törenlerini "umut verici gelişme" olarak yorumluyorlardı.

Biz, kimlikleri kaşımının ve kışkırtmanın milletin birliğini bozacağını vurgularken, onlar ülkemizde otuzaltı kimliğin olduğundan ısrarla bahsediyorlardı.

Biz, vazgeçilmemesi halinde, toplumda ölümcül yaraların açılacağını söylerken, onlar inadına açılıma devam edeceklerini, vaz geçmeyeceklerini söylüyorlardı,

Biz, bu yıkımda asla yer almayacağımızı ve alet olamayacağımızı açıklarken, onlar bunun bir fırsat olduğunda, çözüm olduğunda ısrarcılardı.

Biz, bunun devleti yıkıma ve milleti çözülmeye götüreceğini ifade ederken, onlar devlette görülmemiş uyum olduğundan bahsediyorlardı.

Biz, biriz, beraberiz, bir milletin evladınız derken, onlar tekerleme halinde kimlikleri saya saya yıkım yolunda ilerliyorlardı.

Biz, tarihimize sahip çıkın, bölücüyü memnun etmeyin derken onlar "tarihimizde farklı etnik kimlikte olanlar kovuldu" diyerek aşağılıyorlardı.

Biz, bölücü talepleri siyasete sokarsanız ülkeyi bölersiniz derken, onlar bizi "yıkıcı faktör" ve "ırkçı" olarak tanımlıyorlardı.

Biz Kandil'e hareket yapmadan terörü bitiremezsiniz derken, onlar Barzani'ye abi diyor, Vaşington'dan icazet bekliyorlardı.

Biz, kökene ve mezhebe bakmaksızın milletimizi kucaklayacağımızı söylerken onlar bizi "statükocu" diyerek suçluyorlardı.

Bu itibarla, daha bir yıl bile dolmadan açılım denen yıkımın ne anlama geldiğini, kimin haklı olduğunu, maalesef yaşanan acı tecrübelerine bakarak görmek mümkündür.

Keşke, bu olaylar yaşanmadan Başbakan Erdoğan gerçekleri görebilseydi,

Keşke, geride kalan acıla şahit olunmadan girilen yolun yanlış olduğu anlaşılabilseydi.

Keşke, yüzlerce kayıp vermeden bu yıkıma bir son verselerdi, gözyaşları akmasaydı.

Bu itibarla, bugün hiç kimse bize, karşımıza çıkanların uyarısını yapmadı diyemez.

Hiç kimse ucuz bir özürle bunca kayıpların vebalinden kurtulamaz.

Muhterem Milletvekilleri,

Bu işin gerisindeki mihraklar, hükümete nüfuz etmiş bir grup ırkçı zihniyetin temsilcileridir. Küresel gelişmelerle yıkım projeleri örtüşünce faaliyete geçmişlerdir.

Bunlar, Türk milleti ailesini parçalayacak etnik ayrımcılığı, açılım adı altında hükümet projesi haline getirmişlerdir.

Bir yıllık sancılı tartışmalarla geçen bu süreçte, beklenen iyi şeyler bir türlü gerçekleşmemiştir.

Aksine milletimizin birliği ve kardeşliğinin bozulması için ne kadar tahrik varsa karşımıza çıkmıştır.

Devletimizin devamlılığı ve bütünlüğü üzerine ne kadar tehdit varsa birer birer önümüze konulmuştur.

Bu nedenle, iflas etmiş politikaların ve teslimiyetçi anlayışların besledikleri canavarı şimdi bırakacak kucak, bağlayacakları kapı aradıkları bu süreçte partimize yönelik görüşme çağrılarını beyhudedir.

Açılım denen yıkım sürecinden bu yana bizzat yaşadıklarımız, şahit olduklarımız, kulağımızla duyup, gözümüzle gördüklerimiz unutulacak, sineye çekilecek, görmezden gelinecek basit hatıralar değildir?

- Otuz bin insanın kasabından “barış ve kardeşlik elçisi” üretmek isteyenleri unutacak mıyız?
- Kanlı eylemlerini hala sürdüren PKK'ya barışı dağdan arayanlar diyerek alkışlayanları unutacak mıyız?
- Bozguncuyken akil adama, isyancıyken halk kahramanına, eşkıya başı iken AKP'nin ağabeyliğine terfi edenleri ve ettirenleri unutacak mıyız?
- İhanet provalarının demokratikleşme görülerek övülmesini, milli hassasiyetlere sahip çıkmayı, tarihimizi savunmayı çağdışı olarak mahkûm etmeye çalışanları unutacak mıyız?
- Ve daha da önemlisi, terörle canla başla mücadele edenleri “şiddet yanlıları; muhterem yöre halkını işbirlikçi olarak tanımlayanları unutacak mıyız?
- Ve bin yıllık kardeşliğin güvencesi ve savunucusu olan Milliyetçi Hareket Partilileri “kanla beslenen” insanlar olarak iğrenç suçlamaları unutacak mıyız?

Hakkımızdaki ağır suçlama ve fitneleri göz ardı edip, partimizin ve partililerimizin “terörden nemalandığı”, “şehit

istismarı yaptığı" "PKK ile aynı safta yer aldığı" gibi alçakça ithamları sineye mi çekeceğiz?

Bu zilleti millet çekmez.

Herkes katlansa da Milliyetçi Hareket katlanmaz.

Ve bu ihaneti asla affetmez.

Değerli Milletvekilleri,

Siyaset hedefimiz Türk milletinin mutlu ve müreffeh yaşaması, onurlu ve huzurlu bir hayat sürmesi üzerine şekillenmiştir.

Bu yüksek gaye için günlük siyasi hesapların içinde olmayacağımız, "önce ülkem ve milletim sonra partim ve ben" anlayışı ile hareket edeceğimiz geride kalan uygulamalarımızla sabittir.

Zira bizim için milletin varlığı ve devamı kendi varlığımızdan ve siyasi projelerimizden çok daha önemli ve önceliklidir.

Bugün elbette ki, ülkemizin sıfır terör noktasından yedi sene içinde 1990'lı yılların kanlı eylem dönemlerine gelmiş olmasında baş sorumlu AKP zihniyetidir.

Bizim yaptığımız uyarılar da bellidir ve belgelidir.

Şayet konu milli meseleler olursa, milletin gelecek kaygıları olursa günlük siyasetin üstünde bir fedakarlık yaparak milletimize hizmet yolunda uzlaşma aramaya da hazırız.

Bizim uzlaşma zemini olarak bu şartlar altında uygun gördüğümüz yer Cumhurbaşkanlığı makamıdır.

Zira hükümetin ve Başbakan'ın samimiyet ve güvenilirlik katsayısı düşmüştür.

Doğrudan yapacağımız bir görüşmeden nasıl bir iftiranın çıkacağından emin değiliz.

Ancak her şeye rağmen dökülen şehit kanıdır, çekilen milletimizin acısıdır.

Kuşkusuz ki, biz, bize karşı yapılanları bir kenara not ettik ve yeri gelince açacağız. Bundan kurtuluş yoktur.

Buradan huzurunuzda hükümete çağrıda bulunuyorum:

Terörle ve bölücülükle mücadelede bizim fikirlerimizden yararlanmak isteyenlere kapılarımızı aralamaya hazır olduğumuzu da açıklıyorum.

Bu konudaki şartlarımızın ise bilinmesinde ve kabulünde ısrarcı ve kararlı olduğumuzu da ilan ediyorum.

Eğer, Başbakan Erdoğan,

Açılım da yanıldım,

Çatışmayı derinleştirdim,

Terörü azdırdım,

Şehadetlere neden oldum, diyorsa,

Türk milli kimliğine bağlılığını açıklıyorsa,

Milletimizi otuz altıya bölmekten vazgeçiyorsa;

Amerika Birleşik Devletlerini dinlemeyeceğini,

Her saldırının ardından Vaşington'a sığınmayacağını,

Barzani'ye haddini bildireceğini,

Yabancı başkentlere kulağını tıkayacağını, ve
Kandile gidip terörü teslim alacağını söylüyorsa;
Geçmişte hatalar yaptığını belirterek,
Şehide kelle, katile sayın demekten pişmanlık duyduğunu,
Mehmetçiğin yan gelip yatmadığına siperde bizzat şahit
olduğunu itiraf ediyorsa;

Yıkıma alet ettiği akademinin mensubu polislerimizden,
Ağır hakaretlere maruz kalan askerlerimizden,
Etnik tahriklerle çatışma kıvamına getirdiği milletimizden
özür de diliyorsa, bizim için hiçbir engel kalmamıştır.

Bunları kendisinden duyduğumuz anda elimizi uzatırız.

Ve bugüne kadar kamuoyuna bu konuda yaptığımız bütün
tekliflerimizi bir kere daha kendisine hatırlatırız.

Bizim görüşme şartlarımız bunlardır.

Yok eğer, Başbakan daha önce denediği gibi;

- Bir yandan yıkım yolunda kararlılık mesajlarına devam ederken, partimizi de sürece ortak etme arayışlarını sürdürecekse,
- Bir yandan teröre karşı olduğunu söyleyip öte yandan teröristle siyasal pazarlıklar yapmaya devam edecekse,
- Bir yandan görüşmek isteyip, diğer yandan partimize yönelik yalanlara, iftiralara devam ederek tarihi gerçekleri saptıracaksa,

- Sözde ateşkes denilen oyunun bir parçası olarak PKK ile karşılıklı silah bırakmayı küstahça önerecekse, bu karanlık yolda ve ilişkilerde Milliyetçi Hareket Partisi asla olmayacaktır.

Şayet Başbakan Erdoğan'ın bunları yapmaktan kaçınması halinde, geride kalan yılda hakkında duyduğumuz kuşkular ve vardığımız kanaatlerin artarak devam edeceği şüphesizdir.

Türkiye Büyük Millet Meclisinde millet adına mücadele eden siz değerli milletvekilleri ile, yurt sathında inançla, sabırla ve soğukkanlılıkla sürece direnen ve milleti aydınlatan yüz binlerce Türkiye Sevdalısı verdiğimiz milli mücadelenin sonuna kadar arkasında olacaktır.

Ve Milliyetçi Hareket bu yıkım yolunda yine Başbakanın ve işbirlikçilerinin önündeki en büyük engel olmaya devam edecektir.

Muhterem Arkadaşlarım,

Kamuoyunu uyandırmak ve cüret sahiplerini uyarmak için kullandığımız **"Bin yılda karıldı bu ülkenin harcı, ayırştırmak kimin harcı"** sözündeki kararlılığın anlamı geride kalan açıklamalarımızın özüdür.

Fırsat adı ile başlayıp, Kürt sorunu ile devam eden ve şimdi demokratik açılım olarak tanımlanan yıkım projesinin ülkemizi getireceği karanlık tablo ile partimizin bu yıkıma karşı görüşleri bunlardır.

Başbakan Erdoğan ile İmralı Canisi'nin açılımda başa baş yarıştığı süreçte yıkımın projesinin başlıkları şunlardır;

- Milli kimliğin tartışmaya açılması ve bu kimliği oluşturan maddi ve manevi alt yapının adım adım tahrip edilmesidir.
- Milli kimliğe şekil ve anlam veren tarihi, sosyal ve kültürel kaynaklarımızı silikleştirme, değersiz hale getirme niyetleri ve icraatlarıdır.
- Hükümetin terörle demokrasi arasında kurmaya çalıştığı yanlış ilişkiler ağı ile bu konularda özellikle Avrupa Birliği sürecinin dayatmalarıdır.
- İktidarın teröre sempatik yaklaşımı ve zaten isteksiz oldukları terörle mücadeledeki zaaf ve çaresizliğidir.
- Sorunu milli imkânları ve gücü kullanarak çözmek yerine Irak'ı işgal etmiş Küresel Gücün inisiyatifine havale etmiş olmasıdır.
- Toplum tepkisizliğe, duyarsızlığa, ayrılmaya, tavizlere ve travmaya hazırlayan işbirlikçi lobi faaliyetlerinin çalışmalarıdır.

Ancak gelişmeler ve beyanatları Başbakan'ın açılımda ısrarının süreceğini bu tahribatın bile uyanmasına yeterli olmayacağını ortaya koymaktadır. Ve asıl tehlike de budur.

Zira karşımızda TBMM çoğunluğunu ele geçirmiş, yürütme erkine sahip bir yıkıcı kuvvet vardır.

Seçim sürecine girilmiş olmasına rağmen bu hükümetle kaybedilen her gün yeni ve vahim gelişmelere açıktır.

Şayet Başbakan Erdoğan ve arkadaşları karşımızdaki tehlikeyi hala görememişlerse ve yıkımda ısrarcı olacaklarsa onları buradan uyararak istiyorum:

Eğer açılım denen yıkım sürerse bilinmelidir ki; Türkiye'yi önüne katıp götüren gidişatın devamı karşımıza çöküş sürecini çıkaracaktır.

1. Kanlı terör affedilecek ve hesabı sorulamamış ihanet nedeniyle **milli vicdan çökecektir.**

2. İmralı Canisi serbest kalarak siyasallaşmada yerini alacak, **milli adalet hissi çökecektir.**

3. İkinci ve başka diller resmiyete girecek, milli kimliğimizin omurgası olan **milli dil çökecektir.**

4. Ayrılmış kimliklerde ayrı mensubiyet uyanacak, çok milletli yapı doğarak **milli devlet çökecektir.**

5. Keskinleşmiş kimlikler yeni başkentler ve yönetimler arayacak, **üniter devlet çökecektir.**

6. Ve biliniz ki bunun en sonunda, Allah korusun **önce vatan, sonra milli varlık çökecektir.**

Temennimiz AKP hükümetinin bu tahribat seviyesinde açılımı terk etmesidir.

Ümit vericidir ki, her şeye rağmen gidişatın farkına vararak süreci sorgulamaya başlayan AKP'li milletvekilleri vardır, vebalini taşımamak için gereğini de yapmaktadırlar.

Ve çok şükür ki huzur, refah ve güvenlik beklentisiyle AKP'ye oy vermiş ve yanıldığını anlamış vatandaşlarımızın sayısı çığ gibi artmaktadır.

Milliyetçi Hareket Partisi kimden ve nereden gelirse gelsin;

- Millet varlığına ve milli kimliğe açık tehdit oluşturan bu siyasi sapmalara sonuna kadar karşı çıkmaya devam edecektir.

- Kardeşliğimizi ve birliğimizi korumak isteyen aziz vatandaşlarımıza karşı baskı kurmak ve kafaları karıştırmak için oluşturulan şer cephesine asla katılmayacaktır.
- Toplumda teslimiyet ve bıkkınlık dalgası yaratarak milletimizin milli direncini kırmak isteyen gelişmelere alet olmayacaktır.
- ABD, AB, AKP, Peşmerge ve PKK'nın rol paylaştığı yıkım projesine ortak arama çabalarını reddedecektir.
- Partimizin milletinden gizleyeceği ve saklayacağı özel görüşmelerle pazarlık yapacağı hiçbir niyet ve tasavvuru yoktur. Bu itibarla düşüncelerini milleti ile açıkça paylaşacak, mücadelesini millet huzurunda ve onunla birlikte sürdürecektir.

Kimlikleri, sicilleri, görüşleri, fikirleri bilinen aynı zatların, kadrolu açılım fedailerinin sabahlara kadar kanal kanal gezerek kin ve nefret kustukları programların propagandası da ve işbirlikçi basın patronlarının eyyamcılığı da bu kararımızı ve inancımızı değiştirmeye yetmeyecektir.

Türk Milleti'nin birliğiyle, haysiyetiyle ve geleceğiyle oynayan, Türkiye'yi yıkıma götüren küresel aktörlerin, siyaset tüccarlarının, menfaat çetelerinin ve bölücü ihanet odaklarının oyununu bozmak da vazgeçilmez milli görevimiz ve namus borcumuz olacaktır.

Milliyetçi Hareket bunun için vardır ve var olacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

Bildiğiniz gibi bağımsız bir ülkenin milli bir meselesinin çözüm adresi kendi başkenti ve iç karar mekanizmaları ile devlet organıdır.

Şayet bir devlet kendisini etkileyen bir soruna müdahil olmak isteyen güçlere engel olamıyorsa, onları da çözüme ortak ediyorsa çözüm iradesini kaybetmiş veya paylaşmış demektir.

Çağımız, özellikle dünyanın her yerine müdahale etmek isteyen güçlerin fırsat aradıkları problem alanlarını kaşımakta ne kadar mahir olduklarını göstermektedir.

Bizim özellikle terörle mücadele yakın tarihimizde adına çekiç güç denen mekanizmanın bölgemize nasıl çöreklendiği ve ardından bugün hangi gelişmeleri doğurduğu iyi bilinmektedir.

PKK terörü de Türkiye'yi doğrudan hedef almış açık bir saldırdır ve öncelikle bu sorunu ortadan kaldırması gereken de Türkiye'nin kendi gücüdür.

Çok şükür ki Türkiye'nin insan kaynakları, devlet teşkilatı ve yetişmiş gücü, üzerindeki her tehdidi bertaraf edecek yeterliliğe sahiptir.

Eğer bugüne kadar terörle mücadelede yeterince kesin sonuç alınamamışsa, özellikle son yedi yılda süreç tersine dönmüşse, bunlar kurumların yetersizliğinden değildir.

Sorunun bitirilememesi tamamen siyasi kararların isabetsizliğinden, siyasi irade olmayışından, terör ve bölücülük sorununu küresel gelişmeler ve işbirliği ile çözeceğini zanneden hükümetlerin acındendir.

Terörle mücadelenin iplerini yabancı ülkelere veren, yıllardır üçlü mekanizma ve eş zamanlı istihbarat denilen oyalama taktikleri ile günü dolduran AKP hükümeti, bunca eyleme rağmen tutumunu değiştirme yoluna gitmemiştir.

Terörle mücadele etme niyeti olmayan AKP zihniyeti, yıllarını teröristin insafa gelerek silah bırakmasını beklemekle geçirmiş, Kandil Dağının terör üssü olarak kullanılmasını önleyememiştir.

Özellikle tırmanan terör eylemleri üzerine TBMM'nin sınır ötesi askeri hareket iznini de bugüne kadar kullanmamış, kuşkuyla bir tavırla bu bölgeye kapsamlı kara hareketinden ısrarla kaçınmıştır.

Hatta en acılı günlerimizde, terörün en yoğun olduğu zamanlarda bile "içerideki beş bin bitti mi ki, dışarıdaki beş yüzle uğraşalım" diyerek haklı ve meşru müdahaleden uzak durmuştur.

Onun bu ürkekliğinden cüret bulan ABD ise Türkiye'yi Irak'tan uzak tutacak bütün dayatmaları sergilemiş, Mehmetçiğin karadan sınır ötesine geçip kalıcı tedbirler ve imha hareketine girişmesine engel olmuştur.

Bugün içerideki bölücülüğün silahlı gücünün dışarıdan idare edildiği ve bu maksatla Irak'ın kuzeyinin saldırı üssü olarak kullanıldığı bilinmektedir.

Yapılacak iş basittir.

Ya Irak devleti ve aşiret reislerine karşı terör örgütünün bu bölgede barınmayacağı, askeri tedbirle desteklenen caydırıcı bir tavırla gösterilecektir.

Ya da bu yöntem uygulanmıyor veya geçerli olamıyorsa bu tedbirlere ilave olarak Irak'ın kuzeyi'ne karadan askeri hareket yapılacaktır.

Türk Silahlı Kuvvetleri bunu yapacak donanım, tecrübe ve güce sahiptir. Bunun başka bir yolu ve yöntemi yoktur.

Türkiye başka ülkelerin iznine, icazetine ve müsamahasına terk ederek bu sorunu daha fazla taşıyamaz. Bu belanın milletimiz üzerinde tehdit olarak kullanılmasına daha fazla izin veremez.

Yaklaşık yirmi altı yıldır süren bu dış tehdidin tamamıyla ortadan kaldırılması ve tıpkı bir zamanlar Suriye'ye yaptığımız gibi kesin ve sonuç alıcı ve açık bir tehdidin yapılması şarttır.

Eğer ahlak ve onur sahibi bir Başbakan ve hükümetinin, kendisini taahhütlerle bağlamamışsa, birilerine söz vermemişse, bir ihanete düşmemişse bundan başka bir seçeneği de kalmamıştır.

Üçlü mekanizma denilen oyunlarla, istihbarat paylaşımı denilen sözde işbirlikleriyle oyalanılması düşünülemez.

Can ve mal kaybına neden olan bu kadar ağır bir tehdidin komşusundan geldiğini bilen bir devlet ve hükümet adamının yapacağı işler gayet bellidir ve açıktır.

- Birincisi, diplomatik ilişkilerin seviyesinin düşürülmesi ve ekonomik ilişkilerin durdurulmasıdır.
- İkincisi enerji bağımlılığının kullanılması ve ticari ambargodur.

- Üçüncüsü teröre verdiği desteğin kesilmesi için birincil ve ikincil ülkelere kesin uyarıdır.
- Dördüncüsü, yaptırım şiddetinin artacağıının muhatabına anlatılmasıdır.
- Beşincisi ise takdir edeceğimiz gibi gerekirse askeri müdahalenin başlatılmasıdır.

Bugün karşımızdaki tabloya baktığımızda bu tedbirlerin hiçbirisinin hükümetin gündeminde olmadığı görülecektir.

Eğer içeride OHAL'e karşı çıkılacaksa, dışarıda yaptırım uygulanmayacaksa, sınırdan geçişler durdurulamayacaksa ve kara hareketi de gerçekleşmeyecekse, kanlı terör saldırıları;

- Barzani'ye ticaret alanları açıp Peşmergeyi ödüllendirerek mi duracaktır?
- Avrupa Birliği büyükelçilerine "Avrupa'nın güvenliği Şemdinli'den başlar" diye yalvararak mı önlenecektir?
- Her terör eyleminden sonra koşarak gidilen küresel efendilerine sızlanarak ve tıpışlanarak mı mani olunacaktır?
- Yıllardır talep edilmesine rağmen henüz teröristlerden birini bile teslim etmemiş olan ülkelerle kucaklaşarak mı bitecektir?
- "Kim dost, kim düşman belli değil" diyerek başarısızlıklarına kılıf arayarak mı nihayet bulacaktır?
- Yoksa geride kalan yirmi altı yıl yetmemiş gibi "terörle mücadele uzun soluklu ve akıllı politika" gerektirir diyerek, teslimiyeti zamana yayarak mı terör tükenecektir?

Bunca yılı terörle mücadelede boşa geçirmiş ve dökülen kanın sorumlusu olmuş Başbakan Erdoğan'ın son zamanlarda başlattığı yeni arayış manidardır.

Bu, Irak'tan kaynaklanan saldırılarda Barzani'nin kusuru olmadığına dair, onu masum ve haklı çıkarmaya dönük sinsi bir maskeleyen faaliyetidir. Aşiret reisini aklama çalışmasıdır.

Nitekim özellikle son haftalardaki konuşmaların satır aralarında;

- Irak'ın Kuzeyinde otorite boşluğu olduğu,
- Yöreye kimsenin gücünün yetemeyeceği,
- PKK'nın Kuzey Irak'ta bir bölümü yönetir hale geldiği,
- Merkezi yönetimin Kuzey Irak'ta hiçbir egemenliğinin olmadığı,
- Bizim ordu ile yapamadığımızı Peşmerge'nin yapamayacağı kabilinden manidar ifadelerin yer aldığı sezilmektedir.

Nitekim, Başbakan Toronto'da ağızındaki baklayı çıkartmış, NATO'yu Kandil bölgesinin kontrolü için göreve çağırmıştır.

Bu davet, bir Türk Başbakanı'nın içine düştüğü aciziyetin itirafıdır.

Bu çağrı, yıllardır üçlü mekanizma ile avunan bir zihniyetin iflasıdır.

Bu beyan, artık terörü önleyemeyeceği anlaşılan bir çaresiz teslimiyetidir.

Bu açıklama, ben artık kendi gücümle terörü önlemekten acizim diyen bir zavallının çırpınışıdır.

Ve sonuçları son derece tehlikeli olacaktır.

Bu konudaki yorumlarımız şunlardır:

1. NATO'nun özellikle son yıllardaki konsept değişimiyle terör örgütleriyle mücadele ettiği bilinmektedir.

Ancak bu mücadelenin sürdüğü ve tehlide maruz kalmış ülkelere baktığınızda hiçbirisinin Türkiye'nin gücü ve kudreti, Türk devletinin geçmişi ve kuvveti ile mukayese bile edilmesi mümkün değildir.

Hükümetin geliştik, kalkındık, büyüdük teraneleriyle, terör karşısındaki teslimiyetin anlamı taban tabana zıttır.

Yabancı kuvvet talebi, Fatih'in, Yavuz'un, Kanuni'nin torunları olduğunu iddia eden birine değil ve ancak müstemleke zihniyetine, ilkel kabile kültürüne layıktır. Başbakana da çok yakışmıştır.

2. Bölücü terör Irak'ın Kuzeyinde konuşlanmakla birlikte eylemlerini Irak'ta değil Türkiye'de yapmaktadır.

Bu konuda sınır güvenliği için partimiz elverişli Irak toprakları içinde Türk Silahlı Kuvvetlerince güvenlik bölgesi oluşturulmasını teklif etmiştir. Kandil temizlenene kadar en makul ve milli yol budur.

Bir ülkenin bağımsızlık ve egemenlik timsali olan hudutlarını kendi güçleriyle koruması şarttır, aksi yaklaşımlar hükümlük gücümüzün sorgulanmasına neden olacaktır.

Başbakan'ın NATO müdahalesine yönelik teklifi uyarınca terörist unsurların sızmaları karşısında Türkiye Cumhuriyeti sınırlarına yönelik ihlaller de kaçınılmaz hale gelecektir.

3. PKK terörünün uluslar arası desteğe sahip olmakla birlikte hedefi Türkiye ve Türk Milletidir.

Başbakan'ın önerisi ülkemizin itibarına gölge düşüreceği gibi, milli bir konunun uluslararası alana taşınarak aleyhimize şekillenmesine yol açacaktır.

PKK ile mücadele NATO düzeyine taşındığında konuya ilişkin olarak NATO ülkelerinin görüş bildirmesine ve müdahil hale gelmesine imkan tanınacaktır.

Nitekim Başbakan Erdoğan ve ekibini iyi bildiğimizden, biz bu konudaki kaygı ve öngörülerimizi 25 Ağustos 2009 tarihindeki yazılı basın açıklamamızda ifade etmiştik.

Bu açıklamada, bu gidişatla;

"Terör örgütünün eylemlerine müdahale seviyesi ve şeklinin uluslar arası denetimin gözetimine açık hale getirileceğini,

Hükümlerlik haklarını kısıtlayan dış denetim mekanizmalarına fırsat verileceğini,

Kendi topraklarımızdaki bölücülüğe müdahalenin, yabancı güçlerin hakemliğine verilerek Türkiye'nin yörede etkinliği kaldırılmaya çalışılacağını" uyarıyı yapmıştık" ve yine haklı çıkmış olduk.

4. Terör örgütüne destek veren ülkeler arasında NATO üyesi ülkeler de vardır. Geçmişte Çekiç Güçle terör örgütü arasında yaşanan kuşkulu ilişkilerin benzeri ve beteri böylesi bir gücün Irak'a girmesi ile mutlaka yaşanacaktır.

Başbakan gerçekten NATO gücünü kullanma konusunda kararlı ise yapması gereken bu paktı müdahaleye çağırarak değildir.

Dost ve müttefik olduğunu yıllardır söylediği, iyi ilişkiler geliştirdiğini ilan ettiği bu ülkelerin PKK'ya desteğini kesmelerini sağlamasıdır.

5. Türkiye Cumhuriyeti terör belasını kendi başına ve Türk Silahlı Kuvvetleri ile imha edecek yetenek, kuvvet ve kudrettedir.

Yeter ki onu doğru müdahaleler yapmaya sevk edecek siyasi irade arkasında bulunsun, yeter ki korkmadan, çekinmeden, boyun eğmeyen, alttan almayan, karnından konuşmayan bir hükümet işbaşında olsun.

Yoksa Mehmetçüğimizin yapamayacağını, mesela Kanadalı, Polonyalı, Bulgar, Romen, İtalyan, Danimarkalı askerler mi yapacaktır?

6. PKK terörü ile mücadelede TBMM hükümete ihtiyaç duyulması halinde sınır ötesi hareket yapması için tam yetki vermiştir.

Bu yetki, bugüne kadar kapsamlı kara hareketi için hiçbir gerekçe gösterilmeden kullanılmamıştır.

Başbakanın yaptığı açıklamadan anlaşılmaktadır ki, bu bölgeye kara askeri bir hareket şarttır ve kaçınılmazdır.

Yaptığı çağrıdan sonra hükümetin PKK nezdinde caydırıcılığı da, tesiri de kalmamıştır. Aksine cüreti artacak, kendisini emniyette hissedecektir.

Tarihe kendisine verilmiş yetkileri kullanamayan, kullanmaktan kaçan bir Başbakan olarak geçecektir.

7. Başbakanı son zamanlarda "ekseninin kaymadığını" izah edebilmenin telaşı sarmıştır.

İsrail'e kafa tutar görünürken gizli buluşmalarla el altından temaslar sürdürdüğü ortaya çıkmıştır.

Batı değerlerine ne kadar bağlı olduğunu, küresel projelere olan hayranlığını, kanlı projelerin eş başkanlığına devam ettiğini ilan ve ikna etmenin arayışı içindedir.

İmparatorluk mirası olan merkez ülke olmayı hayal bile edemeyen bu zihniyetin eksen olmakla ve eksende durmakla övündüğü bir ortamda, aynı eksende olduğu yabancı güçleri ve merkez ülkeleri ülkemizin milli meselesinin çözümüne davet etmesi eşyanın tabiatına da, söyleyenin mizacına da çok uygun düşmüştür.

2787 günden beri Başkent Ankara'dan başka başkentlere kayan merkezin eksenine sıkı sıkı tutunduğunu da böylece ispat etmiştir.

Konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

“ TBMM GRUP TOPLANTISINDA ”

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

20 TEMMUZ 2010

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Muhterem Basın Mensupları,

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Konuşmama başlamadan, bundan 36 yıl önce Kıbrıs Türklüğü'nün Rumların baskı ve zulmünden kurtarılmasının ve özgürlüklerine kavuşturulmasının bir yıl dönümünü daha gururla yad ediyorum.

Dileğim, Kıbrıslı soydaşlarımızın hür, bağımsız ve müreffeh olarak kendi ayakları üzerinde duracakları güçlü bir devleti ve toplumu oluşturmaları ve ilelebet var olmalarıdır.

Kıbrıs Türklüğünün hak ve hukukunun her şart altında takipçisi olacağımızı, bu milli davanın ilk günkü inancını ve heyecanını koruyarak, çözülmeden, yıkılmadan ayakta kalmasının mücadelesini vereceğimizi bu vesile ile bir kez daha hatırlatmak istiyor ve milletimizi kutluyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Bugün yapacağımız çalışmayla Milliyetçi Hareket Partisi Meclis Grubunun 23.dönem 4.Yasama yılındaki son toplantısını gerçekleştirmiş olacağız.

Ülkemizin yoğun gündeminin toplumun her kesimini derinden etkileyeceği yaz ayları boyunca, üzerinde asıl önemle durulması gereken 12 Eylül 2010 tarihinde, Ramazan Bayramından hemen sonraki gün yapılacak Referandumdur.

1 Ekim 2010 tarihinde başlayacak olan 5.yasama yılına kadar geçecek bu süre içinde, öncelikle seçim çevrelerinizde bulunarak toplumu aydınlatma ve uyarma görevinizi yapmalısınız.

Ülkemizin önüne konan tehlikeler karşısında beklenen gelişmeleri anlatmalı, hükümetin artık iflas etmiş icraatlarını, ülkemizi içine düşürdüğü dar boğazı, yalan ve istismarla geçen yılların gerçekleri ile milletimizi yüzleştirmelisiniz.

Bütün bunların yanı sıra, partimizin 4.yasama yılında TBMM çatısı altında verdiği mücadeleyi, ülkemizin temel meseleler karşısındaki duruş ve görüşlerini yüz yüze anlatma fırsatını da bulacaksınız.

12 Eylül 2010 tarihinde milletin iradesine sunulan AKP Anayasası'na vereceğimiz hayır oyunun gerekçelerini, bu değişiklik teklifinin ardında yatan oyunları bütün yönleriyle izah ederek büyük bir yansı sağlayacaksınız.

Bu fırsatı değerlendirerek partimize olan teveccühü artıracığınızı, mensuplarımızı aydınlatacağınızı ümit ediyor ve sizlere güveniyorum.

Değerli Milletvekilleri,

23. Dönem 4. yasama yılı da maalesef bundan öncekiler gibi ülkemizin temel sorunlarının çözülemediği sancılı bir sürecin devamından başka bir anlam taşıyamamıştır.

Tek başına iktidar olma fırsatı yakalayan AKP'nin, sekiz yıla yaklaşan yönetiminde, bu yılda da bir önceki yılı aratan gelişmelere şahit olunmuştur.

22 Temmuz 2007 Milletvekiliği Genel seçimlerinde elde ettiği çoğunluğu, demokratik bir imkan olmaktan ziyade, başına buyruk anlayışına malzeme yapan AKP zihniyeti, bu alışkanlığını maalesef bu yasama yılında da sürdürmüştür.

Temel milli meselelerindeki inanç ve vizyon eksikliğinin bütün emareleri AKP'de bu yıl da görülmüş, taviz ve teslimiyetle yürütülen iki yüzlü politika bu döneme de damgasını vurmuştur.

Varlık nedeni istismar ve gerilim olan bu zihniyetin seferber ettiği mihraklar, her fırsatta "öteki" yaratarak varlıklarına meşruiyet kazandırmak için sanal çatışma ve kutuplaşmalara hız vermişlerdir.

Giderek acziyeti ortaya çıkan yönetim beceriksizliği bütün yönleriyle belirgin hale gelmiş, devlet yönetiminde ölçü ve ayarlar kaçmıştır.

Ekonomi alanında umut tacirliği ve teğet geçme söylemleri yerini hayatın ve krizin gerçeklerine bırakmış, işsizlik ve yoksulluk büyümüştür.

Bölücülük son on yılın zirvesini yapmış, terör eylemleri alabildiğine tırmanarak çok ciddi çatışma ve ayrışma tehdidini karşımıza çıkarmıştır.

AKP zihniyeti, hayatın her alanında yaşadığımız yıkımın gözlerden kaçırılması ve maskelenmesi için bahar aylarından

itibaren Anayasa değişikliklerini araya sıkıştırmış ve kendi anayasasını dayatma yanlışına dūřmüřtür.

Sonuç itibariyle, tamamen heba olmuş bu kayıp sürecin sonunda;

- Toplumsal kardeşlik duygularımız bizzat Başbakan'ın etnik tahrikleriyle ağır yaralar almış,
- Geride kalan kutuplaştırıcı çatışma alanlarına referandumla bir yenisini daha eklenmiş,
- Terörün tehdidi altında ve AKP teşvikleriyle milli varlık ve kimliğimiz tartışılır hale gelmiş,
- Söзде iyi şeyler olacak diye beklenen gelişmeler, şehadetlerle son bulmaya başlamış,
- Fırsat ve çözüm diye çıkılan yolda ağır bir terör dalgası toplumun her yanını sarmış,
- Devlet, kurumların birbiriyle kavgalı hale geldiği, erklerin birbirinin görev alanına girdiği "krize" sürüklenmiş,
- Hükümet, hezimetleri başarı diye yutturmaya çalışıp kendi hanesine yazmaya uğraşırken; rezaletleri hamaset ve laf kalabalığıyla yok farz ederek yapay sorumlular ve bahaneler arayarak, milletin bir yasama yılını daha israf etmiştir.

Ağır bir ekonomik kriz, sosyal buhran ile mübarek Ramazan ayının yaklaştığı günlerde aziz milletimiz, dünden daha yoksul, daha işsiz, daha muhtaç, daha çaresiz, daha tedirgin ve daha ümitsizdir.

Bunlar, akli tutulmamış, vicdani kararmamış, cüzdanından kiralananmamış, ahlakını kaybetmemiş hiç kimsenin yanlış, hatalı veya abartılı bulacağı tespitler değildir.

Takdir edersiniz ki, bu karanlık Türkiye manzarasının tek sorumlusu ve müsebbibi vardır: Başbakan Erdoğan ve AKP hükümetleridir.

Bütün bunlar yaşanırken elbette ki Milliyetçi Hareket Partisi de yüksek bir şuur ve kararlılıkla meselelere nüfuz ederek çalışmalarını sürdürmüştür.

Hem Mecliste olmanın sorumluluğunu duyarak, hem de milletimizin yegane güvencesi olarak uyarılarını yapmıştır.

Vatandaşımızın kendisine verdiği yetki ve sayısal güç çerçevesinde gece gündüz demeden görevini gerçekleştirmiştir.

Özellikle milli beka, milli kimlik ve temel uluslar arası meselelerde tam bir inançla, güçle ve kararlılıkla mücadele vermiştir.

İnancım odur ki, bu çalışmalarınız milletimize, geleceğe güvenle bakması noktasında ümit verici olmuştur.

Haklı, meşru ve milli bir müdafaanın tarafı olan partimizin ve sizlerin duruşu tarihe altın harflerle yazılacaktır.

Yeni dönemde de başarılı çalışmalarınızın artarak devam edeceğine yürekten inanıyor, hepinize teşekkür ediyorum.

Artık oyun bitmiştir.

Topyekun bir çöküş, çürüme ve çözülme sürecine sokulan, uçurumunun kenarına sürüklenen Türkiye, tarihi bir yol ayrımındadır.

Türk milleti için, ülkesinin ve devletinin milli varlığını ve geleceğini yakından ilgilendiren karar anı gelmiştir.

12 Eylül 2010 tarihindeki AKP Anayasa'sının referandumu, bir beka sorunuyla karşı karşıya bulunan Türkiye'nin kaderini belirleyecek dönüm noktası olacaktır.

Bu ağır ortam ve şartlar altında, Türkiye'nin milli birliğinin, kardeşliğinin ve huzurunun temel harcı ve teminatı olan Milliyetçi Hareketin mensuplarını milli bir görev beklemektedir.

Hepinizin bunun bilincinde bulunduğunuzu, önümüzdeki referandum sürecinde üzerinize düşen görevi layıkıyla yerine getirmeye hazır ve kararlı olduğunuzu biliyorum.

Türk milleti Başbakan Erdoğan ve arkadaşlarını bu tarihi hesaplaşma için 12 Eylül günü sandık başında sabırsızlıkla beklemektedir.

Başbakan'ın ve AKP hanedanlığının son çırpınışları nafiledir, beyhudedir.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Sekiz yıla yakın bir süredir Başbakan Erdoğan ve AKP kabusunun üzerine çöktüğü ülkemiz, bu yıkıcılığın tahrifatını, sancılarını ve travmasını yaşamaktadır.

Hayatın her sahasında sürekli kan ve derman kaybeden Türkiye, Cumhuriyet tarihinin en ciddi bunalımlarına, en karanlık ve acılı dönemine sürüklenmiştir.

Milletimiz, siyasetten ekonomiye, güvenlikten dış politikaya, toplumsal dayanışmadan sosyal huzura kadar uzanan her alanda ağır bir yıkımın tehdidi altındadır.

Bugün karşımızda;

- Siyasi, ahlaki ve hukuki meşruiyetini bütünüyle kaybeden,
- Siyasi amaçlarla içini boşaltmadığı hiçbir değer kalmayan,
- Hukuk ve kanun dışı yollara sapmayı mubah gören,
- Sivil diktatörlük kurmaya, bunun için sivil darbe yapmaya hazırlanan ilkesiz ve inançsız bir hükümet vardır.

Ülkemiz geçmişte, başarısızlıklarını geride kalmış yönetimlerden aldıkları kötü mirasa bahane bulan Başbakanları görmüştür.

Dünyadaki gelişmelerin olumsuz gidişatını başarısız siyasetine gerekçe arayan, Başbakanlar da görmüştür.

Ancak, sekiz yılda yapamadıklarının bahanesini muhalefete atan bir garabete de milletimiz ilk kez şahit olmaktadır.

Hükümet AKP'dedir, TBMM çoğunluğu AKP'dedir, devlet güçleri AKP kontrolündedir.

Ancak başarısızlıkların sorumlusu Başbakan'a göre muhalefettir.

Bunun mantıkla, ahlakla ve siyaseten izahı artık mümkün değildir.

Bu tükenmiş müflis siyasetin elinde sinir uçlarıyla oynanan, ihanet ve husumet kuşatması altına alınan Türkiye, adeta sabırla imtihandan geçmektedir.

Ülkemizin karşısındaki tehlikeler, tehditler ve tuzaklar çok ciddidir, çok açıktır ve çok yakındır.

Bugün hükümetin içine düştüğü çukurun seviyesi giderek derinleşmektedir.

Karakollar taranmakta, polis noktalarına kurşun yağdırılmakta, roketler polis araçlarına atılmaktadır.

İlçeler basılmakta, döşenmiş mayınlar patlatılmakta, asker ve polis güçlerine saldırılar tırmanmaktadır.

Sokaklarda eylemler gerçekleşmekte, isyan provaları yapılmakta, alenen ayrılma tehditleri her ortamda ve hükümetin gözünün içine baka baka tekrarlanmaktadır.

Bu vahim gelişmeler karşısında Başbakanın derdi asla terör değildir, şehadet değildir, can kayıpları değildir.

Ortaya yayılan koku, teröristi hasretle kucaklayan, törenle karşılayan bir zihniyetin şehitlerimizin uğurlama törenlerini aşağılayan ahlaki çürümüşlüğü kokusudur.

Bu kokunun ardında, teröristin silahını elinden alamayan, almak da istemeyen kimliksiz zihniyetin silueti saklanmaktadır.

PKK'nın paçavralarını indiremeyen, teröre teslim olmuş aciz bir Başbakan karşımızdadır.

Buna karşılık, bu zihniyet, partimizin binalarındaki pankartları, hükümet uşağı olmuş valiler eliyle gece yarısı indirmenin telaşı içindedir.

- Başbakan ve adamlarının derdi, bölünme, ayrışma değildir.

- İhanet provalarına müdahale etmek, paçavraları önlemek hiç değildir.
- Bütün dertleri, partimizin duruşudur, tepkisidir, sloganlarıdır.
- Bütün korkuları, Milliyetçi Hareketin büyümesi ve iktidara gelmesidir.
- Bütün kaygıları, Türkiye sevdalılarının ayağa kalkarak Büyük Ortadoğu Projesinin Eşbaşkanı'nı hesaba çekmesidir.

İşte, bu zihniyetin anladığı ve aradığı demokrasi anlayışı budur.

İşte, bu anlayışın sahte özgürlük beklentileri bunlardır.

Bunların hazırladığı anayasa da bu anlayışın ürünüdür.

Ancak buradan Başbakan Erdoğan'a seslenmek isterim ki:

- Belki, kolluk gücüyle partimizin pankartlarını indirmek isteyebilirsin.
- Belki, hükümetin emrine girmiş şarlatan yöneticilerle bizi susturacağını sanabilirsin.
- Belki, devletin yayın kuruluşunu yirmi dört saat emrine alabilirsin,

Bunların hepsi mümkün olabilir ve sana da yakışır.

- Ancak, gönlümüzdeki vatan sevgisini nasıl söndüreceksin?
- Ruhumuzda bayraklaşmış millet sevdasını nasıl indireceksin?

- Ve bir çığ gibi büyüyen hesap sorma inancımızı nasıl durduracaksın?

Yaptıkların bizi korkutmayacağı gibi, sadece öfkemizi artırır.

Yaptıkların bizi yıldıramayacağı gibi, yalnızca inancımızı tazeler.

Sana inat, memurlarına inat, hükümete inat, doğru yaptığımızı, doğru yerde olduğumuzu, doğru yöne ilerlediğimizi gösterir.

Buradan ihtaren hatırlatırım ki;

- Aydın'da İl Başkanlığımıza yapılan saldırı tamamen keyfi ve haddi aşan bir kanunsuzluktur.
- Bunu yapanın ve yaptıranın başbakan, bakan veya vali olması bu küstahlığı ve hakareti asla değiştirmez.
- Partililerimiz, görevini yapmaktan başka bir amacı olmayan fedakar polislerimizle karşı karşıya gelmeyecek planlanan tuzağa düşmemişlerdir.

Bu oyunun parçası olan basiretsiz il valisinin Aydın'da görev yapma zemini ve şartları bütünüyle ortadan kalkmıştır.

Ve konu özürle telafi edilemeyecek kadar önem ve ciddiyet kazanmıştır.

Aydın ilinde, tarafsız ve hakkaniyete saygılı, siyaset üstü düşünen ve çalışan, liyakatli bir mülki amirin görevlendirilmesi artık kaçınılmaz hale gelmiştir.

Milliyetçi Hareket Partisi konunun çok yakından takipçisi olacak ve asla unutmayacaktır.

Buradan açıklıyor ve müjdeliyorum ki,

Anayasa değişikliklerine "hayır" mitingimin ilkini Aydın ilinde başlatacağım.

Aydın il başkanlığımın önünde dava arkadaşlarımla ve Aydınlılarla dimdik hazır bulunacağım.

Benimle aynı inancı paylaşan, aynı heyecanı duyan ve yönetime ders vermek isteyen bütün Egeli kardeşlerimle, Efelerle, Zeybeklerle bu meydanda kucaklaşacağım.

Ve inanıyorum ki Aydından çıkacak gür ses dalga dalga Türkiye'ye yayılacaktır.

Bir çığ gibi büyüyecek ve önüne çıkacak bütün melanetleri silip süpürecektir.

Ve işte o gün geldiğinde, kimlerin bizlere engel olma gafletine düşeceğini de hep birlikte yaşayacak ve akıbetlerini göreceğiz.

Değerli Milletvekilleri,

Milliyetçi Hareket, yaşanan bugünkü siyasi süreçte ciddiyet, samimiyet, tutarlılık ve dürüstlük sınavından geçen tek siyasi parti olmuştur.

Türk milleti bu ilkeli duruşumuzu elbette takdir edecektir.

Referandum sürecinde bu konuda alnımız ak, başımız dik, vicdanımız rahattır.

Şimdi herkes Türk milletinin karşısına ve huzuruna çıkacaktır.

Başbakan Erdoğan'ın başlattığı "hangi yüzle halkın karşısına çıkacaklar" tartışmasının bu bakımdan bizi ilgilendiren bir yönü yoktur.

Milliyetçi Hareket Meclis'teki ilkeli ve dik duruşunu şimdi Anadolu'ya meydanlara, sokaklara ve salonlara taşıyacaktır.

Burada asıl merak konusu olan, Türk milletine sekiz yıla yakın bir süredir cehennem azabı çektiren Başbakan'ın hangi yüzle meydanlara çıkacağıdır.

Halkoyuna sunulan Anayasa değişikliklerine olumlu bakan vatandaşlarıma, bu paket içinde ne olduğuna, bu tuzakta nelerin bulunduğuna değil, öncelikle nelerin olmadığına bakmalarını öneririm.

Bu Anayasa değişikliğinde;

- Demokrasi arayışı, hukukun üstünlüğü özlemi ve milli iradeyi hakim kılma isteği **yoktur**.
- Milletın hukuku, bağımsız ve tarafsız yargı ve hukuk devleti **yoktur**.
- Türk milletinin sorunları ve sıkıntıları **yoktur**.
- Yoksulluğa, açlığa, işsizliğe, hayat pahalılığına çözüm **yoktur**.
- Çöken tarıma, batan çiftçiye, can çekişen işçi, memur, emekli, esnaf ve sanatkâra çare **yoktur**.
- Türkiye'nin milli birliği ve kardeşliği, bin yıldır paylaştığımız ortak milli ve manevi değerler **yoktur**.

Hesap başkadır. Bunların niyetleri;

- Yargı bağımsızlığı değil, kendisine bağlı ve bağımlı yargı yaratmaktır.
- Türk milletine özgürlük değil, etnik bölücülük dayatmaktır.
- Türk milli kimliğini değiştirmek, devletin temellerini yıkmaktır.
- Yolsuzluk, vurgun ve hırsızlık için özgürlük alanı açmaktır.
- Milletin hukukunu savunmak değil, Habur'daki çadır mahkemesinin devamını getirmektir.
- Düzmece hukuk ile adalet önünde hesap vermekten kaçmaktır.

Bu itibarla tekrarlıyorum ki;

Referandum'da **hayır**, etnik bölücülüğün önünün açılmasına **hayır** demek olacaktır.

Referandum'da **hayır**, PKK'nın bölücü taleplerinin açılım adıyla önümüze konmasına **hayır** demek olacaktır.

Referandum'da **hayır**, Türk milletinin ayrıştırılması, çatıştırılması ve bölünmesine yönelik tuzaklara **hayır** demek olacaktır.

Referandum'da **hayır**, devletin PKK karşısında teslim olmasına **hayır** demek olacaktır.

Referandum'da **hayır**; sekiz yıllık AKP yıkım döneminin bütün icraatlarına, yolsuzluk, yoksulluk, yozlaşma, işsizlik ve açlığa **hayır** demek olacaktır.

Referandum'da hayırın anlamı;

- Ben, birim beraberim, bir ve beraber yaşamak istiyorum,

- Teröre teslim olmam, eşkıyaya boyun eğmem,
- Dayatmalara dur derim, hakaretleri sineye çekmem,
- İki yüzlülüğe katlanamam, ihaneti birer birer temizlerim,
- Tüyü bitmemiş yetimin hakkını savunurum, demektir.

Ve nihayet, referandum'da **hayırın anlamı**;

- **Kaçacak delik aramayın nafile, şehadetlerin hesabını bir bir soracağım demektir.**
- **Kurtuluşunuz yoktur, alçakların yakasına yapışacağım, demektir.**

Muhterem Milletvekilleri,

AKP hükümetinin terörü çoşturan ve silahla sonuç alacağına dair ümit uyandıran tarihi sapmalarıyla 2003 yılından sonra giderek artan ve zirveye ulaşan terör eylemleri herkesin malumudur.

Milliyetçi Hareket Partisi, 2007 yılından itibaren TBMM çatısı altında olmak üzere 2002 yılından bu yana bir muhalefet partisi olarak terör ve bölücülükle mücadelede yapılmasını düşündüğü bütün tedbirleri kamuoyuna açıklamıştır.

Bu açıklamaların yanı sıra, karşımıza çıkacak bütün tehlikeleri öngörmüş, yapılan yanlışların bedelinin ağır ödeneceğini özellikle AKP zihniyetinin yüzüne karşı söyleyerek, gelişmeleri tam bir isabetle tespit etmiştir.

Bu itibarla, ortaya çıkan tehlikelerin uyarılarını geride kalan konuşmalarımızda bulmak ve hatırlamak mümkündür.

- Milliyetçi Hareket, bölücülükten mahkum olmuşların çıkartılan bir yasa ile salıverilmesine karşı çıkarken, AKP zihniyeti, bu kararların Türkiye'yi rahatlattığını söyleyerek bölücülere demokratik sabırla her şeyin aşılacağına teminatını vermişti.
- Milliyetçi Hareket, Avrupa Birliğinin vatandaşlarımızın bir bölümünü milli ve etnik azınlık olarak görmesinin tehlikelerine vurgu yaparken; AKP zihniyeti bunu çağdaşlık saymış, Brüksel'den aldığı talimatları uygulamanın hevesiyle bugünkü yıkım noktasına gelmişti.
- Milliyetçi Hareket, kendilerine barış elçisi adını veren bölücülerin konutlarda ağırklanmasının, sırtlarının sıvazlanmasının yanlış olduğunu söylerken; AKP zihniyeti tarihi adımların atıldığından bahisle PKK ile kucaklaşma yolunu tercih ediyordu.
- Milliyetçi Hareket, AKP'nin gevşekliğinden istifade ile bölücü başının yattığı yerden doğrularak ilan ettiği demokratik Cumhuriyet zırvasını eleştirirken; Bizzat Başbakan, İmralı Canisine eşlik ederek benzer bir sloganla yola çıkıyor ve demokrasi ile her sorunun kökünden halledileceğini söylüyordu.
- Milliyetçi Hareket, milletimizi ayıracak, kardeşliğimizi sarsacak etnik tahriklerden kaçının, yazık edersiniz derken; Başbakan ve ekibi, otuzaltıya bölmeye çalıştığı Türk milletini kendi topraklarında etnik kalıntı ve sığıntı olarak tanımlıyorlardı.
- Milliyetçi Hareket, milletin birliğini bir kez bozarsanız dönüşü olmayan bir yola girersiniz derken; AKP zihniyeti

Türk milletinin içinden yeni milletler çıkarmaya götüren çok tehlikeli bir süreci Avrupalılaştırma sloganıyla başlatıyordu.

- Milliyetçi Hareket, ülkemizdeki bölücülüğün bir etnik sorun değil, bir ihanet projesi olduğunu iddia ederken; Başbakan sorunu, bir kimlik arayışı olarak tanımlıyor, terörün siyasi hedeflerini meşru gösteren bir gaflet sergiliyordu.
- Milliyetçi Hareket, aman zafiyet ve kırılma göstermeyin, terörü azdırırsınız derken; Başbakan "geçmişte yapılan hataları yok saymak yanlış" diyerek teröristlerin beklentilerini tırmandırıyordu.
- Milliyetçi Hareket, bu gidişatın ülkemizi ağır bir yıkımla karşı karşıya getireceğini, acilen tedbirler alınması gerektiğini söylerken; AKP zihniyeti "AB'ye giden yola mayınlar döşenmesin" diyerek karşı çıkıp terörün önünü açıyordu..
- Milliyetçi Hareket, Türk Silahlı Kuvvetlerinin inisiyatif kullanacağı idari düzenlemelere ihtiyacı var derken; Başbakan "ateşle sorun çözülmez, silahlar sussun" diyen PKK işbirlikçileriyle mesajlar gönderiyordu.
- Milliyetçi Hareket, terörle müzakere olmaz, bunun sonunda yalnızca kan ve göz yaşı artar diye hükümeti uyarırken; Başbakan, "bizimle de görüşecekler" diyen Kandil kadrolarına el uzatıyorlardı.
- Milliyetçi Hareket, vatan evlatlarımıza sahip çıkmaya çalışırken; AKP zihniyeti "askerlik yan gelip yatma yeri

değildir” diyerek Mehmetçiği aşağılıyor, teröristi alkışlıyordu.

- Milliyyetçi Hareket, Kandil Dağına bir operasyon yapılmadan sonuç alınamayacağını söylerken; AKP zihniyeti Vaşington’da pazarlık yapıyor ve koordinatörlerle oyalanıp, kuru sözlerle, boş hamasetle günü kurtarmaya çabalıyordu.
- Milliyyetçi Hareket, kanlı küresel zalimlere aldırmanın, dayatmalarına teslim olmayın derken; AKP zihniyeti artık dönüşü olmayan bir teslimiyete girmiş Başbakanlarını deliğe süpürmeyin diye efendilerine yalvarıyordu.
- Milliyyetçi Hareket, “şehitler ölmez vatan bölünmez” derken; AKP zihniyeti PKK’lıların ağzıyla konuşuyordu; “onlara ölü demeyiniz, zira onlar diridirler” diyen mukaddesata inat, şehidimize kelle diyecek kadar alçalıyordu.
- Milliyyetçi Hareket, Peşmerge reislerine mesafeli davran, yüz verme, caydırıcı ol derken; AKP zihniyeti ülkemizi isyan çıkarmakla tehdit eden bu çapulcularla gördüğü yerde kucaklaşıyor, konutlarda ağırlıyor, bulduğu yerde koklaşıyordu.

İkazlarımız saymakla tükenmez. Buna vaktimiz de yetmez.

Bu itibarla, muhalefet yapıcı olsun, muhalefet çözüm önerisin, muhalefet elini taşın altına koysun gibi zırvaların hiçbir anlamı ve karşılığı yoktur.

Milliyyetçi Hareket Partisi bu konuda söylenecekleri söylemiş ve tarihi uyarılarını yapmıştır.

Bu nedenle gelişen olayların gerekçelerini başkalarında ve başka yerlerde aramaya gerek yoktur.

Bugün olanların özeti, Başbakan Erdoğan'ın;

- Derinden yaşadığı kimlik bunalımında,
- Terörü hak talebi olarak gören özürlü bakışında,
- Küresel katille yaptığı kanlı işbirliğinde,
- Yabancı başkentlere tam teslim oluşunda,
- Aşiret reisleri ile hasretle kaynaşmasında,
- Emel birliği içinde olduğu İmralı ile pazarlıklarında,
- Ordumuzu Kandil'den uzak tutan hesaplarında ve
- Açılım denilen yıkımın sekiz yıla yaklaşan yol haritasında aranmalıdır.

Maalesef ki;

- O gün derin uykuya yatarken dikkate almadıkları uyarılar bugün şehadet olarak önümüze geldi.
- O gün uyarılarımıza kulak tıkarken düştükleri çukurlar, bugün terörün kazdığı siperler ve mayınlar olarak karşımıza çıktı.
- O gün kaybettiği kimliği ararken kışkırttığı bölücülük, bugün sokaklarda gösteri, meydanlarda eylem, yörelerde kalkışma olarak yedi buçuk yıl sonra geri döndü.

Karşımızdaki karanlık manzara budur ve sahibi bellidir.

Değerli Milletvekilleri,

Milliyetçi Hareket Partisi'nin gidişat konusunda nasıl kaygılandığını, bugün can kaybı ve isyan denemesi olarak karşımıza çıkanları önceden nasıl fark etmiş olduğunu hepiniz zaten biliyorsunuz.

Alınması gereken tedbirleri zaman zaman kamuoyuyla paylaşmış olduğumuzun bilincindediniz.

Bu itibarla bizim kimseden gizleyeceğimiz bir görüşümüz olmayacağı gibi, hükümete bu güne kadar söyleyeceklerimizden başka bir tedbiri de gündeme getirmeyeceğimiz bellidir. Şayet olursa da bunu da kamuoyu ile paylaşacağımız açıktır.

Özellikle artan terör olayları nedeniyle geçtiğimiz haftalarda Cumhurbaşkanlığına sunduğumuz rapor milletimizle paylaşılmıştır.

Öncelikle hükümete düşecek görevlerle, devlet boyutunda yapılması gerekenler hakkındaki genel tespit ve esaslar bu çalışmamızda yer almıştır.

Bölücülük ve terörle mücadelede bu aşamada başlıca önerilerimiz;

- Kandil bölgesine kara harekâtı yapılması ve örgütün imhası,
- Irak içinde güvenlik kuşağı oluşturulması,
- PKK açılımından vazgeçilmesi,
- Bölgede Olağanüstü Hal ilan edilmesi,
- Kuzey Irak'a caydırıcılık stratejisinin uygulanması,

- Teröristbaşının temas kanallarının bütünüyle kesilmesi,
- Etnik tahriklerin ve ayrımcılığın son bulması, olarak özetlenmiştir.

Buna mukabil, müteakip günlerde, ayrıntılı önerilerimizin Başbakan Erdoğan tarafından uygulanmaya değer bulunduğu dair hiçbir emare görülmemiş olmasına rağmen, ihsas ettiği bizimle görüşme niyeti çelişkili ve kararsız bir üslupla seslendirilmiştir.

Oysa ki, bizim başından beri yıkım adını verdiğimiz ve tahripkar sonuçları bilinen "açılım"dan vazgeçilmedikçe, güvenilirliğini kaybetmiş Başbakanla yüz yüze görüşme konusundaki çekincelerimiz bilinmektedir.

Bu açıdan Başbakan Erdoğan'ın "istişare niyetimiz maalesef MHP tarafından daha en başından reddedilmiştir" ifadesi tamamıyla çarpıtmadır.

Üstelik buna gerekçe olarak kullandığı "gençleri, çocukları, anneleri, babaları Türkiye'nin geleceğini ilgilendiren böyle hayati bir meseleden" kaçtığımızı yoran sözleri ise bütünüyle aldatmadır.

Şayet Başbakan Erdoğan, zamanında kulak vermiş olsaydı;

- Biz, bütün uyarılarımızı yüzlerce evladımızı kaybetmeden önce de yapmıştık.
- Biz, karşımıza çıkacak musibetlerin tehlikesini zamanında defalarca vurgulamıştık.
- Biz, bu gidişatın felaketle sonuçlanacağını ikazını çok önceden gerçekleştirmiştik.

Bu itibarla Başbakanın sızlanmaları boşunadır, sonuçsuzdur, anlamsızdır.

- Farklılıkları kaşıyan o, uyarılarımıza kulak tıkayan da o.
- Etnik kimlikleri tahrik eden o, kaygılarımıza aldırmayan da o.
- Kandil'den kaçan o, önerilerimizi dikkate almayan da o.
- Teröristi kucaklayan o, ikazlarımızı dinlemeyen de o.

Ve üstelik terörle tedbir alacak hükümet de onun hükümeti.

Şehadetlere karşı çözüm bulması gereken de hükümetinin görevi.

Bu konunun milli bir sorun olduğu, Başbakan'ın aklına şimdi mi gelmiştir?

Sınırın kapatılmasının gerekli olduğu AKP zihniyetinin gündemine yeni mi düşmüştür?

Bu durum, vizyonsuzluğun, hesapsızlığın sonucu değil midir?

Bu durum, acziyetin ve yetersizliğin ilanı değil midir?

AKP zihniyetinin, kusurların gizlemeye çalışmalarının sebebi de burada aranmalıdır.

Bunlar, sorumluluklarını paylaştırmak istiyorlar, suçlarına ortak arıyorlar.

Bunlar, yanlış kararlarını tek başına alıp, vahim sonuçlarını figüranlara paylaştırmak istiyorlar.

Oyun bu, düzen bunun üzerine, tuzaklar bu hesapla hazırlanıyor.

Milliyetçi Hareket bu oyuna gelmez,
Ülkücü Hareket bu tuzağa düşmez.
Bize ırkçı, kafatasçı diyenleri;
Elimizin sıkılmayacağını, bize selam bile verilmeyeceğini
söyleyenleri,
Kandan beslendiğimiz iftirasını atanları,
Açıkça özür dilemedikçe asla affetmez ve bir araya da
gelmez.
Başbakan Erdoğan bu batağa bilerek ve isteyerek girmiştir.
Girdikçe batmış ve gömülmüştür.
Şimdi bizden çekip çıkarmamızı istemektedir.
Bir eli PKK'dayken, bizim ona uzatacak elimiz yoktur.
Açılımdan pişmanım demeden yapacak yardımımız da
yoktur.
Eğer, Başbakan Erdoğan geriye dönüşü olmayan bir yola
girmişse, ok yaydan çıktı diyorsa, bölücülük yolunda yalnız
kalacağını söylemek isterim.
Bilinmelidir ki, gömüleceği bataкта son pişmanlık da fayda
etmeyecektir.

Muhterem Milletvekilleri,

Bölücü terör, tam yirmi altı yıldır kesintilerle de olsa devam
etmektedir.

Terörle mücadele ile teröristle mücadele birbiriyle ilintili ama birbirinden ayrı uygulama planları gerektiren hassas bir konudur.

Terörizmle mücadelenin çok boyutu vardır ve siyasi kararlar sonucunu doğrudan etkileyecektir.

Teröristle mücadele ise konunun güvenlik güçlerine düşen boyutudur ve sonuç itibarıyla bu da siyasi karar gerektirmektedir.

Kısaca, bölücü terörü önlemede toplumsal destek vermek herkesin görevi olsa bile alınacak bütün tedbirlerin sonucundan hükümetler sorumludur.

AKP zihniyetinin bugüne kadar yaptığı sinsi oyun, bölücülük ve terörizmle mücadeledeki zafiyetlerini gizleyerek, terörle mücadelenin askeri boyutunu el altından eleştirmek olmuştur.

Her saldırı sonucunda, malum medyanın sözde gerçekleri açığa çıkartmak adına, kaynağı ve sonucu belli olmayan karalama kampanyalarına hükümet sürekli göz yummuş ve bu yolla sorumluluktan sıyrılmanın hesaplarını yapmıştır.

Bu zihniyet, gencecik evlatlarımızın hayatıyla oynadığı kanlı kumarda, şayet başarsaydı kendisine kapacağı hisseyi, başaramayınca başkalarına fatura olarak kesen bir kurnazlıkla, güvenlik güçlerini zan ve şaibe altında bırakan bir karalama furyası eşliğinde içten içe alkışlanarak bugünlere gelinmiştir.

Şimdi bu da yetmemiş gibi, başarısızlığın bedeli muhalefete ve özellikle Milliyetçi Harekete ödettirilmek istenmektedir.

Partimizin terörün nasıl önlenmesi gerektiğine dair tedbirleri ayrıntılarıyla bellidir.

Teröristle mücadelede, bugüne kadar yapılanların hiç sonuç vermediğini söylemek elbette ki mümkün değildir.

Böyle bir yorum, bunca şehidin ve gazinin hatıralarına saygısızlık olacağı gibi, kahramanlıkları da dikkate almamak olacaktır.

Böylesi bir zorlama netice bizim anlayışımıza uymaz.

Ama bu konuda kesin sonuç alınamamış olduğu da bir gerçektir.

Üstelik açılım politikalarıyla, terörün on beş yıl öncesinin yıkıcı ve kanlı boyutlarına ulaştığı da vakiadır.

Mücadelede kesin ve kalıcı çözüm yollarının bulunması için önce yaşanan bölücü teröre bir teşhis konulması şarttır.

Bu stratejik teşhis ise öncelikle,

Terörün kaynağının,

Terörü yönetenlerin,

Terörden yararlananların,

Terörü yapanların,

Teröre başvuranların bilinmesine bağlıdır.

Ancak bu tespitlere doğru ve yerinde verilecek karşılıklar teşhiste isabeti sağlayacak ve ondan sonra sıra teröristle mücadelenin şekil ve yöntemine gelecektir.

Son günlerde Başbakan Erdoğan'ın bölücü terörle mücadelede yıllar sonra aklına, profesyonel ordu, özel ordu, sınır ordusu, özel birlik gibi isimlerle anılan bir yeni silahlı yapılanma gelmiştir.

Biz, şayet can kayıplarımızı önleyecekse, terörü bir nebze azaltacaksa alınacak her yasal tedbirin arkasında oluruz ve doğru işler yapılacaksa sonuna kadar da destekleriz.

Ancak bu tedbir kalıcı ve köklü değil tali bir tedbirdir. Terörizmi tamamen ortadan kaldırmaya değil, terörizmle mücadeleyi oyalamaya yönelik bir taktiktir.

Başbakan, terörizme koyduğu yanlış teşhisten yola çıkarak yanlış tedavide ısrar etmektedir.

- Başbakanın önerisinde, Kandil Dağına kapsamlı kara harekâtı **yoktur**.
- PKK kadrolarının saklandıkları inlerinde karadan bir harekâtla imha edilmesi gibi bir arayış **yoktur**.
- Barzani'ye karşı PKK'lıları teslim etmesine yönelik bir ihtar ve baskı **yoktur**.
- Bölgenin işgalcisi olan Amerika'ya karşı bir dik duruş ve tavır **yoktur**.
- İçerideki teröristleri besleyen kimlik tahriklerine son vermeye dönük bir pişmanlık **yoktur**.

Bunca siyasi lider turundan sonra, sınıra dizilecek askerlerimizin profesyonel olmasından başka bir önerisi de bulunmamaktadır.

Bir yandan, yurt içinde "açılım" denen yıkıma devam edeceksiniz, öte yandan elinde silahıyla dayanmış teröristi sınırdan durdurmaya çalışacaksınız.

Bir yandan, ok yaydan çıktı deyip kimliklerin tahrikini ısrarla sürdüreceksiniz, diğer yandan özel birlikler oluşturup, eksik yalnızca buradaymış gibi suçunuzu gizleyeceksiniz.

Bir yandan, Peşmerge Reisi'ne teslim olacaksınız, Vaşington'a boyun eğeceksiniz, diğer yandan bütün eksikliği askerin yapısında arayacaksınız.

Bu tam bir tespit yanlıştır ve sonuç vermesi mümkün değildir.

Sınır ötesindeki saldırıları bu yolla durdurduğumuzu varsaysak bile sınır içindeki siyaset eliyle sürdürülen yıkımı nasıl durduracaksınız?

Elbette ki terörle mücadeleyi özel eğitilmiş profesyonel birliklerle yapmak gerekmektedir. Kısmen yararlı da olabilir.

Fakat, burada dikkatimizi çeken nokta,

AKP hükümetleri döneminde yapılmış toplam 54 Milli Güvenlik Kurulu toplantısında, sürekli terörle mücadeledeki kararlılığa vurgu yapılmış olmasına rağmen bu konunun açıklamalarda gündeme getirilmemiş olmasıdır.

Sekiz yıla yaklaşan AKP hükümetlerinin her eylem sonucu toplanan Terörle Mücadele Yüksek Kurulu toplantılarının, Çankaya'da zaman zaman yapılan zirvelerin sonuç bildirimlerinde bu derece önem atfedilen konudan bahsedilmemiş bulunmasıdır.

Bu itibarla, Başbakan Erdoğan'ın siyasi çözüm arayışından askeri tedbir arayışına girmiş olması bile aradaki yüzlerce şehidin vebalini taşımasına rağmen büyük bir değişimdir.

Ancak şayet bu bir tedbir ise sekiz yıldır hükümet olarak Başbakan'ın aklına şimdi mi gelmiştir?

Bu konuda yapacağı girişim için muhalefet partilerinin görüşünün alınması mı gerekmektedir?

Hükümet kendisidir. Kendisi Başbakan'dır. TBMM'de çoğunluğu vardır. Dilediği tedbiri alacak durumdadır.

Ve terörle mücadelede tek yöntem buymuş gibi sunularak kamuoyu bu yapay gündem üzerinde tartışmaya başlamıştır.

Elbette ki, bu konu da terörizmle mücadeleden önce, teröristle mücadelenin bir parçasıdır ve düşünülebilecek bir tedbirdir.

Ancak bölücülüğü ve terörizmi durdurmak için sınıra özel birlikler dışında çok daha etkili siyasi karar gerektiren tedbirler de alınmak durumundadır.

Şimdi hükümet işi askere havale ederek bu sorumluluğundan ve kararlardan kaçmanın, süreci oyalamanın hesabını yapmaktadır.

Yeter ki, birilerine verdiği sözler gereğince Irak'ın kuzeyine askeri harekât yapmasın,

Yeter ki, Barzani ağabeyleri ve Talabani amcalarıyla araları açılmasın,

Yeter ki, Okyanus ötesi ile vardığı mutabakat ile koordinatör oyunu bozulmasın,

Ama varsın milletimiz bölünsün, varsın Kandil kadroları yerlerinde dursunlar, varsın milletimiz içine husumetler saçılsın.

Mademki özel yetişmiş güvenlik elemanlarının bu işin üstesinden gelebileceğini söylüyorsunuz, o halde Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde oluşan Özel Harekat timini yıllar önce neden bölgeden çektiniz?

Ve milletimizin esenliği için terörle mücadelede sayısız şehit vermiş kahraman Özel Harekât Polisinin aziz hatıralarını, şeref ve haysiyetini incitecek şekilde, bıyığı üzerinden utanmadan hakaretler ediyorsunuz.

Bunların, kendi ifadenizle MHP'li olduklarını söyleyip yörenin şartlarını görünce siyasetimize gönül vermiş olmalarından ve bunu bahane edip Milliyetçi-Ülkücü camianın kahraman evlatlarından neden rahatsız oluyorsunuz?

Ve üstelik bunca hakarete rağmen şimdi ne oldu da yeniden ve benzerini oluşturmaya çalışıyorsunuz?

- Hiç kimse, Milliyetçi Hareket Partisi'ni de, Ülkücü gençliği de kendi ırkçı zihniyeti için malzeme olarak kullanamaz.
- Türk milletine düşmanlığını, Türk polisine ve askerine nefretini ilkel ve kimliksiz zihniyetinin siyaset malzemesi yapamaz.

Milliyetçi Hareket Partisi'ni ve kadrolarını yıkıcı ve bölücü emelleri için en büyük engel görenlerin bizden özür dilemelerini beklemek ihanetin tabiatına aykırı olacaktır.

Ancak, AKP zihniyetini hiç değilse geçmişİ şan, şerefle ve şehadetle dolu kahraman Özel Harekat polislerimizden, şehitlerinin ailelerinden derhal özür dilemeye çağırıyorum.

Aksi takdirde bu alçaklık, söyleyenin de, söyletenin de, göz yumanın da alınına, nesillerinden bile çıkmayacak kadar kazanmış bir şerefsizlik olarak kalacaktır.

Ve buradan, ihtilalden hesap sorma bahanesiyle Anayasa Referandumunda bunların peşine takılmaya çalışanlara,

- Bu zilletin ve sahiplerinin kimler olduklarını,

- Bunların, bir sembolden yola çıkarak, Milliyetçi Harekete ve Ülkücülere nasıl ve hangi gözle baktıklarını,
- Nasıl bir nefreti, nasıl bir intikam duygusunu içlerinde taşıdıklarını görmeleri açısından da tarihi bir uyarı olmasını bekliyorum.

Konuşmama son verirken, yaklaşan Mübarek Ramazan ayının aziz milletimize ve İslam dünyasına huzur, bereket ve esenlikler getirmesini Cenab-ı Allah'tan niyaz ediyorum.

Yapacağınız siyasi çalışmaların ülkemize, demokrasimize ve partimize hayırlı sonuçlar getirmesi diliyorum.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

